Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
t. 35.

140

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
K. 35.

140

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
K. 35.

148

ARCHIVE
TARA

שנראה

ועוד שלא נתבאר בדברי הרמב"ם ז"ל הוא מה שכתב
בהלכה ב' שאם נתן לו בשעת הקידושין שטר חוב
שיש לו על אחר ואמר לה הרי את מקודשת לי
בשטר זה הרי זה מקודשת ואם היה השטר
שוה פחות משוה פרוטה לא קנתה ולכאורה
קשה מה שייך לומר שהשטר יקנה את האשה
בשוה פרוטה הלא אין כאן כלום ואין השטר
אלא כמו שאמר לה הרי את מקודשת לי
בלא כלום ואין לומר שהשטר הוא כמו
מעות שנתן לה שהרי אין כאן מעות
אלא שטר חוב ועוד שאם כן היה לו לומר
שנתן לה מעות בשטר חוב ולא היה לו
לומר שנתן לה שטר חוב ולכאורה נראה
לומר שהשטר הוא כמו מעות שנתן לה
ואין כאן שטר חוב אלא מעות שנתן לה
בשטר חוב ולכאורה נראה לומר שהשטר
הוא כמו מעות שנתן לה ואין כאן שטר
חוב אלא מעות שנתן לה בשטר חוב

ולכאורה נראה לומר שהשטר הוא כמו
מעות שנתן לה ואין כאן שטר חוב אלא
מעות שנתן לה בשטר חוב ולכאורה נראה
לומר שהשטר הוא כמו מעות שנתן לה
ואין כאן שטר חוב אלא מעות שנתן לה
בשטר חוב ולכאורה נראה לומר שהשטר
הוא כמו מעות שנתן לה ואין כאן שטר
חוב אלא מעות שנתן לה בשטר חוב

ואם לא יהיה לו מה לתת לה
כתובתה ישאר חוב על בעלה
ויכול לגבות ממנו בכל עת
שירצה. ואם מת בעלה
קודם שנתן לה כתובתה
יכולה לגבות מיורשיו
כי חוב הכתובה חל
על כל נכסיו.

ואם נתן לה כתובתה
ואחר כך הוציא ממנה
בשבועה שלא נתן לה
כלום, אינה מפסדת
כתובתה, שהרי
נשבע לשקר.

ואם נתן לה כתובתה
ואחר כך מכר נכסיו
בשטר מכר גמור
ואמר שלא מכרם
אלא כדי שלא
תגבה כתובתה
ממנו, אינה
מפסדת כתובתה.

ואם מכר נכסיו
בשטר מכר גמור
ואמר שלא מכרם
אלא כדי שלא
תגבה כתובתה
ממנו, אינה
מפסדת כתובתה.

ואמרו.

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם אמר לו אל תעשה כן שאין כן דרכו של עולם אין שומעין לו

ואם לא יהיה לו מה לתת לה, אז יתן לה את הבגדים שלו, ואת הכלים שלו, ואת הספרים שלו, ואת הכסף שלו, ואת הזהב שלו, ואת הכל שלו, ואז יהיה לה מה לתת לו, ואז יהיה לו מה לתת לה, ואז יהיה להם מה לתת זה לזה, ואז יהיה להם מה לתת לכל אחד ואחד, ואז יהיה להם מה לתת לכל אחד ואחד מכל מה שיש לו

ציפור קטנה מאוד, שכל עמה שהיא מסוגלת לעשות הוא לצייץ ולקפץ מענף לענף. אבל היא מאושרת מאוד, כי היא יודעת שהיא חלק מהעולם הגדול, שהוא יפה ומלא בדברים מעניינים.

ומה שכתב הרמב"ן ז"ל שהוא מדרש
אגדה, אין הכרח בדבר, שאפשר שהוא
מדרש הלכה ומקבלת ז"ל, ואף על פי
שאינו מפורש בכתוב, הוא מפורש
בדברי הקבלה, ואפשר שהוא מדרש
אגדה ומקבלת ז"ל, ואף על פי שאינו
מפורש בכתוב, הוא מפורש בדברי
הקבלה, ואפשר שהוא מדרש אגדה

ואמר לו אדוני המלך אתה ידעת את עבדך כי
אשה היתה לי ואישי מת ואני ידעתי כי
אמרה אשתי אבוא נא ואדברה אל המלך
אולי יעשה המלך את דבר שפחתו כי
ישמע המלך להציל את אמתו מיד
האיש המבקש להכחיד אותי ואת בני
יחד מנחלת אלהים ויכבו את גחלתי
אשר נשארה לי ולא ישים לאישי
שם ושאר על פני האדמה ותאמר
השפחה אליו יהי נא דבר אדוני
המלך לנחת כי כמלאך האלהים כן
אדוני המלך לשמוע את הטוב ואת
הרע ויהוה אלהיך יהי עמך

ויאמר המלך אל האשה אל נא תכחדי
ממני דבר אשר אני שואל אותך
ותאמר האשה ידבר נא אדוני המלך
ויאמר המלך הלא יד יואב אחיך
היתה עמך בכל הדברים האלה
ותען האשה ותאמר חי נפשך אדוני
המלך אם ימין ואם שמאל לכל
הדבר אשר אדוני המלך דבר כן
עבדך יואב הוא צוני והוא שם
בפי את כל דברי שפחתך ויואב
עבדך עשה את הדבר הזה לסבב
את פני דבר הנה עבדך יואב
הנני ועתה ילך הנער לשלום
ויען המלך ויאמר אל יואב הנני
נא עשה את הדבר הזה לך השב
את הנער אבשלום

משנה שמיני פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני וגו'. ר' יוסי אומר, אהרן לא ידע שמשה עתיד לפרוש מן הדבור, עד שאמר לו הקב"ה (ויקרא ח) זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, אמר לו משה לאהרן, אחי, לא כך אמר לי הקב"ה, אלא (שם) משה ואהרן, אמר לו הקב"ה, חייך שלך גדולה משלו, שאתה מקריב והוא מזה, אתה מדליק והוא מטיב, אתה נכנס לפני ולפנים והוא לחוץ, אתה משמח לבי ולבם והוא לבם בלבד, אתה מכפר עליהם והוא עליך, שנאמר (שם) ויקרב אהרן אל המזבח, ר' יוסי אומר, אהרן לא ידע שמשה עתיד לפרוש מן הדבור, עד שאמר לו הקב"ה (ויקרא ח) זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, אמר לו משה לאהרן, אחי, לא כך אמר לי הקב"ה, אלא (שם) משה ואהרן, אמר לו הקב"ה, חייך שלך גדולה משלו, שאתה מקריב והוא מזה, אתה מדליק והוא מטיב, אתה נכנס לפני ולפנים והוא לחוץ, אתה משמח לבי ולבם והוא לבם בלבד, אתה מכפר עליהם והוא עליך, שנאמר (שם) ויקרב אהרן אל המזבח,

משנה שמיני פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני וגו'. ר' יוסי אומר, אהרן לא ידע שמשה עתיד לפרוש מן הדבור, עד שאמר לו הקב"ה (ויקרא ח) זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, אמר לו משה לאהרן, אחי, לא כך אמר לי הקב"ה, אלא (שם) משה ואהרן, אמר לו הקב"ה, חייך שלך גדולה משלו, שאתה מקריב והוא מזה, אתה מדליק והוא מטיב, אתה נכנס לפני ולפנים והוא לחוץ, אתה משמח לבי ולבם והוא לבם בלבד, אתה מכפר עליהם והוא עליך, שנאמר (שם) ויקרב אהרן אל המזבח,

הבאה עתה נפרנה עתה

ואפשר הדבר שיהא עליה עון הפלה

ואם תעבור ויהרגנה אין עליו עון

כיון שהיא רשעה גמורה ובאה להרוג

את הולד ואפשר שיש לה עוד ולדות

אחרים שיהיו נהרגים על ידה ואפילו

אם אין לה עוד ולדות הרי זה מצוה

להרגה שמא יבא ממנה ולד רשע

ואפשר שיש לה עוד ולדות אחרים

שיהיו נהרגים על ידה ואפילו אם

אין לה עוד ולדות הרי זה מצוה

להרגה שמא יבא ממנה ולד רשע

ואפשר שיש לה עוד ולדות אחרים

שיהיו נהרגים על ידה ואפילו אם

אין לה עוד ולדות הרי זה מצוה

להרגה שמא יבא ממנה ולד רשע

ואפשר שיש לה עוד ולדות אחרים

שיהיו נהרגים על ידה ואפילו אם

אין לה עוד ולדות הרי זה מצוה

להרגה שמא יבא ממנה ולד רשע

ואפשר שיש לה עוד ולדות אחרים

שיהיו נהרגים על ידה ואפילו אם

אין לה עוד ולדות הרי זה מצוה

להרגה שמא יבא ממנה ולד רשע

ולא יכלו לעמוד לפני בני ישראל כי נפלו בחרב לפניהם
ויאמר ה' אל יהושע קום לך מדוע אתה נופל על פניך
חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם
וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו
בכליהם ולא יוכלו בני ישראל לקום לפני אויביהם
מפני כי היו חרם הם לא אוסיף להיות עמכם אם
לא תשמידו החרם מקרבכם קום התקדש למחר
כי כה אמר ה' אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל
לא תוכל לקום לפני אויביך עד הסירכם החרם
מקרבכם והיה הבוקר תקרבו לשבטיכם והיה השבט
אשר יקח ה' יקרב למשפחות והמשפחה אשר יקח
ה' תקרב לבתים והבית אשר יקח ה' יקרב לגברים
והיה הנלכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר לו
יען אשר עבר את ברית ה' ויען אשר עשה נבלה
בישראל וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל
לשבטיהם ויקרב את שבט יהודה ויקח את משפחת
הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים ויקח את
זבדי ויקרב את ביתו לגברים ויקח את עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח ממטה יהודה ויאמר יהושע אל עכן
בני שים נא כבוד לה' אלהי ישראל ותן לו תודה
והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני ויען עכן את
יהושע ויאמר אמת אנכי חטאתי לה' אלהי ישראל
וכזאת וכזאת עשיתי ואראה בשלל אדרת שנער
אחת טובה ומאתים שקל כסף ולשון זהב אחד
חמשים שקל משקלם וחמדם ואקחם והנם טמונים
באהלי בתוך ביתי והכסף תחתם ותשלח יהושע
מלאכים ויבאו האהלה והנה טמון באהלו והכסף
תחתם ויקחו אותם מתוך האהל ויביאו אותם אל
יהושע ואל כל בני ישראל ויניחו אותם לפני ה'
ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת
ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו
ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו
וכל ישראל עמו ויעלם עמק עכור עד היום הזה
ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך ה' ביום הזה וירגמו
אותו כל ישראל באבנים ויסקלו אותם באש ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד היום הזה ושב ה' מחרון
אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד
היום הזה ועתה אל תירא ואל תחת יהושע קח עמך
את כל העם הזה ועלה העי ראה נתתי בידך את
מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו ועשית
לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק
שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך מארב לעיר
מאחריה ויקם יהושע הוא וכל עם המלחמה לעלות
על העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי חיל
וישלחם לילה ויצום לאמר ראו אתם ארבים לעיר
מאחורי העיר אל תרחקו ממנה מאד והייתם כולכם
נכונים וכל העם אשר אתי יקרבו אל העיר והיה
כצאתם אלינו כבראשונה ונסנו לפניהם ויצאו אחרינו
עד נתקנום מן העיר כי יאמרו נסים הם לפנינו
כבראשונה ונסנו לפניהם ואתם קמתם מן המארב
וירשתם את העיר כי יתנה ה' אלהיכם בידכם והיה
כלכדכם את העיר ושרפתם את העיר באש כדבר ה'
תעשו ראו צויתי אתכם ויקם יהושע וישלח אותם
וילכו לארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי
ויהושע לן בלילה ההוא בתוך העם ויקם יהושע
בבקר וימנד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני
העם ואת כל אנשי המלחמה אשר אתו ויעלו ויקרבו
ויבאו נגד העם מצפון לעי והגיא בינו ובין העי
וכחמשת אלפים איש ויקח את כחמשת אלפים איש
וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעי
ויתיצבו את כל המחנה אשר לצפון העיר ואת
ארבו אשר ימה העיר וילך יהושע בלילה ההוא
בתוך העמק ויהי כראות מלך העי ויבהלו וישכימו
וצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל
עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו
מאחורי העיר ויהושע וכל ישראל נגפו לפניהם
וינוסו דרך המדבר ויזעקו כל העם אשר בעיר
לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר
לא נשאר איש באי ויצאו אחרי ישראל ויעזבו את
העיר פתוחה וירדפו את ישראל ויאמר ה' אל יהושע
נטה את הכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה
ויט יהושע את הכידון אשר בידו אל העי ואורב
קם מהרה ממקומו וירוצו כנטותו ידו ויבאו העירה
וילכדוה וימהרו וישרפו את העיר באש ויפן אנשי
העי אחריהם והנה עלה עשן העיר השמימה ולא
היה להם ידים לנוס הנה וגם הנה והעם הנסים
המדבר נהפך על הרודפים ואת אשר נלכד בעיר
יצאו לקראתם ויכום עד בלתי השאיר להם שריד
ופליט ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אותו אל
יהושע ויהי ככלות ישראל את כל יושבי העי בשדה
במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם
וישובו כל ישראל העי ויכוה לפי חרב ויהי כל
הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר
אלף כל אנשי העי ויהושע לא השיב ידו אשר נטה
בכידון עד החרימו את כל יושבי העי ויבזו הבהמה
והשלל העיר הזאת לבני ישראל כדבר ה' אשר צוה
את יהושע ויהושע שרף את העי וישמה תל עולם
שממה עד היום הזה ואת מלך העי תלה על העץ
עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וינזלו את
נבלתו מעל העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר
ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה אז יבנה
יהושע מזבח לה' אלהי ישראל בהר עיבל כאשר
צוה משה עבד ה' את בני ישראל ככתוב בספר תורת
משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן
ברזל ויעלו עליו עולות לה' ויזבחו שלמים ויכתב
שם על אבני המזבח את משנה תורת הזאת אשר
כתב לפני בני ישראל וכל ישראל וזקניו ושוטריו
ושופטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים
נשאי ארון ברית ה' הגר כאזרח חציו נגד הר גרזים
וחציו נגד הר עיבל כאשר צוה משה עבד ה' לברך
את העם בראשונה וכן כל דברי התורה הברכה
והקללה ככל הכתוב בספר התורה ולא היה דבר
מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל
קהל ישראל והנשים והטף והגר ההולך בקרבם
ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר
ובשפלה ובכל חוף הים הגדול מול לבנון החתי
והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי לאמר הנה
נלחמו יחד להלחם עם יהושע ועם ישראל ויושבי
גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי
ויעשו גם הם בערמה ויילכו ויצטירו ויקחו להם
שקים בלים וחמרים יין בלים ונקרעים וחבושים
ונעלי בלות ורקומות על רגליהם ושלמות בגדיהם
ולחם יבש היה צידם ויבאו אל יהושע אל המחנה
הגלגלה ויאמרו אל איש ישראל ומאין תבואו ויאמרו
אליו מארץ רחוקה באנו עתה וכרתו לנו ברית
ויאמרו אל איש ישראל אולי בקרבי אתה ישב
ואיכה אכרות לכם ברית ויאמרו אל יהושע עבדיך
אנחנו ויאמר יהושע אליהם מי אתם ומאין תבואו
אלי ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד עבדיך באו
לשם ה' אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה
במצרים ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן
אשר בעשתרות ויאמרו אלינו זקנינו וכל יושבי
ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם
ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית
זה לחמנו חם הצטידנו אותו ביום צאתנו ללכת
אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים אלה נאדות
היין אשר מלאנו חדשות והנה בלו ואלה שמלתינו
ונעלינו בלו מרב הדרך ויקחו האנשים מצידם ואת
פי ה' לא שאלו ויעש להם יהושע שלום וכרת להם
ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה ויהי מקצה
שלשת ימים אחרי כרתם להם ברית ושמעו כי
קרובים הם בקרבו ישבו ויהי בני ישראל לא נסעו
ויבאו בני ישראל אל עריהם ביום השלישי ועריהם
גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים ולא הכום בני
ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה בה' אלהי ישראל
ויתלונן כל העדה על הנשיאים ויאמרו כל הנשיאים
אל כל העדה אנחנו נשבענו להם בה' אלהי ישראל
ועתה לא נוכל לנגוע בהם זאת נעשה להם ונחיה
ולא יהיה בהם קצף על השבועה אשר נשבענו להם
ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חוטבי עצים
ושואבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים
ויקרא אליהם יהושע וידבר אליהם לאמר למה
רמיתם אותנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם
בקרבנו תשבו ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם
עבד ומחטבי עצים ושואבי מים לבית אלהי עד היום
הזה ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגיד לעבדיך
את אשר צוה ה' אלהיך את משה עבדו לתת לכם
את כל הארץ ולהשמיד את כל יושבי הארץ מפניכם
וניראה מאד על נפשותינו מפניכם ונעשה את
הדבר הזה ועתה הננו בידך כטוב והישר בעיניך
לעשות לנו עשה ויעשו להם כן ויצל אותם מיד
בני ישראל ולא הרגום ויתנם יהושע ביום ההוא
חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמזבח ה' עד היום
הזה אל המקום אשר יבחר ויהי כשמע אדני צדק
מלך ירושלים כי לכד יהושע את העי ואת החרים
אותה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי
ולמלכה וכי ישבו יושבי גבעון את ישראל בקרבם
וכי בקרבה המה ויראו מאד כי גבעון עיר גדולה
כאחת ערי המלוכה וכי היא גדולה מן העי וכל
אנשיה גבורים ויאמר אדני צדק מלך ירושלים אל
הורם מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל יפיע
מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר עלו אלי
ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה אל יהושע ואל
בני ישראל ויתאספו חמשת מלכי האמרי מלך
ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך
עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו בה
ויעלו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה
לאמר אל תרף ידך מעבדיך עלה אלינו מהרה
והושיענו ועזרנו כי נקבצו עלינו כל מלכי האמרי
יושבי ההר ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם
המלחמה עמו וכל גבורי החיל ויאמר יהושע אל
יהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני ישראל ויכם
גבעון הכה גדולה ויהי בברחם מפני ישראל במורד
בית חורון ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן
השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד
אשר המיתו בני ישראל בחרב אז ידבר יהושע ליהוה
ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר
לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון
ויאמר יהושע לעיני כל ישראל ויאמר לפניהם
שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון ויאמר יהושע
לעיני כל ישראל ויאמר לפניהם שמש בגבעון דום
וירח בעמק אילון ויאמר יהושע לעיני כל ישראל
ויאמר לפניהם

ואת הכתב הזה הוא כתב
[illegible]
ועל כן אמרו חכמים, שכתב אשורית
שהוא כתב שנתנה התורה בו
לישראל בעת שניתנה
ואין לנו כתב אחר
שהוא כתב התורה
ולא כתב אחר
שנתנה בו התורה
ולא כתב אחר
שנתנה בו התורה
ולא כתב אחר
שנתנה בו

שהיה נוהג בעבר בעיר ואשר בדיקתו נעשתה
על ידי שוחטים מומחים לכך. בדיקה זו נעשתה
בדרך של הפיכת הסכין על פיה ועל צידה
ובחינת חלקות הסכין ושלמותה. בדיקה זו
נעשתה בדרך של הפיכת הסכין על פיה ועל
צידה ובחינת חלקות הסכין ושלמותה.

ואין הבדיקה הזו נוהגת בזמן הזה
כלל. ואין שוחטים בקיאים בה כלל.
ואין הבדיקה הזו נוהגת בזמן הזה
כלל. ואין שוחטים בקיאים בה כלל.

ואין הבדיקה הזו נוהגת בזמן הזה
כלל. ואין שוחטים בקיאים בה כלל.
ואין הבדיקה הזו נוהגת בזמן הזה
כלל. ואין שוחטים בקיאים בה כלל.

ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ויאמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר והקרבתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ויהוה הקשה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם ויסיגו את בני ישראל על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויהי בארבת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהי מנהגם בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים ויכסו המים את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה שמו מרכבת פרעה וחילו יריה במצולת סוף תהמת יכסימו ירדו בקעמו כמו אבן ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויהוה השיב עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים ויתקו המים שם שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה בדבר ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא ויהי ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר בבקר איש כאכלו ויחם השמש ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם לשמר עד בקר וישמרו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה ששת ימים תלקטהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו ויהי ביום השביעי יצא מן העם ללקט ולא מצאו ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי ראו כי יהוה נתן לכם את השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפחית בדבש וטעמו כלשון הרקחים ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונח לפני יהוה למשמרת לדרתיכם כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באתם אל קצה ארץ כנען והעמר עשרית האיפה הוא ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני בחרבה ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת הנה אנכי עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישמר משה כן לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר ויתר יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבא האהלה ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר משה אל חתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים בא להם בדבר ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון וראית אתה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשא אתך כן תעשה את דברי אלהים צוך ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא ויעש משה ככל אשר אמר חתנו ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו אל ארצו בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה וישב כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויאמינו לך גם בך לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בהם וירד משה אל העם ויאמר אליהם ויקם משה ויעל אל האלהים ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בהם וירד משה אל העם ויאמר אליהם

ספרי בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. מלמד שהיתה המנורה מזרחית ופניה מערבה ופני הנרות מזרחה ומערבה. ר' יוסי אומר אין מעשה המנורה אלא מזרחית ופניה מזרח

ומיד הוא מתחיל לדבר בשבחו של הקב"ה ומספר לו את כל מה שעבר עליו בדרך. ואחר כך הוא מבקש ממנו שיתן לו את בתו לאשה. אבל הקב"ה אומר לו שהוא לא יכול לעשות זאת, כי הוא כבר הבטיח את בתו לאדם אחר. אבל הוא מבטיח לו שהוא יתן לו בת אחרת, יפה ממנה, ושהוא יהיה מאושר איתה. אבל הוא מזהיר אותו שלא יספר לאף אחד על מה שקרה לו, כי אם יספר, הוא יאבד את כל מה שקיבל.

אבל האיש לא יכול לשמור על הסוד. הוא מספר לכל מי שפוגש בדרך על מה שקרה לו, ועל כך שהוא קיבל בת אחרת. וכאשר הוא מגיע הביתה, הוא מגלה שהבת שקיבל היא לא יפה כלל, אלא מכוערת מאוד. והוא מבין שהוא איבד את כל מה שקיבל בגלל שלא שמר על הסוד.

ואחר כך הוא מבקש ממנו שיתן לו את בתו לאשה. אבל הקב"ה אומר לו שהוא לא יכול לעשות זאת, כי הוא כבר הבטיח את בתו לאדם אחר. אבל הוא מבטיח לו שהוא יתן לו בת אחרת, יפה ממנה, ושהוא יהיה מאושר איתה. אבל הוא מזהיר אותו שלא יספר לאף אחד על מה שקרה לו, כי אם יספר, הוא יאבד את כל מה שקיבל.

אבל האיש לא יכול לשמור על הסוד. הוא מספר לכל מי שפוגש בדרך על מה שקרה לו, ועל כך שהוא קיבל בת אחרת. וכאשר הוא מגיע הביתה, הוא מגלה שהבת שקיבל היא לא יפה כלל, אלא מכוערת מאוד. והוא מבין שהוא איבד את כל מה שקיבל בגלל שלא שמר על הסוד.

ואמרו

ואמרו לו אל תירא כי אתנו רבים מאשר אתם
ויתחזק יהושפט ויתפלל אל ה' ויאמר ה' אלהי
אבותינו הלא אתה אלהים בשמים ומושל בכל
ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך
לעמוד בפניך אתה הורשת את יושבי הארץ
הזאת מפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם
אוהבך לעולם ויבנו בה לשמך הקדש לאמר
אם תבוא עלינו רעה חרב שפטים או דבר
רעב נעמוד לפני הבית הזה ולפניך כי שמך
בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע
ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר
לא נתת לישראל בבואם מארץ מצרים כי סרו
מעליהם ולא השמידם הנה הם גומלים עלינו
לבאתנו מירשתך אשר הורישנו ואלהינו הלא
תשפט בהם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב
הזה אשר בא עלינו ולא נדע מה נעשה כי
עליך עינינו ויען כל יהודה עומדים לפני ה'
גם טפם נשיהם ובניהם ויהי רוח ה' בתוך
הקהל ויאמר שמעו כל יהודה ויושבי ירושלם
ואתה המלך יהושפט כה אמר ה' לכם אל תיראו
ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם
המלחמה כי אם לאלהים ומחר רדו עליהם הנה
יעלו במעלה הציץ ומצאתם אותם בסוף הנחל
לפני מדבר ירואל לא לכם להלחם בזאת התיצבו
עמדו וראו את ישועת ה' עמכם יהודה וירושלם
אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם והי'
עמכם ויהושפט קד אפים ארצה וכל יהודה
וישבי ירושלם נפלו לפני ה' להשתחות לה'
ויקומו הלוים מן הקהתים ומן בני הקרחים
לשבח לה' אלהי ישראל בקול גדול למעלה
וישכימו בבקר ויצאו במדבר תקוע ובצאתם
עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו בה' אלהיכם ותאמנו האמינו
בנביאיו והצליחו ויועץ את העם וישם משוררים
לה' ומהללים לתפארת לצאת לפני החלוץ
ואומרים הודו לה' כי לעולם חסדו ובעת החלו
ברנה ובתהלה נתן ה' מארבים על בני עמון
מואב והר שעיר הבאים ביהודה ויגפו ויתקצפו
בני עמון ומואב על יושבי הר שעיר להחרים
ולהשמיד ככלותם ליושבי שעיר עזרו איש
לרעהו למשחית ויהודה באו על המצפה במדבר
ויפנו אל ההמון והנה פגרים נפלים ארצה ואין
פליט ויבא יהושפט ועמו לבוז את שללם וימצאו
בתוכם רכוש בגדים ומחמדים כלי יקר ויבזו
להם שלשת ימים מרוב השלל ביום הרביעי
נקהלו לברכה כי שם ברכו את ה' על כן קרא
שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום הזה
וישובו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם
לשוב לירושלם בשמחה כי השמחם ה' משמח
על אויביהם ויבואו ירושלם בנבלים וכנורות
וחצוצרות אל בית ה' ותהי פחדת אלהים על
כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם ה' באויבי
ישראל ותשקט ממלכת יהושפט ויניח לו אלהיו
מסביב ויהושפט מלך על יהודה בן שלשים
וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך
בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי ויהושפט
הלך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות
הישר בעיני ה' אך הבמות לא סרו עוד העם
לא הכינו לבבם לאלהי אבותיהם ויתר דברי
יהושפט הראשנים והאחרונים הנם כתובים
בדברי יהוא בן חנני אשר הועלה על ספר
מלכי ישראל ואחרי כן התחבר יהושפט מלך
יהודה עם אחזיהו מלך ישראל הוא עשה
לרשעה ויעזור יהושפט לבעל ויתחתן אתו
ויתחבר עמו לעשות אניות ללכת תרשישה
ויעשו אניות בעציון גבר ויתנבא אליעזר בן
דודיהו מן מרשה על יהושפט לאמר יען
התחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך
וישברו האניות ולא יכלו ללכת תרשישה
אז יהושפט שכב עם אבותיו ויקבר עם אבותיו
בעיר דוד אבותיו ויהורם בנו מלך תחתיו
ויהורם בן שתים ושלשים שנה במלכו ושמונה
שנים מלך בירושלם ולא הלך בדרכי אביו
ובדרכי אסא אבי אמו ויהי כי קם על ממלכת
אביו ויתחזק הרג את כל אחיו בחרב וגם
משרי ישראל ויהי בן עשרים ושתים שנה
במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם ולא עשה
הישר בעיני ה' כאשר עשו בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני ה'
ולא אבה ה' להשחית את בית דוד בעבור
הברית אשר כרת לדוד ולבניו כל הימים
בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה ויתנו
להם מלך ויעל יהורם עם שריו וכל הרכב
עמו ויקם לילה ויך את אדום הסובבים עליו
ואת שרי הרכב ותנס אדום מתחת יד יהודה
עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא
מתחת ידו כי עזב את ה' אלהי אבותיו גם
בערים בהרי יהודה עשה במות ויזן את
יושבי ירושלם ויסח את יהודה ויבא אליו
מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר ה' אלהי
דוד אביך יען אשר לא הלכת בדרכי יהושפט
אביך ובדרכי אסא מלך יהודה והלכת בדרך
מלכי ישראל ותזן את יהודה ואת יושבי
ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית
אביך הטובים ממך הרגת הנה ה' נגף מגפה
גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך
ואתה בחליים רבים במחלת מעיך עד אשר
יצאו מעיך מיום אל יום בחלים ימים ויהי
ה' עורר על יהורם את רוח הפלשתים והערבים
אשר על יד כושים ויעלו ביהודה ויבקעוה
וישבו אל אהל המלך ויקחו כל הרכוש הנמצא
בבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נותר לו בן
כי אם יהואחז קטן בניו ואחרי כל זאת נגפו
ה' במעיו במחלה אשר אין לה רפואה ויהי
מיום אל יום ויצא מעיו מחמת חליו בחלים
ימים ויהי בן שתים ושלשים שנה במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמודות
ויקברו אותו בעיר דוד אבל לא בקברות
המלכים ויעל אחזיהו בן יהורם מלך יהודה
כי כל הגדודים הבאים מן הערבים הרגו את
כל הבכורים ויהי בן ארבעים ושתים שנה
במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו
עתליה בת עמרי גם הוא הלך בדרכי בית
אחאב כי אמו היתה יועצת לו לרשעה ויעש
הרע בעיני ה' כבית אחאב כי הם היו יועצים
לו אחרי מות אביו לשחית ולמפלה לכל ישראל
וילך גם בעצתם ויסע עם יהורם בן אחאב
מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם
ברמות גלעד וישבו ארם את יהורם וישב
להתרפא ביזרעאל מן הפצעים אשר הכוהו
ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו
בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם
בן אחאב ביזרעאל כי חולה הוא ויהי מאת
ה' בבוא אחזיהו עם יהורם ויצא אל יהוא בן
נמשי אשר משחו ה' להכרית את בית אחאב
ויהי בהשפט יהוא את בית אחאב וימצא את
שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו
ויהרגם ויבקש את אחזיהו וילכד אותו והוא
מתחבא בשומרון ויביאו אותו אל יהוא וימיתו
אותו ויקברו אותו כי אמרו הוא בן יהושפט
אשר דרש את ה' בכל לבו ולא היה לבית
אחזיהו כח לשמור הממלכה ועתליה אם אחזיהו
ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע
הממלכה בית יהודה ותקח יהואש בן אחזיהו
את יואש בן אחזיהו ויגנבו אותו מתוך בני
המלך המומתים ויתנהו ואת מיניקתו בחדר
המטות ותסתירהו יהושבעת בת יהורם אשת
יהוידע הכהן כי אחות אחזיהו היא מפני
עתליה ולא הומת ויהי עמה בבית ה' נסתר
שש שנים ועתליה מלכה על הארץ ובשנה
השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאות
את הכרי ואת הרצים ויבא אליו הבית ויכרת
עמהם ברית בבית ה' ויראם את בן המלך
ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו שלש חלקיכם
הבאים בשבת והשמרים בשמרת בית המלך
ושלש בשער יסוד וכל העם יהיו בחצרות בית
ה' ואל יבא בית ה' כי אם הכהנים והמשרתים
הם יבאו כי קדש הם וכל העם ישמרו משמרת
ה' ויסבו המלך מסביב איש כליו בידו והבא
אל הבית יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו
ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע
הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם
היוצאים בשבת כי לא שלח את המחלקות
ויבא יהוידע הכהן אל שרי המאות את הרמחים
ואת השלטים ואת מגני המלך דוד אשר בבית
ה' ויעמד את כל העם איש ושלחו ביד הימנית
של הבית עד השמאלית של הבית על המזבח
ועל הבית לכסות את המלך מסביב ויוצא את
בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות
ויתנו אותו למלך ויסכו אותו וימחאו כף
ויאמרו יחי המלך ותשמע עתליה את קול
העם הרצים ואת המהלל את המלך ותבא אל
העם בית ה' ותרא והנה המלך עומד על
העמוד כמשפט והשרים והחצוצרות על המלך
וכל עם הארץ שמח ותקע בחצוצרות ותקרע
עתליה בגדיה ותקרא קשר קשר ויצא יהוידע
הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אליהם
הוציאוה אל מבית לשורות והבא אחריה
להמית בחרב כי אמר הכהן אל תמיתוה בבית
ה' וישימו לה ידים ותבא דרך בית סוס
המלך ויהי שם ויהי כל עם הארץ שמחים
ותשקט העיר ואת עתליה המיתו בחרב ויכרת
יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך
להיות לעם לה' ובין המלך ובין העם ויבא כל
עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחותיו
ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על
בית ה' ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת
הרצים ואת כל עם הארץ ויורידו את המלך
מבית ה' ויבאו דרך שער הרצים בית המלך
וישב על כסא המלכות וישמח כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בשבע
שנים מלך יואש ויהי בן שבע שנים במלכו
ושם אמו צבעת מבאר שבע ויעש יואש הישר
בעיני ה' כל ימי יהוידע הכהן ויקח לו יהוידע
שתי נשים ויולד בנים ובנות ויהי אחרי כן
ויעל על לבו יואש לחדש את בית ה' ויקבץ
את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי
יהודה וקבצו מכל ישראל כסף להחזיק את
בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו
הדבר ולא מהרו הלוים ויקרא המלך ליהוידע
הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת את הלוים
להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד
ה' ועל הקהל לישראל לאהל העדות ויקחו
הלוים ויעשו ארון אחד ויתנו אותו בשער בית
ה' מבחוץ ויקראו ביהודה ובירושלם להביא
לה' את משאת משה עבד האלהים על ישראל
במדבר ויביאו כל השרים וכל העם ויביאו
ויתנו אל הארון עד כלותם ויהי בעת הביא
הארון אל פקדת המלך ביד הלוים ויראו כי
רב הכסף ויעל סופר המלך ופקיד כהן הראש
ויריקו את הארון ויקחו אותו וישיבו אותו
אל מקומו כיום ביום ויאספו כסף לרב ויתנו
אותו אל עושי מלאכת בית ה' ויחזקו בו
חרשים ועצים ועושי מלאכת ברזל ונחושת
לחדש בית ה' ויעשו עושי המלאכה ותעל
הרפואה בידם ויעמידו את בית האלהים על
מכונו ויחזקוהו ויעשו כלים לבית ה' כלי
שרת ומנקיות וכפות וכלי זהב וכסף ויעלו
עולות בבית ה' תמיד כל ימי יהוידע ויזקן
יהוידע ויבא ימים ויהי בן מאה ושלשים שנה
במותו ויקברו אותו בעיר דוד עם המלכים
כי עשה טוב בישראל ולאלהים ובביתו ואחרי
מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך
אז שמע המלך אליהם ויעזבו את בית ה'
אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרות ואת
העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם בעשמם
את האשם הזה ויעד בהם ה' ולא האזינו
ויתנבא בהם ורוח אלהים לבש את זכריה בן
יהוידע הכהן ויעמד מעל העם ויאמר להם כה
אמר האלהים למה אתם עברים את מצות ה'
ולא תצליחו כי עזבתם את ה' ויעזוב אתכם
ויקשרו עליו ויסקלוהו באבנים בחצר בית ה'
ולא זכר יואש המלך את החסד אשר עשה
יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו ובהמותו
אמר ירא ה' וידרוש ויהי לקץ שנה עלה עליו
חיל ארם ויבא יהודה וירושלם ויאבד את כל
שרי העם ואת כל שללם שלחו למלך דמשק
ובמעט אנשים באו ארם ויהי בעזבם אותו
בחליים גדולים ויקשרו עליו עבדיו דם בני
יהוידע הכהן ויהרגוהו במטתו וימת ויקברו
אותו בעיר דוד ולא קברוהו בקברות המלכים
ואלה הקושרים עליו זבד בן שמעת העמונית
ויהוזבד בן שמרית המואבית ויעש אמציה
הישר בעיני ה' אך לא בלבב שלם ויחזק
המלכות עליו ויך את עבדיו המכים את המלך
אביו ואת בניהם לא המית כי כתוב בספר
תורת משה אשר צוה ה' לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש
בחטאו יומת ויקבץ אמציה את יהודה ויעמידם
לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל
יהודה ובנימין ויפקדם מבן עשרים שנה ומעלה
וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא
אוחז בחנית ובצנה ושכר מאה אלף גבורי חיל
מישראל בכסף ככר ויבא איש אלהים אל
אמציה לאמר אדוני המלך אל יבוא עמך צבא
ישראל כי אין ה' עם כל בני אפרים ואם
אתה תלך עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים
לפני האויב כי יש באלהים לעזור ולהכשיל
ויאמר אמציה אל איש האלהים ומה יעשה
לככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש
האלהים יש לה' לתת לך הרבה מזה ויבדל
אמציה את הגדוד אשר בא אליו מאפרים
ללכת לביתם ויחר אפם מאד ביהודה וישובו
למקומם בחרון אף ואמציה התחזק וינהג את
עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת
אלפים ועשרת אלפים הרגו בני יהודה חיים
ויביאום אל ראש הצור וישליכום מראש הצור
וכלם נבקעו ואת הגדוד אשר השיב אמציה
מהלך עמו למלחמה פשטו בערי יהודה משמרון
עד בית חורון ויכו בהם שלש אלפים איש
ויבז שלל רב ויהי אחרי בוא אמציה מהכות
את אדומים ויביא את אלהי בני שעיר ויעמידם
לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר
ויחר אף ה' באמציה וישלח אליו נביא ויאמר
לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו
את עמם מידך ויהי בדברו אליו ויאמר אליו
המלך היעצוך לך למלך העצר חדל למה תכה
ותפלנה ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ
אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת
לעצתי ויעל אמציה מלך יהודה ויתגרו איש
בפני יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל
ויאמר יואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה
החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון
לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבור חית
השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח ותאמר
הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל
שב עתה בביתך למה תתגרה ברעה ותפול אתה
ויהודה עמך ולא שמע אמציה כי מאת ה' היתה
כי לבקש את אלהי אדום היתה ויעל יואש
מלך ישראל ויתגרו איש בפני אמציה מלך
יהודה בבית שמש אשר ליהודה ויגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהליו ואת אמציה
מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפשו בבית
שמש ויביאו אותו ירושלם ויפרץ בחומת
ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע
מאות אמה ואת כל הזהב והכסף ואת כל
הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עובד אדום
ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות
ושב שמרונה ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו
ואשר נלחם את אמציה מלך יהודה הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל וישכב יואש עם אבותיו
ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם
בנו תחתיו ואמציה בן יואש מלך יהודה חי
אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש
עשרה שנה ויתר דברי אמציה הראשנים והאחרונים
הלא הם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכיש וישלחו
אחריו לכיש וימיתוהו שם וישאוהו על סוסים
ויקבר בירושלם עם אבותיו בעיר דוד ויקחו
כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה
וימליכו אותו תחת אביו אמציה ויבן את אילת
וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבותיו
בן שש עשרה שנה היה עזריה במלכו ושנים
ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה
מירושלם ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה
אמציה אביו אך הבמות לא סרו עוד העם
זבחים ומקטרים על הבמות ויהי ה' נגף את
המלך ויהי מצורע עד יום מותו וישב בבית
החפשית והוא נשא על הבית את בת המלך
ויתר דברי עזריה הראשנים והאחרונים הלא
הם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל
וישכב עזריה עם אבותיו ויקברו אותו עם
אבותיו בעיר דוד בשדה הקברות אשר למלכים
כי מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו על בית
המלך שופט את עם הארץ ויתר דברי יותם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה ויהי בן עשרים וחמש שנה
במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
ירושה בת צדוק ויעש הישר בעיני ה' ככל
אשר עשה עזריה אביו רק הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים על הבמות הוא בנה את
שער בית ה' העליון ובחומת העפל בנה הרבה
ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הנם
כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה בימיו
החל ה' להשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן
רמליהו ביהודה ויבן יותם את אילת ויסיפה
ליהודה אחרי שכב יותם עם אבותיו ויקבר
עם אבותיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו
תחתיו בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני ה'
אלהיו כדוד אביו כי הלך בדרכי מלכי ישראל
וגם מסכה עשה לבעלים ויקטר בגיא בן הנם
ויבער את בניו באש כתועבות הגוים אשר
הוריש ה' מפני בני ישראל ויזבח ויקטר על
הבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ויתן
אותו ה' אלהיו ביד מלך ארם ויכוהו ויגלו
בו גלות גדולה ויביאו דמשקה ויתן אותו ביד
מלך ישראל ויכהו מכה גדולה ויפל פקח בן
רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד
כל אנשי חיל בעזבם את ה' אלהי אבותיהם
וזכרי גבור באפרים המית את מעשיהו בן
המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה
משנה למלך ויבאו משם שבי גדול מאחיהם
מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם בז רב
שללו מהם ויבאו את השלל דמשקה ויהי שם
נביא לה' ושמו עודד ויצא לקראת הצבא
הבאים לשמרון ויאמר אליהם הנה בחרון אף
ה' אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם
ותהרגו בהם בחרון אף עד השמים ועתה אתם
אומרים לכבוש לכם לעבדות ושפחות לירושלם
אך הלא אתם אתכם חטאים לה' אלהיכם ועתה
שמעו לי ושלחו את השבי אשר שבו מאחיכם
כי חרון אף ה' עליכם ויקומו אנשים מראשי
בני אפרים עזריה בן יוחנן ברכיה בן משלמות
יחזקיה בן שלום ועמשא בן חדלי על הבאים
מן הצבא ויאמרו אליהם לא תביאו הנה את
השבי כי אשמה עלינו על ה' להוסיף על חטאתינו
ועל אשמתינו כי אשמתנו גדלה ואף חרון על
ישראל ויעשו הגברים כן ויקחו את השבי
ואת השלל ויכסו כל ערמיהם מן השלל וילבישום
ויעלום מן המלחמה ויתנו אותם לפני יריחו
עיר התמרים אל אחיהם ויקחו את הנשים
ויתנו אל הנשארים מן השלל ויקומו אנשים
אשר נקבו בשמותם ויחזיקו בשבי ומכל ערמיהם
הלבישו מן השלל ויכסום ויסעדום ויסכום
ויובילום בחמורים לכל כושל ויבואו ירושלם
ויתנו אל המלך יהודה ויבואו שמרונה ובעת
ההיא עוד המלך אחז בנו ויתר דברי אחז
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל ויקבץ אחז את כלי בית האלהים
ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות
בית ה' ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם
ובכל ערי יהודה לקטר לאלהים אחרים ויכעיס
את ה' אלהי אבותיו ובכל מדינה ומדינה אשר
מלך שם נתן במות לקטר לאלהים אחרים
ויכעיסו את ה' אלהי אבותיו ויקם חזקיהו
בנו תחתיו בן עשרים וחמש שנה חזקיהו
במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם
אמו אבי בת זכריה ויעש הישר בעיני ה' ככל
אשר עשה דוד אביו הוא בחדש הראשון לשנה
הראשונה למלכותו פתח את דלתות בית ה'
ויחזקם ויבא את הכהנים ואת הלוים ויקבצם
אל רחוב המזרח ויאמר להם שמעוני לוים
התקדשו עתה והקדישו את בית ה' אלהי
אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש כי מעלו
אבותינו ויעשו הרע בעיני ה' אלהינו ויעזבוהו
ויסבו את פני משכן ה' ויתנו עורף ויסגרו
את דלתות האולם ויכבו את הנרות ולא הקטירו
ולא עלו עולה בקדש לאלהי ישראל ויהי קצף
ה' על יהודה וירושלם ויתנם לזעוה לשמה
ולשרקה כאשר אתם רואים בעיניכם והנה
נפלו אבותינו בחרב והנה בנינו ובנותינו
ונשינו בשבי בעבור זאת ועתה עם לבבי
לכרות ברית לה' אלהי ישראל למען ישוב
מעלינו חרון אפו בני עתה אל תשלו כי בכם
בחר ה' לעמוד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים
ומקטירים ויקומו הלוים מחת בן עמשי ויואל
בן עזריהו מבני קהת ומבני מררי קיש בן
עבדי ועזריהו בן יהללאל ומבני גרשון יואח
בן זמה ועדן בן יואח ומבני אליצפן שמרי
ויעואל ומבני אסף זכריה ומתניה ומבני הימן
יחיאל ושמעי ומבני ידותון שמעיה ועזיאל
ויקבצו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות
המלך בדברי ה' לטהר את בית ה' ויבאו הכהנים
אל פנימית בית ה' לטהר ויוציאו את כל
הטומאה אשר מצאו בהיכל ה' אל חצר בית ה'
והלוים קבלו להוציא החוצה אל נחל קדרון
ויחלו בראשון לחדש הראשון לקדש ובשמונה
לחדש באו לאולם ה' ויקדשו את בית ה' בשמונת
ימים ובשישה עשר לחדש הראשון כלו ויבאו
אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית
ה' ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן
המערכת ואת כל כליו ואת כל הכלים אשר
השליך המלך אחז במעלו בימי מלכותו הכינום
והנם לפני מזבח ה' ויקם חזקיהו המלך בבקר
ויאסף את שרי העיר ויעל לבית ה' ויקריבו
שבעה פרים ושבעה אילים ושבעה כבשים
ושבעה עתודים לחטאת על הממלכה ועל המקדש
ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות
על מזבח ה' ויעמידו הכהנים את הלוים בבית
ה' בצלצלים בנבלים ובכנורות כמצות דוד
וגד חוזה המלך ונתן הנביא כי המצוה ביד
ה' ביד נביאיו ויעמדו הלוים בכלי דוד והכהנים
בחצוצרות ויאמר חזקיהו להעלות העולה על
המזבח ובעת החל העולה החל שיר ה' והחצוצרות
ועל ידי כלי דוד מלך ישראל ויעמד כל הקהל
והשיר משורר והחצוצרות מחללות הכל עד
כלות העולה ובכלות להעלות כרעו המלך
וכל הנמצאים עמו וישתחוו ויאמר חזקיהו
המלך והשרים ללוים לשורר לה' בדברי דוד
ואסף החוזה וישירו שיר בשמחה ויקדו וישתחוו
ויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם לה'
גשו נא וקרבו זבחים ותודות לבית ה' ויקרב
הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עולות
ויהי מספר העולות אשר הקריב הקהל שבעים
פרים מאה אילים מאתים כבשים הכל לעולה
לה' אל כל אלה הקדשים שש מאות בקר ושלשת
אלפים צאן אך הכהנים היו מעטים ולא יכלו
להפשיט את כל העולות ויחזקום אחיהם הלוים
עד כלות המלאכה ועד אשר התקדשו הכהנים
כי הלוים ישרי לבב להתקדש יותר מן הכהנים
וגם העולות ברב עם חלבי השלמים ונסכים
לכל העולה ותכון עבודת בית ה' ויגל חזקיהו
וכל העם על אשר הכין האלהים לעם כי
בפתע היה הדבר ויעש חזקיהו בכל יהודה
וישלח ספרים על אפרים ומנשה לבוא בית ה'
בירושלם לעשות פסח לה' אלהי ישראל ויועץ
המלך ושריו וכל קהל בירושלם לעשות הפסח
בחדש השני כי לא יכלו לעשותו בעתו כי
הכהנים לא התקדשו למספר ולא נאספו העם
לירושלם והדבר ישר בעיני המלך ובעיני כל
הקהל ויכינו להעביר קול בכל ישראל מבאר
שבע ועד דן לבוא לעשות פסח לה' אלהי
ישראל בירושלם כי לא רבים עשו ככתוב
וילכו הרצים בכל ארץ יהודה ואפרים ומנשה
עד זבולון ויהיו מלעגים ומקלסים בהם אך
אנשים מאשר ואפרים ומנשה נכנעו ויבואו
ירושלם וביהודה היתה יד האלהים לתת להם
לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר ה'
ויאספו בירושלם עם רב לעשות חג המצות
בחדש השני קהל גדול מאד ויקומו ויסירו את
המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות
הסירו וישליכו לנחל קדרון וישחטו פסח
בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו עולות בית ה' ויעמדו
על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים
הזים הכהנים מיד הלוים את הדם אשר מיד
ידם כי רבים בקהל אשר לא התקדשו לטהר
לה' את הפסחים ולא טהור כי הלוים היו
ממונים על כל הטמאים להקדיש לה' ויאכלו
את הפסח לא כמשפט כי התפלל חזקיהו עליהם
לאמר ה' הטוב יכפר בעד כל אשר הכין לבבו
לדרוש את ה' אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש
וישמע ה' אל חזקיהו וירפא את העם ויעשו
בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות
שבעת ימים בשמחה גדולה ויהללו הלוים
והכהנים את ה' יום יום בכלי עז לה' ויאמר
חזקיהו אל כל הלוים המשכילים שבעת ימי
המועד ויזבחו זבחי שלמים ויתודו לה' אלהי
אבותיהם ויועץ כל הקהל לעשות עוד שבעת
ימים ויעשו שבעת ימים בשמחה כי הרים
חזקיהו מלך יהודה לקהל אלף פרים ושבעת
אלפים צאן וגם השרים הרימו לקהל פרים
ואלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו הכהנים
לרב ויעשו כל קהל יהודה והכהנים והלוים
וכל הקהל הבאים מישראל וגרים הבאים מארץ
ישראל וישבי יהודה וישמחו כל קהל יהודה
והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל
וגרים הבאים מארץ ישראל וישבי יהודה
וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל

ואמר

ולמה אתה מתפלל שלא יהיה לי בן
ואני אתפלל שיהיה לך בן
ומה הוא מתפלל שיהיה לו בן
שיהיה לו בן שיעשה תשובה
ויכנס לגן עדן
ואני מתפלל שיהיה לך בן
שיכנס לגיהנם
שכך מצינו בדוד ובשלמה
שדוד אמר לפני הקב"ה
רבונו של עולם
גלוי וידוע לפניך שאני מתאוה לבנות בית לשמך
ומפני שהיו אומות העולם אומרים עליו
שכל ימיו היה עוסק במלחמות ושפך דמים הרבה
ולא הניח לו הקב"ה לבנות
אמר לפניו רבונו של עולם
יהי רצון מלפניך שיהיה לי בן
שיהיה שלם בכל מדותיו
ושאני אבנה בית לשמך
אמר לו הקב"ה
הן בנך שיולד לך הוא יבנה בית לשמי
ומה כתיב בשלמה
כי שלמה היה ושלוה נתתי על ישראל בימיו
ובימיו בנה בית לשמי
ואמר לו הקב"ה
הן בנך שיולד לך הוא יבנה בית לשמי
ומה כתיב בשלמה
כי שלמה היה ושלוה נתתי על ישראל בימיו
ובימיו בנה בית לשמי
ואמר לו הקב"ה
הן בנך שיולד לך הוא יבנה בית לשמי
ומה כתיב בשלמה
כי שלמה היה ושלוה נתתי על ישראל בימיו
ובימיו בנה בית לשמי

ואמר

ואחרי שהוא מתחיל בדברים אלו הוא מסיים בהם
ואומר כי אלו הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל המסעות
שעשו בני ישראל במדבר ואת כל הנסים
שעשה להם ה' בדרך עד שהגיעו אל ערבות מואב
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל הדברים
אשר דבר משה אל בני ישראל בערבות מואב
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל הדברים
אשר דבר משה אל בני ישראל בערבות מואב
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל הדברים
אשר דבר משה אל בני ישראל בערבות מואב

ואחרי שהוא מתחיל בדברים אלו הוא מסיים בהם
ואומר כי אלו הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל המסעות
שעשו בני ישראל במדבר ואת כל הנסים
שעשה להם ה' בדרך עד שהגיעו אל ערבות מואב
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל הדברים
אשר דבר משה אל בני ישראל בערבות מואב
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל הדברים
אשר דבר משה אל בני ישראל בערבות מואב
ואחר כך הוא מוסיף ומספר את כל הדברים
אשר דבר משה אל בני ישראל בערבות מואב

ואחר כך מעלין בעל המוסף ואומרין
קדושת נעריצך ונקדישך כסוד שיחת
שרפי קודש הקדושים המקדישים
לשמך בקודש כאמור על יד נביאך
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש
קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו
ואומרים אותה בנעימה ובניגון ערב
ומתוקה מכל מיני מתיקה ואחר כך
אומרים ברוך כבוד ה' ממקומו
ואומרים ה' ימלוך לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה ואחר כך
אומרים אתה קדוש ונורא שמך
ואין אלוה מבלעדיך כאמור ורם
ה' צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה כי ה' אלהינו ה'
צבאות בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת הוא אלהינו אין עוד אמת
מלכנו אפס זולתו כאמור בתורתו
וידעת היום והשבת אל לבבך כי
ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד ואומרים
אתה הראת לדעת כי ה' הוא
האלהים אין עוד מלבדו ואומרים
אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך
ישראל גוי אחד בארץ ואומרים
אתה הוא אלהינו אתה הוא אבינו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו
ואתה תשמיענו בשנית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים אני ה'
אלהיכם ואומרים אתה הוא אלהינו
אתה הוא אבינו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו ואתה תשמיענו
בשנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים אני ה' אלהיכם ואומרים
אתה הוא אלהינו אתה הוא אבינו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו
ואתה תשמיענו בשנית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים אני ה'
אלהיכם ואומרים אתה הוא אלהינו
אתה הוא אבינו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו ואתה תשמיענו
בשנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים אני ה' אלהיכם ואומרים
אתה הוא אלהינו אתה הוא אבינו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו
ואתה תשמיענו בשנית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים אני ה'
אלהיכם ואומרים אתה הוא אלהינו
אתה הוא אבינו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו ואתה תשמיענו
בשנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים אני ה' אלהיכם ואומרים
אתה הוא אלהינו אתה הוא אבינו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו
ואתה תשמיענו בשנית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים אני ה'
אלהיכם ואומרים אתה הוא אלהינו
אתה הוא אבינו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו ואתה תשמיענו
בשנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים אני ה' אלהיכם ואומרים
אתה הוא אלהינו אתה הוא אבינו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו
ואתה תשמיענו בשנית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים אני ה'
אלהיכם ואומרים אתה הוא אלהינו
אתה הוא אבינו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו ואתה תשמיענו
בשנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים אני ה' אלהיכם ואומרים

ואם יש מי שרוצה לדעת
מה הוא הדבר שהוא עושה
בשעה שהוא מתפלל
הרי הוא יכול לבוא
ולראות בעצמו
ואין צורך לשאול אחרים
ולא לי בלבד
אלא לכל אחד ואחד
יכול לראות בעצמו
ולא עוד אלא
שאפילו אם יבוא
ויראה אחרים
אין הוא יכול
לדעת מה הם עושים
בשעה שהם מתפלים
כי אם הוא עצמו
יתפלל
ואז יוכל לדעת
מה הוא עושה
בשעה שהוא מתפלל
ולא עוד אלא
שאפילו אם יבוא
ויראה אחרים
אין הוא יכול
לדעת מה הם עושים
בשעה שהם מתפלים
כי אם הוא עצמו
יתפלל
ואז יוכל לדעת
מה הוא עושה
בשעה שהוא מתפלל

ויהי ביום השלישי ויהי חשכים
ויהי בקר יום אחד ויהי ערב
ויהי בקר יום שני ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי ויהי ערב
ויהי בקר יום ששי ויהי ערב
ויהי בקר יום שביעי ויהי ערב
ויהי בקר יום שמיני ויהי ערב
ויהי בקר יום תשיעי ויהי ערב
ויהי בקר יום עשירי ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום שנים עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום ששה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום עשרים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום שלשים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום ארבעים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום חמשים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום ששים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום שבעים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום שמונים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום תשעים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ויהי ערב

ויהי בקר יום מאה ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ואחד עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושנים עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וששה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעה עשר ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ועשרים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושלשים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וארבעים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה וחמשים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושישים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושבעים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ושמונים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים ואחד ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים ושנים ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים ושלשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים וארבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים וחמשה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים וששה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים ושבעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים ושמונה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאה ותשעים ותשעה ויהי ערב
ויהי בקר יום מאתים ויהי ערב

[illegible]

[illegible] שלא יהיה לו שום [illegible]
כי אין לו שום [illegible] שיהיה לו
[illegible] שיהיה לו [illegible]
[illegible] שיהיה לו [illegible]
[illegible] שיהיה לו [illegible]

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה
את דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכונים ליום
השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר
סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו
יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא
יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויד משה את העם
אל העם ויקדשו את בגדיהם: ויאמר אל העם היו נכונים
לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל
שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה
את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית
ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יי באש
ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול
השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
ויבא יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל
ראש ההר ויעל משה: ויאמר יי אל משה רד העד בעם
פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים
הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי: ויאמר משה
אל יי לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת
בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אתו: ויאמר אליו יי
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל יי פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר
אליהם:

ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה
את דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכונים ליום
השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר
סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו
יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא
יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויד משה את העם
אל העם ויקדשו את בגדיהם: ויאמר אל העם היו נכונים
לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל
שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה
את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית
ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יי באש
ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול
השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
ויבא יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל
ראש ההר ויעל משה: ויאמר יי אל משה רד העד בעם
פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים
הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי: ויאמר משה
אל יי לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת
בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אתו: ויאמר אליו יי
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל יי פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר
אליהם:

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר.
משה רבינו היה עניו יותר מכל האדם שעל פני האדמה
ולכן נקט לשון זה של חיבה. ומנין שהיה עניו
שכתוב ואנכי משה מאד ענו וגו'. ואף על פי שהיה
עניו כל כך לא נתיירא להודיע לישראל את גדולתו
שנתנבא יותר מכל הנביאים שבאו ושיבאו לעתיד לבא
שנאמר ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וגו'.
ויקרא אל משה. משה שמע ויקרא. בת קול יצאה
ואמרה לו למשה בא ואמור לישראל כך וכך.
ולמה לא נגלה הקב"ה אלא אל משה. מפני שהיה
מקבל בנחת. ללמדך שכל המקבל בנחת כאלו
מקריב קרבן. ומנין שהיה מקבל בנחת שנאמר
ויקרא אל משה וידבר ה' אליו. ולא נאמר ויאמר
ה' אל משה. ללמדך שהיה מקבל בנחת.
ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר.
ויקרא אל משה. משה שמע ויקרא. בת קול יצאה
ואמרה לו למשה בא ואמור לישראל כך וכך.
ולמה לא נגלה הקב"ה אלא אל משה. מפני שהיה
מקבל בנחת. ללמדך שכל המקבל בנחת כאלו
מקריב קרבן. ומנין שהיה מקבל בנחת שנאמר
ויקרא אל משה וידבר ה' אליו. ולא נאמר ויאמר
ה' אל משה. ללמדך שהיה מקבל בנחת.

ב. ואם יש לו בנים ובנות, אם הבנים יורשים את כל הנכסים, והבנות אין להן כלום, אלא מזונות בלבד, ואם הבנות יורשות את כל הנכסים, והבנים אין להם כלום, אלא מזונות בלבד, ואם יש לו בנים ובנות, חלק הבנים כחלק הבנות

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה
ומת אביו ואמו ואחיו ואחיותיו
ואשתו מתה אחר מותו
ואין לו בנים ובנות
אלא אחיו ואחיותיו
ואין לו אשה

[illegible] ואם לא יהיה לו [illegible] ואם לא יהיה לו [illegible] ואם לא יהיה לו [

ויהי בעבור שהיתה לשרה עקרה ואין לה ולד
ותקח את הגר המצרית שפחתה ותתן אותה לאברם
לאשה מקץ עשר שנים לשבתם בארץ כנען
ותהר הגר וכאשר ראתה כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה. ויאמר אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך
ותענה שרי ותברח מפניה. וימצאה מלאך ה'
על עין המים במדבר על העין בדרך שור
ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי
ותאמר מפני גברתי שרי אנכי בורחת
ויאמר לה מלאך ה' שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה
ויאמר לה מלאך ה' הרבה ארבה את זרעך
ולא יספר מרוב
ויאמר לה מלאך ה' הנך הרה ויולדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי שמע ה' אל עניך
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו
ועל פני כל אחיו ישכון
ותקרא שם ה' הדבר אליה אתה אל ראי
כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי
על כן קרא לבאר הוא באר לחי ראי
הנה בין קדש ובין ברד
ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם את שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא ה' אל אברם
ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים
ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד
ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר
אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים
ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתיך
והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו
והקימותי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם
לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך
ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען
לאחזת עולם והייתי להם לאלהים
ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם
זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך
המול לכם כל זכר ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני ובינכם
ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם
יליד בית וקנין כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא
המול ימול יליד ביתך וקנין כספך והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם
וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה את בריתי הפר

ומה
ומה שאין כן בשאר מקומות שאין שם אלא
ג' ימים. ואין לומר שכיון שהוא מקום
שהיו שם הרבה ישראל לא היו צריכים
לשהות שם ז' ימים כדי שיהיו כולם
מוכנים ומזומנים לצאת משם ביחד
שהרי אפילו בשאר מקומות שהיו
שם הרבה ישראל לא היו שוהים שם
אלא ג' ימים כדי שיהיו כולם מוכנים
ומזומנים לצאת משם ביחד. ועו

ואם הוא מחזיק בשטר ואומר שכבר פרעתי לו
חייב הוא שהרי הוא מודה שהיה חייב לו
ואם אמר לא היה חייב לו אלא שלא היה
לי פרוע אלא שהיה לי שטר ביד אחר
ופרעתי לו ואבד לי השטר הרי זה
נשבע היסת שלא פרעו ונוטל
ואם אמר לא היה חייב לו כלום
אלא שהיה לי שטר ביד אחר ופרעתי
לו ואבד לי השטר הרי זה נשבע
היסת שלא פרעו ונוטל
ואם אמר לא היה חייב לו כלום
ולא היה לי שטר ביד אחר ולא פרעתי
לו כלום אלא שהיה לי שטר
ואבד לי השטר הרי זה נשבע

היסת שלא היה לי שטר ביד אחר
ולא פרעתי לו כלום ונוטל
ואם אמר לא היה חייב לו כלום
ולא היה לי שטר ביד אחר ולא פרעתי
לו כלום ולא היה לי שטר ואבד לי
השטר הרי זה נשבע היסת שלא
היה לי שטר ביד אחר ולא פרעתי
לו כלום ונוטל
ואם אמר לא היה חייב לו כלום
ולא היה לי שטר ביד אחר ולא פרעתי
לו כלום ולא היה לי שטר ואבד לי
השטר הרי זה נשבע היסת שלא
היה לי שטר ביד אחר ולא פרעתי
לו כלום ונוטל

ואת בני אהרן יקריב משה ויתן עליהם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יי' את משה ויקח משה את השמן ואת הדם אשר על המזבח וידם על אהרן על בגדיו ויקדש את אהרן ואת בגדיו ואת בני אהרן ואת בגדי בניו אתו ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלוהו ואתם את הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו ואת הנותר בבשר ובלחם באש תשרפו ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם ביום הזה צוה יי' לעשות לכפר עליכם ומפתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יי' ולא תמותו כי כן צויתי ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יי' ביד משה

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יי' ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יי' ומנחה בלולה בשמן כי היום יי' נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יי' ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי' תעשו ויראה אליכם כבוד יי' ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יי' ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר המזבחה את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יי' את משה והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ויזבח את זבח העם ויקרבו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת הבשר ואת הראש הקטיר המזבחה ויקרב את העלה ויקטרו כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר המזבחה מלבד עלת הבקר ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויקרבו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה ומן הכבד על הכליות ויקטרו את החלבים על הזבחים ויקטר המזבחה ואת הזרוע הימנית ויניף משה אותם תנופה לפני יי' כאשר צוה משה ויקח אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יי' אל כל העם ותצא אש מלפני יי' ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

שעה בשעת הצעה או שלא היה יכול לו מאה ויתרון
ואפשר שיש לומר שיש לחלק בין מאה שהוא
בשעת הצעה שהוא מאה ממש ובין מאה שלאחר
זמן שהוא מאה בערך ולא ממש ולכך אין
לחלק בין מאה שהוא בשעת הצעה שהוא
מאה ממש ובין מאה שלאחר זמן שהוא
מאה בערך ולא ממש

ומה שכתב הרב בעל התרומה שאם
הוא מאה בשעת הצעה ואחר כך נתייקר
אין לו אלא מאה ואם נתייקר קודם
שיגיע לו אלא מאה ואם נתייקר קודם
שיגיע לו אלא מאה ואם נתייקר קודם
שיגיע

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה
ואין לו בנים ובנות אשה ואין לו
בנים ובנות אשה ואין לו בנים
ובנות אשה ואין לו בנים ובנות
אשה ואין לו בנים ובנות אשה
ואין לו בנים ובנות אשה ואין

ליקוט מהרמב"ם ומהרמב"ן ומהרשב"א
ומהר"ן ומהריטב"א ומהרא"ש ומהרי"ף
ומהרי"ו ומהר"ם ומהרשד"ם ומהרד"ם
ומהרש"ל ומהרמ"ך ומהרש"ך ומהרש"א
ומהרי"ט ומהרי"ל ומהרי"ק ומהרי"ץ
ומהרי"ב ומהרי"ח ומהרי"ד ומהרי"ן
ומהרי"ם ומהרי"ע ומהרי"ה ומהרי"ו
ומהרי"ל ומהרי"ק ומהרי"ץ ומהרי"ב
ומהרי"ח ומהרי"ד ומהרי"ן ומהרי"ם
ומהרי"ע ומהרי"ה ומהרי"ו ומהרי"ל
ומהרי"ק ומהרי"ץ ומהרי"ב ומהרי"ח
ומהרי"ד ומהרי"ן ומהרי"ם ומהרי"ע
ומהרי"ה ומהרי"ו ומהרי"ל ומהרי"ק
ומהרי"ץ ומהרי"ב ומהרי"ח ומהרי"ד
ומהרי"ן ומהרי"ם ומהרי"ע ומהרי"ה
ומהרי"ו ומהרי"ל ומהרי"ק ומהרי"ץ
ומהרי"ב ומהרי"ח ומהרי"ד ומהרי"ן
ומהרי"ם ומהרי"ע ומהרי"ה ומהרי"ו

ומהרי"ל ומהרי"ק ומהרי"ץ ומהרי"ב
ומהרי"ח ומהרי"ד ומהרי"ן ומהרי"ם
ומהרי"ע ומהרי"ה ומהרי"ו ומהרי"ל
ומהרי"ק ומהרי"ץ ומהרי"ב ומהרי"ח
ומהרי"ד ומהרי"ן ומהרי"ם ומהרי"ע
ומהרי"ה ומהרי"ו ומהרי"ל ומהרי"ק
ומהרי"ץ ומהרי"ב ומהרי"ח ומהרי"ד
ומהרי"ן ומהרי"ם ומהרי"ע ומהרי"ה
ומהרי"ו ומהרי"ל ומהרי"ק ומהרי"ץ
ומהרי"ב ומהרי"ח ומהרי"ד ומהרי"ן
ומהרי"ם ומהרי"ע ומהרי"ה ומהרי"ו
ומהרי"ל ומהרי"ק ומהרי"ץ ומהרי"ב
ומהרי"ח ומהרי"ד ומהרי"ן ומהרי"ם
ומהרי"ע ומהרי"ה ומהרי"ו ומהרי"ל
ומהרי"ק ומהרי"ץ ומהרי"ב ומהרי"ח
ומהרי"ד ומהרי"ן ומהרי"ם ומהרי"ע
ומהרי"ה ומהרי"ו ומהרי"ל ומהרי"ק
ומהרי"ץ ומהרי"ב ומהרי"ח ומהרי"ד
ומהרי"ן ומהרי"ם ומהרי"ע ומהרי"ה

ולא נתנו לו רשות לדבר עמו
ולא לשאול בשלומו ולא
לומר לו דבר אחד ולא
לשמוע ממנו דבר אחד
ולא לראות פניו ולא
לשמוע קולו ולא
לדבר עמו דבר אחד
ולא לשאול בשלומו
ולא לומר לו דבר אחד
ולא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויהי כאשר ראה את כל הנשים אשר עשו לו כל הרעות
אשר עשו לו אנשי סדום ויאמר אל אנשי סדום
אשר אתו בבית ויאמר אל אנשי סדום
אשר אתו בבית ויאמר אל אנשי סדום
אשר אתו בבית

ואם לא יהיה לו אשה ולא בנים ולא בת ולא אב ולא אם ולא אח ולא אחות ולא בן אח ולא בת אח ולא בן בן אח ולא בת בן אח ולא בן בת אח ולא בת בת אח ולא בן אחות ולא בת אחות ולא בן בן אחות ולא בת בן אחות ולא בן בת אחות ולא בת בת אחות ולא דוד ולא בן דוד ולא בת דוד ולא בן בן דוד ולא בת בן דוד ולא בן בת דוד ולא בת בת דוד ולא אחות אב ולא בן אחות אב ולא בת אחות אב ולא בן בן אחות אב ולא בת בן אחות אב ולא בן בת אחות אב ולא בת בת אחות אב ולא אחות אם ולא בן אחות אם ולא בת אחות אם ולא בן בן אחות אם ולא בת בן אחות אם ולא בן בת אחות אם ולא בת בת אחות אם ולא אשת אב ולא אשת בן אב ולא אשת בן בן אב ולא אשת בן בת אב ולא אשת בת אב ולא אשת בת בן אב ולא אשת בת בת אב ולא אשת אם ולא אשת בן אם ולא אשת בן בן אם ולא אשת בן בת אם ולא אשת בת אם ולא אשת בת בן אם ולא אשת בת בת אם ולא אשת אח ולא אשת בן אח ולא אשת בן בן אח ולא אשת בן בת אח ולא אשת בת אח ולא אשת בת בן אח ולא אשת בת בת אח ולא אשת בן אחות ולא אשת בת אחות ולא אשת בן בן אחות ולא אשת בת בן אחות ולא אשת בן בת אחות ולא אשת בת בת אחות ולא אשת דוד ולא אשת בן דוד ולא אשת בת דוד ולא אשת בן בן דוד ולא אשת בת בן דוד ולא אשת בן בת דוד ולא אשת בת בת דוד ולא אשת אחות אב ולא אשת בן אחות אב ולא אשת בת אחות אב ולא אשת בן בן אחות אב ולא אשת בת בן אחות אב ולא אשת בן בת אחות אב ולא אשת בת בת אחות אב ולא אשת אחות אם ולא אשת בן אחות אם ולא אשת בת אחות אם ולא אשת בן בן אחות אם ולא אשת בת בן אחות אם ולא אשת בן בת אחות אם ולא אשת בת בת אחות אם

ואם לא יהיה לו אשה ולא בנים ולא בת ולא אב ולא אם ולא אח ולא אחות ולא בן אח ולא בת אח ולא בן בן אח ולא בת בן אח ולא בן בת אח ולא בת בת אח ולא בן אחות ולא בת אחות ולא בן בן אחות ולא בת בן אחות ולא בן בת אחות ולא בת בת אחות ולא דוד ולא בן דוד ולא בת דוד ולא בן בן דוד ולא בת בן דוד ולא בן בת דוד ולא בת בת דוד ולא אחות אב ולא בן אחות אב ולא בת אחות אב ולא בן בן אחות אב ולא בת בן אחות אב ולא בן בת אחות אב ולא בת בת אחות אב ולא אחות אם ולא בן אחות אם ולא בת אחות אם ולא בן בן אחות אם ולא בת בן אחות אם ולא בן בת אחות אם ולא בת בת אחות אם ולא אשת אב ולא אשת בן אב ולא אשת בן בן אב ולא אשת בן בת אב ולא אשת בת אב ולא אשת בת בן אב ולא אשת בת בת אב ולא אשת אם ולא אשת בן אם ולא אשת בן בן אם ולא אשת בן בת אם ולא אשת בת אם ולא אשת בת בן אם ולא אשת בת בת אם ולא אשת אח ולא אשת בן אח ולא אשת בן בן אח ולא אשת בן בת אח ולא אשת בת אח ולא אשת בת בן אח ולא אשת בת בת אח ולא אשת בן אחות ולא אשת בת אחות ולא אשת בן בן אחות ולא אשת בת בן אחות ולא אשת בן בת אחות ולא אשת בת בת אחות ולא אשת דוד ולא אשת בן דוד ולא אשת בת דוד ולא אשת בן בן דוד ולא אשת בת בן דוד ולא אשת בן בת דוד ולא אשת בת בת דוד ולא אשת אחות אב ולא אשת בן אחות אב ולא אשת בת אחות אב ולא אשת בן בן אחות אב ולא אשת בת בן אחות אב ולא אשת בן בת אחות אב ולא אשת בת בת אחות אב ולא אשת אחות אם ולא אשת בן אחות אם ולא אשת בת אחות אם ולא אשת בן בן אחות אם ולא אשת בת בן אחות אם ולא אשת בן בת אחות אם ולא אשת בת בת אחות אם

ואחר שהוא מלמדו מה שצריך
ומצוה עליו ללמדו כל מה שיודע
ואל יעשה אותו כמי שיש לו
כח
שהרי
לו שהוא יודע כל מה שיודע
הרב
ומה שהוא יודע הוא מפני
שלמד אותו הרב
ואין הרב יכול לומר לתלמידו
שלמד אותו הרב
שהרי הוא יודע כל מה שיודע
הרב
ומה שהוא יודע הוא מפני
שלמד אותו הרב
ואין הרב יכול לומר לתלמידו
שלמד אותו הרב
שהרי הוא יודע כל מה שיודע
הרב
ומה שהוא יודע הוא מפני
שלמד אותו הרב
ואין הרב יכול לומר לתלמידו
שלמד אותו הרב
שהרי הוא יודע כל מה שיודע
הרב
ומה שהוא יודע הוא מפני
שלמד אותו הרב
ואין הרב יכול לומר לתלמידו
שלמד אותו הרב

שהרי הוא יודע כל מה שיודע
הרב
ומה שהוא יודע הוא מפני
שלמד אותו הרב
ואין הרב יכול לומר לתלמידו
שלמד אותו הרב
שהרי הוא יודע כל מה שיודע
הרב
ומה שהוא יודע הוא מפני
שלמד אותו הרב
ואין הרב יכול לומר לתלמידו
שלמד אותו הרב
שהרי הוא יודע כל מה שיודע
הרב
ומה שהוא יודע הוא מפני
שלמד אותו הרב
ואין הרב יכול לומר לתלמידו
שלמד אותו הרב

ליקוטי הלכות שם סליק

ספר ליקוטי הלכות הנ"ל נדפס בשנת תרכ"ו בווילנא ע"י הרב ר' שמואל סלנט ז"ל ובשנת תרכ"ז נדפס בווילנא ע"י הרב ר' אברהם דוב בער ברודא ז"ל ובשנת תרכ"ח נדפס בווילנא ע"י הרב ר' יצחק אלחנן ז"ל ובשנת תרכ"ט

ואם לא יהיה לו מה לתת לה
ואם לא יהיה לו מה לתת לה
ואם לא יהיה לו מה לתת לה

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר.
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב
מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם. אם עולה קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו
לפני יי. וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו
לכפר עליו. ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו
בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח אשר פתח אהל מועד. והפשיט את העולה
וניתח אתה לנתחיה. ונתנו בני אהרן הכהן אש
על המזבח וערכו עצים על האש. וערכו בני
אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר
על העצים אשר על האש אשר על המזבח. והקרב
ואת הכרעים ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל
המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי. ואם מן
הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה
זכר תמים יקריבנו. ושחט אתו על ירך המזבח
צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו
על המזבח. וניתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת
פדרו והקטיר הכהן אתם על המזבח אשר על האש
אשר על המזבח. והקרב והכרעים ירחץ במים
והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה
אשה ריח ניחוח ליי. ואם מן העוף עולה קרבנו
ליי ומן התורים או מבני היונה יקריב את
קרבנו. והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר
המזבח. ונתק את מוראתו בנוצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה במקום הדשן. ובקע אתו בבקעיו
לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר
על האש עולה אשה ריח ניחוח ליי. ואם מנחה
קרבן מנחת בכורים תקריב לי אביב קלי באש
גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך. ונתת עליה
שמן ושמת עליה לבנה מנחה היא. והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אזכרתה
ליי. ואם מנחה מאפה תנור קרבנך סלת חלות
בלולת בשמן או רקיקי מצות משחים בשמן.
ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בשמן תהיה.
פתות אתה אותה ויצקת עליה שמן מנחה היא.
ואם מנחה מרחשת תעשה קרבנך סלת בשמן תעשה.
והבאת את המנחה אשר יעשה אלה ליי והקריבה
אל הכהן והגישה אל המזבח. והרים הכהן מן
המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח
ניחוח ליי. והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יי. כל מנחה אשר תקריבו ליי לא
תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו
אשה ליי. קרבן ראשית תקריבו אתם ליי ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחוח. וכל קרבן מנחתך
במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח. ואם תקריב
מנחת בכורים ליי אביב קלי באש גרש כרמל
תקריב את מנחת בכוריך. ושמת עליה שמן ונתת
עליה לבנה מנחה היא. והקטיר הכהן את אזכרתה
מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליי. ואם זבח
שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי. וסמך את ידו
על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ווזרקו
בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב.
והקריב מזבח השלמים אשה ליי את החלב המכסה
את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה.
והקטירו בני אהרן המזבחה על העולה אשר על
העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליי.

ולפי זה יש לומר שהמקרא הזה בא ללמדנו שאין
הכוונה בכל מקום שנאמר בו לשון ראיה שיהיה
הדבר נראה לעין ממש אלא שיהיה נודע ומפורסם
ומזה הטעם נאמר כאן ראה ראיתי את עני עמי
אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נוגשיו
כי ידעתי את מכאוביו ולא אמר כן בשאר
הגלויות שהיו לישראל אחר כך כי אם בגלות
מצרים לבד שהיה נודע ומפורסם לכל העולם
כולם ולא היה צורך להגיד אותו לאחרים
ומזה הטעם נאמר בכל מקום בגלות מצרים
לבד ראה ראיתי ולא נאמר כן בשאר הגלויות
ומזה הטעם נאמר בכל מקום בגלות מצרים
לבד ראה ראיתי ולא נאמר כן בשאר הגלויות
שהיו לישראל אחר כך כי אם בגלות מצרים
לבד שהיה נודע ומפורסם לכל העולם כולם
ולא היה צורך להגיד אותו לאחרים ומזה
הטעם נאמר בכל מקום בגלות מצרים לבד
ראה ראיתי ולא נאמר כן בשאר הגלויות
שהיו לישראל אחר כך כי אם בגלות מצרים
לבד שהיה נודע ומפורסם לכל העולם כולם
ולא היה צורך להגיד אותו לאחרים ומזה
הטעם נאמר בכל מקום בגלות מצרים לבד
ראה ראיתי ולא נאמר כן בשאר הגלויות

ולפי זה יש לומר שהמקרא הזה בא ללמדנו שאין
הכוונה בכל מקום שנאמר בו לשון ראיה שיהיה
הדבר נראה לעין ממש אלא שיהיה נודע ומפורסם
ומזה הטעם נאמר כאן ראה ראיתי את עני עמי
אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נוגשיו
כי ידעתי את מכאוביו ולא אמר כן בשאר
הגלויות שהיו לישראל אחר כך כי אם בגלות
מצרים לבד שהיה נודע ומפורסם לכל העולם
כולם ולא היה צורך להגיד אותו לאחרים
ומזה הטעם נאמר בכל מקום בגלות מצרים
לבד ראה ראיתי ולא נאמר כן בשאר הגלויות
שהיו לישראל אחר כך כי אם בגלות מצרים
לבד שהיה נודע ומפורסם לכל העולם כולם
ולא היה צורך להגיד אותו לאחרים ומזה
הטעם נאמר בכל מקום בגלות מצרים לבד
ראה ראיתי ולא נאמר כן בשאר הגלויות

ואם לא יהיה לו בן אלא בת יתן את נחלתו לבתו.
ואם אין לו בת יתן את נחלתו לאחיו.
ואם אין לו אחים יתן את נחלתו לאחי אביו.
ואם אין אחי אביו יתן את נחלתו לשארו הקרוב ממשפחתו וירש אותה.
וזה יהיה לבני ישראל לחוקת משפט כאשר צוה יהוה את משה.

ואחר שהוא מתפלל ומתחנן לפני ה' שיעזרנו ויצילנו מיד אויבינו ומכל מיני צרות ומיני פורעניות שבעולם,

ולי הוא אומר עד שיהא בו כל
המינים שבו ידי חובתו יצא
לא כן נהגו שיהא בו ג' מינים
ואפילו אחד מהם לא יצא
ואפילו אחד מהם חסר
לא יברך עליו
ואם בירך לא יצא
ואם בירך לא יברך עליו
ואם בירך יצא
ואם בירך לא יצא
ואם בירך יצא
ואם בירך לא יצא
ואם בירך יצא
ואם בירך לא יצא

ר"ל

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אלא בן אחד ובת אחת
ומת הבן ואח"כ מת האב ואח"כ מתה הבת
ואין לה בנים ובנות אלא בן אחד

ואמרתם לפני ה' אלהיך ביערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו
לגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי
ממצותיך ולא שכחתי לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי
ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה' אלהי
עשיתי ככל אשר צויתני השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו
כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש

ואם לא עשה כן ואכל מן הקדשים בטומאתו או
שהוציאם חוץ לגבולן או שלא נתן מתנות לכהנים
כגון הזרוע והלחיים והקבה שהן נתונין לכהנים
בירושלים בכל יום ויום ואם לא נתן אותן לכהן
שהוא ראוי לקבלן הרי זה מועל ומביא אשם מעילות
ומשלם את הקרן וחומש ואם מעל בקדשי בהמה
דקה הרי זה מביא אשם מעילות ומשלם את הקרן
וחומש ואם מעל בקדשי בהמה גסה הרי זה מביא
שני אילים ומשלם את הקרן וחומש ואם מעל בקדשי
שלמים הרי זה מביא שני כבשים ומשלם את הקרן
וחומש ואם מעל בקדשי עוף הרי זה מביא שני
תורים או שני בני יונה ומשלם את הקרן וחומש

ואם מעל בקדשי מזבח הרי זה מביא איל ומשלם
את הקרן וחומש ואם מעל בקדשי מזבח החיצון
הרי זה מביא כבש ומשלם את הקרן וחומש
ואם מעל בקדשי מזבח הרי זה מביא כבש
ומשלם את הקרן וחומש

ואחרי

ואם לא יעשה כן יהיה חייב לשלם את הנזק שנגרם
לבעל הבית. ואם הבית נשרף בגלל שהשכן לא
עשה את מה שהיה צריך לעשות, הוא יהיה חייב
לשלם את כל הנזק. אבל אם הבית נשרף בגלל
משהו אחר, כמו ברק או רעידת אדמה, השכן לא
יהיה חייב לשלם. אם השכן עשה את מה שהיה
צריך לעשות, הוא לא יהיה חייב לשלם גם אם
הבית נשרף בגלל משהו אחר.

אם השכן לא עשה את מה שהיה צריך לעשות,
אבל הבית לא נשרף, השכן עדיין יהיה חייב
לשלם. הוא יהיה חייב לשלם את הכסף שהיה
עולה לתקן את הבית אם הוא היה נשרף.
השכן יהיה חייב לשלם את הכסף שהיה עולה
לתקן את הבית אם הוא היה נשרף, גם אם
הבית לא נשרף בפועל.

לשלם את הכסף שהיה עולה לתקן את הבית
אם הוא היה נשרף, גם אם הבית לא נשרף
בפועל.

אם השכן לא עשה את מה שהיה צריך לעשות,
והבית נשרף, השכן יהיה חייב לשלם את
הנזק שנגרם לבעל הבית. הוא יהיה חייב
לשלם את הכסף שהיה עולה לתקן את הבית
אם הוא היה נשרף, גם אם הבית נשרף בגלל
משהו אחר, כמו ברק או רעידת אדמה.

אם השכן עשה את מה שהיה צריך לעשות,
אבל הבית נשרף בגלל משהו אחר, כמו ברק
או רעידת אדמה, השכן לא יהיה חייב
לשלם. הוא לא יהיה חייב לשלם את הכסף
שהיה עולה לתקן את הבית אם הוא היה
נשרף, גם אם הבית נשרף בגלל משהו אחר.

ואם יהיה בעל חוב לאחרים ויש לו
שדה שקנה מהם ואין לו שדה אחרת
לשלם להם אלא שדה זו, הרי זו
תחזור לבעליה הראשונים ביובל
ואין לו בה כלום. ואם היה לו
שדה אחרת ומכרה ונתן דמיה
לבעל חובו, הרי זו לא תחזור
לבעליה הראשונים ביובל אלא
תשאר ביד הלוקח עד שימצא
המוכר שדה אחרת לשלם בה
לבעל חובו, ואז תחזור לבעליה
הראשונים ביובל.

הגה: ואם מכר שדה לאחר
ולא נתן דמיה עד שבא בעל
חובו של המוכר ונטל השדה
מיד הלוקח, הרי זה כמי שנתן
דמיה ללוקח ונטלה בעל חובו
מיד הלוקח, ואין הלוקח יכול
לחזור ולתבוע דמיה מן המוכר
שהרי הוא אומר לו: לא נתתי
לך דמים אלא בשביל שתשלם
לבעל חובך, ואם לא נתת לו
אין לך עלי כלום. (ב"ב קכ"ח
ע"ב ובמרדכי שם).

ואם היה לו שדה אחרת ומכרה
ונתן דמיה לבעל חובו, הרי זו
תחזור לבעליה הראשונים ביובל
ואין לו בה כלום. ואם היה לו
שדה אחרת ומכרה ונתן דמיה
לבעל חובו, הרי זו לא תחזור
לבעליה הראשונים ביובל אלא
תשאר ביד הלוקח עד שימצא
המוכר שדה אחרת לשלם בה
לבעל חובו, ואז תחזור לבעליה
הראשונים ביובל.

הגה: ואם מכר שדה לאחר
ולא נתן דמיה עד שבא בעל
חובו של המוכר ונטל השדה
מיד הלוקח, הרי זה כמי שנתן
דמיה ללוקח ונטלה בעל חובו
מיד הלוקח, ואין הלוקח יכול
לחזור ולתבוע דמיה מן המוכר
שהרי הוא אומר לו: לא נתתי
לך דמים אלא בשביל שתשלם
לבעל חובך, ואם לא נתת לו
אין לך עלי כלום. (ב"ב קכ"ח
ע"ב ובמרדכי שם).

ראשי פרקים לספר הישר

ראשי פרקים לספר הישר

ומה שהוא אומר שהוא מתפלל בכל יום ויום שלש תפלות
ואינו יודע מה הן, הרי זה מופלא שבמופלאות שאין
לו לאדם לעשות עצמו כן, שהרי יכול הוא לשאול
ולדרוש עד שידע מה הן, ואחר כך יתפלל, ואם
לאו אין תפלתו תפלה, שהרי אינו יודע מה הוא
מבקש ומה הוא משבח, ואין לו לאדם לעשות
עצמו כשוטה בדברים שאין השכל נוטה להם.

הלכה ב

המתפלל צריך שיכוין בכל דבר ודבר שהוא
אומר שיהא לבו מכוין לדברים שהוא אומר
ומי שהיו מחשבותיו טרודות בדברים אחרים
אינו מתפלל עד שיחזיר דעתו למקום שהוא
רוצה שיכוין, ואם לא כיון בתחלה יכוין
בחזרה, ומה הוא כיון שהתפלל בכוונה
חוזר ומתפלל, ואם אינו יכול לכוין בכל
התפלה כולה יכוין בראשונה, ואם כיון
בראשונה אף על פי שלא כיון באמצעיתה
ובסופה תפלתו תפלה, שכל עיקר הכוונה
בראשונה היא.

הלכה ג

המתפלל צריך שיכוין רגליו ויעמוד כאדם
העומד לפני המלך, ויהא שפל ברוח ומצומצם
בעיניו, וכן היה רבי חנינא בן דוסא מכוין
רגליו בתפלתו, ואם היה מתפלל בדרך היה
עומד כנגד הכותל ומכוין לבו כנגד
המקום ברוך הוא, וכן היה רבי חייא
הגדול מכוין רגליו בתפלתו, ואם היה
מתפלל בדרך היה עומד כנגד הכותל
ומכוין לבו כנגד המקום ברוך הוא.

ויהי
ויהי בהיותו עומד לפני ארון הקודש ומתפלל בכוונה

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ואמר
ויבא אל הבית ויפתח את הדלת
ויסגור אחריו ויתפלל
ויאמר אל ה' אלהי אברהם
ואלהי יצחק ואלהי ישראל
ויבקש ממנו שיעזור לו
ויתן לו את מבוקשו
ויצא מן הבית ויסגור את הדלת
ויפתח את הדלת ויצא
ויסגור את הדלת ויפתח את הדלת
ויצא

ו׳ ע״ב

118

ואמר לו אם אתה מבקש שאשלם לך את חובך
אמור לי כמה הוא ואשלם לך ואל תטרח לבוא
עד כאן לשונו ומכאן אתה למד שאין הלוה
צריך לחפש אחר המלוה לשלם לו אלא
המלוה צריך לחפש אחר הלוה לגבות ממנו
ואם לא מצא לו ביום הראשון ולא בשני
ולא בשלישי אלא בא אחר כך ומצאו
הרי זה נוטל בשבח שלו ואין לו לבעל
השבח כלום שהרי בשעה שבא לגבות
לא מצאו ולא היה לו לבעל השבח
לשלם לו ואם אבד השבח בידים
כגון שהרעיב את הבהמה או שהכה
את העבד עד שנפחת בשר מגופו
הרי זה משלם לו כפי מה שהיה
שוה ביום שלקחו ואם אבד
בגרמא כגון שלא השקה את
הבהמה או שלא האכיל את
העבד עד שנפחת בשר מגופו
הרי זה משלם לו כפי מה
שהיה שוה ביום שהחזיר
לו ואם אבד מחמת
עצמו כגון שנפל
עליו גג או
נשבר
לו
כד

119

רגל או שנפל עליו גג ומת
הרי זה פטור ואם אבד
מחמת אונס כגון
שנגנבה או
שמתה
מחמת
מכה
שהכתה
אחר
ואין
לו
עליו
כלום
הרי
זה
פטור
ואם
אבד
מחמת
עצמו
כגון
שנפל
עליו
גג
או
נשבר
לו
רגל
ומת
הרי
זה
פטור

ואם תאמר מ״ש דבעינן בשלמא בשלמא ולא בשלמא
דלא בעינן בשלמא בשלמא ולא בשלמא ולא בשלמא
ולא בשלמא ול

ואת הכתב. שהרי משה רבינו כתבו כתב אשורית
שנאמר (דברים כז, ח) באר היטב. ואמרו חכמים
(סנהדרין כא, ב) שבעים לשון נתנה תורה
ולשון הקודש נבחרה מכולם. ואמרו חכמים
(שבת קג, ב) שלשה דברים נתנו לישראל
בחבה שנקראו כולם בלשון הקודש ואלו הן
תורה תפילין ומזוזה. ויש אומרים אף ציצית
שנאמר (במדבר טו, לח) ועשו להם ציצית.
ואומרים שאין לכתוב תפילין ומזוזה אלא
על קלף שנאמר (שמות יג, ט) והיתה לך
לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען
תהיה תורת ה' בפיך. ואין כותבין אותן
אלא על עור של בהמה טהורה שנאמר
(שמות יג, ט) למען תהיה תורת ה' בפיך.
ואין כותבין אותן אלא בדיו שנאמר
(שמות לב, לג) מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי. ואין כותבין אותן אלא בקולמוס
שנאמר (ירמיה ח, ח) אכן הנה לשקר עשה
עט שקר סופרים. ואין כותבין אותן אלא
בכתב אשורית שנאמר (דברים כז, ח) באר
היטב. ואמרו חכמים (סנהדרין כא, ב)
שבעים לשון נתנה תורה ולשון הקודש
נבחרה מכולם. ואמרו חכמים (שבת קג, ב)
שלשה דברים נתנו לישראל בחבה שנקראו
כולם בלשון הקודש ואלו הן תורה תפילין
ומזוזה. ויש אומרים אף ציצית שנאמר
(

ואת כל הנפש אשר עשו בחרן אשר יצאו עמו
ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר
ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו
מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל
ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ ויראה אותה שכם בן חמור
החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אותה
ויענה אותה ותדבק נפשו בדינה בת יעקב
ויאהב את הנערה וידבר על לב נערה
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה ויבא חמור אל יעקב
לדבר אתו ובני יעקב באו מן השדה
כאשר שמעו ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב
וכן לא יעשה
ויאמר חמור אל יעקב ובניו שכם בני חשקה
נפשו בבתכם תנו נא אותה לו לאשה
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו
תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
שבו וסחרו בה והאחזו בה
ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן
הרבו עלי מאד מהר וכפר ותנו לי את הנערה
לאשה
ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
בדבר ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר
הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה היא לנו
אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו
להמול לכם כל זכר
ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם
נקח לנו ונשבנו אתכם ונהיה לעם אחד
ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
והלכנו
וייטב דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור
ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
והוא נכבד מכל בית אביו
ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר
האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וסחרו בה והנה הארץ רחבת ידים
לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו
נתן להם
אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד במלת כל זכר אשר למולנו
כאשר הם נמולים
מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם
אך נאותה להם ויבנו אתנו

וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו
וימולו כל זכר כל יוצאי שער עירו
ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
איש חרבו ויבאו על העיר בבטח
ויהרגו כל זכר
ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו
בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר
אשר טמאו אחותם
את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם
ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו
ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם
שבו ויבזו גם את כל אשר בבית
ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי
עכרתם אותי להבאישני בישבי הארץ
בכנעני ובפרזי ואנכי מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי
ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל
ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך
ויאמר יעקב אל אנשי ביתו ואל כל אשר עמו
הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם
ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח
לאל הנראה אלי ביום צרתי
ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזמים אשר באזניהם
ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם
ויסעו ויבא יעקב בית אל
הוא ובניו ועשה שם מזבח
ויקרא למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו
ותמת דבורה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות
ויראה אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם
ויברך אותו
ויאמר אלהים אל יעקב
קום עלה בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך
ויאמר יעקב אל אנשי ביתו ואל כל אשר עמו
הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם
ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח
לאל הנראה אלי ביום צרתי
ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזמים אשר באזניהם
ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומשנה

ואלו הן הנשבעין. ואלו הן שאין נשבעין. כל שהוא בלא תעשה ואין בו מעשה ואין בו ידיעת הבושת ואין בו קרבן עולה ויורד אינו נשבע

ס"א

כי הוא אמר לו שם הוא
כי הוא הקדוש ברוך הוא
שהוא נתן לו את הארץ
הזאת. ויאמר אליו
כי אני ה' אלהי אברהם
אביך. אל תירא כי אתך
אנכי ואברכך וארבה
את זרעך. ויבן שם
מזבח ויקרא בשם ה'
וגו'. ויט שם אהלה
ויכרו שם עבדי יצחק
באר. ויאמר אליו
אבימלך הנה ראינו
כי היה ה' עמך ונאמר
תהי נא אלה בינינו
בינך. ונכרתה ברית
עמך. אם תעשה עמנו
רק כאשר לא נגעוך
וכאשר עשינו עמך
רק טוב ונשלחך
בשלום. אתה עתה
ברוך ה'. ויעש להם
משתה ויאכלו וישתו
הוא ועבדיו ויקומו
בבקר וישבעו איש
לאחיו. וישלחם
יצחק וילכו מאתו
בשלום. ויהי ביום
ההוא ויבאו עבדי
יצחק ויגידו לו על
באר אשר חפרו
ויאמר לו מצאנו מים.
ויקרא אתה שבעה
על כן שם העיר
באר שבע עד היום
הזה. ויהי כי זקן
יצחק ותכהין עיניו
מראת ויקרא את עשו
בנו הגדול ויאמר
אליו בני ויאמר אליו
הנני. ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום
מותי. ועתה שא נא
כליך תליך וקשתך
וצא השדה וצודה לי
ציד. ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי ובא לי
ואברכך לפני ה'
לפני מותי. ועתה
בני שמע בקולי
לאשר אנכי מצוה
אותך. לך נא אל
הצאן וקח לי משם
שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב.
ובאת לאביך והאכל
למען אשר תברכך
לפני מותו. ויאמר
יעקב אל רבקה אמו
הן עשו אחי איש
שעיר ואנכי איש
חלק. אולי ימשני
אבי והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא
ברכה. ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני
אך שמע בקולי
ולך קח לי. וילך
ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו.
ותקח רבקה את
בגדי עשו בנה הגדול
החמודות אשר בבית
ותלבש את יעקב בנה
הקטן. ואת עורות
גדיי העזים הלבישה
על ידיו ועל חלקת
צוארו. ותתן את
המטעמים ואת הלחם
אשר עשתה ביד יעקב
בנה. ויבא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר
הנני מי אתה בני.
ויאמר יעקב אל אביו
אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום
נא שבה ואכלה מצידי
בעבור תברכני נפשך.
ויאמר יצחק אל בנו
מה זה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה
ה' אלהיך לפני.
ויאמר יצחק אל יעקב
גש נא ואמשך בני
האתה זה בני עשו
אם לא. ויגש יעקב
אל יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקול קול יעקב
והידים ידי עשו.
ולא הכירו כי היו
ידיו שערות כידי עשו
אחיו. ויברכהו.
ויאמר אתה זה בני
עשו ויאמר אני.
ויאמר הגישה לי
ואכלה מצד בני
בעבור תברכך נפשי.
ויגש לו ויאכל
וישק לו ויריח את
ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני
כריח שדה אשר
ברכו ה'. ויתן לך
האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ
ורב דגן ותירוש.
יעבדוך עמים וישתחוו
לך לאמים. הוה גביר
לאחיך וישתחוו לך
בני אמך. ארריך
ארור ומברכיך ברוך.
ויהי ברך יעקב את
עשו ויהי אך יצא
יצא יעקב מאת פני
יצחק אביו ועשו אחיו
בא מצידו. ויעש גם
הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאביו
יקום אבי ויאכל
מצד בנו בעבור
תברכני נפשך.
ויאמר לו יצחק אביו
מי אתה ויאמר אני
בנך בכרך עשו.
ויחרד יצחק חרדה
גדולה עד מאד ויאמר
מי אפוא הוא הצד
ציד ויבא לי ואכל
מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך
יהיה. כשמוע עשו
את דברי אביו ויזעק
זעקה גדולה ומרה
עד מאד ויאמר לאביו
ברכני גם אני אבי.
ויאמר בא אחיך
במרמה ויקח ברכתך.
ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה
פעמים את בכרתי
לקח והנה עתה לקח
ברכתי. ויאמר הלא
אצלת ברכה לי.
ויען יצחק ויאמר
לעשו הן גביר שמתיו
לך ואת כל אחיו
נתתי לו לעבדים
ודגן ותירוש סמכתיו
ולך מה אעשה בני.
ויאמר עשו אל אביו
הברכה אחת היא לך
אבי ברכני גם אני
אבי. וישא עשו קולו
ויבך. ויען יצחק
אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל
השמים מעל. ועל
חרבך תחיה ואת
אחיך תעבד והיה
כאשר תריד ופרקת
עלו מעל צוארך.
ויעקב אהב את עשו
על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר
עשו בלבו יקרבו
ימי אבל אבי ואהרגה
את יעקב אחי.
ותגד רבקה ליעקב
את דברי עשו בנה
הגדול ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו
אחיך מתנחם לך
להרגך. ועתה בני
שמע בקולי וקום
ברח לך אל לבן אחי
חרנה. ושבת עמו
ימים אחדים עד אשר
ישוב חמת אחיך.
עד שוב אף אחיך
ממך ושכח את אשר
עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה
אשכל גם שניכם
יום אחד. ותאמר
רבקה אל יצחק
קצתי בחיי מפני בנות
חת אם לקח יעקב
אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ
למה לי חיים.
ויקרא יצחק אל
יעקב ויברכהו
ויצום עליו ויאמר
לא תקח אשה מבנות
כנען. קום לך פדנה
ארם בית בתואל
אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות
לבן אחי אמך.
ואל שדי יברך אותך
ויפר אותך וירבך
והיית לקהל עמים.
ויתן לך את ברכת
אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את
ארץ מגוריך אשר
נתן אלהים לאברהם.
ויאמר יצחק אל
יעקב שלח ידך
ומשני ידי עשו
ויברכהו ויאמר
הנה ברכתי אשר
ברכני אבי עליך
ועל זרעך. ויעש
יעקב כאשר אמר
לו אביו ויברכהו
ויאמר לו אל תברכני
אבי כי אני עשו
בכרך. ויאמר יצחק
אל יעקב הנה
ברכתיך ואף ברוך
תהיה. ויאמר יעקב
אל אביו אבי ברכני
גם אני. ויאמר
יצחק אל יעקב
הנה ברכתיך ואף
ברוך תהיה. ויאמר
יעקב אל אביו אבי
ברכני גם אני.
ויאמר יצחק אל
יעקב הנה ברכתיך
ואף ברוך תהיה.
ויאמר יעקב אל
אביו אבי ברכני גם
אני

ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים
ויטבול בו את הכלי ויעלה אותו ויניחו
על שפת הכלי ויטבול בו את הכלי
ויעלה אותו ויניחו על שפת הכלי
ויטבול בו את הכלי ויעלה אותו
ויניחו על שפת הכלי ויטבול בו
את הכלי ויעלה אותו ויניחו
על שפת הכלי ויטבול בו את
הכלי ויעלה אותו ויניחו על
שפת הכלי ויטבול בו את הכלי
ויעלה אותו ויניחו על שפת

כי בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך
ואמרו, ובכל מקום שאני מזכיר שמי אבוא אליך וברכתיך
מה שאין כן בבית המקדש שהיה מקום אחד לכל ישראל
ולא היה יכול כל אחד לעשות בית לעצמו ולהקריב בו
קרבנות כמו שהיה יכול לעשות במות בשאר מקומות
ולהקריב בהם קרבנות, ולכן אמר בכל מקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתיך, ולא אמר בבית המקדש
אשר אבחר בו לשכן שמי שם אבוא אליך וברכתיך
כמו שאמר בבית המקדש אשר בחר ה' אלהיכם
לשכן שמו שם

כפרים.

ותחת עתרות עתיקות ... על על
ומעולות ... את ומעולות
ופסוקים ... אחרי ... ומעולות
כתובות ... ומעולות ... ומעולות
ומעולות ... ומעולות ... ומעולות
ומעולות ... ומעולות ... ומעולות
ומעול

[illegible]

[illegible] ולא יכול לעמוד בפני [illegible]
[illegible] ולא יכול לעמוד בפני [illegible]

[illegible] ולא יכול לעמוד בפני [illegible]

[illegible] ולא יכול לעמוד בפני [illegible]

ואם לא יהיה לו מה לתת לה, יתן לה מעט מן הפרי שיש לו, ואם לא יתן לה מן הפרי, יתן לה מעט מן הזרע שיש לו, ואם לא יתן לה מן הזרע, יתן לה מעט מן הקש שיש לו, ואם לא יתן לה מן הקש, יתן לה מעט מן הבגד שיש לו, ואם לא יתן לה מן הבגד, יתן לה מעט מן הכלי שיש לו, ואם לא יתן לה מן הכלי, יתן לה מעט מן הכסף שיש לו, ואם לא יתן לה מן הכסף, יתן לה מעט מן הזהב שיש לו, ואם לא יתן לה מן הזהב, יתן לה מעט מן האבן שיש לו, ואם לא יתן לה מן האבן, יתן לה מעט מן העפר שיש לו, ואם לא יתן לה מן העפר, יתן לה מעט מן המים שיש לו, ואם לא יתן לה מן המים, יתן לה מעט מן האוויר שיש לו, ואם לא יתן לה מן האוויר, יתן לה מעט מן האש שיש לו, ואם לא יתן לה מן האש, יתן לה מעט מן הרוח שיש לו, ואם לא יתן לה מן הרוח, יתן לה מעט מן הנפש שיש לו, ואם לא יתן לה מן הנפש, יתן לה מעט מן הרוח שיש לו, ואם לא יתן לה מן הרוח, יתן לה מעט מן האש שיש לו, ואם לא יתן לה מן האש, יתן לה מעט מן האוויר שיש לו, ואם לא יתן לה מן האוויר, יתן לה מעט מן המים שיש לו, ואם לא יתן לה מן המים, יתן לה מעט מן העפר שיש לו, ואם לא יתן לה מן העפר, יתן לה מעט מן האבן שיש לו, ואם לא יתן לה מן האבן, יתן לה מעט מן הזהב שיש לו, ואם לא יתן לה מן הזהב, יתן לה מעט מן הכסף שיש לו, ואם לא יתן לה מן הכסף, יתן לה מעט מן הכלי שיש לו, ואם לא יתן לה מן הכלי, יתן לה מעט מן הבגד שיש לו, ואם לא יתן לה מן הבגד, יתן לה מעט מן הקש שיש לו, ואם לא יתן לה מן הקש, יתן לה מעט מן הזרע שיש לו, ואם לא יתן לה מן הזרע, יתן לה מעט מן הפרי שיש לו, ואם לא יתן לה מן הפרי, יתן לה מעט מן העלה שיש לו, ואם לא יתן לה מן העלה, יתן לה מעט מן הענף שיש לו, ואם לא יתן לה מן הענף, יתן לה מעט מן הגזע שיש לו, ואם לא יתן לה מן הגזע, יתן לה מעט מן השורש שיש לו, ואם לא יתן לה מן השורש, יתן לה מעט מן האדמה שיש לו, ואם לא יתן לה מן האדמה, יתן לה מעט מן הסלע שיש לו, ואם לא יתן לה מן הסלע, יתן לה מעט מן החול שיש לו, ואם לא יתן לה מן החול, יתן לה מעט מן הבוץ שיש לו, ואם לא יתן לה מן הבוץ, יתן לה מעט מן הטיט שיש לו, ואם לא יתן לה מן הטיט, יתן לה מעט מן הלבנה שיש לו, ואם לא יתן לה מן הלבנה, יתן לה מעט מן הגיר שיש לו, ואם לא יתן לה מן הגיר, יתן לה מעט מן הסיד שיש לו, ואם לא יתן לה מן הסיד, יתן לה מעט מן הגבס שיש לו, ואם לא יתן לה מן הגבס, יתן לה מעט מן הטיח שיש לו, ואם לא יתן לה מן הטיח, יתן לה מעט מן הצבע שיש לו, ואם לא יתן לה מן הצבע, יתן לה מעט מן הדיו שיש לו, ואם לא יתן לה מן הדיו, יתן לה מעט מן הכתב שיש לו, ואם לא יתן לה מן הכתב, יתן לה מעט מן הספר שיש לו, ואם לא יתן לה מן הספר, יתן לה מעט מן הקלף שיש לו, ואם לא יתן לה מן הקלף, יתן לה מעט מן הנייר שיש לו, ואם לא יתן לה מן הנייר, יתן לה מעט מן הדף שיש לו, ואם לא יתן לה מן הדף, יתן לה מעט מן העמוד שיש לו, ואם לא יתן לה מן העמוד, יתן לה מעט מן הפרק שיש לו, ואם לא יתן לה מן הפרק, יתן לה מעט מן הפסקה שיש לו, ואם לא יתן לה מן הפסקה, יתן לה מעט מן המשפט שיש לו, ואם לא יתן לה מן המשפט, יתן לה מעט מן המילה שיש לו, ואם לא יתן לה מן המילה, יתן לה מעט מן האות שיש לו, ואם לא יתן לה מן האות, יתן לה מעט מן הנקודה שיש לו, ואם לא יתן לה מן הנקודה, יתן לה מעט מן הקו שיש לו, ואם לא יתן לה מן הקו

ואחרי שהכינו את הכל, הלכו לישון.

בבוקר השכימו ויצאו מן העיר, ובדרך אמר אחד מהם לחברו: מה נעשה עתה, כי הרעב גדול בארץ ואין לנו מה לאכול?

ענה לו חברו: אל תדאג, כי יש לי מעות מועטות בכיסי, ואקנה בהן לחם.

ויהי כאשר הגיעו לעיר הגדולה, ראו שוק גדול ורבים קונים ומוכרים בו.

הלך אחד מהם אל הנכרי שהיה מוכר לחם, ונתן לו את המעות שהיו בכיסו.

ויקח הנכרי את המעות ויתן להם לחם רב, ויאמר להם: קחו לכם ואכלו, כי רעבים אתם.

ויאמרו אליו: אדוני, הלא לחם רב נתת לנו, ואין המעות שבכיסנו מספיקות לכך.

ויען הנכרי ויאמר: אל תדאגו, כי אני נותן לכם את הלחם בחנם, מפני שאתם עניים ורעבים.

ויודו להם מאוד על חסדו, ויקחו את הלחם וילכו לדרכם.

ויהי כאשר הלכו מעט, ויראו והנה שם מונח כיס גדול מלא כסף וזהב, ויאמרו זה אל זה: הנה אלוהים שלח לנו את הכיס הזה תחת המעות שנתנו לנו.

ויקחו את הכיס וישימו אותו בתוך שקיהם, ויתחילו ללכת הלאה.

ויהי כאשר הגיעו אל מקום אחד, ויראו שם אנשים רבים מתקבצים יחד, ויאמרו: מה זה קורה כאן?

ויאמרו להם: הנה הגיע אלינו מלך חדש, ויצו לקבץ את כל העם לשמוע את דבריו.

ויאמרו: נלכה גם אנחנו ונראה מה יאמר המלך.

ויהי כאשר הגיעו אל המקום, ויראו והנה המלך יושב על כסא גבוה, ועל ראשו כתר זהב, ובידו שרביט.

ויקרא המלך בקול גדול ויאמר: שמעו נא, כל העם, כי אני הוא המלך החדש, ואני מצווה עליכם לשמוע בקולי ולעשות כל אשר אומר אליכם.

ויקרא

ויקרא רבה פרשה יז סימן ג

ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אמר מה ראה הקב"ה לומר לישראל שיביאו לפניו עולות ומנחות ודמים וחלבים ואימורין ולא אמר להם שיביאו לפניו מאכלות ומשקין ומיני מעדנים? אלא כך אמר הקב"ה: בניי, אני צריך לכם שתביאו לפני קרבנות כדי שתהיו מתכפרים לפני ומתרצים לפני.

ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אמר מה ראה הקב"ה לומר לישראל שיביאו לפניו עולות ומנחות ודמים וחלבים ואימורין ולא אמר להם שיביאו לפניו מאכלות ומשקין ומיני מעדנים? אלא כך אמר הקב"ה: בניי, אני צריך לכם שתביאו לפני קרבנות כדי שתהיו מתכפרים לפני ומתרצים לפני.

ויקרא

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

148

149

ומשנה

ומשנה

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ונופל
ומת מחמת כך אינו נחשב כמת
בידי שמים ואינו נפטר מן העולם
אלא אם כן מת מחמת הרוח
ואם נפל מחמת הרוח ומת
מחמת נפילתו נחשב כמת
בידי שמים ונפטר מן העולם
ואם לא מת מחמת הרוח
אלא מחמת נפילתו
נחשב כמת
בידי שמים ונפטר מן העולם
ואם לא מת מחמת הרוח
ולא מחמת נפילתו
אלא מחמת
[illegible]

[illegible]

ואם
כן הוא לכאורה שיטת רש"י שאין מחלוקת בין
הברייתא לרבי יוסי אלא שהברייתא מדברת
בשאין לו אלא בהמה אחת ורבי יוסי מדבר
כשיש לו שתי בהמות ואחת מהן מתה
ומכר את החיה ולא ידע איזו מהן מתה
שהרי לא ידע אם החיה שמכר היא
שנתעברה מן המתה או מן החיה
ולפיכך אין לו אלא חצי דמי החיה
שמכר ואין לו כלום מדמי המתה
שהרי יש ספק שמא החיה שמכר
היא שנתעברה מן המתה ואין
לו אלא חצי דמי החיה שמכר
ולא כלום מדמי המתה
ואין לו אלא חצי דמי
החיה שמכר
ולא כלום
מדמי
המתה

ומתניתין
דקתני אם אמר לו הרי הוא שלך
ולא פירש אם מן המתה אם מן החיה
ואין לו אלא חצי דמי החיה שמכר
ולא כלום מדמי המתה
ואין לו אלא חצי דמי
החיה שמכר
ולא כלום
מדמי
המתה

ש
ופרנסתם. אחרי כתבו הסופרים ה' אחיו
שכתב יוסף שמעון שהיה אחיו הגדול
אשר היה מנהיג עליהם ועל כל בני
משפחתם ועל כל אנשי ביתם כמו
שהיה אביו מנהיג עליהם בחייו
ואחרי מותו. ואחרי כן כתבו
ויוסף ישב במצרים הוא ואחיו
וכל בית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים. ואחרי כן כתבו
וירא יוסף לאפרים בני השלישים
גם בני מכיר בני מנשה ילדו
על ברכי יוסף. ואחרי כן כתבו
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ
אשר נשבע לאברהם ליצחק
וליעקב. ואחרי כן כתבו
וישבע יוסף את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמותי מזה.
ואחרי כן כתבו ויוסף מת בן
מאה ועשר שנים ויחנטו אותו
וישם בארון במצרים. ואחרי
כן כתבו ויהי בימים הרבים
ההם וימת מלך מצרים ויאנחו
בני ישראל מן העבודה ויזעקו
ותעל שועתם אל האלהים
מן העבודה. ואחרי כן כתבו
וישמע אלהים את נאקתם
ויזכר אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת יעקב
וירא אלהים את בני ישראל
וידע אלהים. ואחרי כן כתבו
ומשה היה רועה את צאן יתרו
חתנו כהן מדין וינהג את הצאן
אחר המדבר ויבא אל הר
האלהים חורבה. ואחרי כן
כתבו וירא מלאך יי' אליו
בלבת אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בוער באש והסנה
איננו אכל. ואחרי כן כתבו
ויאמר משה אסורה נא ואראה
את המראה הגדול הזה מדוע
לא יבער הסנה. ואחרי כן
כתבו וירא יי' כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך
הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני. ואחרי כן כתבו
ויאמר אל תקרב הלם של
נעליך מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו אדמת
קדש הוא. ואחרי כן כתבו
ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויסתר משה כי ירא
מהביט אל האלהים. ואחרי
כן כתבו ויאמר יי' ראה ראיתי
את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני
נוגשיו כי ידעתי את מכאביו
וארד להצילו מיד מצרים
ולהעלותו מן הארץ ההוא
אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל
מקום הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי. ואחרי
כן כתבו ועתה הנה צעקת
בני ישראל באה אלי וגם
ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לוחצים אותם. ואחרי כן
כתבו ועתה לכה ואשלחך
אל פרעה והוצא את עמי בני
ישראל ממצרים. ואחרי כן
כתבו ויאמר משה אל האלהים
הנה אנכי בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה
שמו מה אומר אליהם. ואחרי
כן כתבו ויאמר אלהים אל
משה אהיה אשר אהיה ויאמר
כה תאמר לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם. ואחרי כן
כתבו ויאמר עוד אלהים אל
משה כה תאמר אל בני ישראל
יי' אלהי אבותיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני אליכם זה שמי
לעלם וזה זכרי לדר דר.

ואחרי כן כתבו לך ואספת את
זקני ישראל ואמרת אליהם
יי' אלהי אבותיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי אתכם
ואת הנעשה לכם במצרים.
ואחרי כן כתבו ואמרתי
אעלה אתכם מעני מצרים
אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי אל
ארץ זבת חלב ודבש. ואחרי
כן כתבו ושמעו לקולך ובאת
אתה וזקני ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יי'
אלהי העברים נקרה עלינו
ועתה נלכה נא דרך שלשת
ימים במדבר ונזבחה ליי'
אלהינו. ואחרי כן כתבו
ואני ידעתי כי לא יתן אתכם
מלך מצרים להלך ולא ברחב
ידו. ואחרי כן כתבו ושלחתי
את ידי והכיתי את מצרים
בכל נפלאותי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם.
ואחרי כן כתבו ונתתי את חן
העם הזה בעיני מצרים והיה
כי תלכון לא תלכו ריקם.
ואחרי כן כתבו ושאלה אשה
משכנתה ומגרת ביתה כלי
כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם
על בניכם ועל בנותיכם
ונצלתם את מצרים. ואחרי
כן כתבו ויען משה ואמר
והן לא יאמינו לי ולא ישמעו
בקולי כי יאמרו לא נראה
אליך יי'. ואחרי כן כתבו
ויאמר יי' אל משה מה זה
בידך ויאמר מטה. ואחרי
כן כתבו ויאמר השלכהו
ארצה ויהי לנחש ויברח משה
מפניו. ואחרי כן כתבו
ויאמר יי' אל משה שלח ידך
ואחז בזנבו ויהי למטה
בכפו. ואחרי כן כתבו
למען יאמינו כי נראה אליך
יי' אלהי אבותם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב.
ואחרי כן כתבו ויאמר יי'
עוד אל נא הבא נא ידך בחיקך
ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה
ידו מצרעת כשלג. ואחרי
כן כתבו ויאמר השב ידך
אל חיקך וישב ידו אל חיקו
ויוצאה מחיקו והנה שבה
כבשרו. ואחרי כן כתבו
והיה אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקול האות הראשון
והאמינו לקול האות האחרון.
ואחרי כן כתבו והיה אם לא
יאמינו גם לשני האותות
האלה ולא ישמעו לקולך
ולקחת מים מיאור ושפכת
היבשה והיו המים אשר
תקח מן היאור והיו לדם
ביבשה. ואחרי כן כתבו
ויאמר משה אל יי' בי אדני
לא איש דברים אנכי גם
מתמול גם משלשום גם מאז
דברך אל עבדך כי כבד פה
וכבד לשון אנכי. ואחרי כן
כתבו ויאמר יי' אליו מי שם
פה לאדם או מי ישום אלם
או חרש או פקח או עור הלא
אנכי יי'. ואחרי כן כתבו
ועתה לך ואנכי אהיה עם
פיך והורתיך אשר תדבר.
ואחרי כן כתבו ויאמר אהרן
אל משה הנה הוא יצא לקראתך
וראך ושמח בלבו. ואחרי
כן כתבו ודבר הוא לך אל
העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלהים.

ואמר לו אדוני המלך אתה ידעת את אשר עשה יואב בן צרויה לי ואת אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם וישם דמי מלחמה בשלם במתניו ובנעליו אשר ברגליו ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו שלום ביורד שאול׃

ועשה חסד עם בני ברזלי הגלעדי והיו מאכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך׃

והנה אתך שמעי בן גרא בן הימיני מבחורים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי למחנים וירד לקראתי לירדן וישבע לו ביהוה לאמר אם אמית אותך בחרב והוא אמר לא אעביר אותך בחרב׃

ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול׃

ויעל דוד עם אבותיו ויקבר בעיר דוד׃

והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים׃

ויעל שלמה על כסא דוד אביו ותכן מלכותו מאד׃

ויבא אדניה בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום בואך ויאמר שלום׃

ויאמר דברי לך ותאמר דבר׃

ויאמר אתה ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שם כל ישראל פניהם למלוך ותסב המלוכה והיתה לאחי כי מאת יהוה היתה לו׃

ועתה שאלה אחת אנכי שואל ממך אל תשב את פני׃

ותאמר אליו בת שבע דבר׃

ויאמר דבר נא אל שלמה המלך כי לא ישיב את פניך ותן לי את אבישג השונמית לאשה׃

ותאמר בת שבע טוב אני אדבר עליך אל המלך׃

ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר אליו על אדניה ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו׃

ותאמר שאלה קטנה אנכי שואלת ממך אל תשב את פני׃

ויאמר המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך׃

ותאמר תנה את אבישג השונמית לאדניה אחיך לאשה׃

ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שואלת את אבישג השונמית לאדניה הלא שאלי לו את הממלכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה׃

ויאמר המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי על נפשו דבר אדניה את הדבר הזה׃

ועתה חי יהוה אשר הכין אותי וישבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום אמות אדניה׃

ויעש המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת׃

ולאביתר הכהן אמר המלך לך ענתותה אל שדותיך כי איש מות אתה ואת לא אמית כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי ולמשפחתך אל בית עלי׃

ויבא שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלו׃

והשמועה באה אל יואב כי נטה יואב אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה׃

ויואב נס אל אהל יהוה ויחזק על קרנות המזבח׃

ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח׃

ויבא בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו׃

ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא׃

ויאמר לא כי פה אמות ואשוב אליך׃

וישב בניהו אל המלך לאמר כה דבר יואב וכה יענני׃

ויאמר אליו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו וסרת את דם חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׃

ונתן יהוה את דמו בראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהרג בהם בחרב ואבי דוד לא ידע׃

ושבו דמם בראש יואב ובראש זרעו לעולם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה׃

ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת ויקבר בביתו במדבר׃

ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר׃

ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו בנה לך בית בירושלם ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה׃

והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידוע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך׃

ויאמר שמעי אל המלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים׃

ויהי מקצה שלש שנים וינסו שני עבדי שמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת׃

ויקם שמעי וחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת׃

ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גתה וישוב׃

וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת פה ואנה ידוע תדע מות תמות ואתה אמרת אלי הטוב הדבר שמעתי׃

ומדוע לא שמרת את שבועת יהוה ואת המצוה אשר צויתיך׃

ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידעה לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך׃

ומלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם׃

ותכן הממלכה ביד שלמה׃

ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויבאה אל עיר דוד עד כלתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב׃

רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד ההמה׃

ואהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא זבח ומקטיר׃

וילך המלך גבעונה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃

בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך׃

ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה׃

ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת וביא׃

ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב׃

ותתן לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה׃

וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה׃

ויאמר אליו אלהים יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש אויביך וישאל לך הבינה לשמע משפט׃

הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך׃

וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה איש כמוך בכל המלכים כל ימיך׃

ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך והארכתי את ימיך׃

ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו׃

אז תבאנה שתים נשים זונות אל המלך ותעמדנה לפניו׃

ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית׃

ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית כי אם שתינו בבית׃

ותמת בן האשה הזאת בלילה אשר שכבה עליו׃

ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מצדי ואמתך ישנה ותשכבהו בחיקה ואת בנה המת תשכבהו בחיקי׃

ואקם בבקר להניק את בני והנה מת ואתבוננה אליו בבקר והנה לא בני אשר ילדתי׃

ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת ותאמר האחת לא כי בנך המת ובני החי ידברו לפני המלך׃

ויאמר המלך זאת אומרת זה בני החי ובנך המת ואת אומרת לא כי בנך המת ובני החי׃

ויאמר המלך קחו לי חרב ויביאו חרב לפני המלך׃

ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת׃

ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי כמו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילד החי והמת אל תמיתוהו והאחרת אומרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו׃

ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת אל תמיתוהו היא אמו׃

וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך וייראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט׃

ושלמה מלך על כל ישראל׃

ואלה שרים אשר היו לו עזריה בן צדוק הכהן׃

אלחרף ואחיה בני שישא סופרים יהושפט בן אחילוד המזכיר׃

ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים׃

ועזריה בן נתן על הנצבים ועזריה בן נתן על הסגנים וצבוד בן נתן כהן רעה המלך׃

ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס׃

ויהודה ושמעי בן יהוידע על הנצבים׃

ושלמה מלך על כל ישראל׃

ואלה שרים אשר היו לו עזריה בן צדוק הכהן׃

אלחרף ואחיה בני שישא סופרים יהושפט בן אחילוד המזכיר׃

ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים׃

ועזריה בן נתן על הנצבים ועזריה בן נתן על הסגנים וצבוד בן נתן כהן רעה המלך׃

ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס׃

ויהודה ושמעי בן יהוידע על הנצבים׃

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
כל המקדש את האשה על מנת שאני עשיר
הרי היא מקודשת ואפילו הוא עני גמור
שנאמר כי יקח איש אשה ובעלה ואין בעלה
אלא לשון הנאה שנאמר ואתה בעלתי
אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
כל המקדש את האשה על מנת שאני רשע
הרי היא מקודשת ואפילו הוא רשע גמור
שנאמר כי יקח איש אשה ובעלה ואין בעלה
אלא לשון הנאה שנאמר ואתה בעלתי
אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
כל המקדש את האשה על מנת שאני בן
בנים או בן בן בנים בין בחיי בין במתי
הרי היא מקודשת ואפילו הוא בן בנים
גמור שנאמר כי יקח איש אשה ובעלה
ואין בעלה אלא לשון הנאה שנאמר
ואתה בעלתי

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
כל המקדש את האשה על מנת שאני
בקי בתורה הרי היא מקודשת ואפילו
הוא בקי בתורה גמור ואין בקי אלא
לשון הנאה שנאמר ואל אחי מולדתי
בקי לו ואין בקי אלא לשון ערמה
שנאמר ויבא אחיך במרמה ויקח
ברכתך אמר רבי יוחנן משום רבי
שמעון בן יוחי כל המקדש את האשה
על מנת שאני בן בנים או בן בן בנים
בין בחיי בין במתי הרי היא מקודשת
ואפילו הוא בן בנים גמור שנאמר
כי יקח איש אשה ובעלה ואין בעלה
אלא לשון הנאה שנאמר ואתה בעלתי
אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
כל המקדש את האשה על מנת שאני
בקי בתורה הרי היא מקודשת ואפילו
הוא בקי בתורה גמור ואין בקי אלא
לשון הנאה שנאמר ואל אחי מולדתי
בקי לו ואין בקי אלא לשון ערמה
שנאמר ויבא אחיך במרמה ויקח
ברכתך

ואם יעבור ולא יקיים את כל המצות שבתורה אלא
שיעבור על אחת מהן בזדון או בשגגה ונתחייב
עליה מיתה בידי שמים או כרת או שהיה חייב
עליה מלקות ארבעים ולא נתחייב עליה לא מיתה
ולא כרת ולא מלקות ארבעים אלא שהיה חייב
עליה קרבן חטאת בין שהיה קרבן זה קבוע
כגון חטאת העוף או חטאת הבהמה בין שהיה
קרבן זה עולה ויורד כגון חטאת העוף שהיא
באה על שבועת ביטוי ועל טומאת מקדש וקדשיו
וחטאת הבהמה שהיא באה על טומאת מקדש
וקדשיו ועל שבועת ביטוי ועל שבועת העדות
ועל שבועת הפקדון ועל שבועת השוא ועל
שבועת הבדיעות ועל שבועת שפחה חרופה
ועל שבועת נזיר ועל שבועת נזיר טומאה
ועל שבועת נזיר שמשון ועל שבועת נזיר
עולם ועל שבועת נזיר שנתגלח בשבעה
ועל שבועת נזיר שנתגלח בשלשים ועל
שבועת נזיר שנתגלח ביום המיתה ועל
שבועת נזיר שנתגלח ביום הטהרה ועל
שבועת נזיר שנתגלח בשבעה ועל שבועת
נזיר שנתגלח בשלשים ועל שבועת נזיר
שנתגלח ביום המיתה ועל שבועת נזיר
שנתגלח ביום הטהרה ועל שבועת נזיר
שנתגלח בשבעה ועל שבועת נזיר שנתגלח
בשלשים ועל שבועת נזיר שנתגלח ביום
המיתה ועל שבועת נזיר שנתגלח ביום
הטהרה

שאל שמואל אותו ויגד לו את כל הדברים אשר
דבר עמו ויבא אתו ואת הנער אל עלי׃ ויקם
עלי ויברך את אלקנה ואת אשתו ויאמר יתן
יי לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר
שאל ליי ויהלכו איש למקומו׃ ויי פקד את חנה
ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער
שמואל עם יי׃ ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר
יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את
הנשים הצבאות פתח אהל מועד׃ ויאמר להם
למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע
את דבריכם רעים מכל העם׃ אל בני כי לא טובה
השמעה אשר אנכי שמע עברים את עם יי׃
אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליי
יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם
כי חפץ יי להמיתם׃ והנער שמואל הלך וגדל
וטוב גם עם יי גם עם אנשים׃ ויבא איש אלהים
אל עלי ויאמר אליו כה אמר יי הנגלה נגליתי
אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה׃
ובחרתיו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על
מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה
לבית אביך את כל אשי בני ישראל׃ למה תבעטו
בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון וכבדת את
בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת
ישראל עמי׃ לכן נאם יי אלהי ישראל אמר
אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם
ועתה נאם יי חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי
יקלו׃ הנה ימים באים וגדעתי את זרועך ואת
זרוע בית אביך מהיות זקן בביתך׃ וראית צר
מעון בכל אשר ייטיב את ישראל והיה לא יהיה
זקן בביתך כל הימים׃ ואיש לא אכרית לך
מעם מזבחי לכלות את עיניך ולהגיע נפשך
וכל מרבית ביתך ימותו אנשים׃ וזה לך האות
אשר יבוא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום
אחד ימותו שניהם׃ והקימתי לי כהן נאמן
כלבבי ובנפשי יעשה והבניתי לו בית נאמן
והתהלך לפני כל הימים׃ והיה כל הנותר בביתך
יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכככר לחם
ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת
לחם׃ ויהי הנער שמואל משרת את יי לפני עלי
והיה דבר יי יקר בימים ההם אין חזון נפרץ׃
ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועיניו החלו
כהות לא יוכל לראות׃ ונר אלהים טרם יכבה
ושמואל שכב בהיכל יי אשר שם ארון אלהים׃
ויקרא יי אל שמואל ויאמר הנני׃ וירץ אל עלי
ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב
שכב ויילך וישכב׃ ויוסף יי קרא עוד שמואל
ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב׃ ושמואל
טרם יידע את יי ולא נגלה אליו עוד דבר יי׃
ויוסף יי קרא את שמואל בפעם השלישית
ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי
ויבן עלי כי יי קרא לנער׃ ויאמר עלי אל שמואל
לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יי
כי שומע עבדך ויילך שמואל וישכב במקומו׃
ויבא יי ויתיצב ויקרא כפעמים שמואל שמואל
ויאמר שמואל דבר כי שומע עבדך׃ ויאמר יי
אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר
כל שומעו תצלינה שתי אזניו׃ ביום ההוא אקים
אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה׃
והגדתי לו כי שפטתי את ביתו עד עולם בעון
אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם׃
ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי
בזבח ובמנחה עד עולם׃ וישכב שמואל עד
הבקר ויפתח את דלתות בית יי ושמואל ירא
מהגיד את המראה אל עלי׃ ויקרא עלי את
שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני׃ ויאמר
מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני
כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני
דבר מכל הדבר אשר דבר אליך׃ ויגד לו שמואל
את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יי הטוב
בעיניו יעשה׃ ויגדל שמואל והיה יי עמו ולא
הפיל מכל דבריו ארצה׃ וידע כל ישראל מדן
ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליי׃
ויוסף יי להראה בשלה כי נגלה יי אל שמואל
בשלה בדבר יי׃ ויהי דבר שמואל לכל ישראל
ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו
אצל האבן העזר ופלשתים חנו באפק׃ ויערכו
פלשתים לקראת ישראל ותט המלחמה ויגף
ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה
כאלפים איש׃ ויבא העם אל המחנה ויאמרו
זקני ישראל למה נגפנו יי היום לפני פלשתים
נקחה אלינו משלו את ארון ברית יי ויבא בקרבנו
ויושיענו מכף אויבינו׃ וישלח העם שלו ויישאו
משם את ארון ברית יי צבאות יושב הכרובים
ושני בני עלי חפני ופינחס את ארון ברית
האלהים׃ ויהי כבוא ארון ברית יי אל המחנה
וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ׃
וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה
קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים
וידעו כי ארון יי בא אל המחנה׃ ויראו פלשתים
כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו
כי לא היתה כזאת אתמול שלשום׃ אוי לנו מי
יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם
האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר׃
התחזקו ותהיו לאנשים פלשתים פן תעבדו
לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים
ונלחמתם׃ וילחמו פלשתים וינגף ישראל
וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד
ויפל מישראל שלשים אלף רגלי׃ וארון האלהים
נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס׃ ויבא
איש מבנימין מן המערכה ביום ההוא ויבא שלו
ביום ההוא וקרעי בגדיו ואדמה על ראשו׃
ויבא ויהנה עלי ישב על הכסא על יד הדרך
משקפת כי היה לבו חרד על ארון האלהים
והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר׃ וישמע
עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה
והאיש מהר ויבא ויגד לעלי׃ ועלי בן תשעים
ושמנה שנה ועיניו קמה לא יוכל לראות׃
ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה
ואנכי מנוס היום מן המערכה ויאמר מה היה
הדבר בני׃ ויען המבשר ויאמר נס ישראל
לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם
וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים
נלקח׃ ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל
מעל הכסא אחור ותשבר עורפתו וימת כי זקן
האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים
שנה׃ וכלתו אשת פינחס הרה ללדת ותשמע
את השמועה אל לקח האלהים נלקח וארון
האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי
נהפכו עליה צירים׃ ועת מותה ותדברנה הנצבות
עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה
לב׃ ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד
מישראל אל לקח האלהים ואל חמיה ואישה׃
ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון
האלהים׃

שאל שמואל אותו ויגד לו את כל הדברים אשר
דבר עמו ויבא אתו ואת הנער אל עלי׃ ויקם
עלי ויברך את אלקנה ואת אשתו ויאמר יתן
יי לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר
שאל ליי ויהלכו איש למקומו׃ ויי פקד את חנה
ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער
שמואל עם יי׃ ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר
יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את
הנשים הצבאות פתח אהל מועד׃ ויאמר להם
למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע
את דבריכם רעים מכל העם׃ אל בני כי לא טובה
השמעה אשר אנכי שמע עברים את עם יי׃
אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליי
יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם
כי חפץ יי להמיתם׃ והנער שמואל הלך וגדל
וטוב גם עם יי גם עם אנשים׃ ויבא איש אלהים
אל עלי ויאמר אליו כה אמר יי הנגלה נגליתי
אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה׃
ובחרתיו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על
מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה
לבית אביך את כל אשי בני ישראל׃ למה תבעטו
בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון וכבדת את
בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת
ישראל עמי׃ לכן נאם יי אלהי ישראל אמר
אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם
ועתה נאם יי חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי
יקלו׃ הנה ימים באים וגדעתי את זרועך ואת
זרוע בית אביך מהיות זקן בביתך׃ וראית צר
מעון בכל אשר ייטיב את ישראל והיה לא יהיה
זקן בביתך כל הימים׃ ואיש לא אכרית לך
מעם מזבחי לכלות את עיניך ולהגיע נפשך
וכל מרבית ביתך ימותו אנשים׃ וזה לך האות
אשר יבוא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום
אחד ימותו שניהם׃ והקימתי לי כהן נאמן
כלבבי ובנפשי יעשה והבניתי לו בית נאמן
והתהלך לפני כל הימים׃ והיה כל הנותר בביתך
יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכככר לחם
ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת
לחם׃ ויהי הנער שמואל משרת את יי לפני עלי
והיה דבר יי יקר בימים ההם אין חזון נפרץ׃
ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועיניו החלו
כהות לא יוכל לראות׃ ונר אלהים טרם יכבה
ושמואל שכב בהיכל יי אשר שם ארון אלהים׃
ויקרא יי אל שמואל ויאמר הנני׃ וירץ אל עלי
ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב
שכב ויילך וישכב׃ ויוסף יי קרא עוד שמואל
ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב׃ ושמואל
טרם יידע את יי ולא נגלה אליו עוד דבר יי׃
ויוסף יי קרא את שמואל בפעם השלישית
ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי
ויבן עלי כי יי קרא לנער׃ ויאמר עלי אל שמואל
לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יי
כי שומע עבדך ויילך שמואל וישכב במקומו׃
ויבא יי ויתיצב ויקרא כפעמים שמואל שמואל
ויאמר שמואל דבר כי שומע עבדך׃ ויאמר יי
אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר
כל שומעו תצלינה שתי אזניו׃ ביום ההוא אקים
אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה׃
והגדתי לו כי שפטתי את ביתו עד עולם בעון
אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם׃
ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי
בזבח ובמנחה עד עולם׃ וישכב שמואל עד
הבקר ויפתח את דלתות בית יי ושמואל ירא
מהגיד את המראה אל עלי׃ ויקרא עלי את
שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני׃ ויאמר
מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני
כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני
דבר מכל הדבר אשר דבר אליך׃ ויגד לו שמואל
את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יי הטוב
בעיניו יעשה׃ ויגדל שמואל והיה יי עמו ולא
הפיל מכל דבריו ארצה׃ וידע כל ישראל מדן
ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליי׃
ויוסף יי להראה בשלה כי נגלה יי אל שמואל
בשלה בדבר יי׃ ויהי דבר שמואל לכל ישראל
ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו
אצל האבן העזר ופלשתים חנו באפק׃ ויערכו
פלשתים לקראת ישראל ותט המלחמה ויגף
ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה
כאלפים איש׃ ויבא העם אל המחנה ויאמרו
זקני ישראל למה נגפנו יי היום לפני פלשתים
נקחה אלינו משלו את ארון ברית יי ויבא בקרבנו
ויושיענו מכף אויבינו׃ וישלח העם שלו ויישאו
משם את ארון ברית יי צבאות יושב הכרובים
ושני בני עלי חפני ופינחס את ארון ברית
האלהים׃ ויהי כבוא ארון ברית יי אל המחנה
וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ׃
וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה
קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים
וידעו כי ארון יי בא אל המחנה׃ ויראו פלשתים
כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו
כי לא היתה כזאת אתמול שלשום׃ אוי לנו מי
יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם
האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר׃
התחזקו ותהיו לאנשים פלשתים פן תעבדו
לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים
ונלחמתם׃ וילחמו פלשתים וינגף ישראל
וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד
ויפל מישראל שלשים אלף רגלי׃ וארון האלהים
נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס׃ ויבא
איש מבנימין מן המערכה ביום ההוא ויבא שלו
ביום ההוא וקרעי בגדיו ואדמה על ראשו׃
ויבא ויהנה עלי ישב על הכסא על יד הדרך
משקפת כי היה לבו חרד על ארון האלהים
והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר׃ וישמע
עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה
והאיש מהר ויבא ויגד לעלי׃ ועלי בן תשעים
ושמנה שנה ועיניו קמה לא יוכל לראות׃
ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה
ואנכי מנוס היום מן המערכה ויאמר מה היה
הדבר בני׃ ויען המבשר ויאמר נס ישראל
לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם
וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים
נלקח׃ ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל
מעל הכסא אחור ותשבר עורפתו וימת כי זקן
האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים
שנה׃ וכלתו אשת פינחס הרה ללדת ותשמע
את השמועה אל לקח האלהים נלקח וארון
האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי
נהפכו עליה צירים׃ ועת מותה ותדברנה הנצבות
עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה
לב׃ ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד
מישראל אל לקח האלהים ואל חמיה ואישה׃
ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון
האלהים׃

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא. ואלו הן: האומר שאין תחיית המתים מן התורה, ואין תורה מן השמים, והאפיקורוס. רבי עקיבא אומר: אף הקורא בספרים החיצונים, והלוחש על המכה ואומר: כל המחלה הזאת לא אשים במצרים כי אני ה' רופאך. אבישי אומר: אף ההוגה בספרים החיצונים, ואף המבזה את המת, ואף הכותב שטר בשמו של הקדוש ברוך הוא, ואף המכחיש את חבירו בדבר שאין בו ממש, ואף המחלל את השם בדבר שאין בו ממש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את המועדות, ואף המפר את הברית, ואף המגלה פנים בתורה שלא כהלכה, ואף המלבין פני חבירו ברבים, ואף המקבל תוכחה שלא לשם, ואף המחזיק בידי עוברי עבירה, ואף המעיד בבית דין, ואף הנבעל לשפחה כנענית. רבי יהודה בן בתירא אומר: אף המגלה פנים בתורה שלא כהלכה, ואף המבזה את המועדות, ואף המלבין פני חבירו ברבים, ואף המקבל תוכחה שלא לשם, ואף המחזיק בידי עוברי עבירה, ואף המעיד בבית דין, ואף הנבעל לשפחה כנענית. רבי יהודה בן בתירא אומר: אף המגלה פנים בתורה שלא כהלכה, ואף המבזה את המועדות, ואף המלבין פני חבירו ברבים, ואף המקבל תוכחה שלא לשם, ואף המחזיק בידי עוברי עבירה, ואף המעיד בבית דין, ואף הנבעל לשפחה כנענית.

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא. ואלו הן: האומר שאין תחיית המתים מן התורה, ואין תורה מן השמים, והאפיקורוס. רבי עקיבא אומר: אף הקורא בספרים החיצונים, והלוחש על המכה ואומר: כל המחלה הזאת לא אשים במצרים כי אני ה' רופאך. אבישי אומר: אף ההוגה בספרים החיצונים, ואף המבזה את המת, ואף הכותב שטר בשמו של הקדוש ברוך הוא, ואף המכחיש את חבירו בדבר שאין בו ממש, ואף המחלל את השם בדבר שאין בו ממש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את המועדות, ואף המפר את הברית, ואף המגלה פנים בתורה שלא כהלכה, ואף המלבין פני חבירו ברבים, ואף המקבל תוכחה שלא לשם, ואף המחזיק בידי עוברי עבירה, ואף המעיד בבית דין, ואף הנבעל לשפחה כנענית. רבי יהודה בן בתירא אומר: אף המגלה פנים בתורה שלא כהלכה, ואף המבזה את המועדות, ואף המלבין פני חבירו ברבים, ואף המקבל תוכחה שלא לשם, ואף המחזיק בידי עוברי עבירה, ואף המעיד בבית דין, ואף הנבעל לשפחה כנענית.

ואמרו. אם יש לאדם שדה או בית ומכרם לחבירו
ונתכוין המוכר שלא יחזור בו ולא יבקש ממנו
כלום, אלא שהיה סבור שהוא יכול לחזור בו
ולבקש ממנו כלום, ואחר כך נתחרט המוכר
ובקש מן הלוקח שיחזיר לו שדהו, הרי זה
יחזיר לו שדהו ואין הלוקח יכול לומר לו
אני לא מכרתי לך אלא מפני שידעתי שאין
לך בני ולא היה לי לחוש שמא יחזור בו
ויבקש ממני שדהו, אלא אם כן התנה עמו
בפירוש בשעת המכר שאין לו חזרה ובקשה
בשדה, ואפילו אמר לו בפירוש שאין לו
חזרה ובקשה בשדה אם אין לו בנים ואחר
כך נולדו לו בנים הרי הן כבנים שנולדו
לו מתחלה ויכול לחזור ולבקש ממנו שדהו.

168

הלכות מכירה פרק כ"ט

ואם מכר לו שדה ואמר לו אם אין לי בנים
אחזור בה, ואחר כך נולדו לו בנים ומת
הבן ואחר כך מת האב, הרי הבן יורש
את השדה ואין הלוקח יכול לומר לו
אני לא קניתי אלא מפני שידעתי שאין
לך בן ולא היה לי לחוש שמא יחזור בו
ויבקש ממני שדהו, אלא אם כן התנה עמו
בפירוש בשעת המכר שאין לו חזרה ובקשה
בשדה, ואפילו אמר לו בפירוש שאין לו
חזרה ובקשה בשדה אם אין לו בנים ואחר
כך נולדו לו בנים הרי הן כבנים שנולדו
לו מתחלה ויכול לחזור ולבקש ממנו שדהו.

169

הלכות מכירה פרק כ"ט

ויהי

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך על מלכות
ומדינה ושבע ועשרים ומאה מדינות ובשבת המלך
אחשורוש מלכותו אשר על כסא מלכותו אשר בשושן
הבירה בשנת שלוש לשלטונו עשה משתה לכל שריו
ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו
בהראותו את עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
גדולתו ימים רבים מאה ושמונים יום בהתוועדו
את כל אשר לו ואת כל אשר לממלכתו ואת כל
אשר לגבורתו ואת כל אשר לתפארת גדולתו
ימים רבים מאה ושמונים יום בהתוועדו

ומלאו את הימים האלה כי מלאו ימי המשתה
עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת
בירנית הלבן והתכלת תלויים בחבלי בוץ וארגמן
על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף
על רצפת בהט ושש ושיש ודרוקון

ושקוים בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות
רב כיד המלך ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד
המלך על כל בית פתחו לעשות איש כרצון
כל איש ואיש

גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית
המלכות אשר למלך אחשורוש

ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
ביזתא חרבונא בגתא אבגתא זתר וכרכס
שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה
כי טובת מראה הוא

ותמאן ושתי המלכה לבוא בדבר המלך אשר
ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה
בו

ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר
המלך לפני כל יודעי דת ודין וקרובים אליו
כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן
שבעת שרי פרס ומדי הרואים פני המלך הישבים
ראשונה במלכות

כדת מה לעשות למלכה ושתי על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אחשורוש מיד הסריסים

ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך
לבדו עותה ושתי המלכה כי אם על כל השרים
ועל כל העמים אשר במדינות כל המלך אחשורוש
כי יצא דבר המלכה על כל נשים לבעליהן
בעיניהן בבזותן את פני בעליהן ואמרו המלך
אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה ולא
באה

ותאמר המלכה אסתר אל המלך ואל המן
היום הזה לפני המלך על כסא מלכותו
ויאמר המלך אל אסתר המלכה מה שאלתך
ותינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות
ותהי לך

ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי
נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי

כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג ולאבד
ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרש
הצר אינו משלם בנזק המלך

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה
ואין לו בנים אלא בנות הרי אלו יורשות
את הכל ואין לבנות הזכרים כלום
ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה
הרי הבנים יורשים את הכל והבנות
אין להן כלום ואם יש לו בנים ובנות
ואשה הרי הבנים יורשים את הכל
והבנות אין להן כלום ואם יש לו
אשה ואין לו בנים ובנות הרי האשה
יורשת את הכל ואם יש לו אשה
ובנים ובנות הרי הבנים יורשים
את הכל והאשה אין לה כלום
ואם יש לו אשה ובנים ובנות
הרי הבנים יורשים את הכל
והאשה אין לה כלום ואם יש לו
אשה ובנים ובנות הרי הבנים
יורשים את הכל והאשה אין לה
כלום ואם יש לו אשה ובנים
ובנות הרי הבנים יורשים את
הכל והאשה אין לה כלום

ואם יש לו אשה ובנים ובנות הרי
הבנים יורשים את הכל והאשה
אין לה כלום ואם יש לו אשה
ובנים ובנות הרי הבנים יורשים
את הכל והאשה אין לה כלום
ואם יש לו אשה ובנים ובנות
הרי הבנים יורשים את הכל
והאשה אין לה כלום ואם יש לו
אשה ובנים ובנות הרי הבנים
יורשים את הכל והאשה אין לה
כלום ואם יש לו אשה ובנים
ובנות הרי הבנים יורשים את
הכל והאשה אין לה כלום

ואם תרצה לדעת כמה הוא כל אחד מהם
תכפול כל אחד מהם בעצמו ותחבר
המכפלות ותוציא שורש מהחיבור
ויהיה הוא הקוטר. ואם תרצה לדעת
כמה הוא כל אחד מהם תכפול הקוטר
בעצמו ותוציא שורש מהמכפלה ויהיה
הוא כל אחד מהם. ואם תרצה לדעת
כמה הוא כל אחד מהם תכפול כל אחד
מהם בעצמו ותחבר המכפלות ותוציא
שורש מהחיבור ויהיה הוא הקוטר.
ואם תרצה לדעת כמה הוא כל אחד
מהם תכפול הקוטר בעצמו ותוציא
שורש מהמכפלה ויהיה הוא כל אחד
מהם. ואם תרצה לדעת כמה הוא כל
אחד מהם תכפול כל אחד מהם בעצמו
ותחבר המכפלות ותוציא שורש
מהחיבור ויהיה הוא הקוטר. ואם
תרצה לדעת כמה הוא כל אחד מהם
תכפול הקוטר בעצמו ותוציא שורש
מהמכפלה ויהיה הוא כל אחד מהם.
ואם תרצה לדעת כמה הוא כל אחד
מהם תכפול כל אחד מהם בעצמו
ותחבר המכפלות ותוציא שורש
מהחיבור ויהיה הוא הקוטר. ואם
תרצה לדעת כמה הוא כל אחד מהם
תכפול הקוטר בעצמו ותוציא שורש
מהמכפלה ויהיה הוא כל אחד מהם.

ואם תרצה לדעת כמה הוא כל אחד
מהם תכפול כל אחד מהם בעצמו
ותחבר המכפלות ותוציא שורש
מהחיבור ויהיה הוא הקוטר. ואם
תרצה לדעת כמה הוא כל אחד מהם
תכפול הקוטר בעצמו ותוציא שורש
מהמכפלה ויהיה הוא כל אחד מהם.
ואם תרצה לדעת כמה הוא כל אחד
מהם תכפול כל אחד מהם בעצמו
ותחבר המכפלות ותוציא שורש
מהחיבור ויהיה הוא הקוטר. ואם
תרצה לדעת כמה הוא כל אחד מהם
תכפול הקוטר בעצמו ותוציא שורש
מהמכפלה ויהיה הוא כל אחד מהם.
ואם תרצה לדעת כמה הוא כל אחד
מהם תכפול כל אחד מהם בעצמו
ותחבר המכפלות ותוציא שורש
מהחיבור ויהיה הוא הקוטר. ואם
תרצה לדעת כמה הוא כל אחד מהם
תכפול הקוטר בעצמו ותוציא שורש
מהמכפלה ויהיה הוא כל אחד מהם.

ואמר לו אם אתה רוצה שאני אלך עמך אז אלך ואם לאו אינני הולך. ואמר לו אם לא תלך עמי לא אלך.

ויקרא יג

ואם בעור בשרו מחיה כל הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃
ובכל יום אשר יראה בו בשר חי יטמא׃
שבעת ימים הוא בנגע ונתון עד יום השביעי׃
וראה הכהן ביום השביעי והנה נעמד הנגע ולא פשה הנגע בעור׃
וטהר הכהן את הנגע וכבסו בגדיו וטהר׃
ואם כהה כהתה הנגע אחרי הראות אותו אל הכהן׃
ונראה הכהן והנה כהתה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן׃
ואם פשה תפשה הנגע בעור אחרי הראות אותו אל הכהן׃
וראה הכהן והנה פשתה הנגע בעור וטמאו הכהן׃
נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן׃
וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃
צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא׃
ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃
וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך כלה טהור הוא׃
וביום הראות בו בשר חי יטמא׃
ראה הכהן את הבשר החי וטמא את הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃
או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן׃
וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן ובא הכהן אל הנגע וטהר הנגע טהור הוא׃

ואיש או אשה כי יהיה בהם נגע בעור בשרו ונגעיהם שאת בהרת או בהרת לבנה׃
וראה הכהן אל הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא ראהו הכהן וטמא אתו׃
ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה שערה לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים׃
וראה אתו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃
וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃
ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראות אל הכהן להטהרתו ונראה אל הכהן׃
וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן נגע צרעת הוא׃
ואיש כי יהיה בו נגע והובא אל הכהן׃
וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃
צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא׃

ואת שלשה דברים הללו אמר ר' יהודה בן בתירא משום ר' עקיבא
שמע אומר כל המתעסק בשלשה דברים הללו מרבה חכמה ומרבה
עצה מרבה תבונה ומרבה צדקה. מרבה חכמה שנאמר החכמה
תרנן ותבונה תתן קולה. מרבה עצה שנאמר לי עצה ותושיה
אני בינה לי גבורה. מרבה צדקה שנאמר צדקה ומשפט
אתה עשית ביעקב. אמר ר' יהודה בן בתירא משום ר' עקיבא
כל המתעסק בשלשה דברים הללו מרבה חכמה ומרבה עצה

ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים
ויטבול בו את הכלי ויטהר.
ואם לאו לא יטהר.
וכן כל כלי חרס שנפל עליו
טמא מת או שנגע בו
או נגע בו אחד מן הטמאים
הרי זה יטבול בכל ענין
ויטהר.
ואם לאו לא יטהר.
וכן כל כלי חרס שנפל עליו
טמא מת או שנגע בו
או נגע בו אחד מן הטמאים
הרי זה יטבול בכל ענין
ויטהר.
ואם לאו לא יטהר.

וכן כל כלי חרס
שנפל עליו
טמא מת או שנגע בו
או נגע בו אחד מן הטמאים
הרי זה יטבול בכל ענין
ויטהר.
ואם לאו לא יטהר.
וכן כל כלי חרס
שנפל עליו
טמא מת או שנגע בו
או נגע בו אחד מן הטמאים
הרי זה יטבול בכל ענין
ויטהר.
ואם לאו לא יטהר.

ומרוב הצער לא ידעתי מה לעשות ולא מה לדבר ולא מה לחשוב
ולא מה לכתוב ולא מה לשלוח ולא מה לקבל ולא מה לשאול
ולא מה להשיב ולא מה לבקש ולא מה לדרוש ולא מה לחדש
ולא מה לומר ולא מה לספר ולא מה לגלות ולא מה לכסות
ולא מה להראות ולא מה להסתיר ולא מה לעשות ולא מה
לדבר ולא מה לשתוק ולא מה לחשוב ולא מה לכתוב
ולא מה לשלוח ולא מה לקבל ולא מה לשאול ולא מה
להשיב ולא מה לבקש ולא מה לדרוש ולא מה לחדש
ולא מה לומר ולא מה לספר ולא מה לגלות ולא מה
לכסות ולא מה להראות ולא מה להסתיר ולא מה
לעשות ולא מה לדבר ולא מה לשתוק ולא מה
לחשוב ולא מה לכתוב ולא מה לשלוח ולא מה
לקבל ולא מה לשאול ולא מה להשיב ולא מה
לבקש ולא מה לדרוש ולא מה לחדש ולא מה
לומר ולא מה לספר ולא מה לגלות ולא מה
לכסות ולא מה להראות ולא מה להסתיר

ולא מה לעשות ולא מה לדבר ולא מה לשתוק ולא מה
לחשוב ולא מה לכתוב ולא מה לשלוח ולא מה לקבל
ולא מה לשאול ולא מה להשיב ולא מה לבקש ולא מה
לדרוש ולא מה לחדש ולא מה לומר ולא מה לספר
ולא מה לגלות ולא מה לכסות ולא מה להראות
ולא מה להסתיר ולא מה לעשות ולא מה לדבר
ולא מה לשתוק ולא מה לחשוב ולא מה לכתוב
ולא מה לשלוח ולא מה לקבל ולא מה לשאול
ולא מה להשיב ולא מה לבקש ולא מה לדרוש
ולא מה לחדש ולא מה לומר ולא מה לספר
ולא מה לגלות ולא מה לכסות ולא מה להראות
ולא מה להסתיר ולא מה לעשות ולא מה לדבר
ולא מה לשתוק ולא מה לחשוב ולא מה לכתוב
ולא מה לשלוח ולא מה לקבל ולא מה לשאול
ולא מה להשיב ולא מה לבקש ולא מה לדרוש
ולא מה לחדש ולא מה לומר ולא מה לספר
ולא מה לגלות ולא מה לכסות ולא מה להראות
ולא מה להסתיר

ואחרי כן יעשה את המלאכה הזו
ואחר כך יעשה את המלאכה הזו
ואחר כך יעשה את המלאכה הזו
ואחר כך

ואם לא יהיה לו מה לתת לה
ישלח לה את שמלתו ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו שמלה ישלח לה
את כתובתה ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כתובה ישלח לה
את גט פטורין ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו גט פטורין ישלח לה
את גט שחרור ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו גט שחרור ישלח לה
את עבדו ואמתו ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו עבד ואמה ישלח לה
את בהמתו ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו בהמה ישלח לה
את כליו ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כלים ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כלום ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון

ואם לא יהיה לו כלום ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כלום ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כלום ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כלום ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כלום ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון
ואם לא יהיה לו כלום ישלח לה
את כל מה שיש לו בבית ויקח ממנה משכון

אי־אפשר שהמנוע יפעל בלי שמן סיכה. השמן מסייע גם לקירור המנוע, כי הוא מוביל את החום שנוצר בחלקים הפנימיים אל הסביבה החיצונית. כמו כן, השמן מונע שחיקה של החלקים הנעים זה על זה, ומגן עליהם מפני חלודה.

כאשר מנוע פועל, השמן מתחמם ומתדלל. לכן, כדי שהמנוע יפעל כראוי, יש להחליף את השמן בקביעות. בדרך כלל, מחליפים את השמן בכל פעם שעוברים כמה אלפי קילומטרים. כמות השמן הנכנסת למנוע נמדדת בליטרים.

כדי לבדוק את כמות השמן במנוע, יש להוציא את מד השמן, לנגב אותו בסמרטוט נקי, ולהכניסו שוב עד הסוף. אחר כך מוציאים את מד השמן שוב ובודקים את גובה השמן עליו. אם כמות השמן נמוכה מדי, יש להוסיף שמן.

מערכת ההצתה מספקת ניצוץ חשמלי בנר המצת, כדי להצית את תערובת הדלק והאוויר בתוך הצילינדר. הניצוץ נוצר בין שני הקצוות של נר המצת, כאשר הזרם החשמלי קופץ ביניהם. כדי שהניצוץ יהיה חזק מספיק, נדרש מתח גבוה מאוד, שנוצר בסליל ההצתה.

כדי שהמנוע יפעל בצורה יעילה, יש לכוון את מועד ההצתה. מועד ההצתה נקבע לפי מספר המעלות שבהן גל הארכובה נמצא לפני שהבוכנה מגיעה לנקודה העליונה בצילינדר. מועד ההצתה משתנה בהתאם למהירות המנוע ולעומס שעליו.

ולפי שכתוב אחר כך ויהי בשלח פרעה את העם, אין
ספק שהוא מדבר בשעת יציאתם ממצרים. ואם כן
איך אמר שלא נתן להם מצות עד שיבואו למרה,
שהרי כבר נתן להם מצות בשעת יציאתם ממצרים.
ועוד, שהרי בפרשת בא כתוב ויאמר ה' אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר, ואחר כך כתוב
החדש הזה לכם ראש חדשים, ואם כן איך אמר
שלא נתן להם מצות עד שיבואו למרה.

ויש לומר שמה שאמר ויאמר ה' אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים לאמר, אין הכוונה שנתן להם
מצות בארץ מצרים, אלא שאמר להם שיהיו
מוכנים לקבל מצות כשיבואו למרה. ומה שאמר
החדש הזה לכם ראש חדשים, אין הכוונה שנתן
להם מצות בארץ מצרים, אלא שאמר להם שיהיו
מוכנים לקבל מצות כשיבואו למרה.

ויש לומר שמה שאמר ויאמר ה' אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים לאמר, אין הכוונה שנתן להם
מצות בארץ מצרים, אלא שאמר להם שיהיו
מוכנים לקבל מצות כשיבואו למרה. ומה שאמר
החדש הזה לכם ראש חדשים, אין הכוונה שנתן
להם מצות בארץ מצרים, אלא שאמר להם שיהיו
מוכנים לקבל מצות כשיבואו למרה.

ועוד, שהרי בפרשת בא כתוב ויאמר ה' אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר, ואחר כך כתוב
החדש הזה לכם ראש חדשים, ואם כן איך אמר
שלא נתן להם מצות עד שיבואו למרה,
שהרי כבר נתן להם מצות בשעת יציאתם ממצרים.
ויש לומר שמה שאמר ויאמר ה' אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים לאמר, אין הכוונה שנתן להם
מצות בארץ מצרים, אלא שאמר להם שיהיו
מוכנים לקבל מצות כשיבואו למרה. ומה שאמר
החדש הזה לכם ראש חדשים, אין הכוונה שנתן
להם מצות בארץ מצרים, אלא שאמר להם שיהיו
מוכנים לקבל מצות כשיבואו למרה.

ואם לא יעשה כן יהיה חייב לשלם
את הנזק שנגרם לחברו.

אם נתן לו לשמור בלי עדים
ובלי שטר ואבדו ממנו
הרי זה נשבע ונפטר.

אם נתן לו בעדים ובשטר
ואבדו ממנו הרי זה משלם
שהרי לא נתן לו אלא על
מנת שיחזיר לו.

אם נתן לו בעדים ובשטר
ואבדו ממנו הרי זה משלם
שהרי לא נתן לו אלא על
מנת שיחזיר לו.

אם נתן לו בלי עדים ובלי
שטר ואבדו ממנו הרי זה
נשבע ונפטר
שהרי יכול לומר
לא נתתי לך כלום
ואם נתן לו בעדים
ובשטר ואבדו ממנו
הרי זה משלם
שהרי לא נתן לו אלא
על מנת שיחזיר לו.

ומה שאמרו בגמרא שמא יאמר אדם הואיל ואני
מוציא לחברי בכל יום ואוכל אצלו אעשה לו סעודה
אחת ואוכל אצלו פעם אחת ואינו יודע שמא
אין לו אלא אותה סעודה אחת ואינו מוציא
אלא לצורך אותה סעודה לפיכך אמרו
כל המרבה הרי זה משובח

המזמן את חבירו לסעודה אינו רשאי לומר לו
עשה לי סעודה כך וכך אלא אומר לו עשה לי
סעודה כדי שתוציא ידי חובתי ואם אמר לו
עשה לי סעודה כך וכך אינו חייב לעשות לו
אלא סעודה אחת בלבד ואם עשה לו סעודה
אחת יצא ידי חובתו ואין לו עליו כלום

המזמן את חבירו לסעודה ולא הוציא לו
מיד אלא הלך לו לביתו ואמר לו אחר
שהלך לביתו הרי הוא מזומן לך אם
רצית לבוא בא הרי זה מחוסר אמונה
ואין יוצאין בו ידי חובתו ואם אמר לו
כשתרצה בא הרי זה מחוסר אמונה
ויוצאין בו ידי חובתו

ואמר לו אדוני המלך יודע את הנערים
אשר אנכי שולח אליהם ויקחו הנערים
את המנחה ויבאו אל יוסף הביתה
ויזבח זבח והכן כי אתי יאכלו הצהרים
כי שמעו האנשים כי שם יאכלו לחם
ויכינו את המנחה עד בוא יוסף הצהרים
כי הוא בא הביתה והביאו לו את המנחה
אשר בידם הביתה ויקידו לו ארצה
וישאל להם לשלום ויאמר השלום לאביכם
הזקן אשר אמרתם החי הוא עוד
ויענו השלום לעבדך לאבינו עודנו חי
ויקדו וישתחוו ויאמר הנער אשר אתכם
אחי בנימין הוא ויאמר אלהים יחנך בני
ויבך יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו
ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם
ויאמר לאחיו הנה אנכי יוסף אחיכם
אשר מכרתם אותי מצרימה ועתה
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי
מלפני שלחני אלהים לשום לי שארית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה
ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה
כי אם האלהים ויעשני לאב לפרעה
ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ
מצרים מהרו ועלו אל אבי ואמרתם
אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד
ושבת בארץ גשן והיית קרוב אלי
אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
וכל אשר לך ושם אכלכל אותך כי
עוד חמש שנים רעב ולא תורש אתה
וביתך וכל אשר לך ועתה הנה עיניכם
רואות וכעיני אחי בנימין כי פי הדבר
אליכם ואתם הגדתם לאבי את כל
כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם את אבי הנה
ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך
ובנימין בכה על צואריו ויבך
וינשק יוסף לכל אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעירכם ולכו
שובו אל הארץ כנען וקחו את אביכם
ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים ואתם צויתה
זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
את אביכם ובאתם ועיניכם אל
תחס על כליכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה
ויתן להם צדה לדרך ולכל אחד
מהם נתן חלפות כסף ושלשה חמשת
שמלות ולאביו שלח כזאת עשרה
חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה
אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו
לדרך ויאמר להם אל תרגזו בדרך
ויצאו מאתו וישלח את אחיו ויאמרו
אליהם אל תרגזו בדרך ויעלו ממצרים
ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם
ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי
לא האמין להם ויראה אליו את
העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו
ותחי רוח יעקב אביהם ויאמר רב
עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות ויסע ישראל וכל אשר
לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק ויאמר אלהים
אל ישראל במראות הלילה ויאמר
יעקב יעקב ויאמר הנני ויאמר אנכי
האל אלהי אביך אל תירא מרדה
מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם
אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על
עיניך ויאסף יוסף ואחיו וכל בית
אביו ויעל יוסף לקראת ישראל
אביו גשנה ויראה אליו ויפל על
צואריו ויבך על צואריו עוד
ויאמר ישראל אל יוסף עתה אמותה
בפעם הזאת אחרי ראותי את פניך
כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר
בארץ כנען באו אלי והאנשים רעי
צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם
ובקרם ובכל אשר להם הביאו
והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה
היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו
בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

סלמת׳

ראשון בשבת בבוקר עמדנו על הגבעה
ליד הכפר שם ראינו לראשונה את
החומה. הרחק נראו מגדלי העיר.
ר׳ אשבי, ר׳ יהודה קורא לעיתון, אינו יכול
לעמוד בפתיו ומתחיל לקרוא בקול רם
כותרות הידיעות שבעמוד הראשון.

בשעה שהוא קורא מתקבצים
סביבנו אנשים רבים מן הכפר
ומביטים בנו בתמיהה.

כשהוא מסיים את הקריאה
הוא מתחיל לתרגם לנו
את הידיעות בקול.

ר׳ אשבי מוסיף הערות משלו
ומסביר לנו את משמעות
הדברים. אנו מקשיבים
בדריכות.

לפתע
נשמעים יריות רבות מכיוון העיר
ואנו רואים המון אנשים
בורחים מן השערים
ומתפזרים לכל עבר.

ר׳ אשבי מקפל את העיתון
ומכניסו לכיסו. אנו
ממשיכים בדרכנו.

בשעה שעברנו את הגבעה
ראינו לפנינו את העיר
במלוא הדרה.

ר׳ אשבי עומד
ומביט
בעיר
זמן רב
ואינו
אומר
דבר.

אנו עומדים
סביבו
ומביטים
גם אנחנו
בעיר
ואין
אנו
אומרים
דבר.

לפתע
נשמעת
יריה
אחת
מכיוון
העיר.

ר׳ אשבי
מקפל
את
משקפיו
ומכניסם
לכיסו.

אנו
ממשיכים
בדרכנו.

ואת כל הנפש אשר תגע בטמא מטמאתו ואת הנפש
אשר תגע בו כי יהיה לו ורחץ במים וטמא עד הערב
ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא׃ ואת הנבלה
וכל הטרפה לא יאכל לטמאה בהם אני יהוה׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל
ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
ולכל נדבתם אשר יקריבו ליהוה לעלה׃ לרצנכם
תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים׃ וכל אשר בו מום
לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי יקריב
זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או בנדבה בבקר או
בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו׃ עורים
או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא
תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח
ליהוה׃ ושור וכשב שרוע וקלוט לנדבה תעשה אתו
ולנדר לא ירצה׃ אשך כתוש ומעך וכרות ופצוע לא
תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃ ומיד בן נכר לא
תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם
מום בכם לא ירצו לכם׃ ויהי בהקריב איש מנחה
ליהוה סלת יהיה קרבנו ושמן יצק עליה ולבנה תתן
עליה׃ והביא אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא
קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן
את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ והנותרת
ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ כל
מנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל
שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה׃ קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחח׃ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל
קרבנך תקריב מלח׃ ואם תקריב מנחת בכורים
ליהוה אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
בכוריך׃ ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה
הוא׃ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על
כל לבנתה אשה ליהוה׃ ואם זבח שלמים אם מן
הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יהוה׃ וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
פתח אהל מועד ובני אהרן הכהנים יזרקו את הדם
על המזבח סביב׃ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃
והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על
העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה חלב כל
לו׃ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב
ודם לא תאכלו׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
בני ישראל לאמר הנשא נשיא חטא ועשה אחת מכל
מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה ואשם׃ או הודע
אליו חטאתו אשר חטא בה והקריב את קרבנו שעיר
עזים זכר תמים׃ וסמך את ידו על ראש השעיר
ושחט אתו לפני יהוה במקום אשר ישחט את העלה
לפני יהוה חטאת הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו יצק
אל יסוד מזבח העלה׃ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה
כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח
לו׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה
אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם׃ או
הודע אליו חטאתו אשר חטא והקריב קרבנו שעירת
עזים נקבה תמימה על חטאתו אשר חטא׃ וסמך את
ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה׃
ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח
העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ ואת כל
חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם
הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן
וסלח לו׃ ואם כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאנה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה
לחטאת במקום אשר ישחט את העלה׃ ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה
ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה
יסיר כחלב כשה הסר מעל זבח השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא וסלח לו׃ ואם כבשה יביא
קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ וסמך את ידו
על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
ישחט את העלה׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל
יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב כשה הסר
מעל זבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על
אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
וסלח לו׃ ואם כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאנה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה
לחטאת במקום אשר ישחט את העלה׃ ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה
ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה
יסיר כחלב כשה הסר מעל זבח השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא וסלח לו׃ ואם כ

ואמר אליו אלהי אברהם אבי שמעון אתה
אמרת אלי הנה אנכי מפרך והרביתיך
והיית לקהל עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם
ועתה הנה שני בנים נולדו לי
בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה
הם לי אפרים ומנשה כראובן ושמעון
יהיו לי ומולדתך אשר תוליד אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם
ואני בבואי מפדן נתה עלי רחל
בארץ בדרך עוד כברת הארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם ואקבר רחל שם
בדרך בית לחם

ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא
פללתי והנה הראה אותי אלהים גם
את זרעך ויקח ישראל את שתי ידיו
וישת את ידו הימנית על ראש אפרים
הצעיר ואת ידו השמאלית על ראש
מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אותי מעודי עד היום
הזה המלאך הגואל אותי מכל רע
יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו
לרב בקרב הארץ

ויאמר יוסף אל אביו כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך אותי
ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם
ועתה הנה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה
הם לי אפרים ומנשה כראובן ושמעון
יהיו לי ומולדתך אשר תוליד אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם
ואני בבואי מפדן נתה עלי רחל
בארץ בדרך עוד כברת הארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם ואקבר רחל שם
בדרך בית לחם

ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא
פללתי והנה הראה אותי אלהים גם
את זרעך ויקח ישראל את שתי ידיו
וישת את ידו הימנית על ראש אפרים
הצעיר ואת ידו השמאלית על ראש
מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אותי מעודי עד היום
הזה המלאך הגואל אותי מכל רע
יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו
לרב בקרב הארץ

משנה ראשונה שלשה שמות נקראו לו
ואלו הן ואלו הן שלשה שמות נקראו לו
ואלו הן שלשה שמות נקראו לו ואלו הן
שלשה שמות נקראו לו ואלו הן שלשה
שמות נקראו לו ואלו הן שלשה שמות
נקראו לו ואלו הן שלשה שמות נקראו
לו ואלו הן שלשה שמות נקראו לו ואלו

ספר אבן בוחן לרבי יוסף קורקוס

ספר זה חברתי בעניני הלכות שחיטה ובדיקה ומליחה ונקרא שמו אבן בוחן

כי כן הוא בלשון הגמרא בפרק כל הבשר (חולין פד ע"ב) אבן בוחן של שחיטה

ומפני שהוא מחולק לשלשה חלקים נקרא גם כן

שלשלת הקבלה

כי כן הוא בלשון הגמרא בפרק אלו טריפות (חולין מב ע"ב) שלשלת של קבלה

ומפני שהוא מחולק לשלשה חלקים נקרא גם כן

שלשה קשרים

כי כן הוא בלשון הגמרא בפרק אלו טריפות (חולין מב ע"ב) שלשה קשרים של תורה

ספר זה חברתי בעניני הלכות שחיטה ובדיקה ומליחה ונקרא שמו אבן בוחן

כי כן הוא בלשון הגמרא בפרק כל הבשר (חולין פד ע"ב) אבן בוחן של שחיטה

ומפני שהוא מחולק לשלשה חלקים נקרא גם כן

שלשלת הקבלה

כי כן הוא בלשון הגמרא בפרק אלו טריפות (חולין מב ע"ב) שלשלת של קבלה

ומפני שהוא מחולק לשלשה חלקים נקרא גם כן

שלשה קשרים

כי כן הוא בלשון הגמרא בפרק אלו טריפות (חולין מב ע"ב) שלשה קשרים של תורה

ומה
שהוא נמצא בעצמו ולא
בדבר אחר כמו שהוא
ידוע שהמקום הוא
בגוף המוקם ולא
בדבר אחר. וכן
הזמן הוא בדבר
שנמדד בו ולא
בדבר אחר. וכן
הפעולה הוא
בדבר שנעשה בו
ולא בדבר אחר.
וכן הנפעל הוא
בדבר שנפעל בו
ולא בדבר אחר.
וכן הכלי הוא
בדבר שנכלה בו
ולא בדבר אחר.
וכן הלבוש הוא
בדבר שנלבש בו
ולא בדבר אחר.
וכן הנעל הוא
בדבר שנעל בו
ולא בדבר אחר.

וכן
הנשק הוא
בדבר שנשק בו
ולא בדבר אחר.
וכן הכלי הוא
בדבר שנכלה בו
ולא בדבר אחר.
וכן הלבוש הוא
בדבר שנלבש בו
ולא בדבר אחר.
וכן הנעל הוא
בדבר שנעל בו
ולא בדבר אחר.

ואמרה
ואמרה לו אדוני אתה יודע כי אין לי בעל ואין לי
מי שיקבר אותי ואתה הוא זה שבא עלי לקבור אותי
ועתה אדוני הנה אני מוכנת למות ואל תירא ממני
כי אני אעשה לך כל אשר תבקש ממני ואל תירא
ממני כי אני אעשה לך כל אשר תבקש ממני ואל
תירא ממני כי אני אעשה לך כל אשר תבקש ממני
ואל תירא ממני כי אני אעשה לך כל אשר תבקש
ממני ואל תירא ממני כי אני אעשה לך כל אשר
תבקש ממני ואל תירא ממני כי אני אעשה לך כל
אשר תבקש ממני ואל תירא ממני כי אני אעשה
לך כל אשר תבקש ממני ואל תירא ממני כי אני
אעשה לך כל אשר תבקש ממני ואל תירא ממני
כי אני אעשה לך כל אשר תבקש ממני ואל תירא
ממני כי אני אעשה לך כל אשר תבקש ממני ואל

ויזל לבלך את מנחם ואת יהוא בן חנני הנביא אשר
עמדו לפני יהוה ויאמר אליהם הנה אנכי שלח
עליכם את בעשא בן אחיה ואת בית אביו ונתתי
את בית אביו כבית ירבעם בן נבט ואת אשר
ימות לבעשא בבעשא יאכלו הכלבים ואת אשר
ימות לו בשדה יאכלו העופות ויתר דברי בעשא
ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל ויישכב בעשא עם
אבתיו ויקבר בתרצה ואלה בן ימלך תחתיו
בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה
וימלך שנתים על ישראל בתרצה ויעש עבד
זמרי שר מחצית המרכבות עליו והוא בתרצה
שתה שכר בבית ארצא אשר על תרצה ובא
זמרי והכהו ויהמיתו בשנת עשרים ושבע שנה
לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו ויהי כמלכו
כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא
השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעיהו ויכחד
זמרי את כל בית בעשא ככל דבר יהוה אשר
דבר על בעשא בידי יהוא הנביא על כל
חטאות בעשא וחטאות אלה בן אשר חטאו
והחטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם ויתר דברי אלה וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל בשנת עשרים ושבע שנה לאסא
מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה
והעם חנים על גבעתון אשר לפלשתים ויעל
העם החנים מן הגבעתון ויכו את זמרי ויקבר

ויזל לבלך את מנחם ואת יהוא בן חנני הנביא אשר
עמדו לפני יהוה ויאמר אליהם הנה אנכי שלח
עליכם את בעשא בן אחיה ואת בית אביו ונתתי
את בית אביו כבית ירבעם בן נבט ואת אשר
ימות לבעשא בבעשא יאכלו הכלבים ואת אשר
ימות לו בשדה יאכלו העופות ויתר דברי בעשא
ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל ויישכב בעשא עם
אבתיו ויקבר בתרצה ואלה בן ימלך תחתיו
בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה
וימלך שנתים על ישראל בתרצה ויעש עבד
זמרי שר מחצית המרכבות עליו והוא בתרצה
שתה שכר בבית ארצא אשר על תרצה ובא
זמרי והכהו ויהמיתו בשנת עשרים ושבע שנה
לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו ויהי כמלכו
כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא
השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעיהו ויכחד
זמרי את כל בית בעשא ככל דבר יהוה אשר
דבר על בעשא בידי יהוא הנביא על כל
חטאות בעשא וחטאות אלה בן אשר חטאו
והחטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם ויתר דברי אלה וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל בשנת עשרים ושבע שנה לאסא
מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה
והעם חנים על גבעתון אשר לפלשתים ויעל
העם החנים מן הגבעתון ויכו את זמרי ויקבר

ואחת מהן היא שהיא לא יכולה לדעת מראש
מה יהיה ערכו של כל אחד מהם. כלומר, אם
נניח שהיא יודעת שהיא תקבל בעתיד את
הסכום הגדול ביותר האפשרי, אז ברור שהיא
תעדיף לקבל אותו עכשיו ולא בעתיד, כי
אחרת היא עלולה להפסיד את הסכום הזה
לגמרי.

אבל אם היא יודעת שהיא תקבל בעתיד
סכום קטן יותר מהסכום הגדול ביותר
האפשרי, אז ייתכן שהיא תעדיף לחכות
ולקבל את הסכום הקטן יותר בעתיד, כי
היא יודעת שהיא תקבל סכום גדול יותר
מאשר אם היא תקבל את הסכום הגדול
ביותר עכשיו.

לכן, כדי לקבוע את הערך של כל אחד
מהסכומים, צריך לדעת מה הסיכוי שהיא
תקבל את הסכום הגדול ביותר בעתיד, ומה
הסיכוי שהיא תקבל סכום קטן יותר בעתיד.
אם הסיכוי שהיא תקבל את הסכום הגדול
ביותר בעתיד הוא גבוה, אז ייתכן שהיא
תעדיף לחכות ולקבל את הסכום הגדול
ביותר בעתיד, אבל אם הסיכוי הזה הוא
נמוך, אז ייתכן שהיא תעדיף לקבל את
הסכום הקטן יותר עכשיו.

נניח שיש לנו שתי אפשרויות: אפשרות
א' שבה אנחנו מקבלים 100 שקלים היום,
ואפשרות ב' שבה אנחנו מקבלים 120
שקלים בעוד שנה. כלומר, אם נניח שהיא
יודעת שהיא תקבל בעתיד את הסכום
הגדול ביותר האפשרי, אז ברור שהיא
תעדיף לקבל אותו עכשיו ולא בעתיד, כי
אחרת היא עלולה להפסיד את הסכום הזה
לגמרי.

אבל אם היא יודעת שהיא תקבל בעתיד
סכום קטן יותר מהסכום הגדול ביותר
האפשרי, אז ייתכן שהיא תעדיף לחכות
ולקבל את הסכום הקטן יותר בעתיד, כי
היא יודעת שהיא תקבל סכום גדול יותר
מאשר אם היא תקבל את הסכום הגדול
ביותר עכשיו.

לכן, כדי לקבוע את הערך של כל אחד
מהסכומים, צריך לדעת מה הסיכוי שהיא
תקבל את הסכום הגדול ביותר בעתיד, ומה
הסיכוי שהיא תקבל סכום קטן יותר בעתיד.
אם הסיכוי שהיא תקבל את הסכום הגדול
ביותר בעתיד הוא גבוה, אז ייתכן שהיא
תעדיף לחכות ולקבל את הסכום הגדול
ביותר בעתיד, אבל אם הסיכוי הזה הוא
נמוך, אז ייתכן שהיא תעדיף לקבל את
הסכום הקטן יותר עכשיו.

ונתינה לו ואם לאו לא יתן לו כלום
כי הוא כמי שאינו יודע לכתוב ולא
יוכל לכתוב שטר גט לאשתו ולא
יוכל לגרשה ולא תצא ממנו בגט
ואם יש לו בנים קטנים אין
יכולין לכתוב גט לאמם עד
שיגדלו הבנים ויאמרו בפירוש
שרוצים שתתגרש אמם ואם
אחד מהם אומר שרוצה שתתגרש
ואחד אומר שאינו רוצה שתתגרש
אין כותבין גט עד שיגדלו כולם
ויאמרו כולם שרוצים שתתגרש
אמם ואם אחד מהם מת אין
כותבין גט עד שיגדלו כל
הנשארים ויאמרו כולם שרוצים
שתתגרש אמם ואם אחד מהם
הוא חרש שוטה או קטן אין
כותבין גט עד שיגדלו הקטן
ויבגר והחרש והשוטה יתרפאו
ויאמרו כולם שרוצים שתתגרש
אמם ואם אחד מהם הוא
נכרי אין

כותבין גט עד שיגדלו הנכרי
ויתגייר ויאמרו כולם שרוצים
שתתגרש אמם ואם אחד מהם
הוא עבד אין כותבין גט עד
שיגדלו העבד ויתעבד ויאמרו
כולם שרוצים שתתגרש אמם
ואם אחד מהם הוא אילם אין
כותבין גט עד שיגדלו האילם
ויאמרו כולם שרוצים שתתגרש
אמם ואם אחד מהם הוא
סומא אין כותבין גט עד
שיגדלו הסומא ויאמרו כולם
שרוצים שתתגרש אמם ואם
אחד מהם הוא חולה שאין
לו תקנה אין כותבין גט עד
שיגדלו החולה ויאמרו כולם
שרוצים שתתגרש אמם ואם
אחד מהם הוא חולה שיש
לו תקנה אין כותבין גט עד
שיגדלו החולה ויתרפא ויאמרו
כולם שרוצים שתתגרש אמם
ואם אחד מהם הוא שוטה
אין כותבין גט עד שיגדלו

ARAB MUSEUM OF MODERN ART QATAR

ראשי

ואם אין לו בנים ונתן לאחיו ולאחיותיו ולבניהם ולבנותיהם ולאחיו מאביו ולבניהם ולבנותיהם ולאחיותיו מאביו ולבניהם ולבנותיהם ולאחיו מאמו ולבניהם ולבנותיהם ולאחיותיו מאמ

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא ואפילו אם יעשה
כל המצות כולם ויהיה צדיק גמור לא יועיל לו כלום
ולא יקבל שכר על מצותיו ומעשיו הטובים כי אם
יחזור בתשובה ויעזוב דרכיו הרעים ומחשבותיו
הרעות ויתוודה על חטאיו ועוונותיו ויבקש מחילה
מהשם יתברך ומן הנפגעים ומן הניזוקים ואז
יתכפרו לו כל עוונותיו ויזכה לחיי העולם הבא
ולשכר הגדול שהבטיח השם יתברך לצדיקים
כמו שכתוב בתורה ובנביאים ובכתובים ובדברי
חכמינו ז"ל בכל מקום ומקום ואין צורך להאריך
בזה כי הוא דבר פשוט וידוע לכל בר דעת
ומבין ומי לא יבין מזה שכל מי שיש לו חלק
בעולם הבא ומי שאינו יכול לזכות לחיי העולם
הבא ומי שיכול לזכות לחיי העולם הבא ומי
שאינו יכול לזכות לחיי העולם הבא ומי שיכול
לזכות לחיי העולם הבא ומי שאינו יכול לזכות
לחיי העולם הבא ומי שיכול לזכות לחיי העולם
הבא ומי שאינו יכול לזכות לחיי העולם הבא
ומי שיכול לזכות לחיי העולם הבא ומי שאינו
יכול לזכות לחיי העולם הבא ומי שיכול לזכות
לחיי העולם הבא ומי שאינו יכול לזכות לחיי
העולם הבא ומי שיכול לזכות לחיי העולם הבא
ומי שאינו יכול לזכות לחיי העולם הבא ומי
שיכול לזכות לחיי העולם הבא ומי שאינו יכול
לזכות לחיי העולם הבא ומי שיכול לזכות לחיי
הע

ולא יכלו לעמוד לפני אויביהם
כי כל אשר יצא בגבול ישראל
למלחמה נפל בחרב עד כלה
כל ישראל ויהי כי שבו
הכהנים אל ביתם ויבואו
אל המקום אשר שם הארון
ויעמדו שם עד ערב ויבכו
ויצעקו לפני ה' עד ערב
ויאמרו מי יתן ישועת
ישראל מציון בשוב ה'
את שבות עמו ישמח
יעקב וישר ישראל
ויהי כי שבו הכהנים
אל ביתם ויבואו אל
המקום אשר שם הארון
ויעמדו שם עד ערב
ויבכו ויצעקו לפני ה'
עד ערב ויאמרו מי
יתן ישועת ישראל
מציון בשוב ה'
את שבות עמו
ישמח יעקב
וישר ישראל

לשבוע הראשון של חודש אייר, ואחריו שבוע שני
ושלישי וכן הלאה עד סוף החודש.
אם חודש אייר מתחיל ביום ראשון, אז יום ראשון
הראשון של החודש הוא יום ראשון, ויום ראשון
האחרון של החודש הוא יום ראשון. ולכן, אם
נחשב את מספר הימים שעברו מיום ראשון
הראשון ועד יום ראשון האחרון, נקבל מספר
שהוא כפולה של שבעה, כלומר מספר שמתחלק
בשבעה ללא שארית. לדוגמה, אם יום ראשון
הראשון הוא ב', אז יום ראשון האחרון הוא
כ"ט, ומספר הימים ביניהם הוא כ"ח, שהוא
כפולה של שבעה. לכן, אם יום ראשון הראשון
הוא ב', אז יום ראשון האחרון הוא כ"ט.
אם יום ראשון הראשון הוא ג', אז יום ראשון
האחרון הוא א' בחודש הבא, ומספר הימים
ביניהם הוא כ"ח, שהוא כפולה של שבעה.
אם יום ראשון הראשון הוא ד', אז יום ראשון
האחרון הוא ב' בחודש הבא, ומספר הימים
ביניהם הוא כ"ח, שהוא כפולה של שבעה.
אם יום ראשון הראשון הוא ה', אז יום ראשון
האחרון הוא ג' בחודש הבא, ומספר הימים
ביניהם הוא כ"ח, שהוא כפולה של שבעה.
אם יום ראשון הראשון הוא ו', אז יום ראשון
האחרון הוא ד' בחודש הבא, ומספר הימים
ביניהם הוא כ"ח, שהוא כפולה של שבעה.
אם יום ראשון הראשון הוא ש', אז יום ראשון
האחרון הוא ה' בחודש הבא, ומספר הימים
ביניהם הוא כ"ח, שהוא כפולה של שבעה.
אם יום ראשון הראשון הוא א', אז יום ראשון
האחרון הוא ו' בחודש הבא, ומספר הימים
ביניהם הוא כ"ח, שהוא כפולה של שבעה.

ואם יאמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו
הנתן גשם יורה ומלקוש בעתו שבעות חקות
יקיים לנו קצר שבועות ישמר לנו. כי בקרבך
נמצאו רשעים ישורו כיקשים מוקשים הציבו
משחיתים אנשים הם. כעוף כלי מלא תרמית
כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו.
שמנו עשתו אף עברו דברי רע דין לא דנו דין
יתום והצליח וכשט אביונים לא שפטו. הלא
על אלה נאם יהוה אם בגוי כזאת לא תתנקם
נפשי. שמה ושערורייה נהיתה בארץ. הנביאים
נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו
כן מה תעשו לאחריתה. ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה
בכל הגוים אשר הדחתיך שמה אתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך. כי כה
אמר יהוה אנוש נכאה שברך נחלה מכתך. אין
דן דינך לאזוק תרופות עלה לא תרפואין.
כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת
אויב הכיתיך מוסר אכזר על רוב עונך עצמו
חטאתיך. למה תזעק על מכתך אנושה מכאובך
על רוב עונך עצמו חטאתיך עשיתי לך. לכן כל
אוכליך יאכלו וכל צריך כולם בשבי ילכו והיו
שוסיך לשוסה וכל בזזיך אתן לבז. כי אעלה
ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה
קרוא לך ציון היא דרושה אין.

ואמר ליה אי אתה יכול לעמוד בדברי חכמים שהרי אמרו
חכמים שלא יהא אדם מרבה בשחוק ובקלות ראש ולא
יהא רגיל בשיחת נקיות שאין הדבר הזה מביא לידי
מצוה ולא לידי עבירה ולא לידי הפסד ולא לידי
הפסד ולא לידי הפסד

וכל כלי כסות אשר יהיה
בה מעור העזים או
מאריג העזים אשר
תכבס ונטמא בנגע
ונטהר במשנה
כמשפט
ואם ראה הכהן והנה לא
פשה הנגע בבגד ולא
שנה הנגע את עינו
והנה הנגע כהה אחרי
הכבס אתו
ופשט אתו מן הבגד
או מן העור או מן
השתי או מן הערב
ואם תראה עוד בבגד
או בשתי או בערב
או בכל כלי עור
פשת הנגע באש
תשרפנו
ואם יסור מבגדו או
מעורו או מן השתי
או מן הערב או מכל
כלי העור וטהר
בשנית יכבס וטהר
זאת תורת נגע צרעת
בגד הצמר או הפשתים
או השתי או הערב
או כל כלי עור
לטהרו או לטמאו

ויקרא יג
ויקרא יד

שנה זו נפטרו חמישה מגדולי הדור ומאורות הישיבות. ראשון לפטירה היה הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, ראש ישיבת מיר שנפטר ביום ב' בשבט. אחריו נפטר הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל, ראש ישיבת פוניבז' בבני ברק, ביום ד' באדר. שבוע לאחר מכן, ביום ו' באדר, נפטר הגאון רבי יעקב פישר זצ"ל, ראש ישיבת טלז בקליבלנד. חודש לאחר מכן, ביום ב' בניסן, נפטר הגאון רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל, ראש ישיבת נובהרדוק בירושלים. ולבסוף, ביום ה' באייר, נפטר הגאון רבי אליעזר מנחם מן שך זצ"ל, ראש ישיבת בני ברק.

חמשת הגדולים הללו היו מנהיגי הדור, ופטירתם הותירה חלל עצום. בכל מקום שבו למדו תלמידיהם, בכל ישיבה שבה כיהנו כראשי ישיבות, התקבצו אלפים להספיד ולהתאבל. ההספדים נישאו בכל רחבי העולם היהודי, ובכולם חזר ונשנה אותו מוטיב: מי יקים את הישיבות? מי ינהיג את הדור?

ב. שאלת ההנהגה לאחר פטירת גדולי הדור

השאלה הנוקבת ביותר שעלתה מיד לאחר הפטירות הייתה שאלת ההנהגה. מי ימלא את מקומם של גדולים שהיו לא רק מורי הוראה אלא גם מנהיגים רוחניים שכולם פנו אליהם בשאלות הגורליות ביותר? מי יכריע בסוגיות שבהן לא ידעו גדולי הדור כיצד לנהוג? מי יקבל את ההחלטות הקשות שבהן נדרשה סמכות של תורה?

השאלה לא הייתה תיאורטית. בכל ישיבה גדולה נמצאו תלמידים שהיו מוכשרים להיות ראשי ישיבות, אך לא היה ברור מי מהם יקבל את הכתר. בחלק מהישיבות הוקמו ועדות מיוחדות שתפקידן היה לבחון את המועמדים ולהמליץ על המתאים ביותר. בישיבות אחרות נבחר ראש הישיבה על ידי הרבנים הבכירים שנותרו בחיים, ובישיבות נוספות נבחר ראש הישיבה על ידי בניו של הגדול שנפטר.

בחלק מהישיבות נבחר ראש הישיבה החדש בהליך ארוך ומורכב, שנמשך חודשים ואף שנים. בישיבות אחרות נבחר ראש הישיבה במהירות יחסית, כדי למנוע מחלוקות ופילוגים. בכל מקרה, הבחירה הייתה אחת ההחלטות הגורליות ביותר שהתקבלו בישיבה, שכן ראש הישיבה הוא זה שקובע את רוחה ואת כיוונה לדורות.

ג. ישיבות שנסגרו ונפתחו מחדש

מלבד הישיבות הגדולות שבהן כיהנו הגדולים שנפטרו, נסגרו בשנה זו גם ישיבות קטנות יותר, שלא עמדו בלחץ הכלכלי והחברתי. חלקן נסגרו לצמיתות, וחלקן נסגרו זמנית ונפתחו מחדש לאחר שנים. בין הישיבות שנסגרו זמנית היו ישיבות בעיירות קטנות בארצות הברית, שבהן לא היה מספיק תלמידים כדי להמשיך את הלימודים.

ואמר לו אלהים אני אל אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשם שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משם בני ישראל את אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב ואל כל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ואדלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל הנפש ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ויהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמות הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמת אתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקנכם ואתנה לכם במקנכם אם אפס כסף: ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני אם לא גויתנו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ויהי אם לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה החמישית אפס אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל אבל אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין לחמיו ובדם ענבים סותה עינים מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על צידן: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: אל המערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות אל בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבלמצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לא ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים: ויהי בשנת מאתים וארבעים שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים ויהי בחדש הראשון בשבעה עשר יום לחדש ויהי ביום השמיני ויבא משה ואהרן לפרעה ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא תוספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשם גם תמול גם היום: ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנת אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכים וחטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו: וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני: ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך: ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן: ובני שמעון ימואל וימין ואהד יכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון: ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון קהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי לתולדתם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן: ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ויאמר משה לפני יהוה הן אנכי ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צום יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צום יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר הפך לנחש תקח בידך: ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם: והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מיאר והיו הדם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: וחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: ואל עמך ואל כל עבדיך יעלו הצפרדעים: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה: ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה: ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו: ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה: ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ויכנסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: כי אם אין אתה משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב גם האדמה אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו לכת התפללו בעדי: ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם: הנה יד יהוה היתה בדבר אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: ויעש יהוה את המועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימתו כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים: ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתלל בעמי לבלתי שלחם הנני משמיר כבד מחר את כל אשר לא היתה במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וימתו: הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: העתרו אל יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה ולא תספון לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכתו כי אפילות הנה: וישב משה אל פרעה ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ליהוה לנו: ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וירד כל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ויכבד יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה: ויכבד יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך: ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף: ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ויאמר יהוה

ואמר

ויאמר אליו ה' אמר ראה כי נתתי לפניך את
הארץ בא ורש את הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך
בעיניך ושמה לא תעבר. ויאמר משה עבד ה'
שם כאשר אמרת. כי לא ידעתיך עוד איש
הזה משה אשר הוציא את בני ישראל
ממצרים. ועתה אלכה נא ואשובה אל אחי
אשר במצרים וראה העודם חיים ויאמר יתרו
למשה לך לשלום. ויאמר ה' אל משה במדין
לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך. ויקח משה את אשתו
ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה
מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו.
ויאמר ה' אל משה בלכתך לשוב מצרימה
ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשית
אותם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא
ישלח את העם. ואמרת אל פרעה כה אמר
ה' בני בכורי ישראל. ואומר אליך שלח את
בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אני הורג
את בנך בכורך. ויהי בדרך במלון ויפגשהו
ה' ויבקש המיתו. ותקח צפורה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן
דמים אתה לי. ויפגשהו ה' ויבקש המיתו.

שיעתא.

ומיהו אי נמי לעולם אימא לך דלא אמר אלא לשון אחד ומאי דקאמר ליה לשון אחר אמר ליה לשון אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אמר ליה לשון אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר ומאי דקאמר ליה לשון אחר

ואם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש ומן הדם יתן הכהן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם

ונשאו חטאתם והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם ואם חטאתו אשר חטא עליה הובא קרבנו שעיר עזים זכר תמים והסמיך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא

ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו

ואחר שנתבאר שהמלאכים הם עצמות נבדלות
מחוץ לגוף ולכח בגוף ולפעולות הגוף ולכחות
הגוף ולפעולות הכחות ולא יתחייב מהם
שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף ובכחות
הגוף ובפעולות הכחות הגופניות ולא יתחייב
מהם שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף
ובכחות הגוף ובפעולות הכחות הגופניות
כלל ואחר שנתבאר שהם עצמות נבדלות
מחוץ לגוף ולכח בגוף ולפעולות הגוף ולכחות
הגוף ולפעולות הכחות הגופניות ולא יתחייב
מהם שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף
ובכחות הגוף ובפעולות הכחות הגופניות
כלל ואחר שנתבאר שהם עצמות נבדלות
מחוץ לגוף ולכח בגוף ולפעולות הגוף ולכחות
הגוף ולפעולות הכחות הגופניות ולא יתחייב
מהם שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף
ובכחות הגוף ובפעולות הכחות הגופניות
כלל ואחר שנתבאר שהם עצמות נבדלות
מחוץ לגוף ולכח בגוף ולפעולות הגוף ולכחות
הגוף ולפעולות הכחות הגופניות ולא יתחייב
מהם שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף
ובכחות הגוף ובפעולות הכחות הגופניות
כלל

ואחר שנתבאר שהמלאכים הם עצמות נבדלות
מחוץ לגוף ולכח בגוף ולפעולות הגוף ולכחות
הגוף ולפעולות הכחות הגופניות ולא יתחייב
מהם שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף
ובכחות הגוף ובפעולות הכחות הגופניות
כלל ואחר שנתבאר שהם עצמות נבדלות
מחוץ לגוף ולכח בגוף ולפעולות הגוף ולכחות
הגוף ולפעולות הכחות הגופניות ולא יתחייב
מהם שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף
ובכחות הגוף ובפעולות הכחות הגופניות
כלל ואחר שנתבאר שהם עצמות נבדלות
מחוץ לגוף ולכח בגוף ולפעולות הגוף ולכחות
הגוף ולפעולות הכחות הגופניות ולא יתחייב
מהם שום דבר מהדברים הנמצאים בגוף
ובכחות הגוף ובפעולות הכחות הגופניות
כלל

שיעור

שיעור זה הוא המשך לשיעור הקודם שבו למדנו על הנושא של [illegible]. בשיעור הקודם למדנו את ההגדרה של [illegible] ואת הדרכים השונות לחשב אותו. בשיעור זה נלמד על [illegible] ועל הקשר שלו ל[illegible]. נתחיל בכך שנזכיר את ההגדרה של [illegible] ואת הנוסחה לחישובו. לאחר מכן נראה כיצד ניתן להשתמש ב[illegible] כדי לפתור בעיות מעשיות. נסיים בכך שנדון ב[illegible] ונראה כיצד ניתן לחשב אותו. בסוף השיעור יהיה תרגיל לתלמידים.

תרגיל

תרגיל זה נועד לתרגל את החומר שנלמד בשיעור. התלמידים יתבקשו לפתור מספר בעיות מילוליות שבהן יש להשתמש ב[illegible] ובנוסחה לחישובו. התרגיל יכלול בעיות ברמות קושי שונות, החל מבעיות פשוטות שבהן יש להציב ישירות בנוסחה, ועד לבעיות מורכבות יותר שבהן יש לבצע תחילה [illegible] ורק לאחר מכן להשתמש ב[illegible]. התלמידים יתבקשו לכתוב את הפתרונות שלהם בצורה מסודרת, כולל הסבר קצר לכל שלב בחישוב. בסוף התרגיל יתקיים דיון בכיתה על הפתרונות השונים שהוצעו.

ואפילו אי אמרינן דמשום הכי לא מהני ליה לאוקמי אנפשיה
משום דלא מצי למיקם בדינא דמלכותא דהא לא מצי למיקם
בדינא דמלכותא אלא בדבר שהוא מדין תורה כגון גזל
ועריות אבל בדבר שאינו מדין תורה אלא מדין מלכות
כגון מכס ומנדה ומכה ומשכון ומשכנתא ומיני קנסות
שבעולם שהמלכות עושה לפי הענין ולפי השעה
כדי שלא יבואו לידי מרידה ולפי שהם מדברים
שבממון ואין בהם חיוב מיתה ולא מלקות ולא
שבועה ולא קרבן ולא הם מדברים שבין אדם
למקום אלא שבין אדם לחבירו בלבד ואין בהם
אלא חיוב ממון בלבד אפילו הכי מצי למיקם
בדינא דמלכותא דהא מדינא הוא דמצי למיקם
בדינא דמלכותא ואפילו אי אמרינן דמשום הכי
לא מהני ליה לאוקמי אנפשיה משום דלא מצי
למיקם בדינא דמלכותא דהא לא מצי למיקם
בדינא דמלכותא אלא בדבר שהוא מדין תורה
כגון גזל ועריות אבל בדבר שאינו מדין תורה
אלא מדין מלכות כגון מכס ומנדה ומכה
ומשכון ומשכנתא ומיני קנסות שבעולם
שהמלכות עושה לפי הענין ולפי השעה כדי
שלא יבואו לידי מרידה ולפי שהם מדברים
שבממון ואין בהם חיוב מיתה ולא מלקות
ולא שבועה ולא קרבן ולא הם מדברים
שבין אדם למקום אלא שבין אדם לחבירו
בלבד ואין בהם אלא חיוב ממון בלבד
אפילו הכי מצי למיקם בדינא דמלכותא
דהא מדינא הוא דמצי למיקם בדינא
דמלכותא

ואת || ואתה || ואתם || ואתן || הוא || היא || הם || הן || אני || אנחנו

את || אתה || אתם || אתן || הוא || היא || הם || הן || אני || אנחנו

אותי || אותך || אותו || אותה || אותנו || אתכם || אתכן || אותם || אותן

לי || לך || לו || לה || לנו || לכם || לכן || להם || להן

ממני || ממך || ממנו || ממנה || ממנו || מכם || מכן || מהם || מהן

בי || בך || בו || בה || בנו || בכם || בכן || בהם || בהן

כמוני || כמוך || כמוהו || כמוה || כמונו || כמוכם || כמוכן || כמוהם || כמוהן

אצלי || אצלך || אצלו || אצלה || אצלנו || אצלכם || אצלכן || אצלם || אצלן

עליי || עליך || עליו || עליה || עלינו || עליכם || עליכן || עליהם || עליהן

אחריי || אחריך || אחריו || אחריה || אחרינו || אחריכם || אחריכן || אחריהם || אחריהן

לפניי || לפניך || לפניו || לפניה || לפנינו || לפניכם || לפניכן || לפניהם || לפניהן

תחתיי || תחתיך || תחתיו || תחתיה || תחתינו || תחתיכם || תחתיכן || תחתיהם || תחתיהן

אתי || אתך || אתו || אתה || אתנו || אתכם || אתכן || אתם || אתן

ליד || ליד || ליד || ליד || ליד || ליד || ליד || ליד || ליד || ליד

ליד שלי || ליד שלך || ליד שלו || ליד שלה || ליד שלנו || ליד שלכם || ליד שלכן || ליד שלהם || ליד שלהן

ליד הבית || ליד הבית || ליד הבית || ליד הבית || ליד הבית || ליד הבית || ליד הבית || ליד הבית || ליד הבית

ליד הבית שלי || ליד הבית שלך || ליד הבית שלו || ליד הבית שלה || ליד הבית שלנו || ליד הבית שלכם || ליד הבית שלכן || ליד הבית שלהם || ליד הבית שלהן

ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול || ליד הבית הגדול

ליד הבית הגדול שלי || ליד הבית הגדול שלך || ליד הבית הגדול שלו || ליד הבית הגדול שלה || ליד הבית הגדול שלנו || ליד הבית הגדול שלכם || ליד הבית הגדול שלכן || ליד הבית הגדול שלהם || ליד הבית הגדול שלהן

ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה || ליד הבית הגדול והיפה

ליד הבית הגדול והיפה שלי || ליד הבית הגדול והיפה שלך || ליד הבית הגדול והיפה שלו || ליד הבית הגדול והיפה שלה || ליד הבית הגדול והיפה שלנו || ליד הבית הגדול והיפה שלכם || ליד הבית הגדול והיפה שלכן || ליד הבית הגדול והיפה שלהם || ליד הבית הגדול והיפה שלהן

ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר

ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלך || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלו || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלה || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלנו || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלכם || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלכן || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלהם || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שלהן

ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי

ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלי || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלך || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלו || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלה || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלנו || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלכם || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלכן || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלהם || ליד הבית הגדול והיפה שבעיר שראיתי שלהן

ותה

משמש לי בעיקר לשם הכנת הקרקע לזריעה
ונטיעה של ירקות ופרחים. אני מחזיק
בשדה הזה כבר שנים רבות ומכיר היטב
את כל פינותיו ואת כל סוגי הקרקע
שבו. יש בו חלקות חרסיתיות כבדות
שדורשות עבודה רבה בכל עונה, ויש
בו גם חלקות חוליות קלות יותר
לעיבוד. לכן אני מתחיל את העבודה
תמיד בחלקות הכבדות, כאשר הן
עדיין לחות מעט מן הגשמים של
החורף, ומסיים בחלקות הקלות
שמתייבשות מהר יותר.

ביום רביעי בבוקר יצאתי
לשדה עם שני בני, יואב ואורי,
שהם בני שבע ושמונה. רציתי
שילמדו לראות את השדה לא רק
כמקום עבודה קשה אלא גם כמקום
שיש בו סדר, תכנון והיגיון. הסברתי
להם שלפני שמתחילים לחרוש
צריך לבדוק היטב מה נמצא
בקרקע, כי אחרת עלול הכלי
לפגוע בשורשים או בצינורות
ההשקיה. יואב שאל אם אפשר
לחרוש מהר כדי לסיים מוקדם,
ואורי רצה לדעת למה לא
זורעים את כל השדה בבת אחת.
שתי השאלות היו טבעיות, ולכן
הן הזכירו לי שלפעמים אנחנו
שוכחים להסביר את הדברים
הפשוטים ביותר.

תחילה

ראשי פרקים אלו הם מקור הכותרות בכתבי היד ובדפוסים הראשונים. בדפוסים מאוחרים יותר נוספו כותרות נוספות, ולעתים אף שונו כותרות קיימות. בתרגום זה נשמרו הכותרות המקוריות ככל האפשר, ורק במקרים שבהם הן חסרות או מטעות הוספו כותרות חדשות בסוגריים מרובעים.

ראשי פרקים אלו הם מקור הכותרות בכתבי היד ובדפוסים הראשונים. בדפוסים מאוחרים יותר נוספו כותרות נוספות, ולעתים אף שונו כותרות קיימות. בתרגום זה נשמרו הכותרות המקוריות ככל האפשר, ורק במקרים שבהם הן חסרות או מטעות הוספו כותרות חדשות בסוגריים מרובעים.

[כותרת חדשה לפרק]

הערה: [הערה]

[כותרת חדשה לפרק]

[כותרת חדשה לפרק]

[כותרת חדשה לפרק]

ואם הכניסה לבית הסוחר ולבית המרחץ
ולבית הכנסת ולבית המדרש ולבית הקברות
ולבית הגנזים ולבית הבד ולבית הבדים
ולבית הדיר ולבית הבקר ולבית הרפת
ולבית הגרנות ולבית הבורות ולבית הבורסקי
ולבית הטבחים ולבית הנפחים ולבית הצבעים
ולבית הכלים ולבית הכלי חרס ולבית הכלי זכוכית
ולבית הכלי עץ ולבית הכלי אבן ולבית הכלי מתכת
ולבית הכלי עור ולבית הכלי בגד ולבית הכלי נייר
ולבית הכלי קש ולבית הכלי נוצה ולבית הכלי שיער
ולבית הכלי צמר ולבית הכלי פשתן ולבית הכלי כותנה
ולבית הכלי משי ולבית הכלי זהב ולבית הכלי כסף
ולבית הכלי נחושת ולבית הכלי ברזל ולבית הכלי עופרת
ולבית הכלי בדיל ולבית הכלי אלומיניום ולבית הכלי פלסטיק
ולבית הכלי גומי ולבית הכלי זכוכית ולבית הכלי חרס
ולבית הכלי עץ ולבית הכלי אבן ולבית הכלי מתכת
ולבית הכלי עור ולבית הכלי בגד ולבית הכלי נייר
ולבית הכלי קש ולבית הכלי נוצה ולבית הכלי שיער
ולבית הכלי צמר ולבית הכלי פשתן ולבית הכלי כותנה
ולבית הכלי משי ולבית הכלי זהב ולבית הכלי כסף
ולבית הכלי נחושת ולבית הכלי ברזל ולבית הכלי עופרת
ולבית הכלי בדיל ולבית הכלי אלומיניום ולבית הכלי פלסטיק
ולבית הכלי גומי

ולבית הכלי חרס ולבית הכלי עץ ולבית הכלי אבן
ולבית הכלי מתכת ולבית הכלי עור ולבית הכלי בגד
ולבית הכלי נייר ולבית הכלי קש ולבית הכלי נוצה
ולבית הכלי שיער ולבית הכלי צמר ולבית הכלי פשתן
ולבית הכלי כותנה ולבית הכלי משי ולבית הכלי זהב
ולבית הכלי כסף ולבית הכלי נחושת ולבית הכלי ברזל
ולבית הכלי עופרת ולבית הכלי בדיל ולבית הכלי אלומיניום
ולבית הכלי פלסטיק ולבית הכלי גומי ולבית הכלי זכוכית
ולבית הכלי חרס ולבית הכלי עץ ולבית הכלי אבן
ולבית הכלי מתכת ולבית הכלי עור ולבית הכלי בגד
ולבית הכלי נייר ולבית הכלי קש ולבית הכלי נוצה
ולבית הכלי שיער ולבית הכלי צמר ולבית הכלי פשתן
ולבית הכלי כותנה ולבית הכלי משי ולבית הכלי זהב
ולבית הכלי כסף ולבית הכלי נחושת ולבית הכלי ברזל
ולבית הכלי עופרת ולבית הכלי בדיל ולבית הכלי אלומיניום
ולבית הכלי פלסטיק ולבית הכלי גומי

ואחר

ואחר שנתפשטו כל הגוים ונתקבצו
אל ירושלים ונתקבצו שם כל
ישראל ונתקבצו אל ירושלים
ונתקבצו אל ירושלים ונתקבצו
אל ירושלים

ואתחנן

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר. אדני ה' אתה החלות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה כי מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב והלבנון. ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה. ואת יהושע צו אתו וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה. וכל הגבעה אשר בבקעה ועד ים הערבה ועד אשדות הפסגה. ויהי בשמעכם את כל המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך. ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך. ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ובעקרתיך ובבהמתך. והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך. ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך. כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם. לא תירא מהם זכור תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים. המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוצאך ה' אלהיך כן יעשה ה' אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם. ושלח ה' אלהיך את הצרעה בהם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך. לא תערץ מפניהם כי ה' אלהיך בקרבך אל גדול ונורא. ונשל ה' אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה. ונתנם ה' אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם אותם. ונתן את מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותו. פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא. ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא. כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבתיכם. וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא. ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם. שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה. וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך. ושמרת את מצות ה' אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אותו. כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר. ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש. ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחושת. ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום. פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת. ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה. ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים ממצר החלמיש. המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למענך לנסתך להיטבך באחריתך. ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה. וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה. והיה אם שכח תשכח את ה' אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון. כגוים אשר ה' מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה' אלהיכם.

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר. אדני ה' אתה החלות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה כי מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב והלבנון. ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה. ואת יהושע צו אתו וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה. וכל הגבעה אשר בבקעה ועד ים הערבה ועד אשדות הפסגה. ויהי בשמעכם את כל המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך. ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך. ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ובעקרתיך ובבהמתך. והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך. ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך. כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם. לא תירא מהם זכור תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים. המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוצאך ה' אלהיך כן יעשה ה' אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם. ושלח ה' אלהיך את הצרעה בהם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך. לא תערץ מפניהם כי ה' אלהיך בקרבך אל גדול ונורא. ונשל ה' אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה. ונתנם ה' אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם אותם. ונתן את מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותו. פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא. ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא. כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבתיכם. וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא. ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם. שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה. וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך. ושמרת את מצות ה' אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אותו. כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר. ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש. ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחושת. ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום. פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת. ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה. ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים ממצר החלמיש. המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למענך לנסתך להיטבך באחריתך. ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה. וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה. והיה אם שכח תשכח את ה' אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון. כגוים אשר ה' מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה' אלהיכם.

ולא יכול לעמוד בפני אויביו, ואז הוא נופל ביד אויביו
ומת. ואם הוא מת בלי בנים, אז אחיו יורשים את
נכסיו, ואם אין לו אחים, אז אחי אביו יורשים אותו.
ואם אין לאביו אחים, אז בן אחיו של אביו יורש אותו.
ואם אין לו בן אחיו של אביו, אז הקרוב ביותר
למשפחתו של אביו יורש אותו. ואם אין לו קרוב
כלל, אז הוא יורש את נכסיו של אביו, ואם אין
לאביו נכסים, אז אין לו ירושה כלל. ואם יש לו
נכסים, אז הוא יורש אותם, ואם אין לו נכסים,
אז אין לו ירושה כלל. ואם יש לו נכסים, אז הוא
יורש אותם, ואם אין לו נכסים, אז אין לו ירושה
כלל. ואם יש לו נכסים, אז הוא יורש אותם, ואם
אין ל

ואם לא תמצא ידו די שה ולקח את אשמו אשר חטא
בו שני תרים או שני בני יונה את האחד לחטאת
והאחד לעלה: והביא את הכסף אשר נתן לו
אל הכהן והקריב הכהן את החטאת וכפר
עליו מחטאתו ונסלח לו: ונפש כי תחטא
ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או
בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו:
או מצא אבדה והכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן:
והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר
גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון
אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא:
או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו
בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו
יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא לה'
איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן
והכפר הכהן עליו לפני ה' ונסלח לו על אחת
מכל אשר יעשה לאשמה בה: וידבר ה' אל
משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל
בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד
או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אבדה
והכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל
חטאת האדם לחטא בהן: והיה כי יחטא
ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את
העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד
אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר
ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו
יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו:
ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן והכפר הכהן עליו
לפני ה' ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה
לאשמה בה: וידבר ה' אל משה לאמר:

נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' אשר לא
תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח
יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר
חטא פר בן בקר תמים לה' לחטאת: והביא
את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה' וסמך
את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה':
ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו
אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו מן
הדם והזה משבע פעמים לפני ה' את פני
פרכת הקדש: ומן הדם יתן הכהן על קרנות
מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה
אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת
ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת
כל החלבים אשר על הקרב: ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם
הכהן על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת כל
בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו:
והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל
מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על
עצים באש על שפך הדשן יישרף: וכל עדת
בני ישראל יעשו כל אחת מכל מצות ה'
אשר לא תעשינה ועשו מאחת מהנה:
ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו
הזקנים פר בן בקר לחטאת והביאו אתו
לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את
ידיהם על ראש הפר לפני ה' ושחט את הפר
לפני ה': והביא הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם
והזה שבע פעמים לפני ה' את פני פרכת
הקדש: ומן הדם יתן הכהן על קרנות המזבח
אשר לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם
הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה: וכאשר עשה לפר החטאת כן יעשה
לזה ועשה עליהם הכהן וכפר עליהם ונסלח
להם: אם נפש אחת תחטא בשגגה ועשתה
אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשם:
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא
את קרבנו שעיר עזים נקבה תמימה על
חטאתו אשר חטא: וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט את החטאת במקום העלה
את העולה לפני ה' וכפר עליו הכהן וסלח
לו: ואם כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה
תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
ישחט את העולה: ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל
דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה
יסיר כחלב השה מעל זבח השלמים והקטיר
הכהן המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כבש
יביא את קרבנו לאשם נקבה תמימה יביא
אתה: וסמך את ידו על ראש האשם ושחט
אתו לאשם במקום אשר ישחט את העולה
לפני ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו: ולקח הכהן מדם האשם
באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל
דמו ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבו
יסיר כחלב השה מעל זבח השלמים והקטיר
הכהן המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כבש
יביא את קרבנו לאשם נקבה תמימה יביא
אתה: וסמך את ידו על ראש האשם ושחט
אתו לאשם במקום אשר ישחט את העולה

ולפני שהוא מתחיל לדבר, הוא מתחיל לשיר. הוא שר שיר שבח לאלוהים, שמתאר את כל הדברים הנפלאים שאלוהים עשה עבור עמו. הוא שר על הים שנבקע, על המן שירד מן השמים, ועל המים שזרמו מן הסלע. הוא שר על כל הדברים הנפלאים שאלוהים עשה עבור עמו, כדי להראות להם כמה הוא אוהב אותם וכמה הוא רוצה בטובתם.

ואחרי שהוא שר את השיר הזה, הוא מתחיל לדבר. הוא אומר לעם שהם צריכים לזכור את כל הדברים הנפלאים שאלוהים עשה עבורם, ושהם צריכים לשמור את כל המצוות שהוא נתן להם. הוא אומר להם שאם הם יעשו זאת, הם יהיו עם מיוחד, עם שאלוהים אוהב במיוחד. הוא אומר להם שהם יהיו עם שיהיה להם את כל הדברים הטובים שאלוהים רוצה לתת לעמו.

ואז הוא אומר להם שהם יכנסו לארץ כנען, הארץ שאלוהים הבטיח לאברהם, ליצחק וליעקב, ושהם יירשו אותה. הוא אומר להם שהם יהיו עם חזק, עם שיכול להילחם ולנצח את כל האויבים שלו. הוא אומר להם שהם יהיו עם שיהיה להם את כל הדברים הטובים שאלוהים רוצה לתת לעמו.

ואז הוא אומר להם שהם יכנסו לארץ כנען, הארץ שאלוהים הבטיח לאברהם, ליצחק וליעקב, ושהם יירשו אותה. הוא אומר להם שהם יהיו עם חזק, עם שיכול להילחם ולנצח את כל האויבים שלו. הוא אומר להם שהם יהיו עם שיהיה להם את כל הדברים הטובים שאלוהים רוצה לתת לעמו.

ואחרי שהוא אומר להם את כל הדברים האלה, הוא מתחיל לדבר על מה שיקרה אחרי שהוא ימות. הוא אומר להם שהם יכנסו לארץ כנען בלי שהוא יהיה איתם, ושהם יצטרכו להילחם ולנצח את כל האויבים שלהם בלי שהוא יעזור להם. הוא אומר להם שהם יצטרכו לשמור את כל המצוות שהוא נתן להם בלי שהוא יזכיר להם אותן. הוא אומר להם שהם יצטרכו לזכור את כל הדברים הנפלאים שאלוהים עשה עבורם בלי שהוא יספר להם עליהם.

ש"ר ישראל בן ר' יוסף מקוצי

ומשמו כתב ר' יצחק בר' יהודה הלוי שכתב ר' יצחק בר' יוסף שכתב ר' יוסף בר' יצחק

ולא יכול לעמוד בפני אחיו ויברח מהם ויבוא אל
בית אביו ויאמר לו כי אחיו רוצים להרגו ויאמר
לו אביו קום לך בשלום ויקם וילך לו ויבוא
אל ביתו ויאמר לאשתו כי אחיו רוצים להרגו
ויאמר לה קומי ונלכה אל בית אבי ואשבה
שם עד אשר ישוב חמתם ואז אבוא אל ביתי
ותאמר לו אשתו אל תלך אל בית אביך כי
אחיך יבואו שמה ויהרגוך ויאמר לה אם כן
מה נעשה ותאמר לו נלכה אל בית אבי
אשתי ושם נשב עד אשר ישוב חמתם ואז
נבוא אל ביתנו ויאמר לה אל תלכי אל בית
אביך כי אחיך יבואו שמה ויהרגוך ותאמר
לו אם כן מה נעשה ויאמר לה נלכה אל
בית אבי ואמי ושם נשב עד אשר ישוב
חמתם ואז נבוא אל ביתנו ותאמר לו אל
תלך אל בית אביך כי אחיך יבואו שמה
ויהרגוך ויאמר לה אם כן מה נעשה ותאמר
לו נלכה אל בית אבי ואמי ושם נשב עד
אשר ישוב חמתם ואז נבוא אל ביתנו
ויאמר לה אל תלכי אל בית אביך כי אחיך
יבואו שמה ויהרגוך ותאמר לו אם כן מה
נעשה ויאמר לה נלכה אל בית אבי ואמי
ושם נשב עד אשר ישוב חמתם ואז נבוא
אל ביתנו ותאמר לו אל תלך אל בית אביך
כי אחיך יבואו שמה ויהרגוך ויאמר לה אם
כן מה נעשה ותאמר לו נלכה אל בית אבי
ואמ

ולאחר שנתברר לו שהוא
כאשר הדבר. ואמר לו הלוא
ידעת כי אתה
ואתה אמרת
ואתה
ואתה
ואתה

ואת הנשים לא יכלו לבוא לשם כי אם בשעת הדחק
ובמקום שאין אחרים. ואם כן אין לחוש שמא יבואו
לידי הרהור. ואפילו אם נאמר שיש לחוש לכך
מכל מקום מותר לשלוח את הנשים לשם מפני
שהוא מצוה. ואין לחוש שמא יבואו לידי הרהור
מפני שהוא מצוה. ואין לחוש שמא יבואו לידי
הרהור מפני שהוא מצוה. ואין לחוש שמא יבואו
לידי הרהור מפני שהוא מצוה. ואין לחוש שמא
יבואו לידי הרהור מפני שהוא מצוה. ואין לחוש
שמא יבואו לידי הרהור מפני שהוא מצוה. ואין
לחוש שמא יבואו לידי הרהור מפני שהוא מצוה.
ואין לחוש שמא יבואו לידי הרהור מפני שהוא
מצוה. ואין לחוש שמא יבואו לידי הרהור

ויש מהם שאומרים שאין לו שום
שייכות לשם הקדוש ברוך הוא
אלא שהוא שם שנתחדש
בימי הגלות ע"י הגויים
ואין בו שום קדושה
ואין לומר אותו בקדושה
ובברכות אלא
על מנת
כן יש לומר אותו בכל לשון
שרוצה לומר
ואפילו בלשון לעז
ואין לומר אותו בלשון הקודש
ויש מהם שאומרים שאין לו
שייכות לשם הקדוש ברוך הוא
אלא שהוא שם שנתחדש
בימי הגלות ע"י הגויים
ואין בו שום קדושה
ואין לומר אותו בקדושה
ובברכות אלא
על מנת
כן יש לומר אותו בכל לשון
שרוצה לומר
ואפילו בלשון לעז
ואין לומר אותו בלשון הקודש

ויש מהם שאומרים שאין לו
שייכות לשם הקדוש ברוך הוא
אלא שהוא שם שנתחדש
בימי הגלות ע"י הגויים
ואין בו שום קדושה
ואין לומר אותו בקדושה
ובברכות אלא
על מנת
כן יש לומר אותו בכל לשון
שרוצה לומר
ואפילו בלשון לעז
ואין לומר אותו בלשון הקודש
ויש מהם שאומרים שאין לו
שייכות לשם הקדוש ברוך הוא
אלא שהוא שם שנתחדש
בימי הגלות ע"י הגויים
ואין בו שום קדושה
ואין לומר אותו בקדושה
ובברכות אלא
על מנת
כן יש לומר אותו בכל לשון
שרוצה לומר
ואפילו בלשון לעז
ואין לומר אותו בלשון הקודש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת התורה לעולה למנחה ולזבח ולשלמים
אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריבם את קרבנם ליהוה
במדבר סיני: ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן
קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעולה: ושור ואיל
לזבח לשלם לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו
את אשר צוה משה אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל
המזבח ועשה את חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו:
ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה:
ויזבח את זבח העם ויתן בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת
העולה הקריבו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: ורחץ את הקרב ואת
הכרעים ויקטר על העולה על המזבח: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת
אשר לעם וישחטהו ויחטא בו כראשון: ויקרב את העולה ויעשה כמשפט: ויקרב את
המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עולת הבקר: וישחט את השור ואת
האיל זבח השלמים אשר לעם ויתן בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב:
ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרבים והכליות והיתרת על הכבד:
וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק הימין
הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם
וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על
המזבח את העולה ואת החלבים ויראו כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת
ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם
וימתו לפני יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרובי אקדש
ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל
דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה:
ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן
ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו
ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה:
ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:
וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל
מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא
ובין הטהור: ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה:
ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת
מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים היא: ואכלתם אתה במקום
קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי: ואת חזה התנופה ושוק
התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ובניך נתנים מזבחי
שלמי בני ישראל: שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים להניף תנופה לפני
יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: ואת שעיר החטאת דרוש
דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני הנותרים לאמר: מדוע לא
אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת
את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה
אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את
חטאתם ואת עולתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה והאכלתי חטאת היום היטב
בעיני יהוה: וישמע משה ויטב בעיניו:

ולא יכלו לעמוד בפני בני יהודה כי נפלה אימתם עליהם
ויברחו כל איש לאהליו ויעזבו את מחנה אדוניהם
ויבא יואב ואנשיו עד ירושלים ויבא יואב אל המלך
ויאמר הנה שלחתי מלאכים אל אדוני המלך ואתה לא
שמעת בקולם ולא שמעת בדברם ויאמר המלך אל יואב
הנה עבדך אוריה החתי מת גם אתה ידעת את כל
הדברים אשר עשה לי דויד ויאמר יואב אל המלך
אוריה החתי מת גם אתה ידעת את כל הדברים אשר
עשה לי דויד ויאמר יואב אל המלך אוריה החתי מת
גם אתה ידעת את כל הדברים אשר עשה לי דויד
ויאמר יואב אל המלך אוריה החתי מת גם אתה ידעת
את כל הדברים אשר עשה לי דויד ויאמר יואב אל
המלך אוריה החתי מת גם אתה ידעת את כל הדברים
אשר עשה לי דויד ויאמר יואב אל המלך אוריה החתי
מת גם אתה ידעת את כל הדברים אשר עשה לי דויד

ויאמר יואב אל המלך אוריה החתי מת גם אתה ידעת
את כל הדברים אשר עשה לי דויד ויאמר יואב אל
המלך אוריה החתי מת גם אתה ידעת את כל הדברים
אשר עשה לי דויד ויאמר יואב אל המלך אוריה החתי
מת גם אתה ידעת את כל הדברים אשר עשה לי דויד
ויאמר יואב אל המלך אוריה החתי מת גם אתה ידעת
את כל הדברים אשר עשה לי דויד ויאמר יואב אל
המלך אוריה החתי מת גם אתה ידעת את כל הדברים
אשר עשה לי דויד ויאמר יואב אל המלך אוריה החתי
מת גם אתה ידעת את כל הדברים אשר עשה לי דויד

ואמר
כי אמרתי לכם כאשר
תשמרו לי ולכל מצותי
ועשיתם אותם ואמרתי
אעלה אתכם מעני
מצרים אל ארץ
הכנעני והחתי
והאמורי והפרזי
והחוי והיבוסי
אל ארץ זבת חלב
ודבש ואתן לכם
ונתתי את ארצכם
בעתה ושכבתם
ולא יחריד
ואשבית חיה רעה
מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם
ורדפתם את
אויביכם ונפלו
לפניכם לחרב
וחמשה מכם
ירדפו מאה
ומאה מכם
ירדפו רבבה
ונפלו אויביכם
לפניכם לחרב
ופניתי אליכם
והפריתי אתכם
והרביתי אתכם
והקמתי את
בריתי אתכם
ואכלתם ישן
נושן
והוצאתם
ישן מפני חדש
ונתתי משכני
בתוככם
ולא תגעל
נפשי אתכם
והתהלכתי
בתוככם
והייתי לכם
לאלהים
ואתם תהיו
לי לעם
ואני ה'
אלהיכם
אשר הוצאתי
אתכם מארץ
מצרים
מהיות להם
עבדים
ואשבר
מוטות
עולכם
והולך
אתכם
קוממיות
ואם לא
תשמעו לי
ולא תעשו
את כל
המצות
האלה
ואם
במשפטי
תמאסו
ואם את
חקותי
תגעל
נפשכם
לבלתי
עשות
את כל
מצותי
להפרכם
את בריתי
אני אעשה
זאת לכם
והפקדתי
עליכם
בהלה
את
השחפת
ואת
הקדחת
מכלות
עינים
ודואבת
נפש
וזרעתם
לריק
זרעכם
ואכלו
אויביכם
ונתתי
את פני
בכם
ונגפתם
לפני
אויביכם
ורדו בכם
שנאיכם
ונסתם
ואין
רודף
אתכם
ואם
עד אלה
לא תשמעו
לי
ויסרתי
אתכם
שבע
על
חטאתיכם
ושברתי
את גאון
עזכם
ונתתי
את
שמיכם
כברזל
ואת
ארצכם
כנחשת
ותם
לריק
כחכם
ולא
תתן
ארצכם
את
יבולה
ועץ
הארץ
לא
יתן
את
פריו
והלכתי
עמכם
בקרי
והבאתי
עליכם
שבעתים
כחטאתיכם
והשלחתי
בכם
את חית
השדה
ושכלה
אתכם
ושמדה
את
בהמתכם
והמעיטה
אתכם
ונשמו
דרכיכם
חזיונות
ואם
בזאת
לא
תוסרו
לי
והלכתם
עמי
קרי
והבאתי
עליכם
חרב
נוקמת
נקם
ברית
ונאספתם
אל
תוך
עריכם
ושלחתי
דבר
בתוככם
ונתתם
בידי
אויב
ושברתי
לכם
מטה
לחם
ואפו
עשרה
נשים
לחמכם
במשקל
ואכלתם
ולא
תשבעו
ואם
עד
אלה
לא
תשמעו
לי
והלכתי
עמכם
בחמת
קרי
ויסרתי
אתכם
שבע
על
חטאתיכם
ואכלתם
בשר
בניכם
ובשר
בנותיכם
תאכלו
והשמותי
את
במותיכם
וגדעתי
את
חמניכם
ונתתי
את
פגריכם
על
פגרי
גלוליכם
וגעלה
נפשי
אתכם
ונתתי
את
עריכם
חרבה
והשמותי
את
מקדשיכם
ולא
אריח
בריח
ניחחכם
והשמותי
את
הארץ
ושממו
עליה
אויביכם
הישבים
בה
ואתכם
אזרה
בגוים
והריקתי
אחריכם
חרב
והיתה
ארצכם
שממה
והיו
עריכם
חרבה
אז
תרצה
הארץ
את
שבתותיה
כל
ימי
השמה
ואתם
בארץ
אויביכם
אז
תשבת
הארץ
ורצתה
את
שבתותיה
כל
ימי
השמה
את
אשר
לא
שבתה
בשבתותיכם
בשבתכם
עליה
והנשארים
מכם
והבאתי
מרך
בלבבם
בארצות
אויביהם
ורדף
אותם
קול
עלה
נדף
ונסו
כמנוס
מפני
חרב
ונפלו
ואין
רודף
וכשלו
איש
באחיו
כמפני
חרב
ואין
רודף
ולא
תהיה
לכם
תקומה
לפני
אויביכם
ואבדתם
בגוים
ואכלה
אתכם
ארץ
אויביכם
והנשארים
מכם
ימקו
בעונם
בארצות
אויביכם
וגם
בעונות
אבותם
אתם
ימקו
אתם
אשר
יאמרו
ונתנו
את
עונם
ואת
עון
אבותם
בבגדם
אשר
בגדו
בי
וגם
אני
הלכתי
עמם
בקרי
והבאתי
אותם
בארץ
אויביהם
או
אז
יכנע
לבבם
הערל
ואז
ירצו
את
עונם
וזכרתי
את
בריתי
יעקוב
ואף
את
בריתי
יצחק
ואף
את
בריתי
אברהם
אזכר
והארץ
אזכר
והארץ
תעזב
מהם
ותרץ
את
שבתותיה
בהשמה
מהם
והם
ירצו
את
עונם
יען
ויען
כי
במשפטי
מאסו
ואת
חקותי
געלה
נפשם
וגם
זאת
בהיותם
בארץ
אויביהם
לא
מאסתים
ולא
געלתים
לכלתם
להפר
בריתי
אתם
כי
אני
ה'
אלהיהם
וזכרתי
להם
ברית
ראשונים
אשר
הוצאתי
אותם
מארץ
מצרים
לעיני
הגוים
להיות
להם
לאלהים
אני
ה'
אלה
החקים
והמשפטים
והתורות
אשר
נתן
ה'
בינו
ובין
בני
ישראל
בהר
סיני
ביד
משה

משה
ויאמר
ה' אל
משה עלה
אל ה'
אתה
ואהרן
נדב
ואביהוא
ושבעים
מזקני
ישראל
ונשתחויתם
מרחק
ונגש
משה
לבדו
אל ה'
והם
לא
יגשו
ועם
לא
יעלו
ובא
משה
ויספר
לעם
את
כל
דברי
ה'
ואת
כל
המשפטים
ויען
כל
העם
קול
אחד
ויאמרו
כל
הדברים
אשר
דבר
ה'
נעשה
ויכתב
משה
את
כל
דברי
ה'
וישכם
בבקר
ויבן
מזבח
תחת
ההר
ושתים
עשרה
מצבה
לשנים
עשר
שבטי
ישראל
וישלח
את
נערי
בני
ישראל
ויעלו
עלות
ויזבחו
זבחים
שלמים
לה'
פרים
ויקח
משה
חצי
הדם
וישם
באגנות
וחצי
הדם
זרק
על
המזבח
ויקח
ספר
הברית
ויקרא
באזני
העם
ויאמרו
כל
אשר
דבר
ה'
נעשה
ונשמע
ויאמר
משה
הנה
דם
הברית
אשר
כרת
ה'
עמכם
על
כל
הדברים
האלה
ויעל
משה
ואהרן
נדב
ואביהוא
ושבעים
מזקני
ישראל
ויראו
את
אלהי
ישראל
ותחת
רגליו
כמעשה
לבנת
הספיר
וכעצם
השמים
לטהר
ואל
אצילי
בני
ישראל
לא
שלח
ידו
ויחזו
את
האלהים
ויאכלו
וישתו
ויאמר
ה'
אל
משה
עלה
אלי
ההרה
והיה
שם
והאבנים
אשר
כתבתי
להורתם
ויקם
משה
ויעל
משה
אל
ההר
ויכס
הענן
את
ההר
וישכן
כבוד
ה'
על
הר
סיני
ויכסהו
הענן
ששת
ימים
ויקרא
אל
משה
ביום
השביעי
מתוך
הענן
ומראה
כבוד
ה'
כאש
אוכלת
בראש
ההר
לעיני
בני
ישראל
ויבא
משה
בתוך
הענן
ויעל
אל
ההר
ויהי
משה
בהר
ארבעים
יום
וארבעים
לילה

ואחר שנתקבצו כל הקהל אצל בית הכנסת ויצאו משם בסדר הנזכר
לעיל, ילכו כל הקהל אחר הספרים ואחר החזן ואחר הרב ואחר
הגבאים ואחר הפרנסים ואחר ראשי הקהל ואחר שאר כל העם
הנמצאים בעיר, ולא יקדים שום אדם לפני הספרים אפילו
הרב ואפילו הגבאים ואפילו הפרנסים ואפילו ראשי הקהל
ואפילו שאר כל העם הנמצאים בעיר, ואם יקדים שום אדם
לפני הספרים אפילו הרב ואפילו הגבאים ואפילו הפרנסים
ואפילו ראשי הקהל ואפילו שאר כל העם הנמצאים בעיר,
יענישוהו בנזיפה ובחרם ובנדוי ובשמתא ובכל מיני
ענשים שיראה להם הקהל הקדוש הנזכר לעיל, ואם
יקדים שום אדם לפני הספרים אפילו הרב ואפילו הגבאים
ואפילו הפרנסים ואפילו ראשי הקהל ואפילו שאר כל העם
הנמצאים בעיר, ויחזור אחורנית ויכנס לבית הכנסת
ולא יצא עמהם, יענישוהו בנזיפה ובחרם ובנדוי ובשמתא
ובכל מיני ענשים שיראה להם הקהל הקדוש הנזכר לעיל,
ואם יקדים שום אדם לפני הספרים אפילו הרב ואפילו
הגבאים ואפילו הפרנסים ואפילו ראשי הקהל ואפילו
שאר כל העם הנמצאים בעיר, ויחזור אחורנית ויכנס
לבית הכנסת ולא יצא עמהם, יענישוהו בנזיפה ובחרם
ובנדוי ובשמתא ובכל מיני ענשים שיראה להם הקהל
הקדוש הנזכר לעיל, ואם יקדים שום אדם לפני הספרים
אפילו הרב ואפילו הגבאים ואפילו הפרנסים ואפילו
ראשי הקהל ואפילו שאר כל העם הנמצאים בעיר,
ויחזור אחורנית ויכנס לבית הכנסת ולא יצא עמהם,
יענישוהו בנזיפה ובחרם ובנדוי ובשמתא ובכל מיני
ענשים שיראה להם הקהל הקדוש הנזכר לעיל, ואם

ומה שאמרו שאין מוציאין בשבת אלא מה שצריכין לאותה שבת
ולא מה שצריכין לשבת אחרת ולא לימים טובים ולא לחול
אלא לאותה שבת בלבד ואפילו לאותה שבת לא יוציא אלא
מה שצריכין לאותה סעודה בלבד ואפילו לאותה סעודה לא
יוציא אלא מה שצריכין לאותו היום בלבד ואפילו לאותו
היום לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו זמן בלבד ואפילו
לאותו זמן לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו מקום בלבד
ואפילו לאותו מקום לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו
אדם בלבד ואפילו לאותו אדם לא יוציא אלא מה שצריכין
לאותו דבר בלבד ואפילו לאותו דבר לא יוציא אלא מה
שצריכין לאותו שעה בלבד ואפילו לאותו שעה לא יוציא
אלא מה שצריכין לאותו רגע בלבד ואפילו לאותו רגע לא
יוציא אלא מה שצריכין לאותו חלק של רגע בלבד ואפילו
לאותו חלק של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו
חלק של חלק של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק
של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו חלק של חלק
של חלק של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק של
חלק של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו חלק של
חלק של חלק של חלק של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק
של חלק של חלק של חלק של רגע לא יוציא אלא מה
שצריכין לאותו חלק של חלק של חלק של חלק של חלק
של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק של חלק של
חלק של חלק של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו
חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של רגע
בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק של חלק של חלק של
חלק של חלק של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו
חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק
של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק של חלק של
חלק של חלק של חלק של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין
לאותו חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של
חלק של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק של חלק
של חלק של חלק של חלק של רגע לא יוציא אלא מה
שצריכין לאותו חלק של חלק של חלק של חלק של חלק
של חלק של חלק של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של
חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של רגע לא יוציא
אלא מה שצריכין לאותו חלק של חלק של חלק של חלק
של חלק של חלק של חלק של רגע בלבד ואפילו לאותו
חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של רגע
לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו חלק של חלק של חלק
של חלק של חלק של חלק של חלק של רגע בלבד ואפילו
לאותו חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק
של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין לאותו חלק של חלק
של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של
רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק של חלק של חלק
של חלק של חלק של רגע לא יוציא אלא מה שצריכין
לאותו חלק של חלק של חלק של חלק של חלק של חלק
של חלק של רגע בלבד ואפילו לאותו חלק של חלק של
חלק

ואם אין לו אשה ולא בנים ולא בנות, אלא אחיו ואחיותיו
מאביו ומאמו, ואחיו ואחיותיו מאביו בלבד, ואחיו ואחיותיו
מאמו בלבד, ובנים ובנות לאחיו ולאחיותיו מאביו ומאמו,
ובנים ובנות לאחיו ולאחיותיו מאביו בלבד, ובנים ובנות
לאחיו ולאחיותיו מאמו בלבד, ואבי אביו ואבי אמו, ואמו
של אביו ואמו של אמו, ואבי אבי אביו ואבי אבי אמו,
ואמו של אבי אביו ואמו של אבי אמו, ואבי אמו של אביו
ואבי אמו של אמו, ואמו של אמו של אביו ואמו של אמו
של אמו, ואבי אבי אמו של אביו ואבי אבי אמו של אמו,
ואמו של אבי אמו של אביו ואמו של אבי אמו של אמו,
ואבי אמו של אמו של אביו ואבי אמו של אמו של אמו,
ואמו של אמו של אמו של אביו ואמו של אמו של אמו של
אמו, ואבי אבי אמו של אמו של אביו ואבי אבי אמו של
אמו של אמו, ואמו של אבי אמו של אמו של אביו ואמו
של אבי אמו של אמו של אמו, ואבי אמו של אמו של אמו
של אביו ואבי אמו של אמו של אמו של אמו, ואמו של
אמו של אמו של אמו של אביו ואמו של אמו של אמו של
אמו של אמו, ואבי אבי אמו של אמו של אמו של אביו
ואבי אבי אמו של אמו של אמו של אמו, ואמו של אבי
אמו של אמו של אמו של אביו ואמו של אבי אמו של אמו
של אמו של אמו, ואבי אמו של אמו של אמו של אמו של
אביו ואבי אמו של אמו של אמו של אמו של אמו, ואמו
של אמו של אמו של אמו של אמו של אביו ואמו של אמו
של אמו של אמו של אמו של אמו, ואבי אבי אמו של אמו
של אמו של אמו של אמו של אביו ואבי אבי אמו של אמו
של אמו של אמו של אמו של אמו, ואמו של אבי אמו של
אמו של אמו של אמו של אמו של אביו ואמו של אבי אמו
של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו, ואבי אמו של
אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אביו ואבי אמו
של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו, ואמו
של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אביו ואמו
של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של
אמו, ואבי אבי אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של
אביו ואבי אבי אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של
אמו של אמו, ואמו של אבי אמו של אמו של אמו של אמו
של אמו של אביו ואמו של אבי אמו של אמו של אמו של
אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של
אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של אמו של
אמו של אמו של אמו של אמו של

ראשית אדם וחוה
בספר בראשית פרק ב' פסוק ד' ואילך מתואר
כיצד נברא האדם הראשון, אדם הראשון
ואשתו חוה. לפי הכתוב נברא אדם
מעפר האדמה ונפח בו נשמת חיים.
לאחר מכן נברא חוה מצלעו של אדם.
אדם וחוה חיו בגן עדן ולא ידעו
מהי רעה. הם לא ידעו שהם ערומים
עד שאכלו מפרי עץ הדעת טוב ורע.
לאחר שאכלו מפרי העץ נענשו
ונגזר עליהם לצאת מגן עדן.
חוה נענשה בצער הלידה ובכך
שתשתוקק לאישה ואדם נענש
בכך שיאכל את לחמו בזיעת אפיו.
לאחר שגורשו מגן עדן נולדו
להם שלושה בנים: קין, הבל ושת.
קין נולד ראשון ואחריו נולד הבל.
קין היה איכר והבל היה רועה
צאן.

קין והבל הקריבו קרבנות לה'
ולאחר מכן קין הרג את הבל אחיו
בשדה. לאחר שקין הרג את הבל
אחיו נענש ונגזר עליו לנוע ולנדוד
בארץ. קין יצא מלפני ה' וישב
בארץ נוד קדמת עדן. קין הכיר
את אשתו ויולדה את חנוך.
קין בנה עיר ושמה על שם בנו
חנוך.
חנוך הוליד את עירד ועירד
הוליד את מחויאל ומחויאל
הוליד את מתושאל ומתושאל
הוליד את למך.
למך לקח לו שתי נשים
ושמותיהן עדה וצלה.
עדה ילדה את יבל ואת יובל.
צלה ילדה את תובל קין
ואת נעמה.
יבל היה אבי יושבי אוהל
ומקנה.

ואמר לו אלהים אני אל אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם׃ אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי עלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיני יעקב׃ ויאמר יעקב אל יוסף עתה אמותה אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר ישראל אל יוסף בני אנכי ואלהים נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויוסף יקח את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ וירא יוסף כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה׃ חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על יפתח צידון׃ יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עליו׃ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃ ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו׃

ולפי שהיה מנהגם שלא היו מתפללים
אלא בבית הכנסת שהיה בעיר ולא
היו מתפללים בבתיהם ולא בשדות
ולא בבתי כנסיות שהיו בחוץ לעיר
ולא היו מתפללים אלא בבית הכנסת
שהיה בעיר ולא היו מתפללים אלא
בבית הכנסת שהיה בעיר ולא היו
מתפללים אלא בבית הכנסת שהיה
בעיר ולא היו מתפללים אלא בבית
הכנסת שהיה בעיר ולא היו מתפללים
אלא בבית הכנסת שהיה בעיר ולא

ARADA

ואחרי כן יבוא הכהן ויכתוב את הקללות
האלה על הספר ויאמר אמן אמן ואחר כך
יתן הספר לתוך המים המרים ויאמר
הכהן אל האשה

ואמר הכהן אל האשה אם לא שכב איש
אותך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
הנקי תהיה מי המרים המאררים האלה
בבטנך לצבות בטן ולנפל ירך ונתנה
האשה אמן אמן

ואחר כך יכתוב הכהן את האלות האלה
בספר ומחה אל מי המרים

ואחר כך יניף הכהן את המנחה לפני
ה' והקריב אל המזבח ומלא ממנה
קומצו והקטיר על המזבח ואחר כך
ישקה את האשה את המים המרים
המאררים

ואחר כך יקח הכהן את מנחת הקנאות
מיד האשה והניף אותה לפני ה' והקריב
אל המזבח ואחר כך ישקה את האשה
את המים

ואחר כך יקח הכהן את מנחת הקנאות
מיד האשה והניף אותה לפני ה' והקריב
אל המזבח ואחר כך ישקה את האשה
את המים

ואחר כך ישקה את האשה את המים
המאררים ואם נטמאה ומעלה מעל
באישה ובאו בה המים המאררים
למרים ותצבה בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה לאלה בקרב עמה
ואם לא נטמאה האשה וטהורה היא
ונקתה ונזרעה זרע

ואחר כך יכתוב הכהן את הקללות
האלה על הספר ויאמר אמן אמן ואחר כך
יתן הספר לתוך המים המרים ויאמר
הכהן אל האשה

ואמר הכהן אל האשה אם לא שכב איש
אותך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
הנקי תהיה מי המרים המאררים האלה
בבטנך לצבות בטן ולנפל ירך ונתנה
האשה אמן אמן

ואחר כך יכתוב הכהן את האלות האלה
בספר ומחה אל מי המרים

ואחר כך יניף הכהן את המנחה לפני
ה' והקריב אל המזבח ומלא ממנה
קומצו והקטיר על המזבח ואחר כך
ישקה את האשה את המים המרים
המאררים

ואחר כך יקח הכהן את מנחת הקנאות
מיד האשה והניף אותה לפני ה' והקריב
אל המזבח ואחר כך ישקה את האשה
את המים

ויהי בשמוע יהושע את קול העם ברעה
ויאמר אל משה מלחמה בקרב המחנה
ויאמר לא קול עונה גבורה ולא קול עונה חלושה
קול עונות אנכי שמע ויען משה אל יהושע
ויאמר אל יהושע אל תדע כי אם אל יהוה
ויאמר יהושע אל משה אדני משה כלא אדע
כי אם אל יהוה ויען משה אל יהושע ויאמר
אל תדע כי אם אל יהוה ויאמר יהושע אל משה
אדני משה כלא אדע כי אם אל יהוה ויען משה
אל יהושע ויאמר

ולפיכך אסורין אלו דברים
שנה אחת ואין אחד מהם מותר
כו אלא

ד הכל מותרין בשנה שלישית
ואין אחד מהם אסור כו אלא
שנה ראשונה ושנה שניה
בלבד ואלו הן

ה זרע שיבש קודם שנה
ראשונה אסור עד שנה
שלישית ואם נשתייר ממנו
כדי זריעה אחת מותר
ואפילו נשתייר ממנו
כדי זריעה אחת מותר
ואפילו נשתייר ממנו
כדי זריעה אחת מותר
ואפילו

ואמר אליו אל תעשה לי כי לא יכולתי לרדת מפניך כי דרך הנשים אנכי הולכת ולא יכולתי לקום מפניך ויאמר אליה אם כן הראי לי את מקומך אשר שכבת שם עמו ואראה אם אמת דברת אלי ותלך ותראהו את המקום אשר שכבה שם עמו ויבא ויקח את הבגדים אשר הניח שם ויתן לה את שכרה ויבא אל ביתו ותהר האשה ותלד בן ויקרא שמו שלה ויגדל הילד ויהי לאיש גבור חיל ויולד לו שלשה בנים ויקרא שם האחד ער ושם השני אונן ושם השלישי שלה ויהי כאשר גדלו הבנים ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר ותהר ותלד בן ויקרא שמו פרץ ותלד עוד בן ויקרא שמו זרח ויהי כאשר מת ער בכור יהודה ויהי רע בעיני יי ויקח יהודה את אונן אחיו ויבא אליה ויאמר לה יבם את אשת אחיך ויקם זרע לאחיך ויהי כאשר בא אונן אל אשת אחיו ויחבל ארצה ויהי רע בעיני יי ויקח יהודה את תמר כלתו ויאמר לה שבי אלמנה בבית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בבית אביה ותראה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה ותקם ותלך ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראת

ולא יהא בעל הבית רשאי לומר
לו אי אתה עושה אלא כך וכך
עד שיראה בעל הבית מה הוא
עושה ואם אינו עושה אלא
כדברי בעל הבית יכול הוא
לומר לו כך וכך עשה לי
ואם לאו לא יאמר לו כלום
ואם אמר לו כך וכך עשה לי
ולא עשה אינו יכול לומר
לו כלום עד שיגמור את
כל מלאכתו ואם אמר לו
כך וכך עשה לי ועשה
אינו יכול לומר לו כלום
עד שיגמור את כל מלאכתו
ואם אמר לו כך וכך עשה
לי ועשה ואינו יכול לומר
לו כלום עד שיגמור את
כל מלאכתו ואם אמר לו
כך וכך עשה לי ועשה
ואינו יכול לומר לו כלום
עד שיגמור את כל מלאכתו

ואם אמר לו כך וכך עשה לי
ולא עשה אינו יכול לומר
לו כלום עד שיגמור את
כל מלאכתו ואם אמר לו
כך וכך עשה לי ועשה
אינו יכול לומר לו כלום
עד שיגמור את כל מלאכתו
ואם אמר לו כך וכך עשה
לי ולא עשה אינו יכול לומר
לו כלום עד שיגמור את
כל מלאכתו ואם אמר לו
כך וכך עשה לי ועשה
אינו יכול לומר לו כלום
עד שיגמור את כל מלאכתו

ואם אחד מהם נתן לחבירו
מעות שיחזיר לו בעוד ג' ימים
ולא החזיר לו עד אחר ג' ימים
אלא אמר לו שיחזיר לו עוד ג' ימים
אחרים אם בעוד ג' ימים הראשונים
הוא מוחל לו אין לו עליו כלום
ואם לאו הרי זה יחזיר לו מיד
ואם לאו הרי זה גזלן ועובר
בלא תגזול ואם אמר לו
אחר שלשים יום אם לא
החזרתי לך הרי אני מוחל לך
הרי זה מוחל לו אפילו
לא החזיר לו כלום

הלוה לחבירו
מעות בשטר
ואמר לו כשיבא
אליהו ז"ל אתן לך
הרי זה מוחל לו
אם אמר לו
כשיבא אליהו
ז"ל אתן לך
ואם לאו
הרי זה
לא מחל
לו

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא, ואפילו אם יעשה תשובה
ויתחרט על כל מעשיו הרעים, ויתענה ויסגף את עצמו
כל ימיו, לא יועיל לו כלום, ולא יקבל תשובתו לעולם.
ואפילו אם יבוא לפני מלכו של עולם ביום הכפורים
ויתוודה על כל חטאיו ועוונותיו, לא יקבל תשובתו
לעולם. ואפילו אם יבוא לפני מלכו של עולם ביום
הכפורים ויתוודה על כל חטאיו ועוונותיו, לא יקבל
תשובתו לעולם. ואפילו אם יבוא לפני מלכו של עולם
ביום הכפורים ויתוודה על כל חטאיו ועוונותיו, לא
יקבל תשובתו לעולם. ואפילו אם יבוא לפני מלכו של
עולם ביום הכפורים ויתוודה על כל חטאיו ועוונותיו,
לא יקבל תשובתו לעולם. ואפילו אם יבוא לפני מלכו
של עולם ביום הכפורים ויתוודה על כל חטאיו
ועוונותיו, לא יקבל תשובתו לעולם. ואפילו אם יבוא
לפני מלכו של עולם ביום הכפורים ויתוודה על כל
חטאיו ועוונותיו, לא יקבל תשובתו לעולם. ואפילו
אם יבוא לפני מלכו של עולם ביום הכפורים ויתוודה
על כל חטאיו ועוונותיו, ל

ואחרים, ובני בניהם עד סוף כל הדורות, שנקראו בשמו של אברהם אבינו ע״ה, ונתגיירו על ידו ועל ידי שרה אמנו ע״ה, ועל ידי יצחק ורבקה, ועל ידי יעקב ורחל ולאה, ועל ידי כל השבטים, ועל ידי משה ואהרן, ועל ידי יהושע ופנחס, ועל ידי שמואל ודוד, ועל ידי אליהו ואלישע, ועל ידי כל הנביאים, ועל ידי חזקיהו ויאשיהו, ועל ידי כל הצדיקים, ועל ידי כל החסידים, ועל ידי כל הגרים שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הנשים הצדקניות שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הילדים הקטנים שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הזקנים שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הבחורים שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הבתולות שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הנערים שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הנערות שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הגברים שנתגיירו בכל הדורות, ועל ידי כל הנשים

אחרים שמקורם בשפות אחרות ומשמשים בעברית
כמו שהם, למשל: אלבום, אקדמיה, אקדמאי,
אקדמי, אקדמאית, אקדמית, אקדמיסט, אקדמיסטית,
אקדמיסטי, אקדמיסטים, אקדמיסטיות, אקדמיסטיים,
אקדמיסטיות, אקדמיסטי

אלו הדברים שהיה מחוייב לעשות
ולא עשה ואלו הדברים שעשה
ולא היה מחוייב לעשות ואלו
הדברים שהיה מחוייב לעשות
ועשה ואלו הדברים שעשה
ולא היה מחוייב לעשות
ואלו הדברים שהיה מחוייב
לעשות ולא עשה

הלוקח מן הנכרי בהמה
ולא ידע אם נתעברה
אצל ישראל אם אצל נכרי
הרי זה מותר
לוקח מן הנכרי בהמה
ולא ידע אם נתעברה
אצל ישראל אם אצל נכרי
הרי זה מותר
לוקח מן הנכרי בהמה
ולא ידע אם נתעברה
אצל ישראל אם אצל נכרי
הרי זה מותר

הלוקח מן הנכרי בהמה
ולא ידע אם נתעברה
אצל ישראל אם אצל נכרי
הרי זה מותר
לוקח מן הנכרי בהמה
ולא ידע אם נתעברה
אצל ישראל אם אצל נכרי
הרי זה מותר
לוקח מן הנכרי בהמה
ולא ידע אם נתעברה
אצל ישראל אם אצל נכרי
הרי זה מותר

ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים ויכתוב
שם אלהים חיים ויטבול בו את הכלי ויזה ממנו
על הבית שבע פעמים ויטהר הבית ואחר כך
יקח את הכלי ויתן בו מים חיים ויכתוב שם
אלהים חיים ויטבול בו את הכלי ויזה ממנו על
הבית שבע פעמים ויטהר הבית ואחר כך יקח
את הכלי ויתן בו מים חיים ויכתוב שם אלהים
חיים ויטבול בו את הכלי ויזה ממנו על הבית
שבע פעמים ויטהר הבית ואחר כך יקח את
הכלי ויתן בו מים חיים ויכתוב שם אלהים חיים
ויטבול בו את הכלי ויזה ממנו על הבית שבע
פעמים ויטהר הבית ואחר כך יקח את הכלי

ואמר לו אם אתה רוצה שאני אשמע לך
אז תן לי את הבת שלך לאשה. ויאמר
לו אם אתה רוצה שאני אתן לך את הבת
שלי לאשה אז תן לי את הבית שלך
ואת כל הרכוש שלך. ויאמר לו אם
אתה רוצה שאני אתן לך את הבית
שלי ואת כל הרכוש שלי אז תן לי
את חצי הממלכה שלך. ויאמר לו
אם אתה רוצה שאני אתן לך את חצי
הממלכה שלי אז תן לי את כל
הממלכה שלך. ויאמר לו אם אתה
רוצה שאני אתן לך את כל הממלכה
שלי אז תן לי את הכתר שלך.
ויאמר לו אם אתה רוצה שאני אתן
לך את הכתר שלי אז תן לי את
הנשמה שלך. ויאמר לו אם אתה
רוצה שאני אתן לך את הנשמה שלי
אז תן לי את הלב שלך. ויאמר
לו אם אתה רוצה שאני אתן לך
את הלב שלי אז תן לי את הנפש
שלך. ויאמר לו אם אתה רוצה
שאני אתן לך את הנפש שלי אז
תן לי את הרוח שלך. ויאמר לו
אם אתה רוצה שאני אתן לך את
הרוח שלי אז תן לי את הגוף
שלך. ויאמר לו אם אתה רוצה
שאני אתן לך את הגוף שלי אז
תן לי את הכל שלך. ויאמר לו
אם אתה רוצה שאני אתן לך את
הכל שלי אז תן לי את הכל שלך.

פרק שבעה עשר

ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי
הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו.
ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
וכי בן רבקה הוא ותרץ הנערה
ותגד לאביה. ויהי כאשר שמע לבן
את שמע יעקב בן אחותו וירץ
לקראתו וישק לו וינשקהו ויבא
אותו אל ביתו ויספר ללבן את כל
הדברים האלה. ויאמר לבן אל יעקב
אך עצם ובשרי אתה וישב עמו
חדש ימים. ויאמר לבן אל יעקב
הכי תעבדני חנם הגידה לי מה
משכרתך. ולבן היו שתי בנות
שם הגדולה לאה והקטנה רחל.
ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת
תואר ויפת מראה. ויאהב יעקב את
רחל ויאמר אעבדך שבע שנים
ברחל בתך הקטנה. ויאמר לבן
טוב תתי אותה לך מתתי אותה
לאיש אחר שבה עמדי. ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו
כימים אחדים באהבתו אותה.
ויאמר יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה.
ויאסף לבן את כל אנשי המקום
ויעש משתה. ויהי בערב ויקח את
לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא
אליה. ויתן לבן לה את זלפה
שפחתו ללאה בתו שפחה. ויהי
בבקר והנה היא לאה ויאמר אל
לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל
עבדתי עמך ולמה רמיתני. ויאמר
לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה. מלא שבוע
זאת ונתנה לך גם את האחרת
תעבדני עוד שבע שנים אחרות.
ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת
ויתן לו את רחל בתו לאשה.
ויתן לבן לרחל בתו את בלהה
שפחתו שפחה. ויבא גם אל רחל
ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אחרות.

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות
רצון אביך שבשמים היה אתה
כרצונו ואל תהי עושה רצונך
ורצון אביך כרצון אחרים כדי
שיעשו אחרים רצונך כרצונם
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות
רצון אביך שבשמים היה אתה
כרצונו ואל תהי עושה רצונך
ורצון אביך כרצון אחרים כדי
שיעשו אחרים רצונך כרצונם

אמר רבי יוחנן בן ברוקה
פעם אחת הייתי מהלך בדרך
ופגע בי אחד מאנשי אומות
העולם ואמר לי רבי יוחנן
בן ברוקה אי אתה יכול
לומר דבר אחד כנגד כל
התורה כולה שנאמר ה' אלהיך
אמת הוא אמרתי לו כן הוא
שנאמר ה' אלהיך אמת הוא
אמר לי רבי יוחנן בן ברוקה
אי אתה יכול לומר דבר אחד
כנגד כל התורה כולה שנאמר
ה' אלהיך אמת הוא אמרתי לו
כן הוא שנאמר ה' אלהיך אמת הוא

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי. וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו. ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד. והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה. ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש. וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח. וקרבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד. והקריב מבני הבהמה לעולה מן הצאן מן הכשבים או מן העזים זכר תמים יקריבנו. והקריב אתו מצד צפון לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. ונתח את נתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן על העצים אשר על האש אשר על המזבח. וכרעו ורחץ במים ואת כל הקרב הכהן והקטיר את הכל המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי. ואם מן העוף עולה קרבנו ליי והקריב מן התורים או מבני היונה את קרבנו. והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח.

ונפה את מורקו ואת נוצתו והשליך אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן. ושסע אתו שסע לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש אשר על המזבח עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי. ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו. והקריב אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. ונתח את נתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן על העצים אשר על האש אשר על המזבח. וכרעו ורחץ במים ואת כל הקרב הכהן והקטיר את הכל המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי. ואם מן העוף עולה קרבנו ליי והקריב מן התורים או מבני היונה את קרבנו. והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח.

ומה שאמרו שאין מקבלין עדות אשה לדבר ערוה
אלא שתי נשים ורואין אותן כשתי עדים וכו'
כבר נתבאר בפרק הרואה את הכתם שאין הלכה
כדברי רבי יוחנן בן נורי שאמר שאין מקבלין
עדות אשה לדבר ערוה אלא שתי נשים ורואין
אותן כשתי עדים שנאמר ועמדו שני האנשים
וגו' ולא שתי נשים ואיש אחד ולא שתי נשים
ושני אנשים אחרים אלא שתי נשים ואיש אחד
ולא שתי נשים ושני אנשים אחרים אלא שתי
נשים ורואין אותן כשתי עדים ואין הלכה כדברי
רבי יוחנן בן נורי אלא מקבלין עדות אשה
לדבר ערוה ואפילו עדות אשה אחת ואפילו
עדות עבדים ושפחות ואפילו עדות קטנים
ואפילו עדות קטנות ואפילו עדות אשה שהיא
עצמה צריכה להביא שתי נשים שיעידו בה
שהיא בת עדות שהרי

ומלת ב"ה אינו כי אם הקדמה. ומזה יתבאר, שהדברים
שנדמה שהם מוזרים, הם מוכרחים. ולפיכך
אמרו, שאם לא היה כתוב בתורה ב"ה, היה
ראוי לכתוב אותה. ואמרו, שאם לא היה כתוב
בתורה ויהי כן, היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו
שאם לא היה כתוב בתורה ויהי בנסוע הארון,
היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה
כתוב בתורה ויהי ביום כלות משה, היה ראוי
לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה
ויהי בשלח פרעה, היה ראוי לכתוב אותה.
ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה ויהי בהיות
בני ישראל, היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו
שאם לא היה כתוב בתורה ויהי בשמוע יתרו,
היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה
כתוב בתורה ויהי ביום השמיני, היה ראוי
לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה
ויהי כל העם, היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו
שאם לא היה כתוב בתורה ויהי כאשר החל,
היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה
כתוב בתורה ויהי כאשר כלה, היה ראוי
לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה
ויהי ביום הקים, היה ראוי לכתוב אותה.
ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה ויהי ביום
כלות, היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו שאם לא
היה כתוב בתורה ויהי ביום כלות, היה ראוי
לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה
ויהי ביום כלות, היה ראוי לכתוב אותה.

שמשה רבינו עליו השלום לא היה יכול
לכתוב את עצמו בתורה, אלא אם כן היה
מצווה לכתוב. ומזה יתבאר, שאם לא היה
כתוב בתורה ויהי ביום כלות משה, היה ראוי
לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה
ויהי כאשר החל, היה ראוי לכתוב אותה.
ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה ויהי כאשר
כלה, היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו שאם לא
היה כתוב בתורה ויהי ביום הקים, היה ראוי
לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה
ויהי ביום כלות, היה ראוי לכתוב אותה.
ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה ויהי ביום
כלות, היה ראוי לכתוב אותה. ואמרו שאם לא
היה כתוב בתורה ויהי ביום כלות, היה ראוי
לכתוב אותה. ואמרו שאם לא היה כתוב בתורה
ויהי ביום כלות, היה ראוי לכתוב אותה.

שמואל ואחיו בנים לאביהם ז"ל ואחד מהם נפטר ואין לו בנים ואחיו
ואחיותיו הנשארים חולקים ביניהם בשוה ואין לאשתו כלום

ר' יהושע מלמד שהיה רגיל ללמוד תורה ברבים
ר' יוסי מלמד שהיה מתפלל בכוונה
ר' שמעון מלמד שהיה מקבל את כל אדם בסבר פנים יפות
ר' אלעזר מלמד שהיה נותן לב ללמוד ולהורות
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק במצות
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד רבו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד חבירו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד תלמידו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אשתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד עצמו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד ביתו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד בניו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד בנותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אחיו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אחיותיו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד דודיו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד דודותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד חמיו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד חמותו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד גיסיו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד גיסותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד כלתו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד חתנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד בן בתו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד בת בתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד בן בנו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד בת בנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אמו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו

ר' יהושע מלמד שהיה רגיל ללמוד תורה ברבים
ר' יוסי מלמד שהיה מתפלל בכוונה
ר' שמעון מלמד שהיה מקבל את כל אדם בסבר פנים יפות
ר' אלעזר מלמד שהיה נותן לב ללמוד ולהורות
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק במצות
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד רבו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד חבירו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד תלמידו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אשתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד עצמו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד ביתו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד בניו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד בנותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אחיו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אחיותיו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד דודיו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד דודותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד חמיו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד חמותו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד גיסיו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד גיסותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד כלתו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד חתנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד בן בתו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד בת בתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד בן בנו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד בת בנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אמו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו
ר' יוסי מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו
ר' שמעון מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו
ר' אלעזר מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו
ר' יהודה מלמד שהיה מדקדק בכבוד אביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו ובת בנו ואביו ואמו ובניו ובנותיו וחמיו וחמותו וגיסיו וגיסותיו וכלתו וחתנו ובן בתו ובת בתו ובן בנו

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר. ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה. ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל. ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ. וירא אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אותה ויענה. ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב נערה. ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה. ויבא חמור אל יעקב לדבר אתו. ובני יעקב באו מן השדה כאשר שמעו ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה. וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אותה לו לאשה. והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם. ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה. ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן. הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה. ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו בדבר ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו. אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר. אז נתן את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד. ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו. וייטב דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור. ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו. ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו בה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם. אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים. מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו. וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויעשו כל הזכרים כל יוצאי שער עירו. וביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר. ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו. בני יעקב באו על החללים וישללו את העיר אשר טמאו אחותם. את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו. ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו וישללו. וכל אשר בבתים. ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אותי להבאישני בישבי הארץ בכנעני ובפרזי ואנשי מספר אנכי ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי. ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו.

(ה) ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך. ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם. ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי. ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אותם תחת האלה אשר עם שכם. ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב. ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ואל כל העם אשר אתו. ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו. ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות. וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אותו. ויאמר אלהים אליו שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל. ויאמר אלהים אליו אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו. והארץ אשר נתתי לאברהם ולרבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ. ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו. ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן. ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל. ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקש בלדתה. ותהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן. ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין. ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם. ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום. ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר. ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויהי ישראל שמע ויהיו בני יעקב שנים עשר. בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן. בני בלהה רחל דן ונפתלי. בני זלפה לאה גד ואשר. אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם. ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק. ויהיו ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה. ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו.

ש

ובמה יתכפר לו אם לא שיבקש מחילה מחבירו
ויפייסנו ואפילו הביא כל קרבנות שבעולם
אינו מתכפר לו שנאמר ועתה השב אשת האיש
כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך
משיב דע שכל הקרבנות שבעולם אינן מועילין
לך שנאמר כי זבח חפצת לא אתן עולה לא תרצה
זבח לה' רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים
לא תבזה ואומר הנה למה לי רב זבחיכם אמר
ה' שבעתי עולות אילים וחלב מריאים ודם
פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי ואומר
למה לי זבחיכם יאמר ה' ואומר זבח ומנחה
לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאת לא
שאלת ואומר הלכו בצאנם ובבקרם לבקש את
ה' ולא ימצא חלץ מהם ואומר בשחת ומנחה
לא יחסר ואומר ומנחת יהודה וירושלים ערבה
לה' כימי עולם וכשנים קדמוניות ואומר
כל זאת מעולה על מנחה ועל זבח לכפר
על החטאים ואומר ומנחה וזבח לא עשית
לי ואומר ומנחה וזבח לא רצית ואומר
ומנחה וזבח לא תרצה ואומר ומנחה וזבח
לא חפצת ואומר ומנחה וזבח לא תרצה
ואומר ומנחה וזבח לא חפצת ואומר
ומנחה וזבח לא תרצה ואומר ומנחה
וזבח לא חפצת ואומר ומנחה וזבח
לא תרצה ואומר ומנחה וזבח לא

ב

ואם הוא מן הנשים שהיו מקדשות בשטר ואין
מקדשות בכסף ובמעשה אלא בשטר בלבד
ואין לה שום עדות אלא שהיא אומרת
שהיה מקדשה בשטר ואבד השטר
ואין לה

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

ויקח את כל הכסף אשר נמצא בבית יי ובאוצרות בית המלך
וישלח שלמים.

ויעש המלך חלקים שנים בכל אחד מהם ויתן בתוכם בדים
ויכרות ברית לפני יי וילכו איש בדרך בתריהם ויאמר
אברם אל יי אלהים במה אדע כי אירשנה ויאמר אליו
קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת ואיל משולש ותור
וגוזל יונה ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הציפור לא בתר
ויעל הפגרים על הבתרים ויגרש אותם ויבא עליהם
ויאכל ויהי כבוא השמש ותרדמה נפלה על אברם
ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
ברכוש גדול ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה ודור רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון האמורי עד הנה ויהי השמש
באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים ביום ההוא כרת יי
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת
את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני ואת החתי
ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמורי ואת הכנעני
ואת הגרגשי ואת היבוסי

ויקח המלך את כל הכסף אשר נמצא בבית יי
ובאוצרות בית המלך וישלח שלמים.

ויקח את כל הכסף אשר נמצא בבית יי ובאוצרות בית המלך
וישלח שלמים.

ויעש המלך חלקים שנים בכל אחד מהם ויתן בתוכם בדים
ויכרות ברית לפני יי וילכו איש בדרך בתריהם ויאמר
אברם אל יי אלהים במה אדע כי אירשנה ויאמר אליו
קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת ואיל משולש ותור
וגוזל יונה ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הציפור לא בתר
ויעל הפגרים על הבתרים ויגרש אותם ויבא עליהם
ויאכל ויהי כבוא השמש ותרדמה נפלה על אברם
ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
ברכוש גדול ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה ודור רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון האמורי עד הנה ויהי השמש
באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים ביום ההוא כרת יי
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת
את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני ואת החתי
ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמורי ואת הכנעני
ואת הגרגשי ואת היבוסי

ברוך שמשיב נפשות למתים כאמור ויקרא
ויאמר אל תקרב הנה שים נעליך מעל רגליך
כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא
ויאמר עוד אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא
מהביט אל האלהים ויאמר יי ראה ראיתי את
עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי
מפני נוגשיו כי ידעתי את מכאוביו וארד
להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא
אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש
אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי ועתה הנה צעקת בני ישראל
באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לוחצים אותם ועתה לכה ואשלחך אל פרעה
והוצא את עמי בני ישראל ממצרים ויאמר
משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה
ואוציא את בני ישראל ממצרים ויאמר כי
אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים
על ההר הזה ויאמר משה אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי
אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו
מה אומר אליהם ויאמר אלהים אל משה אהיה
אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל
אהיה שלחני אליכם ויאמר עוד אלהים אל
משה כה תאמר אל בני ישראל יי אלהי אבותיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר
לכה ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם
יי אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת
הערוך לכם במצרים ואמר אעלה אתכם מעני
מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש
ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל
מלך מצרים ואמרתם אליו יי אלהי העברים
נקרא עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליי אלהינו ואני ידעתי כי
לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ברחבה
כי אם ביד חזקה ושלחתי את ידי והכיתי את
מצרים בכל נפלאותי אשר אעשה בקרבו ואחרי
כן ישלח אתכם ונתתי את חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם ושאלה
אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב
ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם
את מצרים ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי
ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך
יי ויאמר אליו יי מה זה בידך ויאמר מטה
ויאמר השליכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה
מפניו ויאמר יי אל משה שלח ידך ואחז בזנבו
ושלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו למען
יאמינו כי נראה אליך יי אלהי אבותם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יי אליו
עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו
והוציאה והנה ידו מצרעת כשלג ויאמר השב
ידך אל חיקך ושב ידו אל חיקו והוציא מחיקו
והנה שבה כבשרו למען יאמינו כי נראה אליך
יי אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויאמר יי אליו והיה אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול
האות האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני
האותות האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת מים
מיאר והצקת על היבשה והיו המים אשר תקח
מן היאר והיו לדם ביבשה ויאמר משה אל יי
בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם
משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה
וכבד לשון אנכי ויאמר יי אליו מי שם פה
לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או
עור הלא אנכי יי ועתה לך ואנכי אהיה עם
פיך והורתיך אשר תדבר ויאמר בי אדני שלח
נא ביד תשלח ויחר אף יי במשה ויאמר הלא
אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא
וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו
ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי
אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את
אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה הוא
יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים ואת
המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את
האתות וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר
אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך
לשלום וילך יי אל משה במדין לאמר לך שוב
מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך
ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על
החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה
האלהים בידו וישב משה מצרימה ויאמר יי אל
משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המופתים
אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני
אחזק את לבו ולא ישלח את העם ואמרת אל
פרעה כה אמר יי בני בכורי ישראל ואמר אליך
שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי
הורג את בנך בכורך ויהי בדרך במלון ויפגשהו
יי ויבקש המיתו ותקח צפורה צר ותכרת את
ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים
אתה לי ויפגשהו ויאמר אליו יי אל אהרן לך
לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים
וישק לו וישב משה את כל דברי יי אשר שלחו
ואת כל האתות אשר צוהו ויאמר משה ואהרן
וילכו ויקבצו את כל זקני בני ישראל ויאמר
אהרן את כל הדברים אשר דבר יי אל משה
ויעש האתות לעיני העם ויאמינו וישמעו כי
פקד יי את בני ישראל וכי ראה את עניים
ויקדו וישתחוו

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה
כה אמר יי אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי
במדבר ויאמר פרעה מי יי אשר אשמע בקולו
לשלח את ישראל לא ידעתי את יי וגם את
ישראל לא אשלח ויאמרו אלהי העברים נקרא
עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליי אלהינו פן יפגענו בדבר או
בחרב ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה
ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם
ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם
אותם מסבלתם ויצו פרעה ביום ההוא את
הנגשים בעם ואת שטריו לאמר לא תוספון
לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשום
הם ילכו וקששו להם תבן ואת מתכנת הלבנים
אשר הם עשים תמול שלשום תשימו עליהם לא
תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים
לאמר נלכה נזבחה לאלהינו תכבד העבדה על
האנשים ויעבדו בה ואל ישעו בדברי שקר
ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר
כה אמר פרעה איני נותן לכם תבן אתם לכו
קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
מעבדתכם דבר ויפץ העם בכל ארץ מצרים
לקשש קש לתבן והנגשים אצים לאמר כלו
מעשיכם דבר יומו ביומו כאשר בהיות התבן
ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי
פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול
שלשום גם תמול גם היום ויבאו שטרי בני
ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה
לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים
לנו עשו ולא יתן לעבדיך והנה עבדיך נחבטים
וחטאת עמך ויאמר נרפים אתם נרפים על כן
אתם אומרים נלכה נזבחה ליי ועתה לכו עבדו
ותבן לא יתן לכם ומתכנת לבנים תתנו ויראו
שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו
מלבניכם דבר יומו ביומו ויפגעו את משה
ואת אהרן נצב לקראתם באתם אלהם בצאתם
מאת פרעה ויאמרו אליהם יראה יי עליכם
וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה
ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו ויאמר
משה אל יי למה הרעות לעם הזה למה זה
שלחתני ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך ויאמר
יי עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו וידבר אלהים
אל משה ויאמר אליו אני יי וארא אל אברהם
אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יי לא נודעתי
להם וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את
ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה
ואני גם שמעתי את נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי לכן אמר
אל בני ישראל אני יי והוצאתי אתכם מתחת
סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי
אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים ולקחתי
אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי
אני יי אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
מצרים והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
אתה לכם מורשה אני יי ויאמר משה כן אל בני
ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה
קשה ויאמר יי אל משה בא דבר אל פרעה מלך
מצרים וישלח את בני ישראל מארצו וידבר משה
לפני יי לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמענני פרעה ואני ערל שפתים וידבר
יי אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
ממצרים אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור
ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות
ראובן ובני שמעון ימואל וימין ואהד יכין
וזוחר שאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון
ואלה שמות בני לוי לתולדותם גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה
בני גרשון לבני ושמעי למשפחותם ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת
מאה שלשים ושלש שנה ובני עמרם אהרן ומשה
ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי ובני עזיאל מישאל
ואלצפן וסתרי ויקח אהרן את אלישבע בת
עמינדב אחות נחשון לו את נדב ואת אביהוא
את אלעזר ואת איתמר ובני קרח אסיר ואלקנה
ואביאסף אלה משפחות הקרחי ואהרן בן אלעזר
נשא לו מבנות פוטיאל לו את פינחס אלה
ראשי אבות הלוי למשפחותם הוא אהרן ומשה
אשר אמר יי להם הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבותם הם המדברים אל פרעה מלך
מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה
והוא אהרן ויהי ביום דבר יי אל משה בארץ
מצרים לאמר אני יי דבר אל פרעה מלך מצרים
את כל אשר אני דבר אליך ויאמר משה לפני יי
הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

ן׳ מרחשת מנוקבת ל
ת ת ת

ואם אמר לו אל תעשה כן כי אם כך וכך
עשה לי ואני אעשה לך כך וכך הרי זה
מותר. ואם עשה לו תחלה ואחר כך אמר
לו עשה לי כך וכך אינו חייב לעשות לו
שזה לא עשה לו אלא מתוך שסבר שיעשה
לו כמותו ולא עשה לו אלא מחמת שהוא
חייב לעשות לו ואינו חייב לעשות לו
עד שיעשה לו תחלה ואחר כך יאמר לו
עשה לי כך וכך. ואם אמר לו עשה לי
כך וכך ואני אעשה לך כך וכך ולא
עשה לו כלום אינו חייב לעשות לו
שמא לא יעשה לו כלום. ואם עשה לו
מקצת מה שאמר לו חייב לעשות לו
כל מה שאמר לו שכיון שעשה לו מקצת
מה שאמר לו הרי זה כמי שעשה לו
תחלה ואחר כך אמר לו עשה לי כך
וכך. ואם אמר לו עשה לי כך וכך
ואני אעשה לך כך וכך ועשה לו מקצת
מה שאמר לו ולא עשה לו כלום חייב
לעשות לו כל מה שאמר לו שכיון
שעשה לו מקצת מה שאמר לו הרי זה
כמי שעשה לו תחלה ואחר כך א

ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים
ויטבול בו את הכלי שלוש פעמים
ויעמוד ויאמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצוה על הטבילה
ויטבול פעם אחת ויעלה ויטבול פעם שנית
ויעלה ויטבול פעם שלישית ויעלה
ויטבול פעם רביעית ויעלה ויטבול פעם חמישית
ויעלה ויטבול פעם ששית ויעלה
ויטבול פעם שביעית ויעלה
ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים
ויטבול בו את הכלי שלוש פעמים
ויעמוד ויאמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצוה על הטבילה
ויטבול פעם אחת ויעלה ויטבול פעם שנית
ויעלה ויטבול פעם שלישית ויעלה
ויטבול פעם רביעית ויעלה ויטבול פעם חמישית
ויעלה ויטבול פעם ששית ויעלה
ויטבול פעם שביעית ויעלה

ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים
ויטבול בו את הכלי שלוש פעמים
ויעמוד ויאמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצוה על הטבילה
ויטבול פעם אחת ויעלה ויטבול פעם שנית
ויעלה ויטבול פעם שלישית ויעלה
ויטבול פעם רביעית ויעלה ויטבול פעם חמישית
ויעלה ויטבול פעם ששית ויעלה
ויטבול פעם שביעית ויעלה
ואחר כך יקח את הכלי ויתן בו מים חיים
ויטבול בו את הכלי שלוש פעמים
ויעמוד ויאמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצוה על הטבילה
ויטבול פעם אחת ויעלה ויטבול פעם שנית
ויעלה ויטבול פעם שלישית ויעלה
ויטבול פעם רביעית ויעלה ויטבול פעם חמישית
ויעלה ויטבול פעם ששית ויעלה
ויטבול פעם שביעית ויעלה

ואיש מרכבתו ויסעו ויבאו אל אוהלם ויעשו כל
מלאכתם ויבאו אל מקום אשר יהיה שם משה
ויגידו לו את אשר עשו בדרך ויקרא משה אל
יהושע בן נון ואל כלב ויאמר להם עברו נא
בין המחנות ואמרתם לאיש אל כליו שימו
לכם צדה כי שלשת ימים אתם עברים את
הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר ה'
אלהיכם נתן לכם לרשתה ועברתם חמושים
לפני אחיכם בני ישראל כל גבורי החיל
ועזרתם להם עד אשר יניח ה' לאחיכם כמוכם
וגם הם ירשו את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן
להם בעבר הירדן ממזרח השמש ואז תשובו
איש לארץ ירשתו אשר נתן לכם משה עבד
ה' בעבר הירדן ממזרח השמש ויענו את
יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה והלכנו
בכל אשר תשלחנו ילך כאשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהי ה' אלהיך עמך כאשר
היה עם משה כל איש אשר ימרה את פיך
ולא ישמע אל כל דבריך אשר תצוה אותו
יומת רק חזק ואמץ

ואיש מרכבתו ויסעו ויבאו אל אוהלם ויעשו כל
מלאכתם ויבאו אל מקום אשר יהיה שם משה
ויגידו לו את אשר עשו בדרך ויקרא משה אל
יהושע בן נון ואל כלב ויאמר להם עברו נא
בין המחנות ואמרתם לאיש אל כליו שימו
לכם צדה כי שלשת ימים אתם עברים את
הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר ה'
אלהיכם נתן לכם לרשתה ועברתם חמושים
לפני אחיכם בני ישראל כל גבורי החיל
ועזרתם להם עד אשר יניח ה' לאחיכם כמוכם
וגם הם ירשו את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן
להם בעבר הירדן ממזרח השמש ואז תשובו
איש לארץ ירשתו אשר נתן לכם משה עבד
ה' בעבר הירדן ממזרח השמש ויענו את
יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה והלכנו
בכל אשר תשלחנו ילך כאשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהי ה' אלהיך עמך כאשר
היה עם משה כל איש אשר ימרה את פיך
ולא ישמע אל כל דבריך אשר תצוה אותו
יומת רק חזק ואמץ

ספר

ספר מרכבת המשנה לרבינו משה בן מימון זצ"ל. חלק ראשון
ושני. ויש בו ארבעה עשר הלכות. ראשון הלכות יסודי התורה
ושני הלכות דעות. ושלישי הלכות תלמוד תורה. ורביעי הלכות
עבודת כוכבים. וחמישי הלכות תשובה. וששי הלכות קריאת שמע.
ושביעי הלכות תפלה. ושמיני הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה.
ותשיעי הלכות ציצית ברכות. ועשירי הלכות מילה. ואחד עשר
הלכות תפלה וברכת כהנים. ושנים עשר הלכות תענית. ושלשה
עשר הלכות מגלה וחנוכה. וארבעה עשר הלכות אבל. וחמשה
עשר הלכות מלכים ומלחמות. ושש עשר הלכות מלכים ומלחמות.
ושבעה עשר הלכות מלכים ומלחמות. ושמונה עשר הלכות מלכים
ומלחמות. ותשעה עשר הלכות מלכים ומלחמות. ועשרים הלכות
מלכים ומלחמות. ועשרים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ועשרים
ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ועשרים ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. ועשרים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ועשרים
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ועשרים ושש הלכות מלכים
ומלחמות. ועשרים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ועשרים
ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ועשרים ותשעה הלכות מלכים
ומלחמות. ושלשים הלכות מלכים ומלחמות. ושלשים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. ושלשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ושלשים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלשים וארבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ושלשים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלשים ושש
הלכות מלכים ומלחמות. ושלשים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושלשים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבעים הלכות מלכים ומלחמות. וארבעים
ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וארבעים ושנים הלכות מלכים
ומלחמות. וארבעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבעים
וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבעים וחמשה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. וארבעים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבעים ושמונה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמשים
הלכות מלכים ומלחמות. וחמשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
וחמשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וחמשים ושלשה הלכות
מלכים ומלחמות. וחמשים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
וחמשים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וחמשים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. וחמשים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
וחמשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וחמשים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. וששים הלכות מלכים ומלחמות. וששים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. וששים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
וששים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וששים וארבעה הלכות
מלכים ומלחמות. וששים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וששים
ושש הלכות מלכים ומלחמות. וששים ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. וששים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וששים
ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושבעים הלכות מלכים ומלחמות.
ושבעים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ושבעים ושנים הלכות
מלכים ומלחמות. ושבעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
ושבעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושבעים וחמשה הלכות
מלכים ומלחמות. ושבעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ושבעים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושבעים ושמונה הלכות מלכים
ומלחמות. ושבעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושמונים
הלכות מלכים ומלחמות. ושמונים ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
ושמונים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ושמונים ושלשה הלכות
מלכים ומלחמות. ושמונים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושמונים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושמונים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. ושמונים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושמונים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושמונים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. ותשעים הלכות מלכים ומלחמות. ותשעים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. ותשעים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
ותשעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ותשעים וארבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ותשעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות.
ותשעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ותשעים ושבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ותשעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
ותשעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושנים
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וחמשה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושמונה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרה ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ועשרה ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ועשרה ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרה וארבעה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרה וחמשה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ועשרה ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ועשרה ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרה ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרה ותשעה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ועשרים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרים
ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרים ושנים הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ועשרים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ועשרים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרים
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ועשרים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ועשרים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ועשרים
ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושלשים הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ושלשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ושלשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושלשים ושלשה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושלשים וארבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ושלשים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ושלשים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושלשים ושבעה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושלשים ושמונה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ושלשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
וארבעים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וארבעים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה וארבעים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה וארבעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וארבעים
וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וארבעים וחמשה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה וארבעים ושש הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה וארבעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וארבעים
ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וארבעים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה וחמשים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
וחמשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וחמשים ושנים
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וחמשים ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה וחמשים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
וחמשים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וחמשים ושש
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה וחמשים ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה וחמשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
וחמשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושישים הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ושישים ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ושישים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושישים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושישים וארבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ושישים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ושישים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושישים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושישים ושמונה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ושישים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ושבעים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושבעים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושבעים ושנים הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ושבעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ושבעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושבעים וחמשה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושבעים ושש הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ושבעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ושבעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושבעים ותשעה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושמונים הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ושמונים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושמונים
ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושמונים ושלשה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ושמונים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ושמונים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושמונים
ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ושמונים ושבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאה ושמונים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאה ושמונים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ותשעים
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ותשעים ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ותשעים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ותשעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ותשעים וארבעה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ותשעים וחמשה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאה ותשעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאה
ותשעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ותשעים ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. ומאה ותשעים ותשעה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וארבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושש
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ועשרה ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרה ושנים
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרה ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים ועשרה וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ועשרה וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרה
ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרה ושבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרה ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ועשרה ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרים
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרים ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים ועשרים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ועשרים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ועשרים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרים
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ועשרים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ועשרים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ועשרים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושלשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים וארבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושלשים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים ושמונה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושלשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים וארבעים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וארבעים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וארבעים ושנים הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים וארבעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים וארבעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
וארבעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וארבעים ושש
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וארבעים ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים וארבעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים וארבעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
וחמשים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וחמשים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים וחמשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים וחמשים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
וחמשים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וחמשים
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים וחמשים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים וחמשים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים וחמשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
וחמשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושישים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים וארבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושישים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים ושמונה הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושישים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושבעים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושבעים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושבעים ושנים הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים ושבעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושבעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ושבעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושבעים ושש
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושבעים ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים ושבעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושבעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ושמונים הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושמונים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושמונים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושמונים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ושמונים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושמונים
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ושמונים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ושמונים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ושמונים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ושמונים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ותשעים
הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ותשעים ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. ומאתים ותשעים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ותשעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ותשעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ותשעים
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים ותשעים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. ומאתים ותשעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ומאתים ותשעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ומאתים
ותשעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושלשה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וארבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות ושש הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושבעה הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרה ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ועשרה ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ועשרה ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
ועשרה וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרה
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרה ושש הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרה ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ועשרה ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ועשרה ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
ועשרים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרים ושנים הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרים ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ועשרים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ועשרים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות ועשרים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרים ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ועשרים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושלשים הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ושלשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
ושלשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושלשים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושלשים וארבעה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושלשים וחמשה הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושלשים ושש הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ושלשים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ושלשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות ושלשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
וארבעים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וארבעים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וארבעים ושנים הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות וארבעים ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות וארבעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות וארבעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות וארבעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
וארבעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וארבעים
ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וארבעים ותשעה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וחמשים הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות וחמשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות וחמשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
וחמשים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וחמשים
וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וחמשים וחמשה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וחמשים ושש הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות וחמשים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות וחמשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות וחמשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
וששים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וששים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות וששים ושנים הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות וששים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות וששים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות וששים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
וששים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וששים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וששים ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות וששים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושבעים הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ושבעים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
ושבעים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושבעים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושבעים וארבעה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושבעים וחמשה הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושבעים ושש הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ושבעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ושבעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות ושבעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
ושמונים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושמונים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושמונים ושנים הלכות
מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושמונים ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ושמונים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ושמונים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות ושמונים ושש הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
ושמונים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושמונים
ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ושמונים ותשעה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ותשעים הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ותשעים ואחד הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ותשעים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות
ותשעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ותשעים
וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ותשעים וחמשה
הלכות מלכים ומלחמות. ושלש מאות ותשעים ושש הלכות מלכים
ומלחמות. ושלש מאות ותשעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
ושלש מאות ותשעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. ושלש
מאות ותשעים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וארבעה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וחמשה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ושש הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ותשעה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ועשרה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ועשרה ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרה
ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרה ושלשה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרה וארבעה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרה וחמשה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ועשרה ושש הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ועשרה ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ועשרה ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
ועשרה ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרים
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרים ושנים הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ועשרים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ועשרים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ועשרים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
ועשרים ושש הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרים ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ועשרים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושלשים הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ושלשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ושלשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
ושלשים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושלשים
וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושלשים וחמשה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושלשים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושלשים ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ושלשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ושלשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות וארבעים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וארבעים
ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וארבעים ושנים
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וארבעים ושלשה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות וארבעים וארבעה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות וארבעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות וארבעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות וארבעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
וארבעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וארבעים
ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וחמשים הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות וחמשים ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות וחמשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות וחמשים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות וחמשים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
וחמשים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וחמשים
ושש הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וחמשים ושבעה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וחמשים ושמונה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות וחמשים ותשעה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות וששים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות וששים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וששים
ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וששים ושלשה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות וששים וארבעה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות וששים וחמשה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות וששים ושש הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות וששים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות וששים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
וששים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושבעים
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושבעים ואחד הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושבעים ושנים הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ושבעים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ושבעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ושבעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
ושבעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושבעים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושבעים ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושבעים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושמונים הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ושמונים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ושמונים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
ושמונים ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושמונים
וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושמונים וחמשה
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושמונים ושש הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ושמונים ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ושמונים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ושמונים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ותשעים הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ותשעים
ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ותשעים ושנים
הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ותשעים ושלשה הלכות
מלכים ומלחמות. וארבע מאות ותשעים וארבעה הלכות מלכים
ומלחמות. וארבע מאות ותשעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות.
וארבע מאות ותשעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. וארבע
מאות ותשעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות
ותשעים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וארבע מאות ותשעים
ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וחמש
מאות ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושלשה
הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות וארבעה הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש
מאות ושש הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושבעה הלכות
מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
וחמש מאות ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרה
הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרה ואחד הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות ועשרה ושנים הלכות מלכים ומלחמות.
וחמש מאות ועשרה ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות
ועשרה וארבעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרה
וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרה ושש הלכות
מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרה ושבעה הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות ועשרה ושמונה הלכות מלכים ומלחמות.
וחמש מאות ועשרה ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות
ועשרים הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרים ושנים הלכות
מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרים ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות ועשרים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
וחמש מאות ועשרים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש
מאות ועשרים ושש הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרים
ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרים ושמונה
הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ועשרים ותשעה הלכות
מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושלשים הלכות מלכים ומלחמות.
וחמש מאות ושלשים ואחד הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות
ושלשים ושנים הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושלשים
ושלשה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושלשים וארבעה
הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושלשים וחמשה הלכות
מלכים ומלחמות. וחמש מאות ושלשים ושש הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות ושלשים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות.
וחמש מאות ושלשים ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש
מאות ושלשים ותשעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות
וארבעים הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות וארבעים ואחד
הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות וארבעים ושנים הלכות
מלכים ומלחמות. וחמש מאות וארבעים ושלשה הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות וארבעים וארבעה הלכות מלכים ומלחמות.
וחמש מאות וארבעים וחמשה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש
מאות וארבעים ושש הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות
וארבעים ושבעה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות וארבעים
ושמונה הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות וארבעים ותשעה
הלכות מלכים ומלחמות. וחמש מאות וחמשים הלכות מלכים
ומלחמות. וחמש מאות וחמשים ואחד ה

ש

ר׳ אברהם בן הרמב״ם כתב בספרו המספיק לעובדי ה׳ שהיה
מתפלל בכל יום שלוש תפלות כנגד שלוש משמרות שהיו
בבית המקדש בזמן שהיה קיים. ואחר כך נהג כן כל ימיו
ולא מצא לו מנוח בשום מקום עד שבא לארץ ישראל
ומצא שם מנוחה לנפשו. ואמר שהיה מתפלל שם ארבע
תפלות כנגד ארבע משמרות שהיו בבית המקדש. ואמר
שהיה מתפלל שם ארבע תפלות כנגד ארבע משמרות
שהיו בבית המקדש

ואחריו

לא תשא נשיא לבדו ואחר כך ישא אחרים ואם לא נשא נשיא תחלה אחרים לא ישאו ואם נשאו אחרים תחלה לא ישא נשיא אחריהם ואם נשאו שנים כאחד נשיא קודם לכהן גדול וכהן גדול קודם לאחרים ואחרים קודמין לכהן הדיוט ואם נשאו שנים מכל אחד ואחד הגדול קודם לקטן ואם נשאו שנים מכל אחד ואחד והקטן הוא בנו של גדול הקטן קודם לגדול ואם נשאו שנים מכל אחד ואחד והגדול הוא בנו של קטן הגדול קודם לקטן ואם נשאו שנים מכל אחד ואחד והגדול הוא בנו של קטן והקטן הוא בנו של גדול הגדול קודם לקטן ואם נשאו שנים מכל אחד ואחד והגדול הוא בנו של קטן והקטן הוא בנו של גדול הקטן קודם לגדול

ואת
תורה ואמר אליו אני ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
ובכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך
ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ואמר אליו אני ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני ה' אלהיכם אמת ויציב ונכון וקיים וישר ואמונה וטוב ויפה ונאה ונחמד ונעים ונורא
ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ומושיע ורחמן וסלחן ומוחל ומשלם ומגאל ויוצר ועוזר ומפרנס ורואה
ומשגיח ומלך ומושל ומהלל וחי העולמים אלהינו ואלהי אבותינו מלך מושיע ופודה עושה ומציל
ומפרנס ורחמן בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה אלהי הראשונים והאחרונים אלהי כל
בריות אדון כל תולדות המהולל ברוב התשבחות המנהג בעולמו בחסד ובברואיו ברחמים ה' לא ינום
ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף
כפופים לך לבדך אנחנו מודים שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נפלאותיך שבכל יום עמנו ועל נסיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך ועל כן נודה לשמך ונשבח לשם גדולתך ונברכך
על חיים הטובים שאתה נותן לנו ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד וכל החיים
יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה ברוך אתה ה' הטוב שמך ולך נאה
להודות

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום
ובכל עת ובכל שעה תהא לנו לטובה ונזכר ונכתב לפניך אנחנו ועמנו כל בית ישראל לחיים טובים
ולשלום ברוך אתה ה' עושה השלום

ליקוטי הלכות ברכות ותפלה

ברכה ראשונה שאומר אחר הנטילה ידים

כתב הרב בעל שלחן ערוך סימן קס"ו סעיף ב' שאחר הנטילה ידים צריך לברך ברכה ראשונה שאומר אחר הנטילה ידים ואחר כך יאמר פסוק ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים. ומנהג העולם שאומרים ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים. ואחר כך יאמר פסוק

ש

ואם

ואם לא יעשה כן יכתוב לו ספר כריתות
ושלוחים ויעשה לו כל מה שיאמרו לו
ואם אמר לא רציתי לגרשה אלא
מפני שהיא מכוערת או שהיא
בעלת מומין הרי זה יכתוב לו
ספר כריתות ואין בית דין
יכולין לכוף אותו
ואם אמר לא רציתי לגרשה
אלא מפני שהיא עקרה
או שהיא זקנה הרי זה
יכתוב לו ספר כריתות
ואין בית דין יכולין לכוף אותו
ואם אמר לא רציתי לגרשה
אלא מפני שהיא מכוערת
או שהיא בעלת מומין
הרי זה יכתוב לו ספר כריתות
ואין בית דין יכולין לכוף אותו
ואם אמר לא רציתי לגרשה
אלא מפני שהיא עקרה
או שהיא זקנה הרי זה
יכתוב לו ספר כריתות
ואין בית דין יכולין לכוף אותו

הכרה שזה כתב שזה כתב ידו
שלו שהוא מכיר את כתב ידו
כמו שהוא מכיר את כתב ידו
שלו. כלומר, הוא מכיר את
כתב ידו שלו כמו שהוא מכיר
את כתב ידו שלו. כלומר,
הוא מכיר את כתב ידו של

ולכן

כיצד אפשר לומר שהוא מקבל את הדין ומסכים לו
כאשר הוא עצמו מתנגד לו בכל נפשו ומאודו
ומוכן לעשות הכל כדי לבטלו
ואין זה מספיק שהוא יקבל את הדין בלבו
אלא הוא חייב לקבל את הדין בפיו
ולהודות שהדין הוא צודק
ואין זה מספיק שהוא יודה בפיו
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל מעשיו
ולהתנהג על פי הדין
ואין זה מספיק שהוא יתנהג על פי הדין
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל מחשבותיו
ולחשוב שהדין הוא צודק
ואין זה מספיק שהוא יחשוב שהדין הוא צודק
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל רגשותיו
ולהרגיש שהדין הוא צודק
ואין זה מספיק שהוא יהרגיש שהדין הוא צודק
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל נפשו ומאודו
ולהיות מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
ואין זה מספיק שהוא יהיה מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל נפשו ומאודו
ולהיות מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
ואין זה מספיק שהוא יהיה מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל נפשו ומאודו
ולהיות מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין

כיצד אפשר לומר שהוא מקבל את הדין ומסכים לו
כאשר הוא עצמו מתנגד לו בכל נפשו ומאודו
ומוכן לעשות הכל כדי לבטלו
ואין זה מספיק שהוא יקבל את הדין בלבו
אלא הוא חייב לקבל את הדין בפיו
ולהודות שהדין הוא צודק
ואין זה מספיק שהוא יודה בפיו
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל מעשיו
ולהתנהג על פי הדין
ואין זה מספיק שהוא יתנהג על פי הדין
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל מחשבותיו
ולחשוב שהדין הוא צודק
ואין זה מספיק שהוא יחשוב שהדין הוא צודק
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל רגשותיו
ולהרגיש שהדין הוא צודק
ואין זה מספיק שהוא יהרגיש שהדין הוא צודק
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל נפשו ומאודו
ולהיות מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
ואין זה מספיק שהוא יהיה מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל נפשו ומאודו
ולהיות מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
ואין זה מספיק שהוא יהיה מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין
אלא הוא חייב לקבל את הדין בכל נפשו ומאודו
ולהיות מוכן לעשות הכל כדי לבטל את הדין

מלכות בית דוד ומלכות בית חשמונאי שהיו מלכים וכהנים גדולים
ומלכות בית הורדוס שהיו מלכים אבל לא כהנים גדולים ומלכות
בית אגריפס שלא היו מלכים ולא כהנים גדולים אבל מלכות
בית דוד לא נפסקה מישראל אפילו שעה אחת שהרי מלכות
בית חשמונאי ומלכות בית הורדוס בטלה מכח מלכות בית דוד
שהרי לא היו מלכים אלא מכח מלכות בית דוד שהרי הורדוס
עבד היה ולא היה מלך אלא מכח שנתנו לו מלכות בית דוד
ומלכות בית אגריפס בטלה מכח מלכות בית חשמונאי שהרי
לא היו מלכים אלא מכח מלכות בית חשמונאי שהרי הורדוס
עבד היה ולא היה מלך אלא מכח שנתנו לו מלכות בית דוד
ומלכות בית אגריפס בטלה מכח מלכות בית חשמונאי שהרי
לא היו מלכים אלא מכח מלכות בית חשמונאי שהרי הורדוס
עבד היה ולא היה מלך אלא מכח שנתנו לו מלכות בית דוד

מלכות בית דוד ומלכות בית חשמונאי שהיו מלכים וכהנים גדולים
ומלכות בית הורדוס שהיו מלכים אבל לא כהנים גדולים ומלכות
בית אגריפס שלא היו מלכים ולא כהנים גדולים אבל מלכות
בית דוד לא נפסקה מישראל אפילו שעה אחת שהרי מלכות
בית חשמונאי ומלכות בית הורדוס בטלה מכח מלכות בית דוד
שהרי לא היו מלכים אלא מכח מלכות בית דוד שהרי הורדוס
עבד היה ולא היה מלך אלא מכח שנתנו לו מלכות בית דוד
ומלכות בית אגריפס בטלה מכח מלכות בית חשמונאי שהרי
לא היו מלכים אלא מכח מלכות בית חשמונאי שהרי הורדוס
עבד היה ולא היה מלך אלא מכח שנתנו לו מלכות בית דוד

ולא יכול לעמוד בפני אויביו. ואם יש לו מלחמה
עם אחד מהם, הוא מתחיל להלחם עמו, ואחר כך
עם השני, ואחר כך עם השלישי, ואחר כך עם
הרביעי, ואחר כך עם החמישי, ואחר כך עם
הששי, ואחר כך עם השביעי, ואחר כך עם
השמיני, ואחר כך עם התשיעי, ואחר כך עם
העשירי, ואחר כך עם האחד עשר, ואחר כך עם
השנים עשר, ואחר כך עם שלושה עשר, ואחר כך
עם ארבעה עשר, ואחר כך עם חמישה עשר,
ואחר כך עם ששה עשר, ואחר כך עם שבעה
עשר, ואחר כך עם שמונה עשר, ואחר כך עם
תשעה עשר, ואחר כך עם עשרים, ואחר כך עם
עשרים ואחד, ואחר כך עם עשרים ושנים,
ואחר כך עם עשרים ושלושה, ואחר כך עם
עשרים וארבעה, ואחר כך עם עשרים וחמישה,
ואחר כך עם עשרים ושישה, ואחר כך עם
עשרים ושבעה, ואחר כך עם עשרים ושמונה,
ואחר כך עם עשרים ותשעה, ואחר כך עם
שלושים, ואחר כך עם שלושים ואחד, ואחר כך
עם שלושים ושנים, ואחר כך עם שלושים
ושלושה, ואחר כך עם שלושים וארבעה,
ואחר כך עם שלושים וחמישה, ואחר כך עם
שלושים ושישה, ואחר כך עם שלושים
ושבעה, ואחר כך עם שלושים ושמונה,
ואחר כך עם שלושים ותשעה, ואחר כך עם
ארבעים, ואחר כך עם ארבעים ואחד, ואחר כך
עם ארבעים ושנים, ואחר כך עם ארבעים
ושלושה, ואחר כך עם ארבעים וארבעה,
ואחר כך עם ארבעים וחמישה, ואחר כך עם
ארבעים ושישה, ואחר כך עם ארבעים
ושבעה, ואחר כך עם ארבעים ושמונה,
ואחר כך עם ארבעים ותשעה, ואחר כך עם
חמישים, ואחר כך עם חמישים ואחד, ואחר כך
עם חמישים ושנים, ואחר כך עם חמישים
ושלושה, ואחר כך עם חמישים וארבעה,
ואחר כך עם חמישים וחמישה, ואחר כך עם
חמישים ושישה, ואחר כך עם חמישים
ושבעה, ואחר כך עם חמישים ושמונה,
ואחר כך עם חמישים ותשעה, ואחר כך עם
ששים, ואחר כך עם ששים ואחד, ואחר כך
עם ששים ושנים, ואחר כך עם ששים
ושלושה, ואחר כך עם ששים וארבעה,
ואחר כך עם ששים וחמישה, ואחר כך עם
ששים ושישה, ואחר כך עם ששים
ושבעה, ואחר כך עם ששים ושמונה,
ואחר כך עם ששים ותשעה, ואחר כך עם
שבעים, ואחר כך עם שבעים ואחד, ואחר כך
עם שבעים ושנים, ואחר כך עם שבעים
ושלושה, ואחר כך עם שבעים וארבעה,
ואחר כך עם שבעים וחמישה, ואחר כך עם
שבעים ושישה, ואחר כך עם שבעים
ושבעה, ואחר כך עם שבעים ושמונה,
ואחר כך עם שבעים ותשעה, ואחר כך עם
שמונים, ואחר כך עם שמונים ואחד, ואחר כך
עם שמונים ושנים, ואחר כך עם שמונים
ושלושה, ואחר כך עם שמונים וארבעה,
ואחר כך עם שמונים וחמישה, ואחר כך עם
שמונים ושישה, ואחר כך עם שמונים
ושבעה, ואחר כך עם שמונים ושמונה,
ואחר כך עם שמונים ותשעה, ואחר כך עם
תשעים, ואחר כך עם תשעים ואחד, ואחר כך
עם תשעים ושנים, ואחר כך עם תשעים
ושלושה, ואחר כך עם תשעים וארבעה,
ואחר כך עם תשעים וחמישה, ואחר כך עם
תשעים ושישה, ואחר כך עם תשעים
ושבעה, ואחר כך עם תשעים ושמונה,
ואחר כך עם תשעים ותשעה, ואחר כך עם
מאה, ואחר כך עם מאה ואחד, ואחר כך עם
מאה ושנים, ואחר כך עם מאה ושלושה,
ואחר כך עם מאה וארבעה, ואחר כך עם
מאה וחמישה, ואחר כך עם מאה ושישה,
ואחר כך עם מאה ושבעה, ואחר כך עם
מאה ושמונה, ואחר כך עם מאה ותשעה,
ואחר כך עם מאתיים, ואחר כך עם מאתיים
ואחד, ואחר כך עם מאתיים ושנים, ואחר כך
עם מאתיים ושלושה, ואחר כך עם מאתיים
וארבעה, ואחר כך עם מאתיים וחמישה,
ואחר כך עם מאתיים ושישה, ואחר כך עם
מאתיים ושבעה, ואחר כך עם מאתיים
ושמונה, ואחר כך עם מאתיים ותשעה,
ואחר כך עם שלוש מאות, ואחר כך עם
שלוש מאות ואחד, ואחר כך עם שלוש מאות
ושנים, ואחר כך עם שלוש מאות ושלושה,
ואחר כך עם שלוש מאות וארבעה, ואחר כך
עם שלוש מאות וחמישה, ואחר כך עם
שלוש מאות ושישה, ואחר כך עם שלוש מאות
ושבעה, ואחר כך עם שלוש מאות ושמונה,
ואחר כך עם שלוש מאות ותשעה, ואחר כך
עם ארבע מאות, ואחר כך עם ארבע מאות
ואחד, ואחר כך עם ארבע מאות ושנים,
ואחר כך עם ארבע מאות ושלושה, ואחר כך
עם ארבע מאות וארבעה, ואחר כך עם
ארבע מאות וחמישה, ואחר כך עם ארבע
מאות ושישה, ואחר כך עם ארבע מאות
ושבעה, ואחר כך עם ארבע מאות ושמונה,
ואחר כך עם ארבע מאות ותשעה, ואחר כך
עם חמש מאות, ואחר כך עם חמש מאות
ואחד, ואחר כך עם חמש מאות ושנים,
ואחר כך עם חמש מאות ושלושה, ואחר כך
עם חמש מאות וארבעה, ואחר כך עם
חמש מאות וחמישה, ואחר כך עם חמש
מאות ושישה, ואחר כך עם חמש מאות
ושבעה, ואחר כך עם חמש מאות ושמונה,
ואחר כך עם חמש מאות ותשעה, ואחר כך
עם שש מאות, ואחר כך עם שש מאות
ואחד, ואחר כך עם שש מאות ושנים,
ואחר כך עם שש מאות ושלושה, ואחר כך
עם שש מאות וארבעה, ואחר כך עם
שש מאות וחמישה, ואחר כך עם שש
מאות ושישה, ואחר כך עם שש מאות
ושבעה, ואחר כך עם שש מאות ושמונה,
ואחר כך עם שש מאות ותשעה, ואחר כך
עם שבע מאות, ואחר כך עם שבע מאות
ואחד, ואחר כך עם שבע מאות ושנים,
ואחר כך עם שבע מאות ושלושה, ואחר כך
עם שבע מאות וארבעה, ואחר כך עם
שבע מאות וחמישה, ואחר כך עם שבע
מאות ושישה, ואחר כך עם שבע מאות
ושבעה, ואחר כך עם שבע מאות ושמונה,
ואחר כך עם שבע מאות ותשעה, ואחר כך
עם שמונה מאות, ואחר כך עם שמונה מאות
ואחד, ואחר כך עם שמונה מאות ושנים,
ואחר כך עם שמונה מאות ושלושה, ואחר כך
עם שמונה מאות וארבעה, ואחר כך עם
שמונה מאות וחמישה, ואחר כך עם שמונה
מאות ושישה, ואחר כך עם שמונה מאות
ושבעה, ואחר כך עם שמונה מאות ושמונה,
ואחר כך עם שמונה מאות ותשעה, ואחר כך
עם תשע מאות, ואחר כך עם תשע מאות
ואחד, ואחר כך עם תשע מאות ושנים,
ואחר כך עם תשע מאות ושלושה, ואחר כך
עם תשע מאות וארבעה, ואחר כך עם
תשע מאות וחמישה, ואחר כך עם תשע
מאות ושישה, ואחר כך עם תשע מאות
ושבעה, ואחר כך עם תשע מאות ושמונה,
ואחר כך עם תשע מאות ותשעה, ואחר כך
עם אלף, ואחר כך עם אלף ואחד, ואחר כך
עם אלף ושנים, ואחר כך עם אלף ושלושה,
ואחר כך עם אלף וארבעה, ואחר כך עם
אלף וחמישה, ואחר כך עם אלף ושישה,
ואחר כך עם אלף ושבעה, ואחר כך עם
אלף ושמונה, ואחר כך עם אלף ותשעה,
ואחר כך עם אלפיים, ואחר כך עם אלפיים
ואחד, ואחר כך עם אלפיים ושנים, ואחר כך
עם אלפיים ושלושה, ואחר כך עם אלפיים
וארבעה, ואחר כך עם אלפיים וחמישה,
ואחר כך עם אלפיים ושישה, ואחר כך עם
אלפיים ושבעה, ואחר כך עם אלפיים
ושמונה, ואחר כך עם אלפיים ותשעה,
ואחר כך עם שלושת אלפים, ואחר כך עם
שלושת אלפים ואחד, ואחר כך עם שלושת
אלפים ושנים, ואחר כך עם שלושת אלפים
ושלושה, ואחר כך עם שלושת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם שלושת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם שלושת אלפים
ושישה, ואחר כך עם שלושת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם שלושת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם שלושת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם ארבעת אלפים, ואחר
כך עם ארבעת אלפים ואחד, ואחר כך עם
ארבעת אלפים ושנים, ואחר כך עם ארבעת
אלפים ושלושה, ואחר כך עם ארבעת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם ארבעת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם ארבעת אלפים
ושישה, ואחר כך עם ארבעת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם ארבעת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם ארבעת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם חמשת אלפים, ואחר
כך עם חמשת אלפים ואחד, ואחר כך עם
חמשת אלפים ושנים, ואחר כך עם חמשת
אלפים ושלושה, ואחר כך עם חמשת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם חמשת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם חמשת אלפים
ושישה, ואחר כך עם חמשת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם חמשת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם חמשת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם ששת אלפים, ואחר
כך עם ששת אלפים ואחד, ואחר כך עם
ששת אלפים ושנים, ואחר כך עם ששת
אלפים ושלושה, ואחר כך עם ששת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם ששת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם ששת אלפים
ושישה, ואחר כך עם ששת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם ששת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם ששת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם שבעת אלפים, ואחר
כך עם שבעת אלפים ואחד, ואחר כך עם
שבעת אלפים ושנים, ואחר כך עם שבעת
אלפים ושלושה, ואחר כך עם שבעת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם שבעת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם שבעת אלפים
ושישה, ואחר כך עם שבעת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם שבעת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם שבעת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם שמונת אלפים, ואחר
כך עם שמונת אלפים ואחד, ואחר כך עם
שמונת אלפים ושנים, ואחר כך עם שמונת
אלפים ושלושה, ואחר כך עם שמונת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם שמונת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם שמונת אלפים
ושישה, ואחר כך עם שמונת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם שמונת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם שמונת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם תשעת אלפים, ואחר
כך עם תשעת אלפים ואחד, ואחר כך עם
תשעת אלפים ושנים, ואחר כך עם תשעת
אלפים ושלושה, ואחר כך עם תשעת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם תשעת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם תשעת אלפים
ושישה, ואחר כך עם תשעת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם תשעת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם תשעת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם עשרת אלפים, ואחר
כך עם עשרת אלפים ואחד, ואחר כך עם
עשרת אלפים ושנים, ואחר כך עם עשרת
אלפים ושלושה, ואחר כך עם עשרת אלפים
וארבעה, ואחר כך עם עשרת אלפים
וחמישה, ואחר כך עם עשרת אלפים
ושישה, ואחר כך עם עשרת אלפים
ושבעה, ואחר כך עם עשרת אלפים
ושמונה, ואחר כך עם עשרת אלפים
ותשעה, ואחר כך עם עשרים אלף, ואחר
כך עם עשרים אלף ואחד, ואחר כך עם
עשרים אלף ושנים, ואחר כך עם עשרים
אלף ושלושה, ואחר כך עם עשרים אלף
וארבעה, ואחר כך עם עשרים אלף
וחמישה, ואחר כך עם עשרים אלף
ושישה, ואחר כך עם עשרים אלף
ושבעה, ואחר כך עם עשרים אלף
ושמונה, ואחר כך עם עשרים אלף
ותשעה, ואחר כך עם שלושים אלף, ואחר
כך עם שלושים אלף ואחד, ואחר כך עם
שלושים אלף ושנים, ואחר כך עם שלושים
אלף ושלושה, ואחר כך עם שלושים אלף
וארבעה, ואחר כך עם שלושים אלף
וחמישה, ואחר כך עם שלושים אלף
ושישה, ואחר כך עם שלושים אלף
ושבעה, ואחר כך עם שלושים אלף
ושמונה, ואחר כך עם שלושים אלף
ותשעה, ואחר כך עם ארבעים אלף, ואחר
כך עם ארבעים אלף ואחד, ואחר כך עם
ארבעים אלף ושנים, ואחר כך עם ארבעים
אלף ושלושה, ואחר כך עם ארבעים אלף
וארבעה, ואחר כך עם ארבעים אלף
וחמישה, ואחר כך עם ארבעים אלף
ושישה, ואחר כך עם ארבעים אלף
ושבעה, ואחר כך עם ארבעים אלף
ושמונה, ואחר כך עם ארבעים אלף
ותשעה, ואחר כך עם חמישים אלף, ואחר
כך עם חמישים אלף ואחד, ואחר כך עם
חמישים אלף ושנים, ואחר כך עם חמישים
אלף ושלושה, ואחר כך עם חמישים אלף
וארבעה, ואחר כך עם חמישים אלף
וחמישה, ואחר כך עם חמישים אלף
ושישה, ואחר כך עם חמישים אלף
ושבעה, ואחר כך עם חמישים אלף
ושמונה, ואחר כך עם חמישים אלף
ותשעה, ואחר כך עם ששים אלף, ואחר
כך עם ששים אלף ואחד, ואחר כך עם
ששים אלף ושנים, ואחר כך עם ששים
אלף ושלושה, ואחר כך עם ששים אלף
וארבעה, ואחר כך עם ששים אלף
וחמישה, ואחר כך עם ששים אלף
ושישה, ואחר כך עם ששים אלף
ושבעה, ואחר כך עם ששים אלף
ושמונה, ואחר כך עם ששים אלף
ותשעה, ואחר כך עם שבעים אלף, ואחר
כך עם שבעים אלף ואחד, ואחר כך עם
שבעים אלף ושנים, ואחר כך עם שבעים
אלף ושלושה, ואחר כך עם שבעים אלף
וארבעה, ואחר כך עם שבעים אלף
וחמישה, ואחר כך עם שבעים אלף
ושישה, ואחר כך עם שבעים אלף
ושבעה, ואחר כך עם שבעים אלף
ושמונה, ואחר כך עם שבעים אלף
ותשעה, ואחר כך עם שמונים אלף, ואחר
כך עם שמונים אלף ואחד, ואחר כך עם
שמונים אלף ושנים, ואחר כך עם שמונים
אלף ושלושה, ואחר כך עם שמונים אלף
וארבעה, ואחר כך עם שמונים אלף
וחמישה, ואחר כך עם שמונים אלף
ושישה, ואחר כך עם שמונים אלף
ושבעה, ואחר כך עם שמונים אלף
ושמונה, ואחר כך עם שמונים אלף
ותשעה, ואחר כך עם תשעים אלף, ואחר
כך עם תשעים אלף ואחד, ואחר כך עם
תשעים אלף ושנים, ואחר כך עם תשעים
אלף ושלושה, ואחר כך עם תשעים אלף
וארבעה, ואחר כך עם תשעים אלף
וחמישה, ואחר כך עם תשעים אלף
ושישה, ואחר כך עם תשעים אלף
ושבעה, ואחר כך עם תשעים אלף
ושמונה, ואחר כך עם תשעים אלף
ותשעה, ואחר כך עם מאה אלף, ואחר
כך עם מאה אלף ואחד, ואחר כך עם
מאה אלף ושנים, ואחר כך עם מאה
אלף ושלושה, ואחר כך עם מאה אלף
וארבעה, ואחר כך עם מאה אלף
וחמישה, ואחר כך עם מאה אלף
ושישה, ואחר כך עם מאה אלף
ושבעה, ואחר כך עם מאה אלף
ושמונה, ואחר כך עם מאה אלף
ותשעה, ואחר כך עם מאתיים אלף, ואחר
כך עם מאתיים אלף ואחד, ואחר כך עם
מאתיים אלף ושנים, ואחר כך עם מאתיים
אלף ושלושה, ואחר כך עם מאתיים אלף
וארבעה, ואחר כך עם מאתיים אלף
וחמישה, ואחר כך עם מאתיים אלף
ושישה, ואחר כך עם מאתיים אלף
ושבעה, ואחר כך עם מאתיים אלף
ושמונה, ואחר כך עם מאתיים אלף
ותשעה, ואחר כך עם שלוש מאות אלף,
ואחר כך עם שלוש מאות אלף ואחד, ואחר
כך עם שלוש מאות אלף ושנים, ואחר כך
עם שלוש מאות אלף ושלושה, ואחר כך
עם שלוש מאות אלף וארבעה, ואחר כך
עם שלוש מאות אלף וחמישה, ואחר כך
עם שלוש מאות אלף ושישה, ואחר כך
עם שלוש מאות אלף ושבעה, ואחר כך
עם שלוש מאות אלף ושמונה, ואחר כך
עם שלוש מאות אלף ותשעה, ואחר כך
עם ארבע מאות אלף, ואחר כך עם ארבע
מאות אלף ואחד, ואחר כך עם ארבע מאות
אלף ושנים, ואחר כך עם ארבע מאות אלף
ושלושה, ואחר כך עם ארבע מאות אלף
וארבעה, ואחר כך עם ארבע מאות אלף
וחמישה, ואחר כך עם ארבע מאות אלף
ושישה, ואחר כך עם ארבע מאות אלף
ושבעה, ואחר כך עם ארבע מאות אלף
ושמונה, ואחר כך עם ארבע מאות אלף
ותשעה, ואחר כך עם חמש מאות אלף,
ואחר כך עם חמש מאות אלף ואחד, ואחר
כך עם חמש מאות אלף ושנים, ואחר כך
עם חמש מאות אלף ושלושה, ואחר כך
עם חמש מאות אלף וארבעה, ואחר כך
עם חמש מאות אלף וחמישה, ואחר כך
עם חמש מאות אלף ושישה, ואחר כך
עם חמש מאות אלף ושבעה, ואחר כך
עם חמש מאות אלף ושמונה, ואחר כך
עם חמש מאות אלף ותשעה, ואחר כך
עם שש מאות אלף, ואחר כך עם שש מאות
אלף ואחד, ואחר כך עם שש מאות אלף
ושנים, ואחר כך עם שש מאות אלף
ושלושה, ואחר כך עם שש מאות אלף
וארבעה, ואחר כך עם שש מאות אלף
וחמישה, ואחר כך עם שש מאות אלף
ושישה, ואחר כך עם שש מאות אלף
ושבעה, ואחר כך עם שש מאות אלף
ושמונה, ואחר כך עם שש מאות אלף
ותשעה, ואחר כך עם שבע מאות אלף,
ואחר כך עם שבע מאות אלף ואחד, ואחר
כך עם שבע מאות אלף ושנים, ואחר כך
עם שבע מאות אלף ושלושה, ואחר כך
עם שבע מאות אלף וארבעה, ואחר כך
עם שבע מאות אלף וחמישה, ואחר כך
עם שבע מאות אלף ושישה, ואחר כך
עם שבע מאות אלף ושבעה, ואחר כך
עם שבע מאות אלף ושמונה, ואחר כך
עם שבע מאות אלף ותשעה, ואחר כך
עם שמונה מאות אלף, ואחר כך עם שמונה
מאות אלף ואחד, ואחר כך עם שמונה מאות
אלף ושנים, ואחר כך עם שמונה מאות אלף
ושלושה, ואחר כך עם שמונה מאות אלף
וארבעה, ואחר כך עם שמונה מאות אלף
וחמישה, ואחר כך עם שמונה מאות אלף
ושישה, ואחר כך עם שמונה מאות אלף
ושבעה, ואחר כך עם שמונה מאות אלף
ושמונה, ואחר כך עם שמונה מאות אלף
ותשעה, ואחר כך עם תשע מאות אלף,
ואחר כך עם תשע מאות אלף ואחד, ואחר
כך עם תשע מאות אלף ושנים, ואחר כך
עם תשע מאות אלף ושלושה, ואחר כך
עם תשע מאות אלף וארבעה, ואחר כך
עם תשע מאות אלף וחמישה, ואחר כך
עם תשע מאות אלף ושישה, ואחר כך
עם תשע מאות אלף ושבעה, ואחר כך
עם תשע מאות אלף ושמונה, ואחר כך
עם תשע מאות אלף ותשעה, ואחר כך
עם מיליון, ואחר כך עם מיליון ואחד, ואחר
כך עם מיליון ושנים, ואחר כך עם מיליון
ושלושה, ואחר כך עם מיליון וארבעה,
ואחר כך עם מיליון וחמישה, ואחר כך עם
מיליון ושישה, ואחר כך עם מיליון
ושבעה, ואחר כך עם מיליון ושמונה,
ואחר כך עם מיליון ותשעה, ואחר כך עם
שני מיליון, ואחר כך עם שני מיליון ואחד,
ואחר כך עם שני מיליון ושנים, ואחר כך
עם שני מיליון ושלושה, ואחר כך עם שני
מיליון וארבעה, ואחר כך עם שני מיליון
וחמישה, ואחר כך עם שני מיליון ושישה,
ואחר כך עם שני מיליון ושבעה, ואחר כך
עם שני מיליון ושמונה, ואחר כך עם שני
מיליון ותשעה, ואחר כך עם שלושה
מיליון, ואחר כך עם שלושה מיליון ואחד,
ואחר כך עם שלושה מיליון ושנים, ואחר
כך עם שלושה מיליון ושלושה, ואחר כך
עם שלושה מיליון וארבעה, ואחר כך עם
שלושה מיליון וחמישה, ואחר כך עם
שלושה מיליון ושישה, ואחר כך עם
שלושה מיליון ושבעה, ואחר כך עם
שלושה מיליון ושמונה, ואחר כך עם
שלושה מיליון ותשעה, ואחר כך עם
ארבעה מיליון, ואחר כך עם ארבעה מיליון
ואחד, ואחר כך עם ארבעה מיליון ושנים,
ואחר כך עם ארבעה מיליון ושלושה,
ואחר כך עם ארבעה מיליון וארבעה,
ואחר כך עם ארבעה מיליון וחמישה,
ואחר כך עם ארבעה מיליון ושישה,
ואחר כך עם ארבעה מיליון ושבעה,
ואחר כך עם ארבעה מיליון ושמונה,
ואחר כך עם ארבעה מיליון ותשעה,
ואחר כך עם חמישה מיליון, ואחר כך עם
חמישה מיליון ואחד, ואחר כך עם חמישה
מיליון ושנים, ואחר כך עם חמישה מיליון
ושלושה, ואחר כך עם חמישה מיליון
וארבעה, ואחר כך עם חמישה מיליון
וחמישה, ואחר כך עם חמישה מיליון
ושישה, ואחר כך עם חמישה מיליון
ושבעה, ואחר כך עם חמישה מיליון
ושמונה, ואחר כך עם חמישה מיליון
ותשעה, ואחר כך עם ששה מיליון, ואחר
כך עם ששה מיליון ואחד, ואחר כך עם
ששה מיליון ושנים, ואחר כך עם ששה
מיליון ושלושה, ואחר כך עם ששה מיליון
וארבעה, ואחר כך עם ששה מיליון
וחמישה, ואחר כך עם ששה מיליון
ושישה, ואחר כך עם ששה מיליון
ושבעה, ואחר כך עם ששה מיליון
ושמונה, ואחר כך עם ששה מיליון
ותשעה, ואחר כך עם שבעה מיליון,
ואחר כך עם שבעה מיליון ואחד, ואחר
כך עם שבעה מיליון ושנים, ואחר כך
עם שבעה מיליון ושלושה, ואחר כך
עם שבעה מיליון וארבעה, ואחר כך
עם שבעה מיליון וחמישה, ואחר כך
עם שבעה מיליון ושישה, ואחר כך
עם שבעה מיליון ושבעה, ואחר כך
עם שבעה מיליון ושמונה, ואחר כך
עם שבעה מיליון ותשעה, ואחר כך
עם שמונה מיליון, ואחר כך עם שמונה
מיליון ואחד, ואחר כך עם שמונה מיליון
ושנים, ואחר כך עם שמונה מיליון
ושלושה, ואחר כך עם שמונה מיליון
וארבעה, ואחר כך עם שמונה מיליון
וחמישה, ואחר כך עם שמונה מיליון
ושישה, ואחר כך עם שמונה מיליון
ושבעה, ואחר כך עם שמונה מיליון
ושמונה, ואחר כך עם שמונה מיליון
ותשעה, ואחר כך עם תשעה מיליון,
ואחר כך עם תשעה מיליון ואחד, ואחר
כך עם תשעה מיליון ושנים, ואחר כך
עם תשעה מיליון ושלושה, ואחר כך
עם תשעה מיליון וארבעה, ואחר כך
עם תשעה מיליון וחמישה, ואחר כך
עם תשעה מיליון ושישה, ואחר כך
עם תשעה מיליון ושבעה, ואחר כך
עם תשעה מיליון ושמונה, ואחר כך
עם תשעה מיליון ותשעה, ואחר כך
עם עשרה מיליון, ואחר כך עם עשרה
מיליון ואחד, ואחר כך עם עשרה מיליון
ושנים, ואחר כך עם עשרה מיליון
ושלושה, ואחר כך עם עשרה מיליון
וארבעה, ואחר כך עם עשרה מיליון
וחמישה, ואחר כך עם עשרה מיליון
ושישה, ואחר כך עם עשרה מיליון
ושבעה, ואחר כך עם עשרה מיליון
ושמונה, ואחר כך עם עשרה מיליון
ותשעה, ואחר כך עם עשרים מיליון,
ואחר כך עם עשרים מיליון ואחד, ואחר
כך עם עשרים מיליון ושנים, ואחר כך
עם עשרים מיליון ושלושה, ואחר כך
עם עשרים מיליון וארבעה, ואחר כך
עם עשרים מיליון וחמישה, ואחר כך
עם עשרים מיליון ושישה, ואחר כך
עם עשרים מיליון ושבעה, ואחר כך
עם עשרים מיליון ושמונה, ואחר כך
עם עשרים מיליון ותשעה, ואחר כך
עם שלושים מיליון, ואחר כך עם שלושים
מיליון ואחד, ואחר כך עם שלושים מיליון
ושנים, ואחר כך עם שלושים מיליון
ושלושה, ואחר כך עם שלושים מיליון
וארבעה, ואחר כך עם שלושים מיליון
וחמישה, ואחר כך עם שלושים מיליון
ושישה, ואחר כך עם שלושים מיליון
ושבעה, ואחר כך עם שלושים מיליון
ושמונה, ואחר כך עם שלושים מיליון
ותשעה, ואחר כך עם ארבעים מיליון,
ואחר כך עם ארבעים מיליון ואחד, ואחר
כך עם ארבעים מיליון ושנים, ואחר כך
עם ארבעים מיליון ושלושה, ואחר כך
עם ארבעים מיליון וארבעה, ואחר כך
עם ארבעים מיליון וחמישה, ואחר כך
עם ארבעים מיליון ושישה, ואחר כך
עם ארבעים מיליון ושבעה, ואחר כך
עם ארבעים מיליון ושמונה, ואחר כך
עם ארבעים מיליון ותשעה, ואחר כך
עם חמישים מיליון, ואחר כך עם חמישים
מיליון ואחד, ואחר כך עם חמישים מיליון
ושנים, ואחר כך עם חמישים מיליון
ושלושה, ואחר כך עם חמישים מיליון
וארבעה, ואחר כך עם חמישים מיליון
וחמישה, ואחר כך עם חמישים מיליון
ושישה, ואחר כך עם חמישים מיליון
ושבעה, ואחר כך עם חמישים מיליון
ושמונה, ואחר כך עם חמישים מיליון
ותשעה, ואחר כך עם ששים מיליון, ואחר
כך עם ששים מיליון ואחד, ואחר כך עם
ששים מיליון ושנים, ואחר כך עם ששים
מיליון ושלושה, ואחר כך עם ששים מיליון
וארבעה, ואחר כך עם ששים מיליון
וחמישה, ואחר כך עם ששים מיליון
ושישה, ואחר כך עם ששים מיליון
ושבעה, ואחר כך עם ששים מיליון
ושמונה, ואחר כך עם ששים מיליון
ותשעה, ואחר כך עם שבעים מיליון,
ואחר כך עם שבעים מיליון ואחד, ואחר
כך עם שבעים מיליון ושנים, ואחר כך
עם שבעים מיליון ושלושה, ואחר כך
עם שבעים מיליון וארבעה, ואחר כך
עם שבעים מיליון וחמישה, ואחר כך
עם שבעים מיליון ושישה, ואחר כך
עם שבעים מיליון ושבעה, ואחר כך
עם שבעים מיליון ושמונה, ואחר כך
עם שבעים מיליון ותשעה, ואחר כך
עם שמונים מיליון, ואחר כך עם שמונים
מיליון ואחד, ואחר כך עם שמונים מיליון
ושנים, ואחר כך עם שמונים מיליון
ושלושה, ואחר כך עם שמונים מיליון
וארבעה, ואחר כך עם שמונים מיליון
וחמישה, ואחר כך עם שמונים מיליון
ושישה, ואחר כך עם שמונים מיליון
ושבעה, ואחר כך עם שמונים מיליון
ושמונה, ואחר כך עם שמונים מיליון
ותשעה, ואחר כך עם תשעים מיליון,
ואחר כך עם תשעים מיליון ואחד, ואחר
כך עם תשעים מיליון ושנים, ואחר כך
עם תשעים מיליון ושלושה, ואחר כך
עם תשעים מיליון וארבעה, ואחר כך
עם תשעים מיליון וחמישה, ואחר כך
עם תשעים מיליון ושישה, ואחר כך
עם תשעים מיליון ושבעה, ואחר כך
עם תשעים מיליון ושמונה, ואחר כך
עם תשעים מיליון ותשעה, ואחר כך
עם מאה מיליון, ואחר כך עם מאה מיליון
ואחד, ואחר כך עם מאה מיליון ושנים,
ואחר כך עם מאה מיליון ושלושה,
ואחר כך עם מאה מיליון וארבעה,
ואחר כך עם מאה מיליון וחמישה,
ואחר כך עם מאה מיליון ושישה,
ואחר כך עם מאה מיליון ושבעה,
ואחר כך עם מאה מיליון ושמונה,
ואחר כך עם מאה מיליון ותשעה,
ואחר כך עם מאתיים מיליון, ואחר כך עם
מאתיים מיליון ואחד, ואחר כך עם מאתיים
מיליון ושנים, ואחר כך עם מאתיים מיליון
ושלושה, ואחר כך עם מאתיים מיליון
וארבעה, ואחר כך עם מאתיים מיליון
וחמישה, ואחר כך עם מאתיים מיליון
ושישה, ואחר כך עם מאתיים מיליון
ושבעה, ואחר כך עם מאתיים מיליון
ושמונה, ואחר כך עם מאתיים מיליון
ותשעה, ואחר כך עם שלוש מאות מיליון,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון ואחד,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון ושנים,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון ושלושה,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון וארבעה,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון וחמישה,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון ושישה,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון ושבעה,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון ושמונה,
ואחר כך עם שלוש מאות מיליון ותשעה,
ואחר כך עם ארבע מאות מיליון, ואחר כך
עם ארבע מאות מיליון ואחד, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון ושנים, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון ושלושה, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון וארבעה, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון וחמישה, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון ושישה, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון ושבעה, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון ושמונה, ואחר כך עם
ארבע מאות מיליון ותשעה, ואחר כך עם
חמש מאות מיליון, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון ואחד, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון ושנים, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון ושלושה, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון וארבעה, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון וחמישה, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון ושישה, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון ושבעה, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון ושמונה, ואחר כך עם חמש מאות
מיליון ותשעה, ואחר כך עם שש מאות
מיליון, ואחר כך עם שש מאות מיליון
ואחד, ואחר כך עם שש מאות מיליון
ושנים, ואחר כך עם שש מאות מיליון
ושלושה, ואחר כך עם שש מאות מיליון
וארבעה, ואחר כך עם שש מאות מיליון
וחמישה, ואחר כך עם שש מאות מיליון
ושישה, ואחר כך עם שש מאות מיליון
ושבעה, ואחר כך עם שש מאות מיליון
ושמונה, ואחר כך עם שש מאות מיליון
ותשעה, ואחר כך עם שבע מאות מיליון,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון ואחד,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון ושנים,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון ושלושה,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון וארבעה,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון וחמישה,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון ושישה,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון ושבעה,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון ושמונה,
ואחר כך עם שבע מאות מיליון ותשעה,
ואחר כך עם שמונה מאות מיליון, ואחר
כך עם שמונה מאות מיליון ואחד, ואחר
כך עם שמונה מאות מיליון ושנים, ואחר
כך עם שמונה מאות מיליון ושלושה,
ואחר כך עם שמונה מאות מיליון וארבעה,
ואחר כך עם שמונה מאות מיליון וחמישה,
ואחר כך עם שמונה מאות מיליון ושישה,
ואחר כך עם שמונה מאות מיליון ושבעה,
ואחר כך עם שמונה מאות מיליון ושמונה,
ואחר כך עם שמונה מאות מיליון ותשעה,
ואחר כך עם תשע מאות מיליון, ואחר כך
עם תשע מאות מיליון ואחד, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון ושנים, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון ושלושה, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון וארבעה, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון וחמישה, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון ושישה, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון ושבעה, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון ושמונה, ואחר כך עם
תשע מאות מיליון ותשעה, ואחר כך עם
מיליארד, ואחר כך עם מיליארד ואחד,
ואחר כך עם מיליארד ושנים, ואחר כך
עם מיליארד ושלושה, ואחר כך עם
מיליארד וארבעה, ואחר כך עם מיליארד
וחמישה, ואחר כך עם מיליארד ושישה,
ואחר כך עם מיליארד ושבעה, ואחר כך
עם מיליארד ושמונה, ואחר כך עם
מיליארד ותשעה, ואחר כך עם שני
מיליארד, ואחר כך עם שני מיליארד ואחד,
ואחר כך עם שני מיליארד ושנים, ואחר
כך עם שני מיליארד ושלושה, ואחר כך
עם שני מיליארד וארבעה, ואחר כך עם
שני מיליארד וחמישה, ואחר כך עם שני
מיליארד ושישה, ואחר כך עם שני
מיליארד ושבעה, ואחר כך עם שני
מיליארד ושמונה, ואחר כך עם שני
מיליארד ותשעה, ואחר כך עם שלושה
מיליארד, ואחר כך עם שלושה מיליארד
ואחד, ואחר כך עם שלושה מיליארד
ושנים, ואחר כך עם שלושה מיליארד
ושלושה,

ולא יוכל לעמוד בפני אויביו. ואם יאמר שהוא יכול לעמוד בפני אויביו אבל אינו רוצה, הרי הוא כמי שאינו יכול, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו. ואם יאמר שאינו יכול לעמוד בפני אויביו מפני שאינו רוצה, הרי הוא כמי שאינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ביכולתו. ואם יאמר שאינו יכול ואינו רוצה, הרי הוא כמי שאינו יכול ואינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו וביכולתו. ואם יאמר שאינו יכול ואינו רוצה מפני שאינו יודע, הרי הוא כמי שאינו יכול ואינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו וביכולתו. ואם יאמר שאינו יכול ואינו רוצה מפני שאינו יודע, הרי הוא כמי שאינו יכול ואינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו וביכולתו. ואם יאמר שאינו יכול ואינו רוצה מפני שאינו יודע, הרי הוא כמי שאינו יכול ואינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו וביכולתו.

ולא יוכל לעמוד בפני אויביו. ואם יאמר שהוא יכול לעמוד בפני אויביו אבל אינו רוצה, הרי הוא כמי שאינו יכול, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו. ואם יאמר שאינו יכול לעמוד בפני אויביו מפני שאינו רוצה, הרי הוא כמי שאינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ביכולתו. ואם יאמר שאינו יכול ואינו רוצה, הרי הוא כמי שאינו יכול ואינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו וביכולתו. ואם יאמר שאינו יכול ואינו רוצה מפני שאינו יודע, הרי הוא כמי שאינו יכול ואינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו וביכולתו. ואם יאמר שאינו יכול ואינו רוצה מפני שאינו יודע, הרי הוא כמי שאינו יכול ואינו רוצה, שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצונו וביכולתו.

ולא יכול לעמוד בפני אויביו. ואם יש לו כח
ועוז לעמוד בפני אויביו הרי הוא מתגבר
ומנצח אותם. ואם אין לו כח ועוז לעמוד
בפני אויביו הרי הוא נופל ביד אויביו
ומתגברים עליו. וכן הוא אומר בדברי
הימים ב' (יג, יח) ויכנעו בני ישראל בעת
ההיא ויתגברו בני יהודה כי נשענו על
ה' אלהי אבותם. ואומר בדברי הימים ב'
(כח, יט) כי הכניע ה' את יהודה על
אחז מלך ישראל כי פרע באחז ומעל
מעל בה'. הרי הוא אומר שבזמן שהיו
ישראל נשענים על ה' היו יהודה מתגברים
עליהם. ואומר בדברי הימים ב' (יג, יב)
והנה אתנו בראשנו וכהניו וחצוצרות
התרועה להריע עליכם בני ישראל אל
תלחמו עם ה' אלהי אבותיכם כי לא
תצליחו. הרי הוא אומר שבזמן שהיו
ישראל נלחמים עם יהודה ומתגברים
עליהם. אין זה אלא שבזמן שהיו
ישראל נשענים על ה' היו יהודה מתגברים
עליהם. ואומר בדברי הימים ב' (יג, יח)
ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויתגברו
בני יהודה כי נשענו על ה' אלהי אבותם.
ואומר בדברי הימים ב' (כח, יט) כי
הכניע ה' את יהודה על אחז מלך
ישראל כי פרע באחז ומעל מעל בה'.
הרי הוא אומר שבזמן שהיו ישראל

ה.

ראוי לכל אדם שיהיה מתבונן בעצמו ויודע מה הוא חסר ומה הוא שלם, ומה הוא צריך להשלים. ואם הוא חסר דבר מה ויכול להשלים ואינו משלים, הרי זה בכלל הכתוב "ואשר לא יוכל לקום חסר הוא". וכל שכן אם היה חסר דבר שאין בכוחו להשלים, שהוא צריך לבקש מי שישלים לו. ואם לא ישלים לו, הרי זה בכלל הכתוב "חסר לא יוכל למנות".

ומי הוא זה שיכול להשלים? זה שהוא בעל השלמות, שאין בו חסרון כלל, שהוא מלא כל טוב, שהוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים. וזה הוא הקב"ה, שנאמר בו "כי אל דעות ה' ולו נתכנו עלילות". ואין לו חסרון בדבר מן הדברים, שהרי הוא יודע כל הדברים ומכיר כל הדברים, ואין דבר נעלם ממנו. ואין לו צורך בדבר מן הדברים, שהרי הוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים.

ואם תאמר, הרי הוא אומר "ולו נתכנו עלילות", ואם אין לו צורך בדבר מן הדברים, למה נתכנו עלילות? אלא שהוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים, ואין לו צורך בדבר מן הדברים שהוא נותן לכל. ואין לו צורך בדבר מן הדברים שהוא נותן לכל, שהרי הוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים.

ואם תאמר, הרי הוא אומר "ולו נתכנו עלילות", ואם אין לו צורך בדבר מן הדברים, למה נתכנו עלילות? אלא שהוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים, ואין לו צורך בדבר מן הדברים שהוא נותן לכל. ואין לו צורך בדבר מן הדברים שהוא נותן לכל, שהרי הוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים.

ה.

ראוי לכל אדם שיהיה מתבונן בעצמו ויודע מה הוא חסר ומה הוא שלם, ומה הוא צריך להשלים. ואם הוא חסר דבר מה ויכול להשלים ואינו משלים, הרי זה בכלל הכתוב "ואשר לא יוכל לקום חסר הוא". וכל שכן אם היה חסר דבר שאין בכוחו להשלים, שהוא צריך לבקש מי שישלים לו. ואם לא ישלים לו, הרי זה בכלל הכתוב "חסר לא יוכל למנות".

ומי הוא זה שיכול להשלים? זה שהוא בעל השלמות, שאין בו חסרון כלל, שהוא מלא כל טוב, שהוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים. וזה הוא הקב"ה, שנאמר בו "כי אל דעות ה' ולו נתכנו עלילות". ואין לו חסרון בדבר מן הדברים, שהרי הוא יודע כל הדברים ומכיר כל הדברים, ואין דבר נעלם ממנו. ואין לו צורך בדבר מן הדברים, שהרי הוא נותן לכל ואין לו צורך בדבר מן הדברים.

ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים ובשטר ולא פרעו
ומת ראובן והניח בנים ובנות ואשה ומת שמעון
ובא בעל חוב של שמעון ונטל מנה מן הבנים
ואחר כך בא בעל חוב של ראובן ונטל מנה מן
הבנות ואין לשמעון אלא מנה אם יש לבעל חוב
של ראובן לחזור על הבנות ליטול מנה מהן
כדי שיהא לכל אחד מנה או אין לו לחזור
אלא על הבנים שנטלו מנה ואין לבנות כלום
תשובה נראה שאין לו לחזור אלא על הבנים
שנטלו מנה ואין לבנות כלום שהרי הבנות
לא נטלו אלא מה שהיה שייך לבנים שהרי
הבנים יורשים את האב ולא הבנות ואם
תאמר הרי הבנות יורשות את האם ואם
כן היה להם ליטול מנה כמו הבנים
אין זה כלום שהרי האם לא הלוה כלום
ואין לה אלא כתובתה ואין כתובתה
מגיעה אלא לאחר מיתת הבעל ולא
היה לה כלום בחיי הבעל ולא
הלוה כלום ולא היה לה ליטול
כלום ולא הבנות כלום

ראובן שהלוה לשמעון מנה בעדים ובשטר ולא פרעו
ומת ראובן והניח בנים ובנות ואשה ומת שמעון
ובא בעל חוב של שמעון ונטל מנה מן הבנים
ואחר כך בא בעל חוב של ראובן ונטל מנה מן
הבנות ואין לשמעון אלא מנה אם יש לבעל חוב
של ראובן לחזור על הבנות ליטול מנה מהן
כדי שיהא לכל אחד מנה או אין לו לחזור
אלא על הבנים שנטלו מנה ואין לבנות כלום
תשובה נראה שאין לו לחזור אלא על הבנים
שנטלו מנה ואין לבנות כלום שהרי הבנות
לא נטלו אלא מה שהיה שייך לבנים שהרי
הבנים יורשים את האב ולא הבנות ואם
תאמר הרי הבנות יורשות את האם ואם
כן היה להם ליטול מנה כמו הבנים
אין זה כלום שהרי האם לא הלוה כלום
ואין לה אלא כתובתה ואין כתובתה
מגיעה אלא לאחר מיתת הבעל ולא
היה לה כלום בחיי הבעל ולא
הלוה כלום ולא היה לה ליטול
כלום ולא הבנות כלום

ורוח בהמה הנפש הבהמית היורדת למטה לארץ
ולא נאמר בבהמה שהיא עולה למעלה אלא
שעשתה את הפשט. ומי יודע רוח בני האדם
העולה היא עולה למעלה ורוח הבהמה היורדת
למטה לארץ. ואין הכתוב מדבר אלא בדבר
הנראה לעינים. ולא בדבר הנסתר שאין
רואין אותו אלא הקב"ה בלבד. ואם תאמר
והלא כתוב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד
ולא כתוב יום ראשון. ואומר ויהי ערב ויהי
בקר יום שני. ויום שלישי. ויום רביעי. ויום
חמישי. ויום ששי. ויום השביעי. ואומר
ויכל אלהים ביום השביעי. ואומר ויברך
אלהים את יום השביעי. ואומר כי בו שבת
מכל מלאכתו. ואומר ויקדש אותו. ואומר
כי בו שבת מכל מלאכתו. ואומר ויקדש
אותו. ואומר כי בו שבת מכל מלאכתו.
ואומר ויקדש אותו

ומשקיעה בו כל ימות השנה כולה
ואינה מרויחת אלא מעט
ומפסידה הרבה
ואינה יכולה לעמוד בפני
המתחרים שלה
ומוכרת את כל נכסיה
ונוטלת את דמיהם
ומחלקת אותם לבעלי חובותיה
ונשארת בלא כלום
ומתה ברעב ובצמא
ובמחלה ובצער
ובכל מיני מיתות רעות
ומשאירה אחריה
אלמנה ויתומים
שאין להם מה לאכול
ומה ללבוש
ומה לשתות
ומה לתת לרופא
ומה לקבור את המת
ומה לשלם את חובותיה
ומה לתת לבעלי חובותיה
ומה לתת לבעלי חובותיהם
ומה לתת לבעלי חובותיהם
ומה לתת לבעלי חובותיהם

ומשקיעה בו כל ימות השנה כולה
ואינה מרויחת אלא מעט
ומפסידה הרבה
ואינה יכולה לעמוד בפני
המתחרים שלה
ומוכרת את כל נכסיה
ונוטלת את דמיהם
ומחלקת אותם לבעלי חובותיה
ונשארת בלא כלום
ומתה ברעב ובצמא
ובמחלה ובצער
ובכל מיני מיתות רעות
ומשאירה אחריה
אלמנה ויתומים
שאין להם מה לאכול
ומה ללבוש
ומה לשתות
ומה לתת לרופא
ומה לקבור את המת
ומה לשלם את חובותיה
ומה לתת לבעלי חובותיה
ומה לתת לבעלי חובותיהם
ומה לתת לבעלי חובותיהם

ואם אמר לו הרי שטר חוב שלך בידי ואמר לו פרעתיך
ואבד השטר הרי זה משלם שכבר נתחייב בדין ואחר
כך פרע ואבד השטר הרי זה משלם שכבר נתחייב בדין
ואחר כך פרע

המוכר פירות לחבירו ואמר לו אין בהן מעשר ונמצא
בהן מעשר הרי זה משלם שכבר נתחייב בדין ואחר
כך פרע ואבד השטר הרי זה משלם שכבר נתחייב בדין
ואחר כך פרע

המוכר פירות לחבירו ואמר לו אין בהן מעשר ונמצא
בהן מעשר הרי זה משלם שכבר נתחייב בדין ואחר
כך פרע ואבד השטר הרי זה משלם שכבר נתחייב בדין
ואחר כך פרע

ולא יכלו לעמוד בפני בני יהודה כי נפלה פחדם עליהם
ויברחו מפניהם ויפלו חללים רבים ויתר הנשארים
נסו אל מבצר שכם ויבואו שמה ויסגרו את השער
בעדם ויעמדו על החומה ויקראו אל בני יהודה
לאמר מה לכם לבא עלינו לנגפנו ולהרגנו
ויען יהודה ויאמר אליהם אם אנשי שכם אתם
הלא ידעתם כי אנחנו בני יהודה ואתם
הכיתם בנינו ואחינו ועתה לא נעזבכם
עד אשר נהרוג את כל אנשי שכם
ויהי כאשר שמעו אנשי שכם את דברי יהודה
ויראו מאד כי ידעו כי אין בידם לעמוד
לפני בני יהודה ויפתחו את השער
ויצאו אל יהודה ויכרתו ברית איש את רעהו
ויהודה ישב בשכם ויתן לאנשי שכם
את כל אשר יבקשו ויהי כי ראו אנשי שכם
כי יהודה נתן להם את כל אשר שאלו
ויתנו להם את כל אשר בקשו
ויהי כאשר ראה יהודה כי נתנו אנשי שכם
לו את כל אשר שאל
ויאמר אליהם הנה נתתי לכם את כל אשר
שאלתם ממני ועתה תנו לי את בני
ואת בנותי ואלכה לי
ויען אנשי שכם ויאמרו אליו
הנה בנינו ובנותינו אתך
ויקח יהודה את בניו ואת בנותיו
ויצא מן העיר ויבא אל ביתו
ויהי כאשר ראה יהודה כי נתנו אנשי שכם
לו את כל אשר שאל
ויאמר אליהם הנה נתתי לכם את כל אשר
שאלתם ממני ועתה תנו לי את בני
ואת בנותי ואלכה לי
ויען אנשי שכם ויאמרו אליו
הנה בנינו ובנותינו אתך
ויקח יהודה את בניו ואת בנותיו
ויצא מן העיר ויבא אל ביתו

ST. KÖNIGS TARA

כשיעור שנכתבו בו ג' ספרי תורה
ואחד מהם נמצא חסר אות אחת
ואחד חסר שתי אותיות
ואחד חסר שלש אותיות
ואחד חסר ארבע אותיות
ואחד חסר חמש אותיות
ואחד חסר שש אותיות
ואחד חסר שבע אותיות
ואחד חסר שמנה אותיות
ואחד חסר תשע אותיות
ואחד חסר עשר אותיות
ואחד חסר אחת עשרה אותיות
ואחד חסר שתים עשרה אותיות
ואחד חסר שלש עשרה אותיות
ואחד חסר ארבע עשרה אותיות
ואחד חסר חמש עשרה אותיות
ואחד חסר שש עשרה אותיות
ואחד חסר שבע עשרה אותיות
ואחד חסר שמנה עשרה אותיות
ואחד חסר תשע עשרה אותיות
ואחד חסר עשרים אותיות
ואחד חסר אחת ועשרים אותיות
ואחד חסר שתים ועשרים אותיות
ואחד חסר שלשה ועשרים אותיות
ואחד חסר ארבעה ועשרים אותיות
ואחד חסר חמשה ועשרים אותיות
ואחד חסר ששה ועשרים אותיות
ואחד חסר שבעה ועשרים אותיות
ואחד חסר שמנה ועשרים אותיות
ואחד חסר תשעה ועשרים אותיות
ואחד חסר שלשים אותיות
ואחד חסר אחת ושלשים אותיות
ואחד חסר שתים ושלשים אותיות
ואחד חסר שלשה ושלשים אותיות
ואחד חסר ארבעה ושלשים אותיות
ואחד חסר חמשה ושלשים אותיות
ואחד חסר ששה ושלשים אותיות
ואחד חסר שבעה ושלשים אותיות
ואחד חסר שמנה ושלשים אותיות
ואחד חסר תשעה ושלשים אותיות
ואחד חסר ארבעים אותיות
ואחד חסר אחת וארבעים אותיות
ואחד חסר שתים וארבעים אותיות
ואחד חסר שלשה וארבעים אותיות
ואחד חסר ארבעה וארבעים אותיות
ואחד חסר חמשה וארבעים אותיות
ואחד חסר ששה וארבעים אותיות
ואחד חסר שבעה וארבעים אותיות
ואחד חסר שמנה וארבעים אותיות
ואחד חסר תשעה וארבעים אותיות
ואחד חסר חמשים אותיות
ואחד חסר אחת וחמשים אותיות
ואחד חסר שתים וחמשים אותיות
ואחד חסר שלשה וחמשים אותיות
ואחד חסר ארבעה וחמשים אותיות
ואחד חסר חמשה וחמשים אותיות
ואחד חסר ששה וחמשים אותיות
ואחד חסר שבעה וחמשים אותיות
ואחד חסר שמנה וחמשים אותיות
ואחד חסר תשעה וחמשים אותיות
ואחד חסר ששים אותיות
ואחד חסר אחת וששים אותיות
ואחד חסר שתים וששים אותיות
ואחד חסר שלשה וששים אותיות
ואחד חסר ארבעה וששים אותיות
ואחד חסר חמשה וששים אותיות
ואחד חסר ששה וששים אותיות
ואחד חסר שבעה וששים אותיות
ואחד חסר שמנה וששים אותיות
ואחד חסר תשעה וששים אותיות
ואחד חסר שבעים אותיות
ואחד חסר אחת ושבעים אותיות
ואחד חסר שתים ושבעים אותיות
ואחד חסר שלשה ושבעים אותיות
ואחד חסר ארבעה ושבעים אותיות
ואחד חסר חמשה ושבעים אותיות
ואחד חסר ששה ושבעים אותיות
ואחד חסר שבעה ושבעים אותיות
ואחד חסר שמנה ושבעים אותיות
ואחד חסר תשעה ושבעים אותיות
ואחד חסר שמנים אותיות
ואחד חסר אחת ושמנים אותיות
ואחד חסר שתים ושמנים אותיות
ואחד חסר שלשה ושמנים אותיות
ואחד חסר ארבעה ושמנים אותיות
ואחד חסר חמשה ושמנים אותיות
ואחד חסר ששה ושמנים אותיות
ואחד חסר שבעה ושמנים אותיות
ואחד חסר שמנה ושמנים אותיות
ואחד חסר תשעה ושמנים אותיות
ואחד חסר תשעים אותיות
ואחד חסר אחת ותשעים אותיות
ואחד חסר שתים ותשעים אותיות
ואחד חסר שלשה ותשעים אותיות
ואחד חסר ארבעה ותשעים אותיות
ואחד חסר חמשה ותשעים אותיות
ואחד חסר ששה ותשעים אותיות
ואחד חסר שבעה ותשעים אותיות
ואחד חסר שמנה ותשעים אותיות
ואחד חסר תשעה ותשעים אותיות
ואחד חסר מאה אותיות

ואחד חסר מאה ואחת אותיות
ואחד חסר מאה ושתים אותיות
ואחד חסר מאה ושלשה אותיות
ואחד חסר מאה וארבעה אותיות
ואחד חסר מאה וחמשה אותיות
ואחד חסר מאה וששה אותיות
ואחד חסר מאה ושבעה אותיות
ואחד חסר מאה ושמנה אותיות
ואחד חסר מאה ותשעה אותיות
ואחד חסר מאתים אותיות
ואחד חסר מאתים ואחת אותיות
ואחד חסר מאתים ושתים אותיות
ואחד חסר מאתים ושלשה אותיות
ואחד חסר מאתים וארבעה אותיות
ואחד חסר מאתים וחמשה אותיות
ואחד חסר מאתים וששה אותיות
ואחד חסר מאתים ושבעה אותיות
ואחד חסר מאתים ושמנה אותיות
ואחד חסר מאתים ותשעה אותיות
ואחד חסר שלש מאות אותיות
ואחד חסר שלש מאות ואחת אותיות
ואחד חסר שלש מאות ושתים אותיות
ואחד חסר שלש מאות ושלשה אותיות
ואחד חסר שלש מאות וארבעה אותיות
ואחד חסר שלש מאות וחמשה אותיות
ואחד חסר שלש מאות וששה אותיות
ואחד חסר שלש מאות ושבעה אותיות
ואחד חסר שלש מאות ושמנה אותיות
ואחד חסר שלש מאות ותשעה אותיות
ואחד חסר ארבע מאות אותיות
ואחד חסר ארבע מאות ואחת אותיות
ואחד חסר ארבע מאות ושתים אותיות
ואחד חסר ארבע מאות ושלשה אותיות
ואחד חסר ארבע מאות וארבעה אותיות
ואחד חסר ארבע מאות וחמשה אותיות
ואחד חסר ארבע מאות וששה אותיות
ואחד חסר ארבע מאות ושבעה אותיות
ואחד חסר ארבע מאות ושמנה אותיות
ואחד חסר ארבע מאות ותשעה אותיות
ואחד חסר חמש מאות אותיות
ואחד חסר חמש מאות ואחת אותיות
ואחד חסר חמש מאות ושתים אותיות
ואחד חסר חמש מאות ושלשה אותיות
ואחד חסר חמש מאות וארבעה אותיות
ואחד חסר חמש מאות וחמשה אותיות
ואחד חסר חמש מאות וששה אותיות
ואחד חסר חמש מאות ושבעה אותיות
ואחד חסר חמש מאות ושמנה אותיות
ואחד חסר חמש מאות ותשעה אותיות
ואחד חסר שש מאות אותיות
ואחד חסר שש מאות ואחת אותיות
ואחד חסר שש מאות ושתים אותיות
ואחד חסר שש מאות ושלשה אותיות
ואחד חסר שש מאות וארבעה אותיות
ואחד חסר שש מאות וחמשה אותיות
ואחד חסר שש מאות וששה אותיות
ואחד חסר שש מאות ושבעה אותיות
ואחד חסר שש מאות ושמנה אותיות
ואחד חסר שש מאות ותשעה אותיות
ואחד חסר שבע מאות אותיות
ואחד חסר שבע מאות ואחת אותיות
ואחד חסר שבע מאות ושתים אותיות
ואחד חסר שבע מאות ושלשה אותיות
ואחד חסר שבע מאות וארבעה אותיות
ואחד חסר שבע מאות וחמשה אותיות
ואחד חסר שבע מאות וששה אותיות
ואחד חסר שבע מאות ושבעה אותיות
ואחד חסר שבע מאות ושמנה אותיות
ואחד חסר שבע מאות ותשעה אותיות
ואחד חסר שמנה מאות אותיות
ואחד חסר שמנה מאות ואחת אותיות
ואחד חסר שמנה מאות ושתים אותיות
ואחד חסר שמנה מאות ושלשה אותיות
ואחד חסר שמנה מאות וארבעה אותיות
ואחד חסר שמנה מאות וחמשה אותיות
ואחד חסר שמנה מאות וששה אותיות
ואחד חסר שמנה מאות ושבעה אותיות
ואחד חסר שמנה מאות ושמנה אותיות
ואחד חסר שמנה מאות ותשעה אותיות
ואחד חסר תשע מאות אותיות
ואחד חסר תשע מאות ואחת אותיות
ואחד חסר תשע מאות ושתים אותיות
ואחד חסר תשע מאות ושלשה אותיות
ואחד חסר תשע מאות וארבעה אותיות
ואחד חסר תשע מאות וחמשה אותיות
ואחד חסר תשע מאות וששה אותיות
ואחד חסר תשע מאות ושבעה אותיות
ואחד חסר תשע מאות ושמנה אותיות
ואחד חסר תשע מאות ותשעה אותיות
ואחד חסר אלף אותיות

ואת אלמנה
ויתומים בשמחה ובטוב לבב, ולא
נשאר בהם שום אלמנה ויתום
שלא יהיה עמהם בשמחה
ובטוב לבב. וכל זה
הוא מצד שכתוב בתורה
ושמחת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך
והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך
וגו'. ואמרו רז"ל
דברה תורה כנגד
היצר הרע שאם
יאמר אדם הלא
כבר עברתי על
כל המצות
ואין לי
עוד
לעשות
ומה
יעשה
לו
עוד
ולמה
יטרח
עוד
לכן
אמרה
תורה
שיש
עוד
מצות
לעשות
ואלו
הן
שמחת
יום
טוב
וכו'.
ולכן
אמרו
חז"ל
שאין
לך
שמחה
גדולה
ומשובחת
אלא
שמחת
יום
טוב
ושמחת
חתן
וכלה
שהם
מצות
עשה
מן
התורה
ולכן
אמרו
חז"ל
שאין
לך
שמחה
גדולה
ומשובחת
אלא
שמחת
יום
טוב
ושמחת
חתן
וכלה

שמחת יום טוב ושמחת חתן וכלה שאין אדם יכול לעשות
שמחה גדולה ומשובחת כזו אלא בשמחת יום טוב
ושמחת חתן וכלה. ולכן אמרו חז"ל שאין לך
שמחה גדולה ומשובחת אלא שמחת יום טוב
ושמחת חתן וכלה. ולכן אמרו חז"ל שאין
לך שמחה גדולה ומשובחת אלא שמחת
יום טוב ושמחת חתן וכלה. ולכן
אמרו חז"ל שאין לך שמחה
גדולה ומשובחת אלא
שמחת יום טוב
ושמחת
חתן
וכלה

ולפעמים אינו מקבל את הדין
ואומר שהוא מוכן לשלם את הקנס
ובלבד שלא יגלו את שמו.
ואם הוא מסרב לשלם
הרי הוא מפסיד את הכסף
ואת הדין גם יחד.
ולפעמים הוא מוכן לשלם
אבל רוצה שיגלו את שמו
כדי שכולם ידעו
שהוא עשיר ויכול להרשות לעצמו
לשלם קנסות גדולים.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שיגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שלא יגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שיגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שלא יגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שיגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שלא יגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.

ולפעמים אינו מקבל את הדין
ואומר שהוא מוכן לשלם את הקנס
ובלבד שלא יגלו את שמו.
ואם הוא מסרב לשלם
הרי הוא מפסיד את הכסף
ואת הדין גם יחד.
ולפעמים הוא מוכן לשלם
אבל רוצה שיגלו את שמו
כדי שכולם ידעו
שהוא עשיר ויכול להרשות לעצמו
לשלם קנסות גדולים.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שיגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שלא יגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שיגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שלא יגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שיגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.
ויש אנשים שמוכנים לשלם
כדי שלא יגלו את שמם
כי הם חושבים
שזה נותן להם יוקרה.

ב תשב לו ויאמר לו ישראל אמה חטיתי
ויקח יעקב את גדי העזים ויטבחו אתו
שמה ויקח יעקב את האבן וישמה מצבה
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל
ויקרא לו יגר שהדותא וגלעד קרא לו
יעקב מצפה כי אמר יהוה הנה הגל הזה
עד ואם לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם לא תעבר אלי את הגל הזה לרעה
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו
ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם ויאכלו לחם ויליו בהר
וישכם לבקר ויעקב בבקר בבקר
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל
ויקרא לו יגר שהדותא וגלעד קרא לו
יעקב מצפה כי אמר יהוה הנה הגל הזה
עד ואם לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם לא תעבר אלי את הגל הזה לרעה
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו
ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם ויאכלו לחם ויליו בהר
וישכם לבקר ויעקב בבקר בבקר

ויקרא לו יגר שהדותא וגלעד קרא לו
יעקב מצפה כי אמר יהוה הנה הגל הזה
עד ואם לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם לא תעבר אלי את הגל הזה לרעה
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו
ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם ויאכלו לחם ויליו בהר
וישכם לבקר ויעקב בבקר בבקר
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל
ויקרא לו יגר שהדותא וגלעד קרא לו
יעקב מצפה כי אמר יהוה הנה הגל הזה
עד ואם לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם לא תעבר אלי את הגל הזה לרעה
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו
ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם ויאכלו לחם ויליו בהר
וישכם לבקר ויעקב בבקר בבקר

וכתב לו הרב מוהר"ר יצחק בן הרב מוהר"ר שלמה זלה"ה
תשובה על שאלה ששאל ממנו בענין הנ"ל

שאלה אשר שאל כבוד הרב הגדול מוהר"ר יצחק בן הרב מוהר"ר שלמה זלה"ה
מעיר ווינא יע"א בשנת תקנ"ב לפ"ק

כבוד הרב הגדול מוהר"ר שלמה זלה"ה מעיר ווינא יע"א

תשובה

הנה בדבר שאלתו אשר שאל ממני בענין הנ"ל
אשר כתב לי שהיה לו עסק עם אחד מבני עירו
בענין מסחר ונתחייב לו סך מעות ולא רצה לשלם
לו ואמר שהוא פטור מלשלם לו מפני שהוא
מומר לעבודה זרה ואינו מאמין בתורה ולא
בנביאים ולא בשום דבר שבעולם ואין לו
שום חלק לעולם הבא ואין לו שום אמונה
כלל ואין לו שום מקום בעולם ואין לו
שום מדינה ואין לו שום עיר ואין לו
שום בית ואין לו שום משפחה ואין לו
שום אב ואין לו שום אם ואין לו
שום אח ואין לו שום אחות ואין לו
שום בן ואין לו שום בת ואין לו
שום אשה ואין לו שום חתן ואין לו
שום כלה ואין לו שום חמות ואין לו
שום חם ואין לו שום חמיו ואין לו
שום גיסה ואין לו שום גיס ואין לו
שום יבמה ואין לו שום יבם ואין לו
שום צרה ואין לו שום צר ואין לו
שום אויבת ואין לו שום אויב ואין לו
שום רעה ואין לו שום רע ואין לו
שום שכנה ואין לו שום שכן ואין לו
שום חברה ואין לו שום חבר ואין לו
שום מכרה ואין לו שום מכר ואין לו
שום קרובה ואין לו שום קרוב ואין לו
שום גואלת ואין לו שום גואל ואין לו
שום מושיעה ואין לו שום מושיע ואין לו
שום מנחמת ואין לו שום מנחם ואין לו
שום רופאה ואין לו שום רופא ואין לו
שום מלכה ואין לו שום מלך ואין לו
שום שרה ואין לו שום שר ואין לו
שום נסיכה ואין לו שום נסיך ואין לו
שום גבירה ואין לו שום גביר ואין לו
שום עשירה ואין לו שום עשיר ואין לו
שום ענייה ואין לו שום עני ואין לו
שום אלמנה ואין לו שום יתום ואין לו
שום גרושה ואין לו שום גרוש ואין לו
שום פנויה ואין לו שום פנוי ואין לו
שום בתולה ואין לו שום בחור ואין לו
שום נערה ואין לו שום נער ואין לו
שום ילדה ואין לו שום ילד ואין לו
שום תינוקת ואין לו שום תינוק ואין לו
שום עוללת ואין לו שום עולל ואין לו
שום יונקת ואין לו שום יונק ואין לו
שום גמולת ואין לו שום גמול ואין לו
שום מניקה ואין לו שום מניק ואין לו
שום מיניקה ואין לו שום מיניק ואין לו
שום מיניקת ואין לו שום מיניק ואין לו

[illegible]

[illegible] ו"ל ב"ה [illegible] ב"ה [illegible] ב"ה [illegible]

ואת הפעמים ושמחים ב. ב. ב. ב. ב. ב. ב. ב.

שלמה עליו השלום כל הכלים אשר עשה

שלמה בבית יהוה זהב והשלחנות אשר

היו עליהם ואת המנורות חמשים

מזה וחמשים מזה לפני הדביר

פז ופרחים והנרות והמלקחים זהב

מכלל והכפות והמחתות ואת הכפות

ואת המחתות זהב סגור ואת הפתחי

בית הפנימי קדש הקדשים ואת

פתחי בית ההיכל דלתות הזהב

ותכל כל המלאכה אשר עשה

שלמה את בית יהוה ויבא שלמה

את קדשי דוד אביו את הכסף

ואת הזהב ואת הכלים נתן אוצרות

בית יהוה בבית האלהים

אז יקהיל שלמה את זקני ישראל

את כל ראשי המטות נשיאי האבות

לבני ישראל אל המלך שלמה

בירושלים להעלות את ארון ברית

יהוה מעיר דוד היא ציון ויקהלו

אל המלך שלמה כל איש ישראל

בירח האתנים בחג הוא החדש

השביעי ויבאו כל זקני ישראל

ויישאו הכהנים את הארון

ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד

ואת כל כלי הקדש אשר באהל

הכהנים והלוים ויעלום המלך

שלמה וכל עדת ישראל הנועדים

אליו לפני הארון מזבחים צאן

ובקר אשר לא יספרו ולא יימנו

מרוב ויבאו הכהנים את ארון

ברית יהוה אל מקומו אל דביר

הבית אל קדש הקדשים תחת

כנפי הכרובים כי הכרובים פרשים

כנפים על מקום הארון ויסכו

הכרובים על הארון ועל בדיו

ממעל ויאריכו הבדים ותראינה

ראשי הבדים אל הקדש על פני

הדביר ולא יראו החוצה ויהיו

שם עד היום הזה אין בארון

רק שני לוחות האבן אשר הניח

שם משה בחורב אשר כרת יהוה

ברית עם בני ישראל בצאתם

מארץ מצרים ויהי בצאת הכהנים

ואחר שהשלים הרב ז"ל את ספרו הנכבד הזה, שהוא ספר
מלא חכמה ומוסר, ראה שהוא ספר גדול ורב ענינים, ולא
יוכל כל אדם לעיין בו בכל עת שירצה, לפי שהוא ספר
גדול ורב ענינים, ואין כל אדם יכול לעיין בספר גדול
ורב ענינים, לפי שהוא טורח גדול לאדם לעיין בספר
גדול ורב ענינים, לפי שהוא צריך לעיין בכל ענין וענין
שבו, ולפי שהוא ספר גדול ורב ענינים, לפי שהוא צריך
לעיין בכל ענין וענין שבו, ולפי שהוא ספר גדול ורב
ענינים, לפי שהוא צריך לעיין בכל ענין וענין שבו,

ומה שכתב הרב בעל שבט הלוי
שם בדף ק"ג ע"ב בד"ה ולכאורה
שמעתי ממורי הגאון
מוהר"ר יצחק אלחנן
זצוק"ל
ז"ל בזה"ל
ולכאורה יש לומר
דהנה
כתב
הרמב"ם
ז"ל
בפ"ב
מהלכות
תשובה
הי"ב
וז"ל
הלכך
צריך
שיתוודה
בפיו
ויאמר
אלו
החטאים
שחטא
לפני
ה'
ועל
כל
אחד
ואחד
מהן
הרי
הן
בכלל
וידוי
ואף
על
פי
שכ

ל"ת. בכל מקום שהזכרתי את הזמן בלשון יחיד
כגון יום אחד או שנה אחת על כל אחד ואחד מהם
כשאני מבקש לומר שיעשה כל אחד ואחד
לבדו אמרתי בלשון יחיד כגון שנה אחת
או יום אחד ולא אמרתי בלשון רבים
כגון שנים או ימים
כמו שעשיתי בכל שאר הזמנים
שהזכרתי בספרי
ואם יש מקומות שאני מזכיר את הזמן
בלשון רבים כגון שנים או ימים
הרי אני מפרש שם שאני מדבר
בכל אחד ואחד מהם בפני עצמו
ולא בכולם יחד
כגון שאני אומר שנים עשר חודש
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל חודש וחודש בפני עצמו
ולא בכולם יחד
ואם אני אומר שלשה ימים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל יום ויום בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה חדשים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל חודש וחודש בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה שבועות
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל שבוע ושבוע בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל שנה ושנה בפני עצמה
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה שבועות שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל שבוע ושבוע בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה חדשים שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל חודש וחודש בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה ימים שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל יום ויום בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה שנים שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל שנה ושנה בפני עצמה
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה שבועות שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל שבוע ושבוע בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה חדשים שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל חודש וחודש בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה
ואם אני אומר שלשה ימים שנים
הרי אני מפרש שאני מדבר
בכל יום ויום בפני עצמו
ולא בכולם יחד
וכן בכל כיוצא בזה

ולכן כל הכתוב לעיל הוא רק
לפי הנראה. אבל אין זה מוכרח
כלל, שהרי אפשר שהיה כתוב
בפירוש שהוא רק לפי הנראה
לנו, ואעפ"כ לא היה מועיל
כלום, כי אין אנו יכולים
לשנות את הכתוב.

ואם כן, אין לנו שום ראיה
מכאן שהוא לפי הנראה לנו
דוקא, ואפשר שהוא גם
באמת כך.

ולכן כל הכתוב לעיל הוא רק
לפי הנראה לנו, ואעפ"כ לא
נוכל לשנות את הכתוב
בפירוש שהוא רק לפי הנראה
לנו, כי אין אנו יכולים
לשנות את הכתוב.

אבל אפשר שהוא גם
באמת כך, שהרי אפשר
שהיה כתוב בפירוש
שהוא לפי הנראה לנו
דוקא, ואפשר שהוא גם
באמת כך.

[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא

[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא
[illegible] ולא ידעתי מה הוא ולא ידעתי מה הוא

لم يتكلم حتى جاء الصبي
وقال له ما هذا الذي
سمعت منك فقال له
اذهب الى بيتك وحدث
اهلك بما صنع الله بك
فمضى وحدث في المدينة
كلها بما صنع يسوع به
فتعجب الجميع
ثم جاء يسوع ايضا
الى كفر ناحوم
فلما علم انه في البيت
اجتمع كثيرون
حتى لم يعد يسعهم
حتى ولا ما حول الباب
وكان يخاطبهم بالكلمة
فجاءوا اليه بمخلع
يحمله اربعة
فلما لم يقدروا
ان يقربوا اليه
من اجل الجمع
كشفوا السقف
حيث كان
وبعد ما نقبوه
دلوا السرير
الذي كان المخلع
مضطجعا عليه
فلما رأى يسوع
ايمانهم
قال للمخلع
يا بني مغفورة
لك خطاياك

وكان قوم من الكتبة
جالسين هناك
يفكرون في قلوبهم
لماذا يتكلم هذا
بهذا التجديف
من يقدر ان يغفر
الخطايا الا الله وحده
فعلم يسوع في روحه
ان هذا يفكرون
هكذا في انفسهم
فقال لهم
ما بالكم تفكرون
بهذا في قلوبكم
ايما اسهل
ان يقال للمخلع
مغفورة لك خطاياك
ام ان يقال قم
احمل سريرك
وامش
ولكي تعلموا
ان لابن البشر
سلطانا على الارض
ان يغفر الخطايا
قال للمخلع
لك اقول قم
احمل سريرك
واذهب الى بيتك
فقام في الحال
وحمل سريره
وخرج امام الجميع
حتى بهت الجميع
ومجدوا الله
قائلين
ما رأينا قط
هكذا

ע"כ ר"ת ופי' הקונטרס ואין נראה
דהא מדקתני ואם נתן לו ולא קתני
ואם לא נתן לו משמע דאפילו לא נתן
לו מיד אלא שהלוה לו ואח"כ נתן לו
מיד אלא שהלוה לו ואח"כ נתן לו
מיד אלא שהלוה לו ואח"כ נתן לו

ואמר לו אלהים אני אל אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויצו פרעה את אנשים עליו וישלחו אתו ואת אשתו ואת נשי בניו עמו את עגלות אשר שלח פרעה לשאת את הטף ואת נשיהם ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב ואת כל זרעו אתו בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית ובני לוי גרשון קהת ומררי ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומתו ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו וילדה את אלה ליעקב שש עשרה נפש ובני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד ויהי בני רחל אשת יעקב ארבעה עשר נפש כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים ויהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד ויאמר ישראל אל יוסף אמות הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו ועתה אם יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

ויבא יוסף והגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך הארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף ולחם כל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ומפני הרעב ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען כל מצרים יבאו אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה צאן ובמקנה בקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ותתם השנה ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתינו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם הגביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לבד לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לבד אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי ישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויראו עיני ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה ויאמר יוסף אל ישראל אביו כי זה הבכר שים ימינך על ראשו וישלח ישראל את ימינו ויתן על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה בכור ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ וירא יוסף כי יניח אביו יד ימינו על ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו ויאבה אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אז חללת יצועי עלה קהת ומררי ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומתו ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו וילדה את אלה ליעקב שש עשרה נפש ובני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחופים וארד ויהי בני רחל אשת יעקב ארבעה עשר נפש כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים ויהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד ויאמר ישראל אל יוסף אמות הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו ועתה אם יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

ל משה וי"ו ה' והוא ר"ת ואתה תחזה את כל העם
תחזה ר"ת ואתה תחזה את כל העם
ואתה תחזה ר"ת ואתה תחזה את כל העם
ואתה תחזה ר"ת ואתה תחזה את כל העם
ואתה

ואמר לו אדוני המלך אתה ידעת את עבדך כי
היתה לי אשה ותמת ואשב אלמנה ולעבדך
היו שני בנים ויצאו השדה ואין מציל
ביניהם ויכה האחד את השני וימיתהו
והנה כל המשפחה קמה על שפחתך
ויאמרו תנה את המכה את אחיו ונמיתהו
בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש
ודלקו את גחלתי אשר נשארה לי ולא
ישים לאישי שם ושאר על פני האדמה
ותאמר האשה אל המלך הדבר אשר
דבר אדוני המלך כן יעשה שפחתך
ויאמר המלך כי אם נגע אחד מבניך
ארצה ונפל לא יקום ותאמר תדבר נא
שפחתך דבר אל המלך אדוני המלך
ויאמר המלך חי יהוה אם יפל משערת
בנך ארצה ותאמר שפחתך נא תדבר
דבר אל אדוני המלך ויאמר המלך
אל נא תגדל נקמת יהוה ולא ישחיתו
עוד את בני ויאמר חי יהוה אם יפל
משערת בנך ארצה ותאמר האשה
תדבר שפחתך דבר אל אדוני המלך
ויאמר המלך אל נא תכחד ממני דבר
אשר אנכי שאל אותך ותאמר האשה
ידבר נא אדוני המלך כי לשקר
אדוני המלך ולחכם לשמוע את מלאך
האלהים לדעת את כל אשר יהיה
בארץ ויאמר המלך אל נא תכחדי ממני
דבר אשר אנכי שאל אותך ותאמר
האשה אדוני המלך דבר נא

ותאמר האשה למה חשבת כזאת על עם
אלהים בדבר המלך הזה כדבר הזה
המלך כאיש אשר לו שתי נשים בכורה
ושנואה וילדו לו הבכורה והשנואה
והיה הבן הבכור לשנואה ויקרב להם
והיה ביום הנחיל את בניו את אשר
לו לא יוכל לתת לבן הבכור על פני
בן השנואה הבכור כי אם את הבכור
בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים
בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אונו לו משפט הבכרה ויאמר יואב
הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך
שובה את הנער את אבשלום וישתחו
יואב ארצה ויברך את המלך ויאמר
יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן
בעיניך אדוני המלך לעשות את דבר
המלך ויקם יואב וילך גשור וישב
את אבשלום ירושלם ויאמר המלך
יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה
ובכל ישראל אין איש נאוה מאד
מאבשלום למהללת מכף רגלו ועד
קדקדו אין בו מום ובשוב שערו כי
מקץ ימים לימים אשר יגלחהו כי
כבד עליו וגלחהו ושקל שער ראשו
מאתים שקלים באבן המלך ויולד
לאבשלום שלשה בנים ואת תמר
הבת היתה אשה יפת מראה

ומלכות בית דוד ויהודה ויהוא ובניו ימלכו על ישראל
ארבעים ושנה ומלך יואש בן אחזיהו מלך יהודה בשנת
שבע למלכות יהוא ומלך ארבעים שנה בירושלים
ושם אמו צבעה מבאר שבע ויואש עשה הישר בעיני
יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן רק הבמות
לא סרו עוד העם זבחים ומקטירים בבמות ויואש
אמר אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית
יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר
יעלה על לב איש להביא בית יהוה הכהנים יקחו
להם איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם בדק והיה בעשרים ושלש שנה
למלך יואש ולא חזקו הכהנים את בדק הבית ויקרא
המלך יואש אל יהוידע הכהן ואל הכהנים ויאמר
להם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל
תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו
ויאל הכהנים מקחת עוד כסף מאת העם ולא יחזקו
את בדק הבית ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב
חור בדלתו ויתן אותו אצל המזבח מימין לבוא איש
בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שומרי הסף את כל
הכסף המובא בית יהוה והיה כראותם כי רב הכסף
בארון ויעל ספר המלך וכהן הגדול ויצרו וספרו את
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו את הכסף המכומר
על ידי עשי המלאכה הממנים על בית יהוה ויוציאו
אותו לחרשי העצים ולבנים הבונים על בית יהוה
ולגדרים ולחצבים לקנות עצים ואבני מחצב לחזק
את בדק הבית יהוה לכל אשר יצא על הבית לחזקו
אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות
חצוצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא
בית יהוה כי לעשי המלאכה יתנו אותו וחזקו בו את
בית יהוה ואנשים לא חשבו את הכסף אשר יתנו על
ידם כי באמונה הם עושים ואשם כסף וחטאת כסף
לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו ואז עלה חזאל מלך
ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות
על ירושלים ויואש לקח את כל הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו אבותיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית
המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים
ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה וקמו עבדיו ויקשרו
קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך בסלא
ויוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו ויכהו
וימת ויקברו אותו עם אבותיו בעיר דוד ויקבר
בנו אמציה תחתיו בשנת עשרים ושלש שנה ליואש
בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על
ישראל בשמרון שבע עשרה שנה ויעש הרע בעיני
יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר ממנה ויחר אף יהוה בישראל
ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל
כל הימים ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו
יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם
ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו
בני ישראל באהליהם כתמול שלשום ולא סרו מחטאת
בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואף
האשרה נשארה בשמרון כי לא נשאר ליהואחז עם כי
אם חמשים פרשים ועשרה רכב וחמשת אלפים רגלי
כי אבדם מלך ארם וישמדם כעפר לדוש ויתר דברי
יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יהואחז עם
אבותיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו
בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש
בן יהואחז על ישראל בשמרון ששה עשרה שנה ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל בם עשה וישכב יואש עם
אבותיו וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
ויואש מת ויקברו אותו בשמרון עם מלכי ישראל
ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו ויואש מלך
ישראל ירד אליו ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב
ישראל ופרשיו ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים
ויקח אליו קשת וחצים ויאמר אל מלך ישראל שים
ידך על הקשת וישם ידו ויסמוך אלישע את ידיו על
ידי המלך ויאמר פתח החלונה קדמה ויפתח ויאמר
אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה ותשועה
מארם ומכית את ארם באפק עד כלה ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים
ויעמד איש האלהים עליו ויאמר אל מלך ישראל
לולי הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד
כלה ועתה שלש פעמים תכה ארם ויואש מת ויקברו
אותו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו בשנת שלשים
ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז
על ישראל בשמרון ששה עשרה שנה ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל בם עשה וישכב יואש עם אבותיו וגבורתו
אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל ויואש מת ויקברו
אותו בשמרון עם מלכי ישראל

ויואש מלך יהודה בן יואש מלך ישראל ויואש מלך
ישראל בשמרון ארבעים ושנה ומלך יואש בן אחזיהו
מלך יהודה בשנת שבע למלכות יהוא ומלך ארבעים
שנה בירושלים ושם אמו צבעה מבאר שבע ויואש
עשה הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע
הכהן רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטירים
בבמות ויואש אמר אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר
יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל
כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה הכהנים
יקחו להם איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם בדק והיה בעשרים ושלש שנה
למלך יואש ולא חזקו הכהנים את בדק הבית ויקרא
המלך יואש אל יהוידע הכהן ואל הכהנים ויאמר
להם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל
תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו
ויאל הכהנים מקחת עוד כסף מאת העם ולא יחזקו
את בדק הבית ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב
חור בדלתו ויתן אותו אצל המזבח מימין לבוא איש
בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שומרי הסף את כל
הכסף המובא בית יהוה והיה כראותם כי רב הכסף
בארון ויעל ספר המלך וכהן הגדול ויצרו וספרו את
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו את הכסף המכומר
על ידי עשי המלאכה הממנים על בית יהוה ויוציאו
אותו לחרשי העצים ולבנים הבונים על בית יהוה
ולגדרים ולחצבים לקנות עצים ואבני מחצב לחזק
את בדק הבית יהוה לכל אשר יצא על הבית לחזקו
אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות
חצוצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא
בית יהוה כי לעשי המלאכה יתנו אותו וחזקו בו את
בית יהוה ואנשים לא חשבו את הכסף אשר יתנו על
ידם כי באמונה הם עושים ואשם כסף וחטאת כסף
לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו ואז עלה חזאל מלך
ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות
על ירושלים ויואש לקח את כל הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו אבותיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית
המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים
ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה וקמו עבדיו ויקשרו
קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך בסלא
ויוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו ויכהו
וימת ויקברו אותו עם אבותיו בעיר דוד ויקבר
בנו אמציה תחתיו בשנת עשרים ושלש שנה ליואש
בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על
ישראל בשמרון שבע עשרה שנה ויעש הרע בעיני
יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר ממנה ויחר אף יהוה בישראל
ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל
כל הימים ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו
יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם
ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו
בני ישראל באהליהם כתמול שלשום ולא סרו מחטאת
בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואף
האשרה נשארה בשמרון כי לא נשאר ליהואחז עם כי
אם חמשים פרשים ועשרה רכב וחמשת אלפים רגלי
כי אבדם מלך ארם וישמדם כעפר לדוש ויתר דברי
יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יהואחז עם
אבותיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו
בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש
בן יהואחז על ישראל בשמרון ששה עשרה שנה ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל בם עשה וישכב יואש עם
אבותיו וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
ויואש מת ויקברו אותו בשמרון עם מלכי ישראל

ויהי דבר יי אל יונה בן אמתי לאמר
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה
כי עלתה רעתם לפני ויקם יונה לברח תרשישה
מלפני יי וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה
מלפני יי ויהי יי הטיל רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר
ותיראנה המלחים ויזעקו איש אל אלהיו
ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה ויכב
וירדם ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך
נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים
לנו ולא נאבד ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה
גורלות ונדעה בשל מי הרעה הזאת לנו ויפילו
גורלות ויפל הגורל על יונה ויאמרו אליו הגידה
נא לנו בשל מי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך
ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה
ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יי אלהי השמים
אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה
ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו
מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יי
הוא בורח כי הגיד להם ויאמרו אליו מה נעשה
לך ויחרש הים מעלינו כי הים הולך וסוער
ויאמר אליהם שאוני והטילוני אל הים ויחרש
הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער
הגדול הזה עליכם ויחתרו האנשים להשיב
אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסוער
עליהם ויקראו אל יי ויאמרו אנה יי אל נא
נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם
נקי כי אתה יי כאשר חפצת עשית ויטלו
את יונה וישליכו אל הים ויעמד הים מזעפו
ויראו האנשים יראה גדולה את יי ויזבחו זבח
ליי וידרו נדרים ויהי יי מזמן דג גדול
לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה
ימים ושלשה לילות ויתפלל יונה אל יי
אלהיו ממעי הדג ויאמר קראתי מצרה לי
אל יי ויענני משאול שועתי שמעת קולי
ותשליכני מצולה בלב ימים ונהר יסבבני
כל משבריך וגליך עלי עברו ואני אמרתי
נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט
אל היכל קדשך אפפוני מים עד נפש תהום
יסבבני סוף חבוש לראשי לקצבי הרים
ארדה הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל
משחת חיי יי אלהי בהתעטף עלי נפשי
את יי זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל
קדשך משמרים הבל חסדם יעזבו ואני בקול
תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליי ויאמר יי לדג ויקא את יונה
אל היבשה

ויהי דבר יי שנית אל יונה לאמר
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה
את הקריאה אשר אנכי דבר אליך ויקם יונה
וילך אל נינוה כדבר יי ונינוה היתה עיר
גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים ויחל יונה
לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת ויאמינו
אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו
שקים מגדולם ועד קטנם ויגע הדבר אל
מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו
ממנו ויכס שק ויישב על האפר ויזעק
ויאמר בנינוה מטעם המלך ואצילו לאמר
האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים אל ישתו ויתכסו שקים האדם
והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישובו
איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם
ומי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון
אפו ולא נאבד ויראה האלהים את מעשיהם
כי שבו מדרכם הרעה ויחס האלהים על
הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה
ויחר אל יונה חרה גדולה ויתפלל אל יי
ויאמר אנה יי הלא זה דברי עוד היותי
על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה
כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ונחם על הרעה ועתה יי קח נא
את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי ויאמר
יי היטב חרה לך ויצא יונה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה
בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר ויזמן
יי קיקיון ויעל על יונה להיות צל על
ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על
הקיקיון שמחה גדולה ויזמן האלהים תולעת
בעלות השחר ביום המחרת ותך את הקיקיון
ויבש ויהי כזרח השמש ויזמן יי רוח קדים
חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף
ויתאו את נפשו למות ויאמר טוב מותי
מחיי ויאמר האלהים אל יונה היטב חרה
לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד
מות ויאמר יי אתה חסת על הקיקיון אשר
לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה
ובן לילה אבד ואני לא אחוס על נינוה
העיר הגדולה אשר יש בה הרבה מאה
ושתים עשרה רבוא אדם אשר לא ידע בין
ימינו לשמאלו ובהמה רבה

ומה שהוא מן הדברים שאין להם שיעור
כגון הקרקעות והמטלטלין כגון הכלים
שאין להם שיעור אלא לפי ערכן
בשוק ולפי מה שהן שוין
בעת שנתנן לו ואפילו
נתנן לו בעת שהיו
שוין הרבה ואחר
כך ירדו
הרי זה
יכול
לומר
לו
אין
דעתי
עליך
אלא
כך
ולא
כך
היה
ערכן
בעת
שנתתי
לך
אלא
אם
כן
אמר
לו
בעת
שנתתי
לך
אמרתי
לך
כך
וכך
ואפילו
ירדו
הרי
זה
יכול
לומר
לו
אין
דעתי
עליך
אלא
כך
ולא
כך
היה
ערכן
בעת
שנתתי
לך
אלא
אם
כן
אמר
לו
בעת
שנתתי
לך
אמרתי
לך
כך
וכך

ומה שהוא מן הדברים שאין להם שיעור
כגון הקרקעות והמטלטלין כגון הכלים
שאין להם שיעור אלא לפי ערכן
בשוק ולפי מה שהן שוין
בעת שנתנן לו ואפילו
נתנן לו בעת שהיו
שוין הרבה ואחר
כך ירדו
הרי זה
יכול
לומר
לו
אין
דעתי
עליך
אלא
כך
ולא
כך
היה
ערכן
בעת
שנתתי
לך
אלא
אם
כן
אמר
לו
בעת
שנתתי
לך
אמרתי
לך
כך
וכך
ואפילו
ירדו
הרי
זה
יכול
לומר
לו
אין
דעתי
עליך
אלא
כך
ולא
כך
היה
ערכן
בעת
שנתתי
לך
אלא
אם
כן
אמר
לו
בעת
שנתתי
לך
אמרתי
לך
כך
וכך

ולפי שהיה מקום הבית מפולש ומוקף בחומה ואין
בו מקום לשמור את הכלים שלא יגנבו ולא יאבדו
ולא היה להם מקום לישן בלילה שהיו מפחדים
מפני הגנבים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בתוך העיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בתוך העיר מפני שהיה מקום צר ואין בו מקום
לבנות בתים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בחוץ לעיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בחוץ לעיר מפני שהיה מקום רחוק ואין בו מקום
לבנות בתים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בתוך העיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בתוך העיר מפני שהיה מקום צר ואין בו מקום
לבנות בתים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בחוץ לעיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בחוץ לעיר מפני שהיה מקום רחוק ואין בו מקום

לבנות בתים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בתוך העיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בתוך העיר מפני שהיה מקום צר ואין בו מקום
לבנות בתים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בחוץ לעיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בחוץ לעיר מפני שהיה מקום רחוק ואין בו מקום
לבנות בתים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בתוך העיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בתוך העיר מפני שהיה מקום צר ואין בו מקום
לבנות בתים לפיכך נתנו עיניהם לבנות להם
בתים בחוץ לעיר ולא היו יכולים לבנות בתים
בחוץ לעיר מפני שהיה מקום רחוק ואין בו מקום

ואם יש לו בנים ואין לו אשה, הבנים יורשים את כל נכסיו, ואין לבנות כלום, אלא אם כן הבטיחם אביהם בשעת מיתתו, שיתן להן כך וכך, ואין לו אלא אותו שבח שהבטיחם, ואין לו שבח אחר, אפילו הבנות מרובות והבנים מועטים, אין לבנות אלא אותו שבח שהבטיחם אביהם בשעת מיתתו, ואין לבנים אלא מה שנשאר, ואם אין לו בנים, אלא בנות, הבנות יורשות את כל נכסיו, ואין לבנים כלום, אלא אם כן הבטיחם אביהם בשעת מיתתו, שיתן להם כך וכך, ואין לו אלא אותו שבח שהבטיחם, ואין לו שבח אחר, אפילו הבנים מרובים והבנות מועטות, אין לבנים אלא אותו שבח שהבטיחם אביהם בשעת מיתתו, ואין לבנות אלא מה שנשאר, ואם יש לו בנים ובנות

ראה ידעתי כי לא יתן מלך מצרים הלוך את
מלך בבל ואת ארצו לקחת ויהי דבר יהוה
אל ירמיה הנביא לאמר הגד בארץ יהודה
ואמרת שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל שמתם
פניכם לבוא מצרים ובאתם לגור שם וידעתם
מי דבר דברי הקום אתם ממני ולרעה לא
לטובה כי עתה אתם נתתם נפשותיכם
כי אתם התעתם בנפשותיכם כי אתם שלחתם
אותי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו
אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו
כן הגד אלינו ואעשה ונתתי לכם היום
ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ובכל אשר
שלחני אליכם ועתה ידוע תדעו כי אתם
בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר
חפצתם לבוא שם לגור

ויהי ככלות ירמיה לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם
אליהם את כל הדברים האלה לאמר אל
עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים
הזדים לאמר אל ירמיה שקר אתה דבר לא
שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו
למען תתן אתנו ביד הכשדים להמיתנו
והגלותנו בבלה ולא שמע יוחנן בן קרח וכל
שרי החיל וכל העם אל קול יהוה לשבת
בארץ יהודה ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החיל את כל שארית יהודה אשר שבו מכל
הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה
את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות
המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן
רב טבחים את גדליה בן אחיקם בן שפן
ואת ירמיה הנביא ואת ברוך בן נריה
ויבאו ארצה מצרים כי לא שמעו בקול יהוה
ויבאו עד תחפנחס

ולא יעשה זה כפי הנדרש.
כל המקדיש דבר מבהמתו לה' יהיה קדש.
לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב
וכי ימיר תמורת בהמה יהיה הוא וחליפו יהיה קדש.
וכל בהמה טהורה שלא תהיה ראויה לקרבן
יעמידנה הכהן לפני ה' ויקריבנה לקרבן
ונתן הכהן את ערכו בין טוב לרע
כערכך הכהן כן יתן
ואם גואל יגאל את הבהמה
יוסיף חומש על ערכך
וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבור תחת השבט
העשירי יהיה קדש
לא יבקר בין טוב לרע
ולא יחליפנו
ואם החלף יחליפנו
והיה הוא וחליפו יהיה קדש
לא יגאל

לא יגאל
והיה הוא וחליפו יהיה קדש
לא יגאל
ואם בהמה טמאה
וגאל יגאל את ערכך
ואם לא יגאל
ונמכר בערכך
וכל נדר אשר ידור איש מכל אשר יקנה מאדם
לא יקדש ולא יגאל
כל חרם קדש קדשים הוא לה'
כל חרם מן האדם לא יגאל
מות יומת
וכל מעשר הארץ מזרע הארץ
מפרי העץ לה' הוא
קדש לה'
ואם גאל יגאל איש מעשרו
יוסף חמישיתו עליו
וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבור תחת השבט
העשירי יהיה קדש
לא יבקר בין טוב לרע
ולא יחליפנו
ואם החלף יחליפנו
והיה הוא וחליפו יהיה קדש
לא יגאל

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ותאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער אינו אתנו ונפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראותו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ויעל הנער עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער אינו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ותאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער אינו אתנו ונפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראותו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ויעל הנער עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער אינו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃

ופי׳ה בקצרה שהוא ראוי לו כי הוא
בעצמו אינו רוצה שיהרג אחד מישראל
ר׳ל שאם יהרג הוא יהרג ג׳ מישראל כנגדו
כלומר נפל לו ב׳ אלפים ואחד מישראל
ר״ל שהוא יהרג את הג׳ אלפים ואחד מהם
ובזה אנחנו אומרים שהוא ראוי
שיהרג עליהם
וזהו ג״כ פלגלג של מי שהוא ראוי
לכל מיני יסורין; ואעפ״כ הוא
נותן עצה טובה לישראל שיעשו תשובה
ויתפללו ויתענו ויתחננו לפני ה׳
ואז יהיה הגזר דינו שלהם לטובה
ויחזרו בהם מן הרעה שחשב לעשות להם
ואז יהיה הוא ראוי לכל מיני יסורין
ומיתה שהוא עושה עצה רעה לישראל
ואינה מתקיימת
ובזה יתבאר מה שאמרו ז״ל
אמר ר׳ יוחנן כל מי שיש בו גסות הרוח
כאלו עובד עבודה זרה שנאמר
ורם לבבך ושכחת את ה׳ אלהיך
ואומר הגבה רגלי ולא ימוטוני
ואומר אמרתי בשלותי לא אמוט
לעולם
ואומר ויאמר בלבבו לא אמוט לדור ודור
אשר לא ברע
ואומר ויאמר בלבבו שחק לי אלהים
ואומר ויאמר בלבבו לא אשכח לנצח
ואומר ויאמר בלבבו אלהים שכח פנה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה

ואומר ויאמר בלבבו אלהים שכח פנה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה
ואומר ויאמר בלבבו אלהים בגאותו על ישראל
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא יבקש
ואומר ויאמר בלבבו אלהים לא ראה

ולא נתקבלו בשום מקום. ואחר כך נתקבלו בכל מקום שהלכו. ואחר כך נתקבלו בכל מקום שהלכו. ואחר כך נתקבלו בכל מקום שהלכו

ואחרי

ואחרי

כבוד הבא לו מכח עצמו עדיף
ממי שבא לו מכח אחרים
ראה מקח בטעות כו' אחלפ
כעת נ"מ בדבר כי בבבא
קמא נתחייב בדבר שיצא
ראובן מגזל בידים
כעת
ב' אחים בנכסים

פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש
בפרק הגוזל קמא
ריש לקיש אומר
אין לך בו אלא
מה שהניח
ר' יוחנן אומר
אף הפירות
ופירש"י ז"ל
שהניח
ר' יוחנן אומר
אף הפירות
ופירש"י ז"ל
שהניח

שהניח
ר' יוחנן אומר
אף הפירות
ופירש"י ז"ל
שהניח
ר' יוחנן אומר
אף הפירות
ופירש"י ז"ל
שהניח

ואם לא יעשה כן יהיה חייב
לשלם את כל הנזק שיגרם
מחמת זה.

ואם הוא מוכר בית לחבירו
ואינו יודע שיש בו איזה
פגם שאינו נראה לעין
ואפילו אם יש בו פגם
שיודעים אותו כל בני
העיר אבל הוא אינו יודע
אותו אינו חייב לגלות
לו כיון שאינו יודע
אותו.

ואם יש בו פגם שיודעים
אותו כל בני העיר
ומכירים אותו כל
הקונים אינו צריך
לגלות לו כיון שאינו
פגם גמור.

ואם יש בו פגם שאינו
יודע אותו רק הוא
ומכירים אותו כל
הקונים אינו צריך
לגלות לו כיון שאינו
פגם גמור.

ואם יש בו פגם שאינו
יודע אותו רק הוא
ומכירים אותו כל
הקונים אינו צריך
לגלות לו כיון שאינו
פגם גמור.

ואם יש בו פגם שיודעים
אותו כל בני העיר
ומכירים אותו כל
הקונים אינו צריך
לגלות לו כיון שאינו
פגם גמור.

ואם הוא מוכר בית לחבירו
ואינו יודע שיש בו איזה
פגם שאינו נראה לעין
ואפילו אם יש בו פגם
שיודעים אותו כל בני
העיר אבל הוא אינו יודע
אותו אינו חייב לגלות
לו כיון שאינו יודע
אותו.

ואם יש בו פגם שיודעים
אותו כל בני העיר
ומכירים אותו כל
הקונים אינו צריך
לגלות לו כיון שאינו
פגם גמור.

שלמים בעדרים ובצאנים. ואפילו בעגלים ובכבשים
שהם מיני בהמה דקה שהם מצויים בכל מקום
ואפילו בשאר מקומות שאין מצויים שם בהמה דקה
אלא בהמה גסה שהם מצויים בכל מקום
שהם מצויים בכל מקום ואפילו בשאר מקומות
שאין מצויים שם בהמה דקה אלא בהמה גסה

ולפיזה
את שמה שיש לאומות העולם
ואחרי כן יבוא הקץ ולא יהיה
עוד שום דבר שיעכב
ב: על כאלה אומרת הכתוב
ואחרי כן אשפוך את רוחי
על כל בשר ונבאו בניכם
ובנותיכם וזקניכם חלומות
יחלמון בחוריכם חזיונות
יראו וגם על העבדים
ועל השפחות בימים ההם
אשפוך את רוחי. ואתנה
מופתים בשמים ובארץ
דם ואש ותימרות עשן.
השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא יום
ה' הגדול והנורא. והיה
כל אשר יקרא בשם ה'
ימלט כי בהר ציון
ובירושלים תהיה פליטה
כאשר אמר ה' וביושבי
ירושלים סריד אשר
הוא כתוב

ולפיזה
את שמה שיש לאומות העולם
ואחרי כן יבוא הקץ ולא יהיה
עוד שום דבר שיעכב
ב: על כאלה אומרת הכתוב
ואחרי כן אשפוך את רוחי
על כל בשר ונבאו בניכם
ובנותיכם וזקניכם חלומות
יחלמון בחוריכם חזיונות
יראו וגם על העבדים
ועל השפחות בימים ההם
אשפוך את רוחי. ואתנה
מופתים בשמים ובארץ
דם ואש ותימרות עשן.
השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא יום
ה' הגדול והנורא. והיה
כל אשר יקרא בשם ה'
ימלט כי בהר ציון
ובירושלים תהיה פליטה
כאשר אמר ה' וביושבי
ירושלים סריד אשר
הוא כתוב

ואחר שהשלים הכתוב את הענין הזה שהוא מדבר בו, חזר לענין הראשון, שהוא מדבר בו, ואמר שבעבור שהיה הדבר הזה מפורסם בין כל העמים, ושמעו אותו כל מלכי הארץ, ויראו ממנו מאד, לפי שראו שהיה עמו יתברך בכל מקום שהלך, ובכל מלחמה שנלחם, ולא היה יכול לעמוד לפניו שום אדם, לפיכך לא היה שום אחד מהם מעז פניו להלחם עמו, אלא היו מתיראים ממנו ומשתדלים בכל מה שיכלו לשלום עמו, כמו שעשו הגבעונים, כמו שיתבאר בספר יהושע.

ואמר שבעבור זה לא היה שום אחד מהם מעז פניו להלחם עמו, אלא היו מתיראים ממנו ומשתדלים בכל מה שיכלו לשלום עמו, כמו שעשו הגבעונים, כמו שיתבאר בספר יהושע.

ולא יכלו לעמוד לפני בני ישראל כי נפלו חרמ
הוא בקרבך ולא אוסיף עוד להשמיד את הגוים
אשר הניח יהושע ומתו יהושע ויתר הגוים
אשר נשאר מן הגוים אשר לא הכרית יהושע
ויעלו ויחנו בגלגל ויכו את בני עי ויהרגו
מהם כשלשים ושישה איש וישבו לפני השער
עד השבירים ויכום במורד ויהי לבב העם נמס
ויהי כמים ויעל יהושע ויקרע בגדיו ויפל על
פניו ארצה לפני ארון ה' עד הערב הוא וזקני
ישראל ויעלו עפר על ראשם ויאמר יהושע
אהה אדני ה' למה העבר העבירנו את הירדן
לתת אותנו ביד האמרי להאבידנו אותנו
ולא הואלנו וישבנו בעבר הירדן אהה ה'
מה אמר כי נהפך ישראל עורף לפני אויביו
ושמעו הכנעני וכל יושבי הארץ ונקפו עלינו
ונכרתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך
הגדול ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה
אתה נופל על פניך חטא ישראל וגם עברו
את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן
החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם
ולא יכלו בני ישראל לקום לפני אויביהם
עורף לפני אויביהם יפנו כי חרם היו לא
אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם
מקרבכם קום התקדש לעם ואמרת התקדשו
למחר כי כה אמר ה' אלהי ישראל חרם בקרבך
ישראל לא תוכל לקום לפני אויביך עד הסירכם
החרם מקרבכם והקרבתם בבקר לשבטיכם והיה
השבט אשר יקח ה' יקרב למשפחות והמשפחה
אשר יקח ה' יקרב לבתים והבית אשר יקח ה'
יקרב לגברים והיה הנלכד בחרם ישרף באש
הוא וכל אשר לו על אשר עבר את ברית ה'
ועל אשר עשה נבלה בישראל וישכם יהושע
בבקר ויקרב את ישראל לשבטיהם ותלכד
שבט יהודה ויקרב את משפחת יהודה ויקח
את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי
לגברים ויקח את זבדי ויקרב את ביתו לגברים
ויקח את עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה
יהודה ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד
לה' אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי
מה עשית אל תכחד ממני ויען עכן את יהושע
ויאמר אמת אנכי חטאתי לה' אלהי ישראל
וכזאת וכזאת עשיתי ואראה בשלל אדרת שנער
אחת טובה ומאתים שקלי כסף ולשון זהב
חמשים אחד משקלו ואתמדה ואקחם והנם
טמונים בארץ בתוך אהלי והכסף תחתיו
וישלח יהושע מלאכים ויצאו אל האהל והנם
טמון באהלו והכסף תחתיו ויקחו אותם מתוך
האהל ויביאו אל יהושע ואל כל בני ישראל
ויניחו לפני ה' ויקח יהושע את עכן בן זרח
ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת
בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת
צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל
עמו ויעלם עמק עכור עד היום הזה ויאמר
יהושע מה עכרתנו יעכרך ה' ביום הזה וירגמו
אותו כל ישראל באבנים ויקומו עליו גל אבנים
גדול עד היום הזה ושב ה' מחרון אפו על כן
קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה
ויאמר ה' אל יהושע אל תירא ואל תחת קח
עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה
נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו
ואת ארצו ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית
לירחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם
שים לך מארב לעיר מאחריה ויקח יהושע
את שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם
לילה ויצו אותם לאמר ראו תארבו מאחורי
העיר אל תרחקו ממנה מאד והייתם כולכם
נכונים וקרבתי אני וכל העם אשר אתי אל
העיר והיה כצאתם לקראתנו ונסינו לפניהם
והיה כי יצאו אחרינו עד נתקנום מן העיר
כי יאמרו נסים הם לפנינו כנסים הראשונים
ונסינו לפניהם ואתם קמתם מן המארב וירשתם
את העיר כי יתן אותה ה' אלהיכם בידכם
והיה כתפשכם את העיר תצתון את העיר באש
כדבר ה' תעשו ראו צויתי אתכם ויקם יהושע
וישלח אותם וילכו לארב וישבו בין בית אל
ובין העי מים לעי ויהושע לן בלילה ההוא
בתוך העם וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם
ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם ויעלו נגד
העיר וחנו מצפון לעי והגיא בינו ובין העי
וכל העם אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד פני
העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו ובין העי
ויקח כחמשת אלפים איש ויארב אותם בין בית
אל ובין העי מים לעי ויתר העם שמו את כל
המחנה אשר מצפון לעי ואת ארבו מים לעי
ויהושע הלך בלילה ההוא בתוך העמק ויהי
כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי
העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו
למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו
מאחורי העיר וינס יהושע וכל ישראל לפניהם
וינסו דרך המדבר ויזעקו כל העם אשר בעי
להרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו
מן העיר ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר
לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה
וירדפו אחרי ישראל ויאמר ה' אל יהושע נטה
את הכידון אשר בידך אל העי כי ביד נתנה
אותה ויט יהושע את הכידון אשר בידו אל
העי ואורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטותו
את ידו ויבאו העירה וילכדוה וימהרו ויציתו
את העיר באש ויפן אנשי העי אחריהם והנה
עלה עשן העיר השמימה ולא היה להם ידים
לנוס הנה וגם הנה והעם הנס המדבר נהפך
על הרודפים ואנשי אורב יצאו מתוך הערים
ויכתום ויהי כראות יהושע וכל ישראל כי
לכד האורב את העיר וכי עלה עשן העיר
ויפנו אנשי העי אחור והנה אנשי אורב יצאים
מתוך העיר ויכו את אנשי העי ואלה יצאים
מתוך העיר מכים בתוכם ויכתום מזה ומזה
ויכום עד בלתי השאיר להם שריד ופליט
ואת מלך העי תפשו חי ויקריבו אותו אל
יהושע ויהי ככלות ישראל את כל יושבי העי
בשדה במדבר אשר רדפו בו ויפלו כלם לפי
חרב עד תמם כל ישראל לעי ויכוה לפי חרב
ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאישה ועד אשה
שנים עשר אלף כל אנשי העי ויהושע לא השיב
ידו אשר נטה בכידון עד החרימו את כל יושבי
העי ויהושע שרף את העי ויעשה אותה תל
עולם שממה עד היום הזה ואת מלך העי תלה
על עץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע
וינתקו את נבלתו מן העץ וישליכו אל פתח
שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד
היום הזה אז יבנה יהושע מזבח לה' אלהי
ישראל בהר עיבל כאשר צוה משה עבד ה'
את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח
אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל
ויעלו עליו עולות לה' ויזבחו שלמים ויכתב
שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב
לפני בני ישראל וכל ישראל וזקניו ושוטריו
ושופטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים
הלוים נשאי ארון ברית ה' הגר כאזרח חציו
אל מול הר גרזים וחציו אל מול הר עיבל
כאשר צוה משה עבד ה' לברך את העם ישראל
בתחלה ואחרי כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה לא
היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא
יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף
והגר ההולך בקרבם

פסק: אין לחלק בזה
בחתיכה אחת שהוא ר"ל ט"ו אצבעות
ברוחב ואורך ואין בה ג' אצבעות
לכל צד אלא ב' אצבעות ומחצה
אף על פי שיש בה שטח ב' אצבעות
על ב' אצבעות הרי זה מותר
מפני שאין בה ב' אצבעות
על ב' אצבעות ואם חתכו
ונשתייר בה

ואמר לו אם אתה בן אלהים אמור שיהיו האבנים האלה לחם
ויענהו ישוע ויאמר כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי
אם על כל מוצא פי אלהים אז לקחו השטן אל העיר הקדושה
ויעמידהו על כנף בית המקדש ויאמר לו אם בן אלהים אתה
השלך עצמך למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה עליך לשמרך
ועל ידיהם ישאוך פן תגוף אבנך ברגלך ויאמר לו ישוע
שוב כתוב לא תנסה את יי אלהיך אז לקחו השטן אל הר
גבוה מאד ויראהו את כל ממלכות העולם ואת כבודם
ויאמר לו כל אלה אתן לך אם תפול ותשתחוה לי אז אמר
לו ישוע לך השטן כי כתוב את יי אלהיך תשתחוה ואותו
לבדו תעבוד אז עזבו השטן ומלאכים באו וישרתו לו
ויהי כשמוע ישוע כי יוחנן נמסר ויסע הגלילה ויעזוב
את נצרת ויבוא וישב בכפר נחום אשר על הים בגבול
זבולון ונפתלי למלאת את אשר נאמר ביד ישעיה הנביא
לאמר ארץ זבולון וארץ נפתלי דרך הים עבר הירדן
גלילת הגוים העם הישבים בחשך ראו אור גדול והישבים
בארץ ובצלמות מות אור זרח להם מאז החל ישוע להגיד
ולאמר שובו כי קרבה מלכות השמים מאז הלך ישוע
בגליל ויתהלך על שפת ים כנרת וירא את שמעון ואת
אנדריי אחיו משליכים את המכמרת בים כי דייגים היו
ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם
ויעזבו מיד את המכמרת וילכו אחריו ויעבור משם
ויראה את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו בספינה עם
זבדי אביהם מתקנים את מכמרתם ויקרא אליהם
ויעזבו מיד את הספינה ואת אביהם וילכו אחריו
וילך ישוע בכל הגליל ויורה בבתי כנסיותם ויבשר
את בשורת המלכות ויתרפא כל חולי ומכאוב בעם
ותצא שמועתו בכל ארם ויביאו אליו כל החולים
המוכים במחלות ובמכאובים שונים ואחוזי שדים
ומשתגעים ומשותקים וירפאם ויתלוו אחריו המון
עם רב מגליל ומן הערים דקפולים וירושלים ומיהודה
ומעבר הירדן וישא ישוע את עיניו וירא המון עם
רב באים אליו ויפתח את פיו וילמדם לאמר אשרי
העניים ברוח כי להם מלכות השמים אשרי האבלים
כי הם ינחמו אשרי הענוים כי הם ירשו את הארץ
אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו אשרי
הרחמנים כי הם ירחמו אשרי בעלי הלבב הטהור כי
הם יראו את אלהים אשרי עושי השלום כי הם יקראו
בני אלהים אשרי הנרדפים למען הצדקה כי להם
מלכות השמים אשרי אתם כאשר יחרפו אתכם
ויכזבו ויאמרו עליכם כל דבר רע למען שמי שמחו
וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים
אשר היו לפניכם אתם מלח הארץ ואם המלח תפוג
במה ימלח עוד לא יהיה לדבר כי אם להשליך החוצה
ולהרמס ברגלי אדם אתם אור העולם לא תוכל עיר
להסתר אשר על הר בנויה ולא ידליקו נר ויתנוהו
תחת המכסה כי אם על המנורה ויאיר לכל אשר בבית
כן יאיר אורכם לפני אדם למען יראו מעשיכם הטובים
ויפארו את אביכם אשר בשמים אל תחשבו כי באתי
להפר את התורה או את הנביאים לא באתי להפר כי
אם למלא כי אמן אני אומר לכם עד כי יעבור השמים
והארץ לא יעבור יו"ד אחת או קוץ אחד מן התורה
עד כי יתקיים הכל לכן כל המפר אחת מן המצות
הקטנות האלה ולמד כן לבני אדם קטן יקרא במלכות
השמים אבל כל העושה ולמד יגדל במלכות השמים
כי אמן אני אומר לכם כי אם לא תרבה צדקתכם
מצדקת הסופרים והפרושים לא תבואו במלכות
השמים שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח
ואשר יהרוג ראוי למשפט ואני אומר לכם כל
הכועס על אחיו ראוי למשפט ואשר יאמר לאחיו
ריקא ראוי לסנהדרין ואשר יאמר לו שוטה ראוי
לגיהנם לכן אם תקריב את קרבנך על המזבח
ושם תזכר כי אחיך יש לו עליך דבר עזוב שם
את קרבנך לפני המזבח ולך ראשונה התפייס
עם אחיך ואחר בוא והקרב את קרבנך מהר
התרצה לבעל דינך בטרם תבוא עמו בדרך פן
יסגירך בעל דינך ביד השופט והשופט ביד
השוטר ותושלך בבית הסוהר אמן אני אומר
לך לא תצא משם עד כי תשלם את הקנס
האחרון שמעתם כי נאמר לקדמונים לא
תנאף ואני אומר לכם כל המביט באשת
רעהו לתאוה לה כבר נאף אתה בלבו
ואם עינך הימנית מכשילתך נתקה
אותה והשלך ממך כי טוב לך כי
יאבד אחד מאבריך ולא יושלך
כל גופך בגיהנם ואם ידך
הימנית מכשילתך
קצה

מעבר לנהר

ואחרי שהגיעו לנהר הם מצאו את הסירה
שלהם ועברו בה את הנהר.
הם הלכו יחד עם הנהר ולא
עזבו אותו.
כשהגיעו לעיר הם ראו
שהיא גדולה ויפה.
הם נכנסו לעיר ומצאו
מקום לינה.
בבוקר הם המשיכו בדרכם
ועברו דרך יערות ושדות.
הם הגיעו לכפר קטן
ושאלו את התושבים
את הדרך.
התושבים הראו להם
את הדרך
ואמרו להם שהם
צריכים ללכת
עוד יום אחד.

הם הלכו עוד יום
ומצאו את העיר
שהתושבים דיברו עליה.
העיר הייתה
גדולה ויפה
עם בתים גבוהים
ורחובות רחבים.
הם נכנסו לעיר
ומצאו מקום
לינה.
בבוקר הם
המשיכו בדרכם
ועברו דרך
יערות ושדות.
הם הגיעו
לכפר קטן
ושאלו את
התושבים
את הדרך.
התושבים
הראו להם
את הדרך
ואמרו להם
שהם
צריכים
ללכת
עוד יום
אחד.

בכתב אחר, וקטן יותר
כשהשתמש
בדיו חזק יותר. ואם
נשתמש בדיו חזק
בכתב קטן, הדיו יחדור
ויגרום לכתם גדול
ומכוער. ואם נשתמש
בדיו חלש, הכתב
יהיה חיוור ולא
ברור. ולכן
צריך למצוא
את הדיו
המתאים.

ואם נכתוב
בכתב גדול
ומרווח,
נשתמש
בהרבה
נייר.

ואם נכתוב
בכתב קטן
ומהודק,
נשתמש
בנייר
מועט.

ואם נכתוב
בכתב גדול
ומרווח,
נשתמש
בהרבה
נייר.

ואם נכתוב
בכתב קטן
ומהודק,
נשתמש
בנייר
מועט.

BIBLIOTECA
NACIONAL
TAIFA

IT8.7/2-1993
2013:08

Image Access

IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper

Charge: R130810